

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-38126/2021-930/37
MD/38126/2021/930

Vyřizuje/Útvar/Telefon

Mgr. Filip Danko, 930
+420 2251 31451

Datum

Praha
27.09.2022

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, rozhodnutím č. j. 084881/2021/KUSK ze dne 19.08.2021 k žádosti Správy železnic, s. o., se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha, zastoupené společností SUDOP PRAHA, a. s., se sídlem Olšanská 2643/1a, 130 80 Praha, o vydání rozhodnutí o umístění stavby podané dne 26.06.2020 umístil stavbu označenou jako „**Rekonstrukce nelahozeveských tunelů**“, kterou popsal jako změnu prostorového uspořádání celostátní železniční dráhy, traťový úsek Kralupy nad Vltavou – Nelahozeves, v km 438,000–440,505 na pozemcích v katastrálních územích Lobeč, Lobeček a Nelahozeves uvedených podrobně v tomto rozhodnutí a též jako stavby související (trvalé nebo dočasné) na pozemcích v týchž katastrálních územích uvedených podrobně v tomto rozhodnutí; dále stanovil podmínky pro umístění stavby a pro provedení stavby (těch stavebních objektů nevyžadujících stavební povolení ani ohlášení).

Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání:

1. **Jiří Hájek a Olga Hájková**, oba bytem Dvořákova stezka 21, 277 51 Nelahozeves, zastoupení Mgr. Ing. Petrem Lhotským, advokátem Rada & Partner advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem Na příkopě 988/31, 110 01 Praha
2. **Marina Vltava, s. r. o.**, IČ 08801843, se sídlem Dvořákova stezka 27, 277 51 Nelahozeves, zastoupená Mgr. Ing. Petrem Lhotským, advokátem Rada & Partner advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem Na příkopě 988/31, 110 01 Praha
3. **Dvořákova stezka, z. s.**, IČ 09438122, se sídlem Dvořákova stezka 22, 277 51 Nelahozeves
4. **Ing. Dagmar Kejmarová**, bytem Hlavní 46, 250 86 Husinec – Řež,
5. **Petr Kejmar**, bytem Hájkova 839, 278 01 Kralupy nad Vltavou, oba zastoupení Frank Bold advokáti, s. r. o., se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno
6. **JUDr. Markéta Vajnerová**, bytem Nad Vodou 1232, 278 01 Kralupy nad Vltavou
7. **Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu**, IČ 67010041, Cejl 866/50a, 602 00 Brno, (pobočný spolek)
8. **Spolek Na Skalách Kralupy nad Vltavou**, IČ 01245953, se sídlem Na Skalách 1220, 278 01 Kralupy nad Vltavou
9. **Klára Stádník a Petr Stádník**, oba bytem Nad Vodou 1228, 278 01 Kralupy nad Vltavou
10. **obec Nelahozeves**, IČ 00237094, se sídlem Školní 3, 277 51 Nelahozeves, zastoupená KVB advokátní kancelář, s. r. o., Teplého 2786, 530 02 Pardubice.

Ministerstvo dopravy, odbor liniových staveb a silničního správního úřadu, jako správní orgán příslušný podle § 2e odst. 3 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění účinném do 31.12.2020 (čl. II bod 1. zákona č. 403/2020 Sb.), na základě podaných odvolání rozhodlo takto:

Podle **§ 90 odst. 1 písm. c)** správního řádu **se** rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. 084881/2021/KUSK ze dne 19.08.2021 **mění** takto:

1. Z označení rozhodnutí jako „územní rozhodnutí“ se vypouští slovo „územní“.
2. Výroková část zní:

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „stavební zákon“) a § 2e odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění účinném do 31.12.2020 (čl. II bod 1. zákona č. 403/2020 Sb.), **podle § 92 odst. 2 stavebního zákona pro nesoulad s požadavky § 90 odst. 1 písm. a) a c) stavebního zákona**, konkrétně

- se závaznými stanovisky
  - Krajské hygienické stanice Středočeského kraje č. j. KHSSC 67627/2019 ze dne 22.01.2020, **ve znění změnového nesouhlasného závazného stanoviska** Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, č. j. MZDR 45993/2021-4/OVZ ze dne 05.04.2022
  - Městského úřadu Kralupy nad Vltavou, odboru výstavby a územního plánování, č. j. MUKV 21845/2020 VYST ze dne 25.05.2020 ve spojení se závazným stanoviskem Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. 005480/2022/KUSK ze dne 24.01.2022, **ve znění změnového nesouhlasného „rozhodnutí“ – závazného stanoviska** Ministerstva pro místní rozvoj, odboru územního plánování, č. j. MMR-41354/2022-81 ze dne 03.08.2022
- **s § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb.**, o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů,

zamítá

žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby, kterou dne 26.06.2020 podala Správa železnic, s. o., se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha, IČ 70994234, zastoupená společností SUDOP PRAHA, a. s., se sídlem Olšanská 2643/1a, 130 80 Praha, označené jako „**Rekonstrukce nelahozevských tunelů**“ (změna prostorového uspořádání v km 438,000–440,505 a stavby související) na pozemcích

parc. č. st.: 29/1, 53/2, 53/9, 55/1, 769, 777, 778, 925

parc. č.: 36/1, 56/1, 56/7, 56/18, 56/19, 56/20, 56/21, 56/22, 56/23, 56/24, 68/3, 69, 72/1, 72/2, 72/3, 72/4, 72/11, 72/12, 72/13, 72/14, 72/15, 72/16, 72/17, 82/1, 97/1, 98, 99, 411, 412/3, 534/1, 534/2, 534/3, 534/4, 535/1, 535/2, 535/3, 748, 799, 812

v k. ú. **Lobeč**;

parc. č. 185/1

v k. ú. **Lobeček**;

parc. č. st.: 14, 45, 47/1, 47/3, 47/4, 90, 644

parc. č.: 3, 7/6, 7/21, 7/24, 7/30, 7/31, 7/40, 47/1, 47/2, 51/1, 51/5, 52/1, 52/2, 53, 54, 58/1, 58/2, 59/1, 60/9, 67/1, 67/3, 67/4, 67/5, 67/14, 69, 296/11, 296/15, 296/20, 312/8, 328, 331/1, 331/2, 427, 428

v k. ú. **Nelahozeves**.

Účastníky územního řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou:

- **Správa železnic, s. o.**, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha (na tohoto účastníka řízení se rozhodnutí výlučně vztahuje)
- **Středočeský kraj**, Zborovská 11, 150 21 Praha
- **Povodí Vltavy, s. p.**, Holečkova 3178/8, 150 00 Praha

- město **Kralupy nad Vltavou**, Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Petr Čejka, MBA**, nar. 26.12.1962, Kuzmínova 405/28, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **František Firoň**, nar. 02.12.1954, Havlíčkova 900/6, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Marie Firoňová**, nar. 11.02.1958, Havlíčkova 900/6, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Květuše Gobyová**, nar. 30.04.1936, Varšavská 2068, 272 01 Kladno
- **Václav Hacmac**, nar. 25.08.1943, sídl. Hůrka 1056, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Květa Hacmacová**, nar. 16.05.1945, sídl. Hůrka 1056, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Jana Endrychová**, nar. 26.11.1975, Uhy 123, 273 24 Uhy (původně neznámí dědicové po zemřelé **Janě Hájkové**, nar. 08.11.1952, Na Zárucce 215, 278 01 Kralupy nad Vltavou)
- **Jana Hámová**, nar. 30.04.1978, Dvořákova 469/43, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Marie Havlíčková**, nar. 05.04.1960, sídl. U Cukrovaru 1080, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Zdeňka Svobodová**, nar. 12.08.1950, Masarykova 614, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Luboš Hofman**, nar. 06.03.1959, Lobeč 1098, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Dana Hráčová**, nar. 02.09.1946, sídl. U Cukrovaru 1064, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Blahoslav Koláček**, nar. 17.02.1953, sídl. U Cukrovaru 1070, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Marie Koláčková**, nar. 05.05.1954, sídl. U Cukrovaru 1070, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Tomáš Ludický**, nar. 14.12.1973, Dvořákova stezka 18, 277 51 Nelahozeves
- **Zdeňka Pacourková**, nar. 09.07.1955, sídl. U Cukrovaru 1068, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Pavel Plicka**, nar. 03.09.1962, Kabešova 943/4, 190 00 Praha
- **Petr Plicka**, nar. 10.08.1965, sídl. U Cukrovaru 1066, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Vladimír Pospíchal**, nar. 21.10.1954, sídl. Hůrka 1062, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Miroslav Pospíšil**, nar. 12.11.1949, Vrchlického 588, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Jaromír Poštulka**, nar. 19.06.1968, Lobeč 1100, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Josef Štibinger**, nar. 06.03.1938, sídl. V Zátíší 1012, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Miloslava Zilvarová**, nar. 30.07.1939, sídl. V Zátíší 1012, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Anna Márová**, nar. 22.05.1959, Přemyslova 1040, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Lubomír Randák**, nar. 22.10.1946, Dvořákovo nám. 772/10, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Martin Klepetko**, nar. 17.07.1963, Lobeč 1100, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Vítězslav Fečo**, nar. 06.02.1982, sídl. U Cukrovaru 1075, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. František Hořák**, nar. 17.02.1959, Gagarinova 716, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Jiří Peterka**, nar. 28.05.1973, B. Němcové 109, 691 63 Velké Němčice
- **Ing. Anna Koulová**, nar. 18.12.1961, Lobeč 1097, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ladislav Plicka**, nar. 10.09.1985, Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Anna Kochová**, nar. 16.05.1968, Lobeč 1095, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Zuzana Kárníková**, nar. 22.11.1962, U Letního kina 722, 277 46 Veltrusy
- **Alena Blechová**, nar. 17.02.1969, sídl. U Cukrovaru 1070, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Věra Hofmanová**, nar. 08.01.1958, Lobeč 1098, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Jiří Blažek**, nar. 17.01.1955, Masarykova 627, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ondřej Todorov**, nar. 07.02.1982, Krakovská 742, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Marie Hančarová**, nar. 17.07.1961, Lobeč 1095, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Václav Sedláček**, nar. 02.12.1971, sídl. U Cukrovaru 1088, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Veronika Sedláčková**, nar. 07.04.1974, sídl. U Cukrovaru 1088, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Hana Kernerová**, nar. 17.04.1946, sídl. U Cukrovaru 1088, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Josef Borek**, nar. 20.09.1956, sídl. U Cukrovaru 1077, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Mgr. Jana Borková**, nar. 01.12.1958, sídl. U Cukrovaru 1077, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Tomáš Mikšovský**, nar. 17.11.1959, nábřeží J. Rysa 979, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Alena Mikšovská**, nar. 05.10.1960, sídl. U Cukrovaru 1082, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Jaroslav Melounek**, nar. 19.11.1955, Lobeč 1096, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Jitka Melounková**, nar. 26.07.1954, Lobeč 1096, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Petr Němec**, nar. 06.03.1957, sídl. Hůrka 1060, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Hana Němcová**, nar. 16.10.1958, sídl. Hůrka 1060, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Mgr. Iveta Bendíková**, nar. 12.01.1964, sídl. U Cukrovaru 1071, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **CETIN, a. s.**, Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha
- **ČEZ Distribuce, a. s.**, Teplická 874/8, 405 02 Děčín
- **GasNet, s. r. o.**, Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem

- **MERO ČR**, a. s., Veltruská 748, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **obec Nelahozeves**, Školní 3, 277 51 Nelahozeves
- **TAMERO INVEST**, s. r. o., O. Wichterleho 810, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Vodárny Kladno - Mělník, a. s.**, U vodojemu 3085, 272 01 Kladno
- **Na Skalách, s. r. o.**, Hybernská 1271/32, 110 00 Praha
- **Karel Krumpholtz**, nar. 05.08.1959, Kralupská 5, 277 45 Úžice
- **Jana Ludická**, nar. 06.03.1978, Skůry 35, 273 21 Hobšovice
- **Jiří Hájek**, nar. 11.06.1936, Dvořákova stezka 21, 277 51 Nelahozeves
- **Olga Hájková**, nar. 04.04.1944, Dvořákova stezka 21, 277 51 Nelahozeves
- **ČR – Státní pozemkový úřad**, Husinecká 1024, 130 00 Praha
- **Marina Vltava, s. r. o.**, Dvořákova stezka 27, 277 51 Nelahozeves
- **Jana Pokorná**, nar. 17.05.1963, Školní 79, 277 51 Nelahozeves
- **Římskokatolická farnost Kralupy nad Vltavou**, Chmelova 212, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Milan Bělík**, nar. 09.11.1956, Tyršova 318/3, 290 01 Poděbrady
- **Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, p. o.**, Zborovská 81/11, 150 00 Praha
- **Hana Buřičová**, nar. 09.06.1969, Přemyslova 368/30, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Libor Měkota**, nar. 04.05.1954, Zahradní 335, 252 66 Libčice nad Vltavou
- **Margaret Brooks Lobkowicz**, nar. 27.08.1930, 280 Dedham Street, 02030 Dover, Massachusetts, Spojené státy americké
- **Michal Kasl**, nar. 15.07.1976, Mnichovická 715/12, 149 00 Praha
- **Klára Stádník**, nar. 25.03.1982, Nad Vodou 1228, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Petr Stádník**, nar. 20.04.1980, Nad Vodou 1228, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Kryštof Procházka**, nar. 22.06.1990, Božkova 1618/8, 160 00 Praha
- **Anna Procházková**, nar. 24.06.1984, Božkova 1618/8, 160 00 Praha
- **Miloš Jírový**, nar. 23.12.1968, Na Skalách 1221, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Jitka Jírová**, nar. 13.03.1971, Na Skalách 1221, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Jakub Huml**, nar. 09.02.1976, Na Skalách 1220, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Adéla Humlová**, nar. 16.09.1975, Na Skalách 1220, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Petr Fafejta**, nar. 03.12.1962, Na Skalách 1211, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Marta Fafejtová**, nar. 07.12.1963, Na Skalách 1211, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **PharmDr. Kamil Kalousek**, nar. 10.12.1966, Na Skalách 1215, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Miroslav Hartl**, nar. 19.04.1976, Na Skalách 1217, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Jana Hartlová**, nar. 06.04.1976, Na Skalách 1217, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Petr Novotný**, nar. 03.06.1971, Na Skalách 1210, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Jana Novotná**, nar. 26.03.1973, Na Skalách 1210, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Petr Honaus**, nar. 10.08.1955, Nad Vodou 1233, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Vladimíra Honausová**, nar. 21.07.1971, Nad Vodou 1233, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Tomáš Vajner**, nar. 11.10.1975, Nad Vodou 1232, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **JUDr. Markéta Vajnerová**, nar. 28.04.1976, Nad Vodou 1232, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Pavlína Jurčíková**, nar. 28.02.1967, sídl. U Cukrovaru 1071, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ilona Blažková**, nar. 06.10.1963, Masarykova 627, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Dagmar Rauchová**, nar. 24.02.1968, sídl. U Cukrovaru 1082, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Dalibor Kárník**, nar. 25.10.1961, U Letního kina 722, 277 46 Veltrusy
- **Tomáš Koch**, nar. 01.11.1963, Lobeč 1095, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Eva Klepetková**, nar. 30.11.1964, Lobeč 1100, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Ing. Miroslav Hančar**, nar. 07.08.1961, Lobeč 1095, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- **Jarmila Pokorná**, nar. 11.06.1958, Dvořákova stezka 56, 277 51 Nelahozeves
- **Ludmila Balázsová**, nar. 11.06.1945, Dvořákova stezka 25, 277 51 Nelahozeves
- **Juraj Balázs**, nar. 18.08.1944, Dvořákova stezka 25, 277 51 Nelahozeves
- **Štěpán Němec**, nar. 06.10.1984, Dvořákova stezka 53, 277 51 Nelahozeves
- **František Pokorný**, nar. 14.05.1956, Chabařovická 1333/1, 182 00 Praha
- **ČR – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha

Odůvodnění:

Správa železnic, s. o., se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha, IČ 70994234, (dále jen „**Správa železnic**“ nebo „**žadatelka**“) zastoupená společností SUDOP PRAHA, a. s., se sídlem Olšanská 2643/1a, 130 80 Praha, o vydání rozhodnutí o umístění stavby podala u Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, (dále jen „**krajský úřad**“) dne 26.06.2020 žádost o umístění stavby označené jako „**Rekonstrukce nelahozevských tunelů**“ (změna prostorového uspořádání v km 438,000–440,505 a stavby související) na pozemcích v katastrálních územích (dále jen „**k. ú.**“) Lobeč, Lobeček a Nelahozeves (dále jen „**rekonstrukce tunelů**“, popř. „**stavba**“ či „**záměr**“, bude-li kontext jasný).

Vzhledem k datu podání žádosti Správou železnic je **rozhodným zněním zákona č. 416/2009 Sb.**, o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, dle čl. II bodu 1. zákona č. 403/2020 Sb. znění účinné **do 31.12.2020**, (dále jen „**liniový zákon**“).

Po proběhlém územním řízení krajský úřad rozhodnutím č. j. 084881/2021/KUSK ze dne 19.08.2021 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“ nebo „**územní rozhodnutí**“) podle § 92 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**stavební zákon**“) schválil záměr rekonstrukce tunelů v rozsahu popsaném ve výrokové části napadeného rozhodnutí a dále stanovil podmínky pro umístění této stavby a pro provedení stavby v rozsahu, v jakém nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení (obsah územního rozhodnutí je účastníkům řízení znám, proto ministerstvo pro účely této popisné pasáže nebude obsah napadeného rozhodnutí podrobně popisovat).

Proti územnímu rozhodnutí podali odvolání:

1. **Jiří Hájek a Olga Hájková**, oba bytem Dvořákova stezka 21, 277 51 Nelahozeves, zastoupení Mgr. Ing. Petrem Lhotským, advokátem Rada & Partner advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem Na příkopě 988/31, 110 01 Praha
2. **Marina Vltava, s. r. o.**, IČ 08801843, se sídlem Dvořákova stezka 27, 277 51 Nelahozeves, zastoupená Mgr. Ing. Petrem Lhotským, advokátem Rada & Partner advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem Na příkopě 988/31, 110 01 Praha
3. **Dvořákova stezka, z. s.**, IČ 09438122, se sídlem Dvořákova stezka 22, 277 51 Nelahozeves, (dále jen „**spolek Dvořákova stezka**“)
4. **Ing. Dagmar Kejmarová**, bytem Hlavní 46, 250 86 Husinec – Řež,
5. **Petr Kejmar**, bytem Hájkova 839, 278 01 Kralupy nad Vltavou, oba zastoupení Frank Bold advokáti, s. r. o., se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno
6. **JUDr. Markéta Vajnerová**, bytem Nad Vodou 1232, 278 01 Kralupy nad Vltavou
7. **Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu**, IČ 67010041, Cejl 866/50a, 602 00 Brno, (pobočný spolek), (dále jen „**spolek Děti Země**“)
8. **Spolek Na Skalách Kralupy nad Vltavou**, IČ 01245953, se sídlem Na Skalách 1220, 278 01 Kralupy nad Vltavou, (dále jen „**spolek Na Skalách**“)
9. **Klára Stádník a Petr Stádník**, oba bytem Nad Vodou 1228, 278 01 Kralupy nad Vltavou
10. **obec Nelahozeves**, IČ 00237094, se sídlem Školní 3, 277 51 Nelahozeves, zastoupená KVB advokátní kancelář, s. r. o., Teplého 2786, 530 02 Pardubice

(vedle výše zavedených zkratk budou dále uváděna jen jména a příjmení nebo název; zastoupení nebude dále uváděno, ledaže by to mělo význam).

V dalším textu jsou užívány tyto hlavní zkratky pro velmi často se vyskytující pojmy:

- pro Zásady územního rozvoje Středočeského kraje, v úplném znění po aktualizacích č. 1 a 2 – **ZÚR SK**; pro Územní plán Nelahozeves, ve znění změny č. 1 – **ÚP Nelahozeves**; pro Územní plán Kralupy nad Vltavou, v úplném znění po změnách č. 1 až 3 – **ÚP Kralupy**
- pro předloženou dokumentaci pro vydání rozhodnutí o umístění stavby rekonstrukce tunelů – **dokumentace**, popř. pro jednoznačnost některých pasáží **dokumentace pro územní řízení** (nikdy projektová dokumentace, pokud bude použit tento pojem, vždy půjde buď o citaci, která bude takto označena, nebo o projektovou dokumentaci ve smyslu § 158 odst. 2 stavebního zákona, tj. především projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení)
- pro **proces posuzování vlivů** na životní prostředí podle **zákona** č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů – **EIA a zákon EIA**
- pro Ministerstvo životního prostředí – **MŽP** a jeho závazná stanoviska

- č. j. 2844/500/16, 64160/ENV/16 (spis. zn. ZN/MZP/2017/500/50) ze dne 01.09.2017 – **závazné stanovisko EIA**
- č. j. MZP/2020/500/1447 ze dne 01.12.2020 – **verifikační závazné stanovisko**
- pro oznámení záměru „*Rekonstrukce Nelahozeveských tunelů*“, které podle závěru zjišťovacího řízení provedeného MŽP pod č. j. 2844/500/16, 64160/ENV/16 ze dne 15.03.2017 nebylo třeba dopracovávat a považuje se za dokumentaci k posouzení vlivů na životní prostředí – **dokumentace EIA**
- pro Krajskou hygienickou stanici Středočeského kraje – **KHS**
- pro odbor životního prostředí a zemědělství krajského úřadu – **KÚ OŽPZ**
- pro protihlukové stěny a individuální protihluková opatření – **PHS a IPO**

Jakákoliv data vyhotovení písemností určená měsícem jsou uváděna v tomto formátu: např. prosinec roku 2019 – 12/2019. Nebude-li uvedeno datum, rozumí se tím 12/2019.

Obsah podaných odvolání (v odvoláních se strukturovanými okruhy odvolacích námitek do číslování bodů ministerstvo pro přehlednost zachovalo označení použité odvolateli, které je použité i při vypořádání odvolacích námitek):

Jiří Hájek a Olga Hájková (body I. a II. odvolání nejsou shrnuty; jde o body obecné, které jsou plně konkretizovány v bodech III. a násl., v bodě III. chybí podbod 8., číslování ministerstvo pro přehlednost zachovalo):

III. 1., 2. a 4., VI. Hluk, doplnění hlukové studie, závazné stanovisko KHS:

Odvolatelé zmiňují, že podle hlukové studie (Ing. Petr Čichovský, 12/2019) nejsou dostatečná opatření proti hluku a vibracím v okolí jejich rodinného domu č. p. 21 (parc. č. st. 37 v k. ú. Nelahozeves), když hodnotí jako nedostatečnou účinnosti PHS a kolejnicové absorbéry by vzhledem k dodržení hygienických limitů hluku (dále též „**hlukový limit**“ nebo při jasném kontextu jen „**limit**“) nebyly „*příliš efektivní*“. Závěry o překročení limitů potvrzuje i závazné stanovisko KHS. Osoby budou vystaveny nadlimitní, z dlouhodobého pohledu zdraví škodlivé expozici akustického tlaku včetně vibrací. Sama Správa železnic uvedla (záznam z jednání ze dne 30.05.2019 – výrobní porada – variantní hluková studie a řešení protihlukových opatření), že bez dodatečných IPO není možné splnit limity pro obytné objekty a v důsledku nesplnění limitů nebude povolen provoz na rekonstruované trati.

Dle názoru odvolatelů si je tedy žadatelka vědoma toho, že záměr neodpovídá možnostem danými územními poměry v úseku km 439,877–440,296 a není s to splnit hlukové limity. S IPO odmítli udělit souhlas. Již nyní je stav nevyhovující, proto by v rámci záměru měla být přijata opatření zajišťující náležitou ochranu proti škodlivým vibracím. I přes doporučení hlukové studie na instalaci antivibračních rohoží je dokumentace navrhuje jen u č. p. 261 a 53, jinak zmiňuje jen kolejnicové absorbéry (D.2.1.1, železniční svršek a spodek, technická zpráva, kapitola 8.1.21.). Navrhovali proto úpravu dokumentace, aby zohledňovala zákonné požadavky na hlukové limity při absenci IPO (zejména snížení maximální traťové rychlosti) a aby zohledňovala doporučení v hlukové studii včetně instalace antivibračních rohoží. Nadměrné působení hluku a vibrací bude mít nepříznivé účinky na zdravotní stav odvolatelů, tj. nepřipustně zasáhne i do jejich práva na příznivé životní prostředí.

Krajský úřad se k námitkám vyjádřil jen citací vyjádření KHS (str. 51 napadeného rozhodnutí), která konstatovala překročení hlukového limitu pro denní a noční dobu (o 1,4 dB a 5,7 dB), proto jsou navržena IPO; antivibrační rohože zpracovatel měření nenavrhol, neboť mezi tělesem dráhy se nachází komunikace Dvořákova stezka, úroveň vibrací lze objektivně posoudit v navazujícím stupni projektové dokumentace. Odvolatelé z tohoto vypořádání dovozují důvodnost své námítky, přesto krajský úřad námitce bez jakéhokoliv odůvodnění nevyhověl; stanovil toliko podmínku, že ve stavebním řízení předloží návrhy IPO. To je nedostatečné, neřeší se tím podstata námítky a jde o vyhýbání se věcnému vypořádání.

Odvolatelé se domáhali doplnění hlukové studie (12/2019), protože nezohledňuje negativní dopady na lokalitu pro rychlosti souprav vlaků typu Ex a R od 141 do 160 km . h⁻¹. Krajský úřad odkázal na vypořádání námitek Marina Vltava, s. r. o., v rámci něhož jen citoval vyjádření KHS (odkazy na tab. 5.8 na str. 14 hlukové studie, část B.4.1 dokumentace, str. 41, kde rychlosti odpovídají max. rychlosti konkrétního vlaku, nikoliv traťového úseku). Odvolatelé neshledávají racionální důvod, proč by protihluková opatření neměla odpovídat max. projektované rychlosti. Údaj 140 km . h⁻¹ uvedený žadatelkou je pouze v příloze technické zprávy, navíc pro účely zpracování hlukové studie. Postrádá právní závaznost. Není přípustné mít jiné údaje pro hlukovou studii než v dokumentaci.

V hlukové studii (kapitola 4.2.) a v dokumentaci (D.2.1.1.-001 Železniční svršek a spodek, technická zpráva, kapitola 6.1.) je popsán stávající stav – kolej č. 2 od km 439,600 kolejový rošt z kolejnic tvaru UIC 60 na betonových pražcích (B91) s pružným bezpodkladnicovým upevněním, položeno v r. 1993. Dle odvolatelů je už nyní systém obdobný, jaký se navrhuje.

Krajský úřad vypořádání pojal citací vyjádření KHS (str. 41), že technický stav 28 let starého železničního svršku, byť s pružným bezpodkladnicovým upevněním je oproti novému z hlediska hlučnosti jistě horší. Odvolatelé pokládají toto vypořádání za argumentační faul; nezpochybňovali, že nové upevnění kolejí bude lepší, ale že snížení hlučnosti bude menší, než při výměně pevného upevnění za pružné. KHS tuto námitku nevyvrací.

V ČR je registrováno více než 120 dopravců provozujících drážní dopravu, přístup na železnici musí být umožněn každému, splňuje-li zákonné podmínky. Argumentovat snížením hluku obnovou vozového parku by připadlo v úvahu jedině u zákonné povinnosti např. zákazu užívání špalíkových brzd k určitému datu. Taková úprava neexistuje. Vypořádání prostřednictvím odkazu na vyjádření KHS (str. 41) neřeší podstatu námítky – obnova vozového parku na železnici není zakotvena legislativně, zatímco v automobilové dopravě dochází k častému a razantnímu zpříšňování technických předpisů a životnost automobilů je nepoměrně kratší než drážních vozidel.

Hluková studie neuvažuje zvýšení hluku způsobené akcelerací ve snaze využít max. navrhovanou traťovou rychlost v úseku km 438,000 až 440,505 ve směru Ústí nad Labem. Nezohledňuje prudké brzdění v opačném směru z rychlosti 140 km . h⁻¹ na 80 km . h⁻¹ od km 438,000 po stanici Kralupy nad Vltavou.

Krajský úřad citoval vyjádření KHS (odkazující na tab. 5.8 na str. 14 hlukové studie, část B.4.1 dokumentace, str. 47, kde rychlosti odpovídají max. rychlosti konkrétního vlaku, nikoliv traťového úseku, pro účely hlukové studie je uveden i sloupec s průměrnou rychlostí reflektující zastavující politiku linek a rychlostní profil v řešeném úseku; nad 60 km . h⁻¹ dominuje hluk valení, tj. způsobený stykem kola s kolejnicí, hluk trakce dominuje při menších rychlostech). Odvolatelé poukazují na právní nezávažnost přílohy technické zprávy, tzn. údaje o max. traťové rychlosti 80 až 120 km . h⁻¹. Argument průměrnou rychlostí míří mimo podstatu námítky.

Setrvávají na tvrzení o vadách závazného stanoviska KHS. Krajský úřad vypořádal námítky odkazem na vypořádání námitek Marina Vltava, s. r. o., (str. 41) kde citoval vyjádření KHS o popisu IPO; pokud se obytné místnosti větrají jinak než okny (nuceně), není prostor před okny obvodového pláště stavby prostorem významným z hlediska pronikání hluku a pro stavbu není definován chráněný venkovní prostor stavby. Z citace vyjádření KHS na str. 42 pak plyne, že nebudou-li IPO provedena na všech dotčených objektech (resp. nedají-li vlastníci dotčených objektů souhlas), nevydá KHS souhlasné závazné stanovisko k projektové dokumentaci (pro vydání stavebního povolení); dokladování souhlasu těchto vlastníků KHS nepožaduje, protože to nevyplývá ze zákona. V závazném stanovisku KHS je stanovena podmínka na konkrétní protihluková opatření na jednotlivých objektech.

Dle odvolatelů KHS fakticky přiznává nesplnitelnost limitů a jedinou šancí je upravit jeho okolí tak, aby zde nebyla povinnost hluk měřit. Oponují tvrzení KHS, kdy nevydá souhlasné závazné stanovisko k projektové dokumentaci; jde o irelevantní nezávažnou proklamaci, nejde o podmínku v závazném stanovisku.

KHS v závazném stanovisku „slepě“ převzala závěry hlukové studie, aniž by provedla odborné posouzení záměru. Výhledově se předpokládá navýšení počtu vlaků, kompenzace se zakládá na nejistých skutečnostech (vyšší podíl kotoučových brzd, tišší podvozky), dojde k navýšení hlukové zátěže v denní i noční době, měření na všech místech prokázala překročení limitů pro chráněné venkovní prostory (i při protihlukových opatření).

Z § 30 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví vyplývá, že splnění povinnosti ochrany před hlukem v „chráněném venkovním prostoru“ se považuje za splnění této povinnosti uvnitř stavby, nikoliv naopak. IPO nejsou s to zvrátit nepříznivé hlukové poměry v chráněných venkovních prostorech staveb. Podmínění souhlasu od KHS rozpracováním IPO před realizační fází je tedy nedostatečné a bezpředmětné; muselo by jít o podmínku konkrétních opatření včetně souhlasu vlastníků dotčených nemovitostí.

Závazné stanovisko KHS je v rozporu s dikcí § 77 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví, jelikož má vystupovat jako orgán ochrany veřejného zdraví a náležitě posuzovat zdravotní rizika. KHS ani nezohlednila závěr hlukové studie – „za předpokladu výrazného navýšení rychlosti je nebezpečí významného nárůstu vibrací“.

III. 3., VII. Závazné stanovisko EIA, verifikační závazné stanovisko (vše s důrazem na hluk):

Odvolatelé namítli nesoulad dokumentace se závazným stanoviskem EIA. Dle jeho podmínky pro fázi přípravy má být součástí dokumentace aktualizovaná akustická studie zpracovaná na konkrétní parametry (důraz přidán odvolateli) řešeného záměru podle platné právní úpravy v době zpracování dokumentace. Z námítky odvolatelů III. 5. vyplývá, že hluková (akustická) studie nekoresponduje s parametry záměru. Při EIA se vycházelo z modelových výpočtů, dle nichž nebudou po instalaci PHS překračovány limity pro chráněné venkovní prostory staveb (koncipovány výšky min. 2 m). Vlivy hluku tak byly hodnoceny jako zanedbatelné – za předpokladu původně tří PHS, poté pěti a kolejnicových absorbérů. Tato výška již není podle ÚP Nelahozeves realizovatelná (max. 1,2 m nad temenem kolejnice). Ze závazného stanoviska EIA tak plyne předpoklad dodržení limitů. Z hlukové studie a dokumentace je přitom zřejmé, že hodnocená/zohledněná opatření (PHS a kolejnicové absorbéry) nezajistí splnění limitů.

Na tomto nic nemění ani navrhovaná IPO, která mají dle technické zprávy (k SO 10-63-01) sestávat z úpravy nevyhovujících výplní otvorů (okna, balkónové dveře) a z osazení větracích rekuperačních jednotek a zatlumených větracích štěrbin. Tato opatření mají tedy dosáhnout primárně snížení hluku ve vnitřních prostorech staveb (obytné místnosti). Zákonné limity překračované v denní i noční době se vztahují i na chráněné venkovní prostory (§ 30 zákona o ochraně veřejného zdraví). Ani tato opatření nic nezmění na nesplnění limitů pro venkovní prostory nacházející se v ochranném pásmu dráhy. MŽP ve verifikačním závazném stanovisku toto nevzalo v potaz; snížení PHS označilo za nevýznamnou změnu.

Krajský úřad k námítkám verifikačního závazného stanoviska odkázal na vypořádání námitek obce Nelahozeves (str. 51, 92) založené na vyjádření MŽP k žádosti o součinnost. Odvolatelé napadají, že krajský úřad nepřipustně ignoroval nesplnění limitů a odsunul řešení až do zkušebního provozu. Tím flagrantně porušuje § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona prostřednictvím tzv. salámové metody, kterou opakovaně podrobují kritice soudy, dokonce až na dobu po stavebním dokončení stavby. Následně se konstatuje, že problém nelze uspokojivě vyřešit na již hotové stavbě, popř. budou dotčené osoby žadatelkou nuceny přistoupit na nevýhodné řešení.

MŽP se dle názoru odvolatelů nevypořádalo se změnou záměru, která může mít negativní vliv na životní prostředí, a nebyl respektován účel EIA. Závazné stanovisko EIA vydalo MŽP za situace, že PHS umožní splnění platných hygienických limitů. Dokumentace EIA (str. 14) konstatovala překročení limitu pro starou hlukovou zátěž, byly navrženy ve výšce 2,0 m jako postačující. Závěr potvrdila KHS ve vyjádření ze dne 20.10.2016 (šlo o podklad do EIA). Došlo však ke snížení na 1,2 m, což zásadně snížilo účinnost protihlukových opatření, přičemž doplnění kolejnicových absorbérů je bez většího efektu (hluková studie, Ing. Petr Čichovský, str. 30 a 34). I závazné stanovisko KHS konstatuje „nadlimitní expozici hlukem u řady obytných objektů“ (str. 4).

MŽP ve verifikačním závazném stanovisku přes nedodržení hlukových limitů nepovažovalo vliv těchto změn za významný. Tím rezignovalo na smysl a účel zákona EIA, dle něž se posuzuje vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Hlukové limity by nebyly ve stávající podobě záměru dlouhodobě dodrženy. MŽP mělo vydat podle § 9a odst. 6 zákona EIA nesouhlasné závazné stanovisko. Ani IPO na tom nic nemění. Platí, co k nim uvedla sama žadatelka, mj. „Bez dodatečných úprav (IPO) není možné splnit hygienické hlukové limity pro obytné objekty a v důsledku nesplnění hygienických limitů nebude povolen provoz na rekonstruované železniční trati.“ (záznam z jednání ze dne 30.05.2019, výrobní porada – variantní hluková studie a řešení PHO). IPO tak nelze přeceňovat. Jelikož jejich návrh spočívá (SO 10-63-01) v dosažení primárně snížení hladiny hluku ve vnitřních prostorech staveb, budou v denní i noční době překračovány hlukové limity v chráněných venkovních prostorech staveb.

III. 5. Proslunění rodinného domu:

Opěrná zeď a ní umístěná PHS v km 440,125–440,180 významně naruší výhledové a rozhledové poměry odvolatelů a proslunění budovy. Budova se nachází na pravém okraji Dvořákovy stezky ve směru do obce. Těleso dráhy se kvůli navazujícímu příjezdovému náspu mostu nachází nad osou okolního terénu, násep se navrhuje přesunout blíže k řece. Pro jeho zajištění se navrhuje opěrná zeď výšky od 2,8 do 6,4 m (od spodní hrany základu k horní hraně římsy), tj. reálně cca 1,8–5,4 m nad okolním terénem. V km 440,150, kde se nachází budova, se navrhuje opěrná zeď výšky cca 3 m nad okolním terénem; na těleso zdi navazuje PHS o výšce 1,2 m nad temenem kolejnice (SO 10-27-04) – reálná výška PHS tedy 2 m. Celková výška zdi i stěny tedy činí cca 5 m nad stávajícím terénem. Dokumentace přesto neřeší posouzení vlivu těchto

stavebních objektů na rodinný dům (takto je zkolaudovaný a užívaný) – nepříznivé účinky na zdravotní stav, pohoda bydlení, snížení tržní ceny.

Krajský úřad z měření vzdáleností v aplikaci Marushka zjistil, že budova je vzdálena od hranice pozemku s pozemní komunikací cca 5,5 m, šířka komunikace je cca 6,5 m. Opěrná zeď a PHS není navržena přímo na hranici, tj. od oken obytných místností se vzdálena více než 12 m. Z dokumentace plyne výška opěrné zdi 2,705 m nad upraveným terénem a PHS cca 2 m, tj. celkem oněch cca 5 m. Vzhledem ke vzdálenosti nelze předpokládat zastínění. Ve smyslu § 13 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb. je na základě situování více oken (krajský úřad zjistil z Google Maps) rodinný dům prosluněn.

Odvolatelé pokládají údaje krajského úřadu za nesprávné. Šířka Dvořákovy stezky není 6,5 m, ale 3 m (což krajský úřad potvrdil hned na str. 52 napadeného rozhodnutí. Navrhovaná komunikace šířky: 3 m jízdní pruhy a 0,5 m vodící proužek (D.2.1.8, SO 10-30-05). Opěrná zeď tak nebude vzdálena 12 m, ale cca 9 m od uliční fasády domu. Odvolatelé namítají, že u proslunění rodinných domů se nepoužije § 13 odst. 2, ale § 13 odst. 3 vyhlášky č. 268/2009 Sb., kde je výpočet jiný. Úvahy a údaje krajského úřadu jsou irelevantní. Seriózní posouzení je nezbytné vyhotovit odborně. Krajský úřad nepochopitelně nevyzval žadatelku k doplnění tohoto posouzení, když během sedmi měsíců vypořádávání námitek takové posouzení mohlo být bez problémů hotové. Námitkou k výhledu do betonové zdi se krajský úřad nezabýval.

III. 6. Souhlas s umístěním stavebního záměru dle § 184a stavebního zákona:

Stavební objekt SO 10-30-05 Úprava komunikace ve staničení km 440,050–440,252 není stavbou splňující § 184a odst. 3 stavebního zákona. Pro tento typ komunikace není v § 17 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích ani v § 5 odst. 1 a 2 zákona o dráhách stanovena veřejná prospěšnost. Zároveň je navržen mimo D70 koridor pro rekonstrukci dráhy dle ÚP Nelahozeves – mimo plochu pozemků určených k vyvlastnění (výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací). Žadatelka měla doložit jejich souhlas s trvalým zábořem pozemků parc. č. st. 37, 296/27 a 312/12 podle § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona.

Odvolatelé nesouhlasí, že stavby související se projednávají ve stejném režimu, jedná se tedy o stavbu veřejně prospěšnou jako celek a stavba dráhy celostátní je veřejně prospěšná (str. 52 a 40 napadeného rozhodnutí). Nejde o stavbu dráhy, ale o stavbu pozemní komunikace. Pozemní komunikace je pouze stavba související, jak rozlišuje i liniový zákon. Uplatní se proto obecný § 170 stavebního zákona vyžadující vymezení v územně plánovací dokumentaci. Pro tento stavební objekt v rozsahu mimo plochu vymezenou v ÚP Nelahozeves musel být doložen jejich souhlas. K nepřiměřenosti trvalých záborů se krajský úřad nevyjádřil.

III. 7.,V. Vlivy na stávající zeleň, kácení:

Odvolatelé nesouhlasili s rozsahem kácení vzrostlých stromů a nedostatečností náhradní výsadby (zejména dle závazného stanoviska obecního úřadu, který náhradní výsadbu neuložil). Areál Marina Vltava je dle ÚP Nelahozeves sportovně rekreačním areálem zasazeným do přírodního prostředí Vltavy. Ztráta přírodního charakteru lokality a tím vyvolaného negativního až devastujícího zásahu do krajinného rázu povede ke zhoršení podmínek bydlení. Masivní a nekompenzované odstranění porostů bude mít za následek změnu mikroklimatu (zahřívání obnaženého skalního masivu, množství betonových a kamenných konstrukcí, ztráta termoregulační funkce zeleně a nárůst prašnosti).

Krajský úřad tuto námitku nevyřadil, protože odvolatele odkázal na vypořádání námitek Marina Vltava, s. r. o., kterou odkázal na vypořádání námitek obce Nelahozeves, kterou odkázal zpět na vypořádání námitek Marina Vltava, s. r. o. (str. 51, 42 a 94).

Odvolatelé pokládají za nezákonné závazné stanovisko obecního úřadu, které neobsahuje vymezení kácených dřevin, jen odkaz na dendrologický průzkum, a neukládá náhradní výsadbu. Závazné stanovisko není odůvodněné jinak než konstatováním o obdržení žádosti. Vymezení předmětu kácení je nevykonatelné, obecní úřad odkazuje na celý dendrologický průzkum, rozhoduje o dřevinách mimo svůj správní obvod. Náhradní výsadba má kompenzovat ekologickou újmu. Ta bude značná, přesto není její neuložení odůvodněno.

III. 9. Omezení přístupu ke spisu:

Odvolatelé namítají neumožnění seznámit se s dokumentací, která nebyla poskytnuta v elektronické podobě (k žádosti adresované krajskému úřadu a projektantovi). Odvolatelé si museli pořizovat kopie ze spisu bez vhodné reprodukční techniky, což vedlo k pořízení nedostatečně kvalitních kopií zejména výkresů k řádnému prostudování. Rozsah spisu neumožnil

dostatečné seznámení se s jeho obsahem v prostorách krajského úřadu. Krajský úřad nepřipustil současné nahlížení více osobami za jednoho účastníka. Tím byli odvolatelé zkrácení na právech.

III. 10. Omezení vjezdu na pozemky:

Odvolatelé nesouhlasí s vypořádáním své námítky znemožnění vjezdu na pozemky parc. č. st. 37 a 296/27 (a zprostředkovaně na další). Již nyní je problematický vjezd osobního auta s vozíkem. Stavební objekt SO 10-30-05 navrženým posunem blíže jejich pozemkům v kombinaci s opěrnou zdí SO 10-23-04 na protilehlé straně znemožní vjezd. Z takto úzké komunikace se nelze s vozíkem vytočit.

Krajský úřad uvedl (str. 52), že nynější šířka komunikace činí 3 m, navrženo je její rozšíření a situace se zlepšit. Předmětem stavebního řízení je posoudit stavební záměr, aby byl v průběhu stavby zajištěn přístup a příjezd k nemovitostem. Otázka parkování vozidel na veřejném prostranství není pro umístění relevantní; jde o otázku obecného užívání komunikace. Odvolatelé oponují, že navržena není širší komunikace, ale stejné šířky. Podél stávající je veden betonový odvodňovací žlab šířky 40 cm, nově vodící proužek s odvodňovací funkcí šířky 50 cm. Komunikace se však má posunout o cca 1 m blíže. Poměry se nezlepší. Úvahy o parkování na veřejném prostranství považují za irelevantní, jelikož zmíněné pozemky nejsou veřejným prostranstvím, jak mylně uvedl krajský úřad.

III. 11. Ohrožení studny:

Dokumentace neřeší kolizi stavebního objektu SO 10-30-05 Úprava komunikace se studnou nacházející se při hranici pozemku parc. č. st. 37. Pramen zásobující studnu přichází směrem od trati a může být negativně ovlivněn stavebními pracemi (např. hloubení základů pro novou opěrnou zeď – SO 10-23-04, přitížením pozemku až 6,4 m vysokou zdí a přisunutým tělesem trati). Odvolatelé požadovali vypracování odborné studie, která prověří vliv záměru na studnu, a dále se domáhali stanovení podmínky v závazném stanovisku vodoprávního úřadu, který existenci vodního zdroje nezmiňuje. Existenci a ochranu nezmiňuje ani závazné stanovisko EIA. Krajský úřad k tomu uvedl (str. 52), že pozemek parc. č. st. 37 není záměrem dotčen. Opěrná zeď a PHS není zdrojem znečištění, který by odpovídal § 24a vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**vyhláška č. 501/2006 Sb.**“). Je předmětem stavebního řízení posoudit, zda je záměr navržen tak, aby v průběhu stavby nebyl tento zdroj vody negativně ovlivněn. Takovou argumentaci požadují odvolatelé za mimoběžnou; nenamítali totiž, že by opěrná zeď byla zdrojem znečištění, ale že mj. může jít o vliv přitížení a posunu trati blíže ke studni.

III. 12. Rozpor dokumentace se závazným stanoviskem – souhlasem se zásahem do krajinného rázu:

Odvolatelé považují dokumentaci za rozpornou se souhlasným závazným stanoviskem k zásahu do krajinného rázu, jehož podmínkou je max. výška PHS 1,2 m nad rostlým terénem. Např. v km 440,150 je výška PHS 2 m a navíc na zdi výšky 3 m nad rostlým terénem (SO 10-23-04, D.2.1.4, příčný řez a D.2.1.10, vzorový příčný řez). Vrchol PHS se tak nachází cca 5 m nad rostlým terénem.

Krajský úřad k tomu uvedl, že městský úřad jako orgán ochrany krajiny se vyjadřoval k předloženému záměru, byl tedy s návrhem seznámen. PHS je navržena v urbanizovaném prostředí, kde je rostlý terén identifikovatelný nejbližší pásmu podle trati. PHS je navržena na opěrné zdi, bez níž nemůže stavba trati existovat. Dle § 5 odst. 1 zákona o dráhách je opěrná zeď součástí dráhy. Odvolatelé pokládají toto vypořádání za neřešení podstaty námítky; nezpochybňovali, že opěrná zeď je součástí dráhy, ale namítali rozpor s podmíněným souhlasem se zásahem do krajinného rázu. Opěrná zeď je navržena na rovině na hranici současné komunikace, rostlý terén zjevně končí u paty opěrné zdi, která se nachází 3 m nad rostlým terénem. PHS výšky 2 m na této opěrné zdi je tak 5 m nad rostlým terénem. I při uvažování opěrné zdi jako součásti rostlého terénu (k čemuž zřejmě směřuje úvaha krajského úřadu, ačkoliv jde o nesmysl), by i sama výška 2 m PHS nad rostlým terénem byla v rozporu s touto podmínkou. Nadto má dojít k navýšení nivelety trati, budoucí niveletu nelze rozhodně považovat za rostlý terén, železniční svršek také ne. Železniční svršek je stavba, ne terén.

IV. Rozpor s ÚP Nelahozeves:

Odvolatelé brojí proti obsahu závazného stanoviska městského úřadu jako orgánu územního plánování o přípustnosti záměru. Záměr odporuje podmínce pro lokalitu N03 Dvořákova stezka pro max. výšku PHS na 1,2 m nad temenem kolejnice. Z odůvodnění ÚP Nelahozeves

jednoznačně plyne, že byla stanovena kvůli ochrannému pásmu zámku. Navrženy jsou opěrné zdi a PHS popsané výšky. ÚP Nelahozeves navíc vychází z aktuální výšky temene kolejnice, nikoliv z nové – dojít má k navýšení drážního tělesa až o 0,844 m.

Odvolatelé navrhli zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci krajskému úřadu k novému projednání.

Marina Vltava, s. r. o. (body I. a II. odvolání nejsou shrnuty; jde o body obecné, které jsou plně konkretizovány v bodech III. a násl., v bodě III. chybí podbod 9. včetně, číslování ministerstvo pro přehlednost zachovalo):

III. 1. Neúměrný rozsah dočasných a trvalých záborů:

Odvolatelka nesouhlasí s demolicí správní budovy v jejím vlastnictví (parc. č. 51/1 v k. ú. Nelahozeves, SO 10-25-01, demolice č. 1 v km 439,800). Odstraněním přijde o příjem z nájemného, ale bude i významně ohroženo další provozování přístaviště nájemcem (tj. podstatnější výpadek v příjmech) – restaurace a penzion, jejichž klienty jsou převážně uživatelé přístaviště. Na uvedeném pozemku se nachází nájezdová rampa, po které se sjíždí na pozemek parc. č. 60/9 a k přístavišti na břehu Vltavy. Stavební objekt SO 10-30-02 (přeložka Dvořákovy stezky) počítá s přeložením nájezdové rampy do nové pozice blíže k řece. Trvalý zábor pozemku znemožní výkon podnikání a navržené přeložení rampy je nerealizovatelné. Rampa je nezbytná pro transport lodí k řece. Přívěsy s lodmi jsou takové délky, že nelze využít komunikaci na pozemku parc. č. 51/1 za restaurací, kde je zatáčka v úhlu menším než 90°, která je pro ně neprůjezdná. Nesouhlasí ani s trvalým záborem pozemků parc. č. 52/1 a 58/1 a s dočasnými zábovy pozemků parc. č. 51/1, 60/1, 60/9 a 331/3, neboť jejich návrh znemožní provozování penzionu (bez č. p./č. ev., parc. č. st. 644) a restaurace (č. p. 27, parc. č. st. 365). Jde o nepřipustný zásah do práva na podnikání.

Záměr nerespektuje reálné možnosti území a je „*uměle naddimenzován*“, v důsledku čehož excesivně zasahuje mj. do odvolatelčích práv. Zásah nelze odůvodnit veřejným zájmem v podobě navýšení traťové rychlosti, který se dostává přímého konfliktu přinejmenším se zájmem na ochraně zdraví (hlukové limity). Zkrácení cestovních dob pro osobní dopravu (nákladní nemá překračovat ani následně rychlost 100 km . h⁻¹) je minimální, v řádech jednotek sekund (při $\Delta v = 30$ km . h⁻¹ na vzdálenosti 2,5 km jde o 25 s) – navíc jen pro vlaky typu EC a R nezastavující v zastávce Nelahozeves. U vlaků typu EC a R (tři vlakové soupravy navíc denně) o rychlosti 120 km . h⁻¹ je záměr nekonceptní a ekonomicky neodůvodnitelný. Důvodem je plánovaný přesun dálkové dopravy na trať RS4 (Drážďany–Praha), které je mj. jako prioritní i v liniovém zákoně. Posun trati a Dvořákovy stezky k řece je důsledkem projektovaného, ale „*v praxi nerealizovatelného*“ zvýšení traťové rychlosti a nedůvodně vyvolá shora popsané zásahy. Navíc znemožní odvolatelce provozování penzionu kvůli nadměrné zátěži hlukem a vibracemi (blíže bod III. 4.). Odvolatelka požadovala dopracování dokumentace o řezy s výškovými parametry nové nájezdové rampy a o zakreslení komunikace na pozemcích parc. č. 51/1 a 60/9, aby se prokázalo, že po nové rampě projede automobil s dlouhým přívěsem pro přepravu lodí. Rovněž se domáhala přepracování dokumentace, aby dočasné zábovy na pozemcích parc. č. 51/1, 60/1, 60/9 a 331/3 nebránily přístupu a příjezdu k penzionu, restaurace a bytu (pozemky parc. č.: st. 644 a st. 365).

Dle krajského úřadu (str. 38, 43) by úprava tratě související se zvýšením rychlosti vždy zasáhla do areálu. Dokumentaci zpracoval projektant, který má povinnosti podle § 159 stavebního zákona. Stavební úřady jsou návrhem vázány a nemohou požadovat úpravu dokumentace, jestliže záměr splňuje požadavky stavebního zákona a souvisejících předpisů. Do přístaviště existuje jiný příjezd pod stávající restaurací (parc. č. 60/1 a 648). V dalším stupni je třeba zohlednit přístup k objektům, aby byl provoz co nejméně dotčen (podmínka územního rozhodnutí).

Odvolatelka pokládá toto odůvodnění za nedostatečné. Na uvedených pozemcích se žádná komunikace nenachází (zjistitelné z katastru nemovitostí). Měl-li krajský úřad na mysli parc. č. st. 648, je zcela zastavěný stavbou technického vybavení. Jediná alternativní cesta je na pozemku parc. č. 51/1, která je nepoužitelná pro přepravu lodí (ostrá zatáčka). Přeprava lodí je nezbytná podmínka fungování přístaviště. Podmínka co nejmenšího dotčení provozu je vágní a nevykonatelná; žadatelka bude vždy tvrdit, že je provoz co nejméně dotčen.

III. 2., V. Rozpor s ÚP Nelahozeves:

Záměr podstatně naruší činnost přístavu Marina Vltava. Tento důsledek je v přímém rozporu s parametry ÚP Nelahozeves, podle kterého mají být vytvořeny „*podmínky pro rozvoj rekreačních ploch a pobytových aktivit v souladu se stávajícím přírodním charakterem nábřeží*“

a „územní plán navrhuje část plochy pro dopravní infrastrukturu DI04 jako **prostor pro rozšíření a rozvoj sportovně rekreačního přístavu Marina Vltava**“ (zvýrazněno odvolatelkou). Požadovala přepracování dokumentace, nebo přijetí takových kompenzačních opatření, která zajistí po umístění a realizaci záměru rozvoj sportovně rekreačního přístavu.

Krajský úřad reagoval tak, že dle ÚP Nelahozeves je v celém správním území přípustný mj. způsob využití pro nezbytnou dopravní a technickou infrastrukturu. Odvolatelka pokládá toto vypořádání za chybné. V čl. II/1.2.3.6 odst. 2 (vodní doprava) se stanoví: „*Jsou vymezeny tyto části ploch pro dopravní infrastrukturu: - DI04 – plocha pro rozšíření přístaviště*“. V čl. II/1.2 odst. 2 (podmínky infrastruktury) se stanoví: „*Konkrétní stavby a opatření jsou vymezena jako „část plochy“ pro dopravní infrastrukturu, technickou infrastrukturu a občanské vybavení, jako plochy a koridory ÚSES a jako plochy interakčních prvků. V případě, že jsou tyto stavby či opatření zajištěny jiným způsobem, podmínky části plochy se ruší a platí podmínky uvedené u plochy s rozdílným způsobem využití. Podmínky využití „části plochy“ jsou nadřazeny podmínkám využití ploch s rozdílným způsobem využití.*“ (zvýrazněno odvolatelem). Z uvedeného vyplývá, že do části plochy DI04 nelze umístit jinou stavbu než stanovenou ÚP Nelahozeves, i kdyby takovou stavbu podmínky využití ploch s rozdílným způsobem využití považovaly za přípustnou.

Ze situačního výkresu k SO 10-30-02 plyne, že areál Marina Vltava má bez odvolatelčina souhlasu sloužit po dobu výstavby jako významná součást staveniště. Nebude jej tak možné plnohodnotně využívat k jeho účelu, kterým je dle ÚP Nelahozeves sportovně rekreační přístav. Trvalými zábory (přeložka Dvořákovy stezky, úprava vnitroareálové komunikace, přeložka rampy do nové pozice) by došlo k narušení činnosti přístavu v rozporu s ÚP Nelahozeves, což plyne z jeho výroku i odůvodnění. Odvolatelka dále poukazuje na čl. II/1.2.2. (Podmínky infrastruktury) o přednosti podmínek využití tzv. části plochy podmínkám ploch s rozdílným způsobem využití.

III. 3. Souhlas s umístěním stavebního záměru:

Dle odvolatelky Správa železnic nedoložila její souhlas podle § 86 odst. 2 písm. a) a § 184a stavebního zákona. Pro SO 10-30-02 (přeložka Dvořákovy stezky) jako pozemní komunikaci není v § 17 odst. 1 a 2 zákona o pozemních komunikacích ani v § 5 odst. 1 a 2 zákona o dráhách stanovena veřejná prospěšnost a možnost vyvlastnění. Stavební objekt je umístován mimo plochu v ÚP Nelahozeves určenou k vyvlastnění označenou D70.

Odvolatelka nesouhlasí s názorem krajského úřadu (str. 40), že stavby související se projednávají ve stejném režimu, jedná se tedy o stavbu veřejně prospěšnou, která dráha je podle § 5 odst. 1 zákona o dráhách. Souhlas se nedokládá, je-li pro získání potřebných práv pro záměr stanoven účel vyvlastnění zákonem. V tomto případě nejde o stavbu dráhy, ale o stavbu pozemní komunikace jako související stavby. I § 1 odst. 2 písm. b) liniového zákona rozlišuje mezi stavbou dráhy a stavbou s ní související. Pro tuto přeložku v rozsahu mimo plochu vyznačenou k tomu v ÚP Nelahozeves byl nutný její souhlas.

III. 4., 5. a 7., VII. Hluk a vibrace, doplnění hlukové studie, závazné stanovisko KHS:

Odvolatelka zmiňuje, že podle hlukové studie (Ing. Petr Čichovský, 12/2019) nejsou dostatečná opatření proti hluku a vibracím v okolí areálu Marina Vltava když hodnotí jako nedostatečnou účinnosti PHS a kolejnicové absorbéry by vzhledem k dodržení limitů nebyly „*příliš efektivní*“. Závěry o překročení hlukových limitů potvrzuje i závazné stanovisko KHS. Objekty v těsné blízkosti trati, resp. osoby budou vystaveny nadlimitní, tj. z dlouhodobého pohledu zdraví škodlivé expozici akustického tlaku včetně vibrací. Penzion (parc. č. st. 644) ve vzdálenosti méně než 9 m od bližší koleje má zůstat bez jakékoliv stavebně-technické ochrany, stejně tak celý areál Marina Vltava, který je dle svého účelu i ÚP Nelahozeves určen primárně ke sportovní rekreaci. V budově č. p. 27 (parc. č. st. 365) se nachází byt užívaný k bydlení. Odvolatelka požadovala rozšíření PHS SO 10-27-04 do km 439,600 a antivibrační rohože alespoň od km 439,700 a kolejnicové absorbéry místo až od km 439,875.

Krajský úřad se k námitkám vyjádřil jen citací vyjádření KHS (str. 40), že stavba č. p. 27 je dle katastru nemovitostí stavbou občanského vybavení (dle kolaudačního rozhodnutí v přízemí stravovací provozovna, v patře byt a ubytovací jednotka), parc. č. 644 pak zastavěná plocha a nádvoří – jiná stavba (úložiště lodí, sklad, v patře 3 ubytovací jednotky). Podle § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví nemá definován chráněný venkovní prostor stavby, jen chráněný vnitřní prostor stavby. Byt ve stavbě občanského vybavení zahrnuje kuchyni propojenou s obytným prostorem větraným od Vltavy. Proto nebyla ani jedna ze staveb zahrnuta do hlukové studie.

Odvolatelka nesouhlasí – podle § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví a § 3 písm. i) vyhlášky č. 268/2009 Sb. je obytnou místností i kuchyně a propojení s jinou větranou místností je irelevantní.

Ustanovení § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví předpokládá chráněný venkovní prostor staveb i u funkčně obdobných staveb jako bytové domy, rodinné domy atd. Odvolatelce není zřejmé, jak KHS dospěla k závěru, že byt ve stavbě občanského vybavení má definován jen chráněný vnitřní prostor stavby. Jde nepochybně o funkčně obdobnou stavbu ve shora uvedeném smyslu. Větrání kuchyně přes zbytek bytu z opačné strany domu jistě není vhodné přímé větrání.

Krajský úřad dále citoval vyjádření KHS (str. 40) k pozemkům parc. č. 51/1, 60/1, 51/5 a 60/9, která dovodila z katastru nemovitostí a své spisové dokumentace, že nejde o chráněný venkovní prostor ve smyslu § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví. Odvolatelka opět nesouhlasí, když uvedené ustanovení hovoří o nezastavěných pozemcích, které jsou užívány k rekreaci. Názor, že může jít jen o pozemky dle katastru nemovitostí zastavěná plocha a nádvoří a ostatní plocha (parc. č. 51/5 je navíc veden jako ostatní plocha) nemá oporu v zákoně. Je zcela evidentní, že prostor přístaviště a prostor pro kempování – je nezastavěným pozemkem určeným pro rekreaci, tj. chráněným venkovním prostorem.

Odvolatelka se domáhala doplnění hlukové studie (12/2019), protože nezohledňuje negativní dopady na lokalitu pro rychlosti souprav vlaků typu Ex a R od 141 do 160 km . h⁻¹. Namítala rozpor mezi souhrnnou technickou zprávou, Provozní a dopravní technologie, Technická zpráva (B.4.1) a hlukovou studií. Odvolatelka neshledává racionální důvod, proč by protihluková opatření neměla odpovídat max. projektované rychlosti. Údaj 140 km . h⁻¹ uvedený žadatelkou je pouze v příloze technické zprávy, navíc pro účely zpracování hlukové studie. Postrádá právní závaznost. Odvolatelka zdůraznila, že není přípustné mít jiné údaje pro hlukovou studii, než v dokumentaci, kde se uvádí 160 km . h⁻¹.

V hlukové studii (kapitola 4.2.) a v dokumentaci (D.2.1.1.-001 Železniční svršek a spodek, technická zpráva, kapitola 6.1.) je popsán stávající stav: kolej č. 2 od km 439,600, kolejový rošt z kolejnic UIC 60 na betonových pražcích (B91) s pružným bezpodkladnicovým upevněním, položeno v r. 1993. Dle odvolatelů je už nyní systém obdobný, jaký se navrhuje.

Krajský úřad vypořádání pojal citací vyjádření KHS (str. 41), že technický stav 28 let starého železničního svršku, byť s pružným bezpodkladnicovým upevněním je oproti novému z hlediska hlučnosti jistě horší. Odvolatelka pokládá toto vypořádání za argumentační faul; nezpochybňovala, že nové upevnění kolejí bude lepší, ale že snížení hlučnosti bude menší, než při výměně pevného upevnění za pružné. V ČR je registrováno více než 120 dopravců provozujících drážní dopravu, přístup na železnici musí být umožněn každému, splňuje-li zákonné podmínky. Argumentovat snížením hluku obnovou vozového parku by připadlo v úvahu jedině u zákonné povinnosti např. zákazu užívání špalíkových brzd k určitému datu. Taková úprava neexistuje. Vypořádání prostřednictvím odkazu na vyjádření KHS (str. 41) neřeší podstatu námítky – obnova vozového parku na železnici není zakotvena legislativně, zatímco v automobilové dopravě dochází k častému a razantnímu zpřísňování technických předpisů a životnost automobilů je nepoměrně kratší než drážních vozidel.

Dle odvolatelky hluková studie neuvažuje zvýšení hluku způsobené akcelerací ve snaze využít max. navrhovanou traťovou rychlost v úseku km 438,000 až 440,505 ve směru Ústí nad Labem. Nezohledňuje prudké brzdění v opačném směru z rychlosti 140 km . h⁻¹ na 80 km . h⁻¹ od km 438,000 po stanici Kralupy nad Vltavou.

Krajský úřad citoval vyjádření KHS (odkazující na tab. 5.8 na str. 14 hlukové studie, část B.4.1 dokumentace, str. 47, kde rychlosti odpovídají max. rychlosti konkrétního vlaku, nikoliv traťového úseku, pro účely hlukové studie je uveden i sloupec s průměrnou rychlostí reflektující zastavující politiku linek a rychlostní profil v řešeném úseku; nad 60 km . h⁻¹ dominuje hluk valení, tj. způsobený stykem kola s kolejnicí, hluk trakce dominuje při menších rychlostech). Argument průměrnou rychlostí míří mimo podstatu námítky – hluk při průměrné rychlosti nesouvisí s namítaným zvýšením hluku při brzdění/zrychlování.

Stran námitek proti závaznému stanovisku KHS jde o shodnou argumentaci jako Jiřího Hájků a Olgy Hájkové v rámci bodů III. 1., 2. a 4., VI. jejich odvolání na str. 7.

III. 6. Závazné stanovisko EIA, verifikační závazné stanovisko (vše s důrazem na hluk):

Námítky jsou prakticky shodné s bodem III. 3., VII. odvolání Jiřího Hájka a Olgy Hájkové (zastoupení týměž advokátem) na str. 8 a násl.

III. 8., VI. Vliv na stávající zeleň přilehlou k areálu Marina Vltava, kácení a náhradní výsadba:

Odvolatelka nesouhlasila s rozsahem kácení až 3.283 vzrostlých stromů (106 ks s průměrem kmene 50–90 cm). Kácení stromořadí vyvolané přeložkou Dvořákovy stezky se zásadně dotkne prostoru areálu Marina Vltava. Necitlivý zásah povede k nenávratné devastaci stávajícího biotopu a odstranění přirozeného předělu mezi tratí a areálem (zvuková bariéra, „filtr“ prachových částic). Areál je podle ÚP Nelahozeves sportovně rekreačním zasazeným do přírodního prostředí Vltavy. Podstatně se zhorší podmínky pro podnikání.

Krajský úřad dle odvolatelčina názoru tuto námítku nevypořádal, protože ji odkázal na vypořádání námitek obce Nelahozeves, kterou odkázal zpět na vypořádání námitek Marina Vltava, s. r. o. (str. 42 a 94).

Stran namítaných vad závazného stanoviska obecního úřadu jde o shodnou argumentaci, jakou ministerstvo shrnulo u bodů III. 7 a V. odvolání Jiřího Hájka a Olgy Hájkové (str. 9 tohoto rozhodnutí).

III. 10. Omezení přístupu k obsahu spisu:

Námítka je shodná s bodem III. 9. Omezení přístupu ke spisu Jiřího Hájka a Olgy Hájkové (str. 9 tohoto rozhodnutí). Nad rámec je pouze vyjádřen nesouhlas s odůvodněním krajského úřadu (str. 42 a 43). Odvolatelka má pochopení pro neposkytnutí elektronické verze dokumentace, nemá-li ji krajský úřad k dispozici – žádostí o elektronickou verzi dokumentace sledovala vyřešit problém s nedostatečnou kapacitou krajského úřadu pro nahlížení do spisu. Žadatelka odmítla žádost o poskytnutí elektronické verze dokumentace s názorem, že by odvolatelka byla zvýhodněna v budoucím výběrovém řízení na zhotovitele stavby. Jádro námítky však spočívá v tom, že není možnost se seznámit řádně se spisem (vzhledem k jeho rozsahu to teoreticky není možné). Krajský úřad omezil časový rozsah, nepřipustil současné nahlížení více osobami za jednoho účastníka, chyběla vhodná kopírovací technika. Odvolatelka trvá na tom, že byla zkrácena na svých právech.

spolek Dvořákova stezka (body I. a II. odvolání nejsou shrnuty; jde o body obecné, které jsou plně konkretizovány v bodech III. a násl., v bodě III. chybí podbody 13. až 15. včetně, číslování ministerstvo pro přehlednost zachovalo):

III. 1., 2., 3., VIII. Přírodovědné průzkumy, posudek k dokumentaci EIA, závazné stanovisko EIA:

Odvolatel v řízení v prvním stupni namítal nedostatky přírodovědných průzkumů (pro EIA i dokumentaci), posudku k dokumentaci EIA a závazného stanoviska EIA. Na základě toho se domáhal vyhotovení nového přírodovědného průzkumu fauny a flóry v oblasti Dvořákovy stezky, který bude skutečně důkladný a odborný, nového posudku k dokumentaci EIA a závazného stanoviska EIA. Krajský úřad k těmto námítkám pouze citoval z vyjádření MŽP, které jej poskytlo do územního řízení, že pro EIA není nutné výhradně posouzení podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon o ochraně přírody a krajiny**“); obecný botanický a zoologický průzkum je pro EIA dostačující, konkrétní ochranné podmínky pro chráněné živočichy je stanovují v řízení podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Takový postup pokládá odvolatel za zcela formální.

Závaznému stanovisku EIA vytýká formalistický přístup a nereagování na zjevné nedostatky předložených podkladů a jejich vzájemné rozpory.

Dle odvolatelova názoru vykazuje dokumentace EIA odborné nedostatky v části o průzkumu výskytu živočichů v lokalitě Dvořákovy stezky (Petr Janda, 27.09.2015). Průzkum by povrchní a neodborný, čímž znevěrohodnil důvody pro závazné stanovisko EIA. Průzkum je založen na dvou pochůzkách a dvou krátkých návštěvách, což je nedostatečné pro posouzení výskytu fauny vzhledem k rozsahu území. Nebyly zaznamenávány běžné a početné druhy živočichů, přestože smyslem má být posouzení dopadu stavby na faunu; seznam zjištěných druhů „*je jich ale úplně plný*“. Pro průzkum výskytu netopýrů měl být použit přístroj Magenta 5, autor však neuvádí, co zjistil. V oblasti se podle jiných průzkumů (např. Mgr. Anna Bláhová, Ing. Dagmar Zieglerová, 2017) vyskytují netopýr rezavý, večerní, parkový, hvízdavý, nejmenší, vodní a pestrý. Autor se nezabývá tím, proč letouni v lokalitě nejsou, pokud tam opravdu nejsou. Přítomnost netopýrů je nutné prozkoumat. V posouzení chybí informace z náleзовé databáze ochrany přírody.

Autor neřešil případný zásah do životních podmínek ptáků dle § 5a zákona o ochraně přírody a krajiny v souvislosti s kácením dřevin, což má zásadní význam kvůli úbytku životního prostoru a možnostem hnízdění. Autor se také nevěnuje xylofágním druhům bezobratlých. V posouzení chybí mravenci rodu *Formica*, ačkoliv je jejich nepřítomnost v podstatě nemožná; např. dle článku VOHRALÍK, V., WERNER, P., AMCHA, P. 2018: Mravenci (*Hymenoptera: Formicidae*) Dolního Povltaví. Klapalekiana 54: 253–274 jsou uvedeni jako možné druhy *F. fusca*, *F. rufa*, *F. rufibarbis*, *F. sanguinea*. Zjištěné druhy *Carabus sylvestris*, *Carabus cancellatus* zase neodpovídají biotopově ani historickému rozšíření druhu (nálezová databáze k 16.09.2020), což znevěrohodňuje autorovu erudici.

Dle nálezové databáze se v okolí vyskytují svižníci, prskavci, roháč obecný, otakárek ovocný. Pro zjištění jejich výskytu nestačí dvě krátké návštěvy, je třeba podrobnější a dlouhodobější průzkum. V roce 2020 byl výskyt roháče obecného, který by mohl být významně ohrožen, zaznamenán místní veřejností. V posouzení není zmínka o ještěrce zelené a užovce hladké, jež jsou pozorované místní znalou veřejností; rovněž bez zmínky je užovka obojková vyskytující se v okolí řeky Vltavy. Z posouzení nejdou zjistit kritéria stanovení hojnosti savců – myšice lesní, srnec obecný, kuna skalní, jezevec lesní, veverka obecná, rejsek obecný, krtek obecný, liška obecná a kočka domácí. Posouzení je znevěrohodněno tvrzením, že běžným druhem je jezevec lesní, což je s ohledem na počet pochůzek tvrzení raritní. Není zřejmé, proč při zmínce o zjištěných zvláště chráněných druzích živočichů (čmeláci rodu *Bombus spp.*, ještěrka obecná, slepýš křehký, veverka obecná, slavík obecný a další) autor nenavrhl příslušná opatření přímo v posouzení.

V dokumentaci EIA je uvedeno (str. 92), že horní části skal mohou hostit významné populace hmyzu, ale nebyly předmětem průzkumu. Odvolatel toto pokládá za zásadní chybu – připustit tuto možnost, ale ihned je vyloučit z průzkumu, proto není jasný důvod provedení průzkumu, když ne kvůli zjištění biologického a ochrannářského významu lokality.

Posouzení neodpovídá požadavkům na posouzení záměru dle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny, jemuž by posouzení pro dokumentaci EIA odpovídat mělo, čemuž odpovídá důvodová zpráva k zákonu č. 225/2017 Sb.

Toto posouzení z velké části převzal RNDr. Tomáš Bajer, CSc., do svého posudku (06/2017). Na jeho str. 25 konstatuje výskyt sedmi zvláště chráněných druhů živočichů, které nejmenuje – díky odkazu na výše rozebrané posouzení by mělo jít o tyto druhy: zlatohlávek tmavý, čmeláci *Bombus spp.*, otakárek fenyklový, slepýš křehký, slavík obecný a veverka obecná (což je pouze šest druhů). Autor posudku se nepozastavil nad tím, že se v oblasti mají vyskytovat další zvláště chráněné druhy živočichů (příkladmo jmenovány výše). Autor posudku neřešil nedostatečnost pochůzek, pouze pokládal za nezbytný další přírodovědecký průzkum v rámci realizace stavby. V posudku nenavrhl ani výjimky ze zásahů do ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny (posudek musí obsahovat návrh podmínek závazného stanoviska EIA).

Zřejmě v souvislosti s tímto posudkem byl připraven v rámci dokumentace pro územní řízení přírodovědecký průzkum ze dne 24.05.2019 (Ing. Vojtěch Kos). V něm se uvádí, že průzkum proběhl od roku 2017 do jara 2019, není ovšem uvedeno, kdy prohlídky proběhly. Údaje o termínu jsou nezbytné [§ 7 písm. c) bod 3 vyhlášky č. 142/2018 Sb.]. Neodůvodněně je vynechán průzkum letounů. Tento průzkum trpí podobnými nedostatky jako výše jmenovaný posudek a přírodovědecký průzkum.

Z hlediska vlivů na krajinu odvolatel vytýká MŽP posouzení založené jen na fragmentech záměru (tunel), zásadním nedostatkem je tak opominutí např. vznik 2,8 až 6,4 m vysokých betonových opěrných zdí, na nichž budou 2, resp. 2,5 m vysoké PHS nebo částečné odtěžení Lobečské skály. Obdobně se vliv záměru omezuje na posouzení zásahu nadregionálního biokoridoru Údolí Vltavy – K10 a lokálního biokoridoru Hostibejk – Zámecký park Nelahozeves, a to konstatováním: „vzhledem k realizaci tunelu se nepředpokládá ovlivnění funkce biokoridoru“. Omezování záměru na stavbu tunelu je vadou vyskytující se na více místech závazného stanoviska EIA.

III. 4., IV., VII. Kácení dřevin:

Dle dendrologického průzkumu (část E.2.5 dokumentace) má dojít k pokácení 1983 ks dřevin a 22.767 m² křovin. V dokumentaci je navíc zmíněna potřeba vykácet dalších 10.000 m² keřů a 1300 ks stromů pro přístupové cesty, zařízení stavenišť a dodatečným úpravám rozhledových poměrů (kácení pod SO 10-83-01). Odvolatel namítal nedostatečnost náhradní

výsadby i nevhodnost situování náhradní výsadby (zcela mimo lokalitu) vedoucí k nulové kompenzaci v postižené lokalitě. Rozsah kácení není v souladu se závazným stanoviskem městského úřadu ze dne 16.11.2020 (k zásahu do krajinného rázu, pozn. ministerstva), podle kterého má dojít ke kácení jen v nejnútnejším rozsahu. Žadatelka neodůvodnila veřejný zájem na podstatném nárůstu kácení oproti dendrologickému průzkumu. Krajský úřad ke kácení dřevin jen citoval z vyjádření obecního úřadu, že na základě § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny není „striktní povinnost“ vždy uložit náhradní výsadbu. Odvolatel pokládá tento přístup za zcela formální.

Odvolatel nepovažuje náhradní výsadbu za adekvátní vzniklé ekologické újmě, zejména kvůli ploše kácení zapojených porostů (12.020 m²). V náhradní výsadbě není stanovena ani kvalita použitých sazenic, tudíž může k úhynu dojít brzy po vysazení. Z účelu náhradní výsadby plyne, že množství (ne počet) nově vysazených dřevin musí víceméně odpovídat množství pokácených dřevin, protože místo vzrostlých dřevin se vysazují dřeviny malého vzrůstu s výrazně nižším ekologickým významem. V praxi proto má jít zpravidla o trojnásobné množství. Na podporu tohoto názoru odkázal na rozsudek NSS č. j. 7 As 280/2014-72 ze dne 15.05.2015, který se vyjadřuje k obvykle vyššímu počtu náhradní výsadby. Odvolatel nesouhlasí s náhradní výsadbou na jiných pozemcích, než kde má dojít ke kácení, u parc. č. 132/10 v k. ú. Lobeč jde dokonce o ornou půdu. Nedojde k náhradě ekologické újmy na místě, což je v rozporu se smyslem náhradní výsadby. Situování náhradní výsadby neodpovídá ani dokumentaci, která ji předpokládá v intravilánu obcí.

Závazné stanovisko obecního úřadu neobsahuje vymezení kácených dřevin, pouze odkaz na přílohu č. 1 dendrologického průzkumu bez bližší specifikace, žádnou náhradní výsadbu v rozporu s účelem § 9 zákona o ochraně přírody a krajiny, žádné odůvodnění. Závazné stanovisko je nevykonatelné, obecní úřad rozhodl i o dřevinách mimo svůj správní obvod. Nevěnuje se posouzení a vyhodnocení funkčního a estetického významu kácených dřevin (rozpor např. s rozsudkem NSS č. j. 4 As 20/2008-84 ze dne 21.08.2008).

III. 5. Výjimky, ochrana zvláště chráněných živočichů:

Žadatelka nepředložila rozhodnutí o povolení výjimky z podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů (§ 56 zákona o ochraně přírody a krajiny), přestože realizací stavby dojde ke škodlivému zásahu do jejich biotopů a na nutnost výjimky výslovně upozornil i přírodovědecký průzkum (Ing. Vojtěch Kos, 24.05.2019). Podle posudku k dokumentaci EIA (RNDr. Tomáš Bajer, CSc.) se v lokalitě vyskytuje sedm těchto druhů (sám jich však vyjmenoval jen šest). Dle pozorování obyvatel a přírodovědeckého průzkumu se v oblasti dále vyskytuje ještěrka obecná, podle průzkumu pak roháč obecný, ještěrka zelená, užovka hladká a užovka obojková. Žadatelka nepodala ani žádost o povolení výjimky, přestože na nutnost povolení výjimky upozorňuje přírodovědecký průzkum. Odvolatel odkázal, že navíc k zahájení řízení o výjimce stačí pouhá eventualita výskytu (rozsudek NSS č. j. 2 As 49/2013-103 ze dne 18.12.2015). Výjimky musí být dle jeho názoru povoleny v tomto případě před vydáním územního rozhodnutí. Povolení výjimky nelze nahradit ani závazným stanoviskem EIA.

Krajský úřad k námitkám odkázal na vyjádření KÚ OŽPZ, který mj. sdělil, že žádost o povolení výjimky neobdržel, a proto nemůže posoudit úplnost podkladů. Krajský úřad dále pokračoval, že nepostačuje pouhý výskyt zvláště chráněných druhů, ale eventualita zásahu do jejich vývoje; výjimku je možné povolit, pokud by se dotčení podmínek ochrany zjistilo až po zahájení řízení. Tyto úvahy jsou dle odvolatelova názoru irelevantní, má dojít k odtěžení skladní stěny a k masivnímu kácení, tzn. fakticky k odstranění celého biotopu zvláště chráněných druhů. Existuje tedy více než pouhá eventualita zásahu do jejich vývoje. Na potřebu výjimky upozornil již přírodovědecký průzkum z EIA, výskyt zvláště chráněných druhů byl prokázán před zahájením územního řízení. Odvolatel nesouhlasí s názorem, že stačilo kladné závazné stanovisko KÚ OŽPZ na úseku ochrany přírody a krajiny, který nestanovil žádnou podmínku. Rozhodnutí o povolení výjimky nelze nahradit závazným stanoviskem ani obecnou zákonnou povinností dle § 5 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny.

III. 6., V. Krajinný ráz:

Odvolatel namítal nedostatečné posouzení, resp. nezahrnutí celé řady negativních aspektů rekonstrukce tunelů na krajinný ráz (zejména odstranění stromových a keřových porostů, obnažení a částečné odtěžení Lobečské skály, navýšení drážního tělesa, betonové opěrné zdi, vyasfaltování Dvořákovy stezky a její přeměny na obslužnou komunikaci). Odvolatel požadoval, aby součástí dokumentace bylo nejen technické, ale i krajinářské řešení – aby došlo k co největšímu využití dřevin, aby příjezdová komunikace pro složky integrovaného záchranného systému v Lobči nebyla

řešena z ulice Sladkovského, ale z druhé strany kolejíště, aby opěrná zeď nerušila pohled na Lobečskou skálu; pokud by to nebylo možné, opěrná zeď má být obložena pískovcovými bloky stejné barvy jako pískovcový útvar. Nesouhlasí se zničením zelené plochy v okolí Dvořákovy stezky kvůli zrychlení průjezdu vlaků o několik sekund. Krajský úřad odkázal k námitce k výšce PHS na vypořádání námítky Marina Vltava, s. r. o., která však žádné takové námítky neuplatnila; námitku tedy nevypořádal. Další odůvodnění krajského úřadu s popisem závazného stanoviska městského úřadu k zásahu do krajinného rázu pokládá odvolatel za argumentaci, jež se míjí s podstatou námítky (neposouzení všech zásahů do krajinného rázu městským úřadem).

Městský úřad neposoudil konkurující si zájmy (zachování současného stavu a zrychlení železniční dopravy o několik sekund). Při posuzování zásahu do krajinného rázu nemá docházet pouze k posouzení ekonomických přínosů stavby (rozsudek NSS č. j. 2 As 35/2007-75 ze dne 09.11.2007). Městský úřad shrnul, že zásah je „malý“, neposoudil však ztrátu historické podoby Dvořákovy stezky a další negativní aspekty jmenované výše. Vše nepochybně povede ke značnému zásahu do krajinného rázu a celkového pohledu na lokalitu.

III. 7. Nedostatky dokumentace ohledně vlivů na přírodu a krajinu:

Odvolatel považuje své námítky k nedostatkům dokumentace (co do vlivů na přírodu a krajinu v části E.2.13) a návrh na dopracování dokumentace za nevypořádané. Dokumentace obsahuje jen obecná a útržkovitá konstatování, bez popisu vlivů na přírodu a krajinu a opatření k minimalizaci vlivů. Taková dokumentace nemůže být podkladem pro územní řízení; neposkytuje správním orgánům nezbytné informace pro rozhodování. Dochází navíc k odnětí práva vyjádřit se k záměru, když v tomto neposkytuje žádné informace.

III. 8. Ovzduší:

Záměr bude mít významný negativní vliv na kvalitu ovzduší v oblasti nejen v době výstavby, ale i při provozu po navýšení rychlosti. Zvýšená prašnost souvisí s vykácením náletových dřevin a alejních stromů (přemístění Dvořákovy stezky, km 439,500–440,000). To může vést k překročení limitů prachových částic zvláště vzhledem k již vysoké míře znečištění. Rozptylová studie (E.2.12) definuje významné zdroje znečištění zejména prachovými částicemi PM10 a PM2,5. Stanovisko KÚ OŽPZ („vyjádření“ č. j. 166800/2019/ KUSK ze dne 14.02.2020, pozn. ministerstva) jako orgánu ochrany ovzduší je nedostatečně a nekonkrétně odkazuje na opatření BD3 z Programu zlepšování kvality ovzduší – Zóna Střední Čechy – CZ02 (05/2016). Krajský úřad odkázal na kladné vyjádření dotčeného orgánu, případná konkrétní opatření budou součástí projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení. Dle odvolatelova názoru musejí být opatření k ochraně ovzduší přijata v územním řízení, po umístění stavby nelze řešit příčiny negativních vlivů (vysoká rychlost, masivní kácení). Takto krajský úřad tzv. salámovou metodou odsouvá problematické části stavby na později, aby se následně mohlo konstatovat, že stavba je natolik rozpracovaná, že problém již není řešitelný (shodně u hluku, který se má řešit až ve zkušebním provozu).

III. 9. Vliv na soustavu NATURA 2000:

Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním své námítky k dotčení soustavy NATURA 2000. KÚ OŽPZ ve stanovisku č. j. 079320/2016/KUSK ze dne 21.06.2016 podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny, jímž vyloučil významný vliv na předmět ochrany NATURA 2000 a odvolatel má pochybnosti, zda se vůbec seznámil s dokumentací, když popsal záměr jako „převážně podzemní stavbu“.

III. 10., IX. Verifikační závazné stanovisko:

Odvolatel považuje za zcela formální přístup vypořádání odvolatelovy námítky k nesouladu dokumentace s dokumentací EIA (zejména změna nivelety, počtu PHS, odtěžení části Lobečské skály, podstatné zvětšení rozsahu kácení) tak, že nejde o změny podle § 9a odst. 6 zákona EIA, které jsou předmětem posuzování. Krajský úřad v tomto odkázal jen na vyjádření MŽP, k odtěžení části Lobečské skály se nevyjádřil.

Dle odvolatele je verifikační závazné stanovisko nesprávné a nezákonné (nevypořádání se se změnami, nepřijetí v souladu se zákonem EIA a účelem EIA). Za hlavní vady považuje názor, že změna nivelety tratě je z pohledu EIA nevýznamný faktor – závěr je minimálně předčasný, když verifikační závazné stanovisko a dokumentace změnu nespecifikuje a neřeší její dopady (např. změna výšky opěrných zdí a PHS). Dokumentace v části E.2 hovoří o změně nivelety u tunelů, ke změně však došlo k celému úseku trati.

Verifikační závazné stanovisko uvádí navržení pěti PHS, ve skutečnosti je navrženo ve variantě 3 podle hlukové studie sedm PHS.

Dle verifikačního závazného stanoviska je masivní odtěžení skalní stěny a její plošné odlesnění nevýznamná změna, neboť skalní masiv byl dotčen i v přechodí variantě záměru. Závěr pomíjí navýšení rozsahu kácení oproti dokumentaci EIA (1033 stromů → 3283 stromů, 11.110 m² keřů → 32.676 m² keřů). Trojnásobný nárůst kácení lze stěží označit za nevýznamnou změnu. Tolerování takového rozdílu popírá smysl EIA, který by byl degradován na jakési nezávazné „přípravné cvičení“ na územní řízení.

Verifikační závazné stanovisko nebylo zveřejněno podle § 16 zákona EIA; není důvod jej nepovažovat za stanovisko (závazné stanovisko EIA, pozn. ministerstva), resp. za jeho nedílnou součást. Došlo ke zkrácení účastníků řízení a dalších osob na právo na informace o životním prostředí.

Odvolatel s ohledem na závazky ČR jako člena OSN (cíle udržitelného rozvoje SDGs 2030; *Sustainable Development Goals*, pozn. ministerstva), především SDG 3, SDG 6.3 a 11.6 a SDG 13 (zdraví a kvalitní život, znečištění ovzduší, klimatická opatření) pokládá tento případ za demonstraci nerespektování ochrany životního prostředí a krajiny v praxi. Vzhledem k výtkám Komise z hlediska transpozice směrnice EIA měl nedostatky napravit zákon č. 326/2017 Sb. (novela zákona EIA), což se evidentně nezdařilo.

III. 11., VI. Rozpor s ÚP Nelahozeves:

Odvolatel namítal rozpor s ÚP Nelahozeves a zastává názor, že soulad s ÚP Nelahozeves měla žadatelka doložit věrohodně (ideálně grafickým překrytím záměru s výkresy ÚP Nelahozeves). Krajský úřad uvedl, že koridor nemůže být vymezen tak, že zahrne všechny vedlejší stavby, ty však nepřestávají být součástí veřejně prospěšné stavby. Automaticky to neznamená nesoulad s ÚP Nelahozeves; je třeba dbát, aby stavby vedlejší, které by mohly „vyběhnout“ mimo koridor, nebyly vyloučeny v plochách s rozdílným způsobem využití. Dle odvolatele jde o mylnou argumentaci. Územní plány nevymezují konkrétní veřejně prospěšné stavby, ale plochy (koridory) pro veřejně prospěšné stavby. Pokud stavba související s veřejně prospěšnou stavbou přesáhne vymezení pro veřejně prospěšnou stavbu (zde D70 – koridor pro rekonstrukci dráhy), může být umístěna ve stejném režimu jako běžná stavba (tj. se souhlasem vlastníka pozemku). V tomto případě je však rozpor v něčem jiném, např. Dvořákova stezka je sama o sobě veřejně prospěšná stavba (D100) a překládá se do jiné polohy, než vymezené v ÚP Nelahozeves; plocha „*břeh Vltavy – stromořadí*“ má být zbavena všech stromů.

Záměr odporuje právě této podmínce ÚP Nelahozeves pro lokalitu N03 Dvořákova stezka – „*břeh Vltavy – stromořadí*“ (str. 14 výrokové části ÚP Nelahozeves), která je stanovena k udržení a rozvoji charakteru a krajinného rázu lokality (str. 53 odůvodnění ÚP Nelahozeves). Záměr ji porušuje, v km 439,602–439,827 předpokládá kompletní odstranění stromového porostu mezi stezkou a řekou. Záměr nerespektuje členění dle hlavního výkresu ÚP Nelahozeves, z něhož plyne, že Dvořákova stezka má být vedena ve stávající trase (přerušovaná žlutá čára) a podél stezky na východní straně má být pás zeleně (zelená barva). Záměr je takto umístěn částečně na pozemky cizích vlastníků, aniž by byly v ÚP Nelahozeves označeny jako veřejně prospěšné stavby – posun dráhy do prostoru Dvořákovy stezky, jejíž posun znamená zásah pozemků parc. č. 52/1 a 58/1 v k. ú. Nelahozeves. Záměr je takto umístěn do plochy s přírodním využitím. Principálně totéž nastává i v ulici Dvořákova stezka, kde zasahuje soukromé nemovitosti, bez opory v ÚP Nelahozeves.

Rekonstrukce tunelů odporuje také podmínce pro lokalitu N03 Dvořákova stezka na max. výšku PHS (1,2 m nad temenem kolejnice) kvůli podmínkám ochranného pásma zámku Nelahozeves, zejména celkové veduty sídla z vlastního i protějšího břehu Vltavy (str. 52 odůvodnění ÚP Nelahozeves). Záměr ji porušuje výškami PHS o výšce 2,0–2,5 m a to dokonce na nově vybudované opěrné zdi výšky od 2,8 do 6,4 m (cca 1,8 až 5,4 nad stávajícím terénem). ÚP Nelahozeves evidentně vychází ze stávající výšky temene kolejnice, nikoliv jeho navrženého umístění až o 0,844 m.

III. 12. Rozpor se závazným stanoviskem – souhlasem se zásahem do krajinného rázu:

Městský úřad stanovil jako podmínku, aby max. výška PHS byla 1,2 m nad rostlým terénem. Např. v km 440,150 je výška PHS 2,0 m a je navíc umístěna na zdi, která je sama vysoká cca 3 m nad rostlým terénem (D.2.1.4 dokumentace, SO 10-23-04, příčný řez; D.2.1.10 dokumentace, vzorový příčný řez). Vrchol PHS se nachází cca 5 m nad rostlým terénem. Krajský

úřad v tomto odkázal odvolatele na vypořádání námítky Marina Vltava, s. r. o., která však neuplatnila námítky stran ovlivnění krajinného rázu výškou PHS; tj. námítku nevypořádal.

III. 16. Negativní dopady na břehové porosty:

Dle odvolatelova názoru se krajský úřad vůbec nezabýval námítkou, že posun kolejí min. o 6 m blíže k řece a kácení naruší stabilitu břehového tělesa a devastaci břehových porostů. Dvořákova stezka je environmentálně důležité místo a záměr devastujícím způsobem zasáhne přírodní hodnoty, stabilizované ekosystémy a krajinný ráz. Vzrostlé stromy lemující Dvořákovu stezku zajišťují stabilitu svahů; zásah povede k nevratnému poškození a oslabení významného krajinného prvku dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „vodní zákon“) v pásmu břehových porostů. Odvolatel se domáhal úpravy dokumentace, aby nenavrhovala kvůli narovnání trati kácení v tak ohromném rozsahu.

III. 17. Sběrné místo pro ptáky ze záchranné stanice Aves:

V dané lokalitě se nachází sběrné místo pro ptáky ze záchranné stanice Aves, což dokumentace nezmiňuje ani neřeší. Není zajištěna jeho existence během výstavby a provoz po dokončení stavby. Odvolatel požadoval zachování sběrného místa (záchranné stanice) a dopracování dokumentace tak, aby byla umožněna její existence. Krajský úřad námítku vypořádal odkazem na žadatelčino vyjádření, že mobilní objekt záchranné stanice lze přemístit jinam dle požadavku vlastníka. Rekonstrukce tunelů je veřejně prospěšnou stavbou, záleží na dohodě vlastníka záchranné stanice a žadatelky o přemístění stanice. Dle odvolatele měl při této argumentaci uložit podmínkou povinnost přemístit záchrannou stanici.

Ing. Dagmar Kejmarová a Petr Kejmar:

Odvolatelé nesouhlasí s trvalým zábořem části pozemků parc. č. st. 39/3, jehož součástí je stavba č. p. 16 (ve vlastnictví jen odvolatelky), a parc. č. 296/28 (SJM), oba v k. ú. Nelahozeves (pro zjednodušení bude ministerstvo často přesto uvádět „pozemky odvolatelů“ apod., neboť věcně nemá vliv toto neustále rozlišovat a opakovat). Zásah považují za nedůvodný, tudíž za nezákonný. Krajský úřad umístil záměr, aniž by došlo k odstranění vad, na které odvolatelé upozorňovali.

II. 1. Posun kolejí:

Odvolatelé ničeho nenamítají proti rekonstrukci tunelů, ale proti posunu kolejí a navazující posunu místní komunikace a souvisejících staveb (oplocení, ochrana „hradní štoly“). Správa železnic nedokládá, že by posun kolejí vedl k deklarovanému cíli – zvýšení rychlosti, natož aby byl nezbytný a že nebylo možné cíle dosáhnout jinak. Dokumentace obsahuje údaje o možném, ale nedoloženém, zkrácení jízdní doby od 0 do 1,5 minut, což je rozdíl, který není legitimním důvodem pro odebrání vlastnického práva. Jde navíc o zkrácení pro celý záměr (tunely, posun kolejí) a dokumentace nerozlišuje podíl zvýšení průchodnosti tunelů a posunu kolejí. Samotný posun může přinést úsporu nejvýše v řádu sekund, a to u některých vlaků. Vlaky osobní regionální dopravy nemohou rychlost využít vzhledem k blízkosti zastávek. Nákladní vlaky pak pro své konstrukční řešení a veřejnoprávní limity takovou rychlost nemohou využít. Zvýšení traťové rychlosti by mohla využít dálková osobní doprava, které je však minimum a navíc má být přesunuta na rychlostní trať RS4. Svá tvrzení doložili vyjádřením doc. Ing. Martina Leso, Ph.D., z Ústavu dopravní telematiky FD ČVUT, který uvažované rychlosti zhodnotil jako předimenzované. Zábory se tak stávají nedůvodnými a protiústavními. Krajský úřad se tímto nezabýval, v odůvodnění uvedl jen reakci Správy železnic, která se navíc vyjádřila shrnutím žádosti, a nedoloženými tvrzeními (např. že byla prokázána využitelnost pro danou rychlost); dle odvolatelů je nutné rozlišovat využitelnost od skutečné potřeby, když se má zasáhnout do celého pásu nemovitostí včetně jejich.

Využití vyšších rychlostí bude dočasné, neboť dálková osobní doprava se plánuje převést na (vysoko)rychlostní trať RS4. Záměr je v rozporu s principy dlouhodobého dopravního plánování; pokud by byl schválen, realizace a zprovoznění bude trvat řádově roky a Správa železnic uvedla, že dokončení RS4 se plánuje na rok 2035. Za těchto okolností je nepřijatelné vynakládat finanční prostředky a odnímat vlastnické právo odvolatelů. Uvedla-li Správa železnic, že není vyloučeno provozování rychlíkového segmentu na stávající trati, jde dle odvolatelů o chabý argument pro vyvlastnění celého pásu nemovitostí podél trati. Správa železnic má nulovou snahu o uzpůsobení svých plánů tak, aby nemuselo dojít k zásahu do vlastnických práv. Při plánování vlakové dopravy by měla být zohledněna práva třetích osob a předcházet záborům.

Odvolatelé mají za legitimní svůj požadavek na srovnání stavu při pouhé rekonstrukci tunelů bez posunu kolejí a navrhovaného stavu, aby byla zřejmá role posunu kolejí k dosažení

avizovaného cíle. Vyjádření Správy železnic je navíc vnitřně rozporné, když uvádí, že rychlost v úseku má být 80–90 km . h⁻¹ a hned v dalším odstavci tvrdí rychlost osobních vlaků 90–100 km . h⁻¹. Žadatelčino vyjádření zahrnuté do odůvodnění napadeného rozhodnutí nenahrazuje vypořádání samotným krajským úřadem. Krajský úřad pouze doplnil, že posun kolejí spolu s PHS si vyžádá úpravu vedení stávající pozemní komunikace, která má mít min. šířku 4,5 m (3,5 + 2 . 0,5). Krajský úřad se však takto nezabývá posunem kolejí, ačkoliv se jedná o hlavní záměr podmiňující posun komunikace. Navržené parametry jsou předloženy jako neměnitelný fakt, ačkoliv při jednání s odvolateli dne 10.05.2021 uvedl, že lze požádat o výjimku z požadavků na šířku komunikace, což by vedlo ke snížení záboru pozemků.

Další argumentace odvolatelů zůstala zcela bez reakce. Chybí odůvodnění, proč je navýšení traťové rychlosti nutné řešit právě posunem kolejí do obytné zóny a nedochází k posunu kolejí blíže k pozemku parc. č. st. 41/1, před nímž se nachází volný pás pozemku parc. č. 67/1 oba v k. ú. Nelahozeves ve vlastnictví ČR, s příslušností hospodařit s majetkem státu pro Správu železnic. V km 440,105 by tak trať byla vedena ve stejném profilu jak nyní.

Z dokumentace není zřejmé, proč v místě, kde stávající pozemní komunikace sousedí s pozemky a domem odvolatelů, se zábor výrazně rozšiřuje právě na tyto pozemky a k domu dochází ještě k výraznějšímu rozšíření ve tvaru „zubu“. Takový nepravidelný tvar nemůže být dán potřebou umístění pozemní komunikace. Dle katastrálního situačního výkresu se zde má nacházet i ochrana dešťové kanalizace „hradní štola“ (SO 10-50-02), která v technickém listu k demolici části domu není jako důvod záboru. Z technického listu k demolici části domu vyplývá umístění pouze pozemní komunikace, a že jáma vzniklá demolicí bude zasypána. V dokumentaci není technický výkres ani popis stavby SO 10-50-02. Předmětná stavba je vymezena zmatečně, podoba není vymezena vůbec, tudíž nelze rozhodovat o jejím umístění. Na jednání konaném dne 27.05.2020 zástupce Správy železnic sdělil odvolatelce, že na místě části domu určené k demolici má být parkovací stání (bez zmínky o „hradní štole“). Příčinou zvýšených nároků na zábor měl být nedostatečný světlý prostor mezi PHS a fasádou domu a trakční vedení. Po obhlídce sklepa dne 11.06.2020 zástupce Správy železnic připustil možnost ubourání jen cca 75 cm domu. Ačkoliv odvolatelé nesouhlasí s jakýmkoliv zábořem, dokumentace překvapivě navrhuje zábor a demolice v původním rozsahu; jako důvod není uvedeno parkoviště, trakční vedení ani nedostatečný světlý prostor mezi fasádou a PHS (prostor, resp. odstup není seznatelný, což je vadou samo o sobě). Odpadly-li tyto důvody, není důvod pozemky zabírat v navržené šíři. Touto vytykanou vadou se krajský úřad vůbec nezabýval. Odvolatelé navrhuje přepracování dokumentace tak, že od posunu kolejí, komunikace a záborů bude upuštěno.

II. 2. Zásah do práv k nemovitostem:

Vedle chybějících důvodů pro umístění stavby rekonstrukce tunelů odvolatelé upozorňovali na mimořádnou závažnost zásahu. Část domu navržená ke zbourání, byť označená jako „přístavek“ (převzato též městským úřadem jako orgánem státní památkové péče) tvoří velice hodnotnou část domu vystavěnou cca před 100 lety. V části navržené ke zbourání se nacházejí prostory hostince; v ponechané části toalety, kuchyně, kulečník a soukromá místnost. Bez prostor nacházejících se v bourané části by nebyly samostatně užitelné a zcela by ztratily svou funkci. Možnost užívání by zůstala pouze u obytných prostor prvního patra. Zásah se navíc netýká jen nadzemních částí. Bouraná část je podsklepena historicky cenným dvoupodlažním cca 6 m hlubokým pivním sklepem rozděleným do tří místností s klenutým stropem a historickou lednicí. Ponechaná část domu je podsklepena jen částečně a v hloubce do cca 4 m. Technický list k demolici nesprávně uvádí, že objekt je bez plynové přípojky; je napojen na všechny sítě (elektřina, voda, plyn, telefon). V bourané části se nachází hlavní připojení vody, plynu a elektřiny k celému domu, u elektřiny i celé ulice Dvořákova stezka. Zbývající části domu by zůstaly bez napojení na nezbytné sítě. Není pravdivý ani údaj o zabírané části domu 9,5 m × 6,3 m, ve skutečnosti 9,5 m × 8,1 m. Zásah je tedy větší, než plyne z dokumentace. Nepotřebné avizované zrychlení by vedlo k zásadnímu a nevratnému zásahu do vlastnických práv odvolatelů, znemožnění dalšího pokračování v podnikatelské činnosti a zničení historického dědictví.

Krajský úřad se s tímto nevypořádal. Částečně se jen dotkl otázky hodnoty domu, když odkázal na vyjádření městského úřadu z hlediska památkové péče, že dům není kulturní památkou. To neznamená, že nemá historickou nebo jinou hodnotu. K hodnotě pro odvolatele a dopadům na využitelnost zbývajících částí domu, se rovněž nevyjádřil.

II. 3. Popis stavby navržené k demolici:

Odvolatelé upozorňovali na řadu nepravdivých údajů (např. rozměry bourané části stavby, připojení na plyn), na otázky spojené s rozsahem bourání (hloubka cca 1,0 m pod úroveň stávajícího terénu, sklepní prostory jsou však cca 6 m hluboké atd.) a rozpor u oplocení (výstavba v nové poloze, zároveň odstranění bez náhrady). Popis úprav domu a návaznost na ponechané části domu považují za nedostatečný. Krajský úřad se s námitkami vypořádal tak, že povolení odstranění stavby není a nemůže být předmětem územního řízení. Dle odvolatelů nelze zásah do stávajících staveb uměle izolovat od umístovaného záměru (stavbu nelze umístit bez odstranění staveb nacházejících se v místě umístění). Je nutné zjistit stav v území a ověřit proveditelnost zásahů do budov.

II. 4. Hluk a vibrace:

Dle hlukové studie z 12/2019 jsou dlouhodobě překračovány hlukové limity a výhledově se předpokládá další zvýšení hlukové zátěže, zejména v noční době. Zejména posun kolejí blíže zástavbě a zvýšení rychlosti vlaků bude nepochybně spojeno s dalším nárůstem hluku a vibrací. PHS SO 10-27-04 není způsobilá zajistit dodržování limitů ani při současné instalaci kolejnicových absorbérů. Proto se předpokládají IPO. Jsou však vymezena jen obecně, co konkrétně se navrhuje s ohledem na jejich pozemky. Není ověřena jejich realizovatelnost, a jaké reálné snížení mohou přinést. Opatření ke snížení vibrací nejsou navržena vůbec, přestože s ohledem na předpokládanou zátěž je doporučuje i závazné stanovisko EIA a hluková studie (ač její posouzení zátěže přenosem vibrací nelze mít za dostatečné) dospěla k závěru o významném nebezpečí nárůstu vibrací – návrh antivibračních rohoží. Dokumentace je v rozporu s § 30 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví.

Odvolatelé požadovali dopracování vadné hlukové studie (posoudila limity jen pro chráněné vnitřní prostory staveb; vychází z hodnot založených na předpokladech o vývoji dopravy, aniž by náležitě zohlednila působení záměru a operuje s nižšími max. rychlostmi vlaků, než které předpokládá dokumentace, vychází z předpokladu obnovy vozového parku ČD – „zřejmě českých drah“, ač je spekulativní a České dráhy, a. s., nejsou jediným provozovatelem).

KHS nemůže požadovat mj. konkrétní návrhy protihlukových opatření až v projektové dokumentaci. Takovou otázku nelze odkládat do dalších fází, ale v územním řízení postavit najisto realizovatelnost záměru. Nelze také neřešit absenci opatření ke snížení vibrací.

Námítky zůstaly bez odezvy, aniž by krajský úřad uvedl proč. Odkázal na vyjádření KHS k žádosti o součinnost, že bytová jednotka se nachází v objektu občanského vybavení, nemá zde být definován chráněný venkovní prostor stavby. Toto vypořádání mají odvolatelé za rozporné s § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví, který počítá s tímto prostorem i u funkčně obdobných staveb (k bytovým a rodinným domům, stavbám pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, pro zdravotní a sociální účely). Takovou stavbou nepochybně je i stavba se smíšeným účelem užívání, pokud obsahuje i prostory určené k bydlení. Byl by přehnaně formalistický výklad, že se dané ustanovení nevztahuje na venkovní prostory staveb určených k bydlení jen kvůli tomu, že dům je zároveň užíván i pro jiné účely. Bytová jednotka v domě je zkolaudovaná pro bytové účely. Nadto je třeba upozornit, že kvůli záměru je navržena demolice té části určené k provozu hostinské činnosti a zachovány by zůstaly pouze prostory pro bydlení. Argumentace KHS je tak paradoxně založena na stavu, u kterého je navrženo nucené odstranění. Krajský úřad se otázkou imisí nezabýval, ačkoliv je povinností stavebních úřadů posoudit, zda nedojde k neúměrnému rušení hlukem a vibracemi, při čemž se neomezuje jen na zajištění kladného závazného stanoviska příslušné krajské hygienické stanice (rozsudek NSS č. j. 6 As 38/2008-123 ze dne 04.03.2009). K vibracím krajský úřad uvedl, že byly posouzeny u domu č. p. 53. To však neřeší námitku; nelze přebírat výsledky (jiné konstrukční řešení, jiné podlaží, jiné projevy vibrací).

Ostatní argumentace zůstala nepřezkoumatelně bez vypořádání.

II. 5. Zastínění a odříznutí nemovitostí:

Krajský úřad se dle názoru odvolatelů nevypořádal se zastíněním a odříznutím nemovitostí od zbytku obce (pohledově i pocitově).

II. 6. Nesoulad záměru posouzeného v EIA a navrženého v územním řízení:

V dokumentaci došlo k několika zásadním změnám s potenciálním vlivem na životní prostředí a veřejné zdraví oproti záměru posouzenému v EIA. Konkrétně jde o navýšení rychlosti z max. 120 km . h⁻¹ na 160 km . h⁻¹. Závazné stanovisko EIA předpokládá dodržováním hlukových

limitů a s PHS výšky min. 2 m. Vliv na sociální aspekty v regionu se předpokládá na základě demolic dvou objektů, z toho jeden je částí výpravní budovy, navržen je však zásah do celého pásu budov a pozemků včetně těch odvolatelů. Přes zásadní změny MŽP vydalo verifikační závazné stanovisko.

Odvolatelé také namítali, že ačkoliv dle technické zprávy měly být zvažovány čtyři varianty záměru, předmětem EIA byla jedna. Žadatelka uvedla, že ji vybrala na základě doprovodné technické dokumentace a ekonomického hodnocení, nikoliv na základě snahy minimalizovat dopady na životní prostředí a práva třetích osob. Nedošlo k výběru varianty s nejnižšími dopady na životní prostředí a veřejné zdraví. Krajský úřad námítky vypořádal vyjádřením MŽP, že konkrétní podoba záměru je na uvážení oznamovatele (Správy železnic), předložení variantního posouzení není povinné.

Odvolatelé uvádějí, že záměr spadá pod záměry uvedené v příloze č. 1, kategorii 1, proto se na něj vztahuje povinnost vždy uvést nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí. Na to navazuje povinnost orgánu EIA alespoň v základu posoudit, zda je varianta nejpříznivější [§ 6 odst. 2 s vazbou na § 4 odst. 1 písm. a) zákona EIA].

K navýšení max. rychlosti vlaků krajský úřad odkázal na vypořádání námítky obce Nelahozeves, tj. opět na vyjádření MŽP o účelu EIA být objektivním odborným podkladem a přispět k udržitelnému rozvoji společnosti). Orgán EIA nemůže zasahovat do záměru a posuzuje ho podle § 2 zákona EIA; pokud byla v EIA hodnocena reálná rychlost 120 km . h-1, vztahují se výsledky EIA výhradně k tomuto údaji. Odvolatelé namítají, že namítali podstatnou změnu záměru u max. rychlosti a výšku PHS a sociální dopady, proto nemělo být vydáno verifikační závazné stanovisko.

Námítku k jiné výšce PHS dle závazného stanoviska EIA krajský úřad odkázal na vypořádání námítky Jiřího Hájka a Olgy Hájkové, které však není relevantní.

II. 7. Rozpor s ÚP Nelahozeves:

Pozemky odvolatelů jsou podle ÚP Nelahozeves v ploše s funkčním způsobem využití smíšené obytné (O). Nejsou na nich vymezeny žádné veřejně prospěšné stavby, pro které by bylo možné práva k pozemkům nebo stavbám na nich vyvlastnit podle § 170 stavebního zákona. Vyjmenovali možné využití této plochy i v návaznosti na sousední plochy VP_o se závěrem, že v ploše nejsou přípustné pozemní komunikace. Městský úřad přesto v závazném stanovisku ze dne 25.05.2020 shledal záměr přípustným. Městský úřad se omezil pouze na posouzení souladu s plochami D70 a D100 pro veřejně prospěšné stavby (rekonstrukce dráhy a úprava a prodloužení Dvořákovy stezky) s kladným závěrem. Dle odvolatelů ale pominul skutečnost, že ani jedna z těchto ploch není dle grafické části ÚP Nelahozeves vymezena na pozemcích odvolatelů. Záměrem je navrženo umístění komunikace překračující parametry Dvořákovy stezky v šířce 3 m, když komunikace na pozemcích odvolatelů má dle dokumentace 3,5 m. Již vůbec nejsou na pozemcích odvolatelů jako přípustné stavby typu ochrana dešťové kanalizace apod. Z uvedeného dle jejich názoru chybí jejich souhlas, když nejsou splněny podmínky § 170 stavebního zákona.

Krajský úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí jen odkázal na vyjádření městského úřadu (zejména k vymezení ploch pro veřejně prospěšné stavby a s nimi souvisejících staveb), který námítky nerefletoval. S tímto odvolatelé nesouhlasí, neboť vede ke ztrátě právní jistoty, když ÚP Nelahozeves jejich pozemky nevymezuje jako určené k umístění veřejně prospěšné stavby. Proto jej také logicky nenapadli při vymezení ploch D70 a D100. Odvolatelům by byla upřena fáze, kdy se mohli proti vymezení veřejně prospěšné stavby bránit. Odmítají také závěr, že vedlejší stavby ke stavbě hlavní mohou „vyběhnout“ mimo vymezený koridor, a tak může docházet k vyvlastnění.

Navrhli zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání krajskému úřadu.

spolek Děti Země:

1. Absence rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů:

Odvolatel v řízení v prvním stupni namítal s ohledem na EIA a obsah nálezové databáze, že dochází umístěním záměru ke škodlivému zásahu do biotopů zvláště chráněných druhů živočichů, zejména hmyzu, plazů a ptáků, tj. bylo nutné mít ve spise rozhodnutí o povolení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Krajský úřad námitku vypořádal tak, že podobnou námitku uplatnil spolek Dvořákova stezka, k čemuž KÚ OŽPZ uvedl, že Správa železnic nepodala žádost o povolení výjimky, tudíž nejsou aktuální průzkumy, řízení lze vést pouze na žádost, existuje jen biologické hodnocení z EIA a údaje z nálezové databáze, u dodatečně zjištěných zvláště chráněných druhů se vydává závazné stanovisko. Krajský úřad dodal, že KÚ OŽPZ vydal souhlasné závazné stanovisko, v němž neuvádí žádné požadavky, ani že je nutné vést řízení o výjimce a ochrana rostlin a živočichů je zajištěna § 5 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Dle odvolatele se nemusí vždy čekat na podání žádosti podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, ale lze jej zahájit i z popudu správního orgánu. Jestliže KÚ OŽPZ z výsledků EIA či z nálezové databáze vidí, že ke škodlivému zásahu může dojít, měl vydat rozhodnutí o výjimce, nebo vydat nesouhlasné „stanovisko“, že stavbu nelze umístit kvůli neproběhlému řízení o výjimce. Nelze paušálně a alibisticky tvrdit, že žadatelka nepodala žádost, takže se nedá nic dělat.

Ze závazného stanoviska EIA jasně vyplývá, že se před umístěním stavby mají provést aktuální průzkumy (str. 8 závazného stanoviska EIA), což je logické, když i dle judikatury je nutné řešit střet v území před každým škodlivým zásahem včetně umístění stavby. Dle názoru odvolatele krajský úřad nesprávně aplikuje § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny, když z EIA a nálezové databáze vyplývá dotčení zvláště chráněných druhů živočichů škodlivým způsobem. Navíc má za to, že se dle nálezové databáze nalézají v dotčeném území i průzkumy nezjištěné zvláště chráněné druhy (např. letouni, xylofágní hmyz apod.). Ustanovení § 5b odst. 3 (správně § 5 odst. 3, jak v předchozím textu odvolatel správně uvedl; pozn. ministerstva) zákona o ochraně přírody a krajiny se netýká otázky škodlivého zásahu u zvláště chráněných druhů, ale řeší obecnou ochranu živočichů. Odvolatel navrhl, aby tuto námitku přezkoumalo nadřízené MŽP.

2. Kácení dřevin rostoucích mimo les:

Odvolatel napadá závazná stanoviska městského úřadu ze dnů 06.11.2020 a 22.06.2020. Městský úřad měl mít ve spise závazné stanovisko EIA, pravomocná rozhodnutí o výjimce (dle bodu 1. odvolání), byť nejde o povinné podklady pro vydání závazného stanoviska, jako odborný podklad jsou však důležité. Městský úřad měl mít dendrologické posouzení dřevin, které doplní inventarizaci dřevin o podrobné hodnocení jejich stavu (vitalita, zdravotní stav apod.). Městský úřad měl dle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny přesvědčivě a přezkoumatelně vyhodnotit funkční a estetický význam dřevin, při čemž mohl vycházet z různých metodik či odborných podkladů, ale vyhodnocení měl provést sám. Hodnocení má zkoumat biologickou (ekologickou), hygienickou, asanační, izolační, meliorační, mikroklimatickou, rekreační, naučnou kulturní a estetickou funkci a negativní působení. Žádoucí bylo využít metodický pokyn MŽP (Věstník MŽP, 7–8/2014, č. 5).

Městský úřad měl provést osobní prohlídku dřevin, aby popis byl doložitelný (např. fotodokumentace). Měl posoudit, zda je nutné všechny dřeviny zlikvidovat, a měl mít ve spise znalecký posudek o stavu a kvalitě dřevin s výpočtem sadovnické hodnoty dřevin jako podklad pro náhradní výsadbu. Dále vytýká nedostatky v kvantitativním popisu dřevin a keřů, nedostatečnost náhradní výsadby, zda byl využit seznam potenciálních ploch k náhradní výsadbě v k. ú., nedostatky v povinnosti péče o vysazené dřeviny, neuvedení, kdy dojde ke kácení, aby dřeviny rostly co nejdéle; neuvedení, do kdy bude náhradní výsadba provedena. Městský úřad měl uvést výčet podkladů pro vydání rozhodnutí a vypořádání se s nimi.

3. Zásah do okraje lesa:

Nesouhlasí se závazným stanoviskem městského úřadu ze dne 28.01.2020 a požaduje jeho změnu spočívající v doplnění, aby okraj lesa v šířce 50 metrů nebude sloužit k ukládání žádného materiálu a k jízdám a parkování žádných aut a nedojde k poškození nadzemní ani kořenové části lesních porostů.

4. Zásah do krajinného rázu:

Nesouhlasí se závazným stanoviskem městského úřadu ze dne 16.11.2020 a požaduje jeho změnu spočívající v doplnění. V první řadě však upozorňuje na rozpory ve výškách PHS. Městský úřad souhlasil s výškou max. 1,2 m, nicméně mají být vysoké až 2–3 m, tudíž dojde k zásahu do krajinného rázu na lokální úrovni. Pokud stavba vyžaduje takto vysoké PHS, bylo by vhodné škodlivý vliv zmírnit požadavkem na výsadbu popínavých rostlin či dřevin. Požaduje proto doplnění, že PHS budou z vnější strany osazeny místně původními druhy popínavých rostlin nebo dřevin, které přerostou PHS na její vnitřní stranu, a osázení bude udržováno po dobu existence PHS.

5. Zásah do vodních poměrů:

Nesouhlasí se závazným stanoviskem městského úřadu ze dne 16.11.2020 a požaduje jeho změnu spočívající v doplnění tak, že projektová dokumentace pro vydání stavebního povolení nebude počítat se skladováním látek, které by mohly během výstavby ohrožovat vodní poměry v území.

6. Ochrana veřejného zdraví před hlukem:

Nesouhlasí se závazným stanoviskem KHS a požaduje jeho změnu spočívající v doplnění o podmínku, že pro stavební řízení bude předložena hluková studie o intenzitách hluku během výstavby i během provozování železniční dopravy, včetně konkrétních opatření ke splnění hlukových limitů během výstavby a provozu; dále monitoring měření intenzit hluku během výstavby a provozu.

7. Závazné stanovisko EIA, verifikační závazné stanovisko:

Nesouhlasí se závazným stanoviskem EIA a požaduje jeho doplnění o „*např. tyto náměty požadavků*“ (zkráceno na podstatu námětu):

- pravidelné čištění a klopení komunikací během výstavby, u výjezdů na pozemní komunikace účinná opatření k čištění vozidel
- pravidelné měření PM10 a PM2,5 u blízké obytné zástavby, při překročení protiprašná opatření
- pravidelné měření intenzit hluku u blízké obytné zástavby, při překročení protihluková opatření
- omezení stavební činnosti na dobu od 7:00 do 21:00, hlukově významné práce organizačně zkrácen na nezbytně nutnou dobu

Krajský úřad v rozporu s § 149 správního řádu nezahrnul mezi podmínky napadeného rozhodnutí všech devět podmínek závazného stanoviska EIA; uložil splnit jen podmínky č. 5 až 9, ačkoliv č. 1 až 4 se také týkají umístění stavby. Bez jejich uložení je nelze vymáhat, nejsou-li mezi podmínkami rozhodnutí v navazujícím řízení. Postup krajského úřadu je rozporný s judikaturou, podle níž nelze měnit, přehlížet nebo neukládat podmínky.

Spolek Děti Země upozorňuje na nezveřejnění verifikačního závazného stanoviska podle § 16 odst. 1 zákona EIA během územního řízení na příslušné internetové stránce k záměru pod kódem OV1187. Verifikační závazné stanovisko považuje spolek Děti Země za nezákonné po formální i věcné stránce.

8. Přezkum všech zbývajících závazných stanovisek:

Krajský úřad zahrnul do napadeného rozhodnutí podmínky ze závazných stanovisek kromě těch, u kterých žádné požadavky uloženy nebyly. Spolek Děti Země požaduje, aby příslušné nadřízené správní orgány provedly po formální i věcné stránce pečlivý přezkum jejich obsahu a jejich vydání (náležitosti, zda obsahují potřebné podklady pro jejich vydání, zejména odborné studie, a rozhodné úvahy). Spolek Děti Země požaduje, aby nadřízené správní orgány kromě ministerstva provedly vlastní šetření, zda krajský úřad skutečně uložil všechny požadavky, zda některé neopomenul. V případě absence je nutné, aby nadřízené správní orgány na tuto skutečnost upozornily, aby ministerstvo mohlo nedostatky zohlednit.

9. Absence závazného stanoviska k zásahu do významného krajinného prvku:

Spolek Děti Země zastává názor o chybějícím závazném stanovisku k zásahu do významného krajinného prvku nivy řeky Labe (*sic!*), nejen stavebními pracemi, ale i kácením dřevin. Podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bez něj nelze umístit stavbu. Pokud takové závazné stanovisko ve spise je, požadují jeho přezkum, neboť nezajišťuje dostatečně zmírnění zásahu. Přezkumem se domáhají změny spočívající v doplnění požadavků (zkráceno na podstatu požadavku) pro území významného krajinného prvku:

- nebudou povoleny komunikace (účelové, staveništní ani parkování)
- nedojde ke znečištění půdy a vody nebezpečnými látkami
- kácení dřevin rostoucích mimo les bude provedeno mimo vegetační období
- pozemky včetně koryt vodních toků dotčené stavbou budou po dokončení stavebních prací a do zahájení automobilového provozu uvedeny do původního či přírodně blízkého stavu.

10. Nezákonost rozhodnutí o povolení kácení dřevin:

Odvolatel nesouhlasí s rozhodnutím obecního úřadu ze dne 08.06.2020 o povolení kácení dřevin. Z judikatury i logiky zákona o ochraně přírody a krajiny vyplývá, že nelze povolit kácení před umístění stavby, neboť není zřejmé, jaké území bude vůbec dotčeno. Obecní úřad si rozsah kácení „jen vymyslel“, resp. slepě převzal žadatelčino tvrzení. Povolení kácení lze vydat až po právní moci rozhodnutí o umístění stavby, resp. nyní podkladové závazné stanovisko. Obecní úřad porušil § 8 a § 9, příp. i § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, pokud se tohoto předčasného řízení nemohly účastnit spolky. Požaduje proto jeho zrušení v přezkumném řízení nebo v obnoveném řízení.

11. Platnost podkladových vyjádření vlastníků a správců sítí:

Odvolatel upozorňuje, aby ministerstvo ověřilo před vydáním rozhodnutí aktualizaci všech vyjádření a stanovisek správců a vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury (dále jen „**VDTI**“) s omezenou platností, neboť musejí být platná ke dni podání žádosti, ke dni vydání rozhodnutí v prvním stupni, ale ve smyslu § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu „do vydání pravomocného rozhodnutí“. Totéž platí pro podkladová rozhodnutí.

Odvolatel si je vědom, že může vznášet námitky k předmětu své činnosti, ovšem domnívá se, že ministerstvo musí z úřední povinnosti zjišťovat, zda má všechny podklady pro vydání rozhodnutí, které musejí být platné. Žádá, resp. upozorňuje tedy na nutnost prověřit všechny jmenované podklady; pokud by ministerstvo zjistilo, že již nejsou platné nebo platnost může skončit před vydáním rozhodnutí, vyzve žadatelku k předložení aktualizovaných.

Odvolatel navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání krajskému úřadu.

spolek Na Skalách:

Odvolatel považuje napadené rozhodnutí za nezákoné a nepřezkoumatelné, jelikož se krajský úřad nevypořádal s jeho námitkami. Odvolatel výslovně zmiňuje svou úlohu na úseku ochrany krajiny, neboť jde o stavbu převážně navrženou v extravilánu obcí. Za svou povinnost pokládá požadovat krajinářské řešení stavby, jež měly vyžadovat obě dotčené obce.

Odvolatel napadá závazné stanovisko městského úřadu ze dne 16.11.2020 (souhlas se zásahem do krajinného rázu). Hodnocení krajinného rázu, které si městský úřad nechal vypracovat, je neúplné; neobsahuje vše, co negativně ovlivní krajinný ráz (opěrné zdi, příjezdové komunikace, PHS) a všechny hodnoty a znaky, které svou jedinečností utvářejí také kulturní a duchovní dimenzi krajiny – Dvořákovu stezku lemovanou stromy. Hodnocení krajinného rázu se zpracovává dle několika metodik. Hodnocení musí obsahovat všechny znaky a hodnoty, které krajinný ráz utvářejí, musí se vyhodnotit vlivy všech navrhovaných záměrů (vizte výše) na všechny znaky a hodnoty. Není přípustné hodnotit jen vliv nového tunelu zasazeného hluboko do skalního útvaru. Odvolatel se domáhá vypracování nového hodnocení krajinného rázu, které bude odpovídat výše uvedenému, na jeho základě vytvořit stupeň ochrany a přepracovat dokumentaci.

Odvolatel napadá závazné stanovisko městského úřadu ze dne 22.06.2020 (kácení dřevin a náhradní výsadba). Dvořáková stezka je jediná stezka lemovaná stromy v okolí Kralup nad Vltavou. V blízkém okolí není žádná alej ani stromořadí. Zánikem části stezky dojde nejen k zániku jedinečného znaku krajiny, ale místa k rekreaci a k úhynu řady rostlin a živočichů. Náhradní výsadba byla převážně stanovena jinde, na poli. Orgán ochrany přírody by měl mít snahu o obnovu pokácené aleje a zachování aspoň části zelené plochy. Odvolatel se navíc domnívá, že Dvořáková stezka by měla být registrována jako významný krajinný prvek; toto řízení probíhá, tudíž by se v územním řízení mělo vyčkat na rozhodnutí.

Odvolatel pokládá rekonstrukci tunelů za důležitou a nezbytnou, je si vědom úsilí projektantů a odborníků, ale tuto podobu rekonstrukce pokládá za nepřijatelnou. Žít a rekreovat se bez zeleně podél Vltavy nelze.

Navrhl proto zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání.

Klára Stádník a Petr Stádník, JUDr. Markéta Vajnerová (body I. a VI. jsou obecnějšího rázu a související s ostatními body, proto je ministerstvo zvlášť neshrnuje ani je nebude samostatně vypořádávat):

Odvolání se argumentačně neliší, liší se v dotčení vlastnického práva (u JUDr. Markéty Vajnerové jde o sousední pozemek parc. č. 82/93, stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. st. 1089 a ostatní vedlejší stavby a dále pozemek parc. č. 82/9, který je zatížen služebností

ve prospěch těchto nemovitostí; u Kláry Stádník a Petra Stádníka jde o sousední pozemek parc. č. 82/14, stavbu rodinného domu na pozemku parc. č. st. 1110 a dále pozemek parc. č. 82/9, který je zatížen služebností ve prospěch těchto nemovitostí –vše v k. ú. Lobeč). Dále tedy bude uváděna argumentace za všechny tyto odvolatele s tím, že bude samozřejmě myšleno, že každý hájí svá vlastnická práva, nikoliv navzájem.

II., III. a IV. Ochrana vlastnických práv, odstřel skalní stěny, ražba tunelu, sesuv, staveniště dočasné ražené štoly:

Nemovitosti se nacházejí na okraji Lobečské skály nad železniční tratí, necelých 100 m od nově plánovaného jižního portálu tunelového tubusu.

Podmínky napadeného rozhodnutí nereflexují ochranu vlastnických práv k sousedním nemovitostem. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se stavebním zákonem a prováděcími předpisy, např. s § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Odvolatelé namítali, že nemovitosti se nacházejí na okraji skály a v blízkosti tzv. kralupského zlomu, s nímž souvisí množství poruchových zón, jež vedly k intenzivnějšímu zvětrávání a erozi (např. erozní rýha u severního portálu). Vzhledem k odstřelu skalní stěny, ražbě nového tunelu, ražbě svážné štoly atd. vyjádřili důvodnou obavu o zachování předmětných nemovitostí v nepoškozeném stavu (praskání fasád nebo zdi domu či vedlejších staveb, v krajním případě sesuv části svahu). Proto požadovali zabezpečení svahu a skály. Námitku sice považují za soukromoprávní, nicméně stavební úřad posuzuje námitky i z hlediska soukromého práva. Krajský úřad se s námitkou nijak nevyřadil a odkázal na stavební řízení, kdy se má zkoumat případné související opatření; žadatelka se pak vyjádřila tak, že budou vytipovány objekty pro pasportizaci. Dle názoru odvolatelů však není možné ve stavebním řízení povolovat neumístěné stavby (např. opěrná zeď, nebyla-li by umístěna). Opatření proti sesuvům by měla být řešena v územním rozhodnutí. Dle jejich názoru nemá žadatelka zájem předcházet vzniku škod, když hodlá jen u některých objektů provést pasportizaci, tj. zdokumentovat jejich stav před realizací stavby. Takový postup je v rozporu s předpisy stavebního práva a Listinou základních práv a svobod (např. čl. 11).

Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 24e odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Umístěna byl mj. SO 10-25-06 – dočasná ražená štola v km 439,014 a zařízení staveniště ZS2 severně od Kralup nad Vltavou u vyústění svážné štoly. Štolou se má vyvážet odtěžená hornina z nově raženého tunelu, kterou budou odvádět nákladní automobily po silnici III/10149. Odvolatelé brojili proti těmto dočasným stavbám (staveniště má být ze všech největší). Silnice III/10149 nesplňuje s ohledem na charakter a stav parametry obslužné komunikace pro nákladní automobily odvázející vytěženou horninu. Krajský úřad se s tímto nevyřadil, pouze nepřezkoumatelně konstatoval, že se nejedná o námitku, kterou by účastníci mohli uplatnit a nevedli nic o dotčení vlastnického práva. Dle odvolatelů z letmého pohledu na letecké mapy plyne, že se jedná o jedinou pro automobily přístupovou cestu k nemovitostem. Výkon vlastnických i jiných práv by byl omezen/odepřen, pokud by byl přístup omezen či znemožněn., popř. by byla ohrožena bezpečnost provozu na silnici. Na silnici (ulice Hálkova) je zakázán vjezd nákladních automobilů, neboť její parametry neumožňují bezpečný provoz větších automobilů. Velmi nebezpečná je ostrá zatáčka u Lobečské skály. Frekventovaná jízda ze staveniště by byla v rozporu s dopravní bezpečnostními předpisy (obtížně se míjí autobus s osobním automobilem). Frekvence návozu bude častější než občasná jízda autobusů. Bude tedy docházet k ohrožování a obtěžování hlukem a prachem a staveniště ZS2 nebude vybaveno přísunovými trasami tak, aby se stavba mohla řádně a bezpečně provádět. Bude docházet k ohrožování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Odvolatelé navrhli přezkum správnosti a zákonnosti řešení této otázky.

V. Území dotčené vlivy stavby:

Krajský úřad nesprávně vymezil území dotčené vlivy stavby, jež má být rozsáhlejší s ohledem na bod II. odvolání, tj. mají do něj patřit i pozemky parc. č. 82/93 a 82/14 v k. ú. Lobeč. Krajským úřadem vymezené území dotčené vlivy stavby nemá oporu v právních předpisech ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Není zjištěné, jaké ochranné pásmo krajský úřad myslí, zda zámku Nelahozeves, dráhy či jiné. Zahrnutí některých pozemků je překvapivé (např. parc. č. 172/10 v k. ú. Nelahozeves; správně 132/10 – pozn. ministerstva).

Závěr krajského úřadu, že nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, prováděcími předpisy a zvláštními předpisy nepovažují vzhledem k odvolací argumentaci za zcela pravdivý. Napadené rozhodnutí nemá oporu v podkladech pro vydání rozhodnutí a vychází z neúplně zjištěného stavu věci.

Navrhli zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání krajskému úřadu.

obec Nelahozeves:

I. Nesoulad s ÚP Nelahozeves:

Odvolatelka napadla závazné stanovisko městského úřadu (orgán územního plánování) č. j. MUKV 21845/2020 VYST ze dne 25.05.2020 jako nesprávné a nezákonné. Odvolatelka citovala z odůvodnění, co a proč platí ve vztahu k lokalitám Dvořákova stezka a Lososnice z hlediska max. výšky PHS 1,2 m nad temenem kolejnice. Záměr uvedené regulaci odporuje. Na podporu tohoto tvrzení odkazuje na oznámení záměru dle přílohy č. 4 zákona EIA, která protihluková opatření popisuje. Pokud není možné dodržet hlukové limity s takovými PHS, které by odpovídaly ÚP Nelahozeves, znamená to neproveditelnost záměru.

Dle odvolatelky záměr odporuje ÚP Nelahozeves i tehdy, vyjde-li se z dokumentace vlivů záměru na životní prostředí (12/2019), kde se předpokládá výška PHS 120 cm, ovšem na uměle navýšeném terénu. Nemůže být přípustným zvýšení nivelety terénu, tj. umístit PHS na navýšený terén, neboť z ÚP Nelahozeves jednoznačně plyne smysl a účel regulace – nenarušit pohledy na zámek Nelahozeves v ochranném pásmu zámku. Je lhostejné, zda by zásah do ochranného pásma této nemovité kulturní památky byl způsoben samotnou PHS, nebo PHS v kombinaci s uměle navýšeným terénem. Opačný výklad by vedl k obcházení regulace v ÚP Nelahozeves jen tím, že se pod PHS naveze dostatečné množství zeminy.

Krajský úřad toliko na str. 91 napadeného rozhodnutí uvedl, že PHS je navržena na opěrné zdi, která plní jinou funkci a tyto konstrukce nelze zaměňovat. Tím se krajský úřad s námitkou nevypořádal; odvolatelka netvrdila totožnost účelů, ale důraz na nutnost vykládat regulativy ÚP Nelahozeves dle skutečného smyslu.

II. Nesoulad záměru posouzeného v EIA a navrženého v územním řízení:

Odvolatelka citovala § 9a zákona EIA a smysl verifikačního závazného stanoviska, aby záměr vstupující do navazujícího řízení (v tomto případě územního řízení) byl tímž záměrem, ke kterému bylo vydání závazné stanovisko EIA, rovněž s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 55 A 67/2019-95 ze dne 28.02.2020. Nemusí se jednat o absolutní shodnost, tímto testem totožnosti však nemůže projít záměr obsahující změny, jež mohou mít významný negativní vliv na životní prostředí. K pozměněným záměrům je třeba přistupovat velmi obezřetně a aprobovat je pouze tehdy, jestliže provedené změny jednoznačně nemohou mít vliv na obsah závazného stanoviska EIA. Odvolatelka se na základě odkazu na odbornou literaturu (Posuzování vlivů záměrů a koncepcí na životní prostředí, VOMÁČKA, V., ŽIDEK, D., a kol., Masarykova univerzita Brno, 2016) domnívá, že posouzení „souladu mezi záměrem a stanoviskem EIA“ je plně v kompetenci stavebního úřadu.

Na základě popisu záměru předloženého do EIA a DUR napadá rozdíly v maximálních rychlostech (pro vlaky EC a R dle EIA: na 120 km . h⁻¹, DUR: na 140 km . h⁻¹, 150 km . h⁻¹ s naklápěcí skříňí). Nad rámec EIA mají být necitlivě bourány objekty a dojít k záboru pozemků. Efekt zkrácení cestovních dob je minimální, při navýšení rychlosti o 30 km . h⁻¹ na 2,5 km jde o cca 24 s u vlaků, které nezastavují v Nelahozevsi. Navýšení počtu a rychlosti vlaků kategorie EC je neodůvodnitelné vzhledem k plánovanému přesunutí rychlé dálkové dopravy na rychlá spojení (RS4). Místo časové úspory max. 0,5 min v sudém směru a max. 1 min v lichém směru je vhodnější a levnější optimalizovat provoz díky ETCS a ATO společně s GSM-R. Při původně navržené rychlosti 120 km . h⁻¹ by dále nemuselo dojít k tak výraznému záboru pozemků a bourání domů. Jinak je zvýšení neadekvátní ekonomickým a sociálním dopadům v lokalitě. Je žádoucí přepracovat projekt tak, aby vedení trati v km 439,500 až 440,500 odpovídalo původní max. rychlosti a byly respektovány možnosti dané územními poměry a zástavbou. Hodnocení sociálních a ekonomických důsledků pro EIA nejsou pravdivá; jsou navrženy mnohem výraznější zásahy do krajinného rázu mající dosud nehodnocené sociální a ekonomické důsledky.

Navýšení dopravy o 23 % je hypotetické vzhledem k tomu, že navýšení rychlosti nemá vliv na nákladní dopravu oproti současnému stavu (změní se jen průjezdný průřez pro nákladní vozy), bude navýšena četnost rychlé osobní dopravy. Hluková studie (12/2019) je neúplná (není zohledněno hypotetické navýšení četnosti nákladních vlaků a vyšší rychlost vlaků). Odvolatelka nesouhlasí s vypořádáním krajského úřadu na str. 92 napadeného rozhodnutí, které se opírá jen o vyjádření MŽP (aktualizace hlukové studie s ohledem na konkrétní technické parametry záměru). Tato podmínka nebyla reflektována ve výrokové části napadeného rozhodnutí, proto je výsledek

stejný, jako kdyby se krajský úřad námitkou nezabýval. Podmínka na str. 11 napadeného rozhodnutí míří na výstavbu, nikoliv na hlukovou zátěž při užívání stavby; z pohledu uplatněné námítky tedy irelevantní.

K argumentu krajského úřadu, že je vázán návrhem, odvolatelka souhlasila – žádost je však třeba zamítnout, pokud záměr odporuje zákonným požadavkům.

III. Hluk a vibrace, věcné nedostatky posouzení:

Hluková studie (12/2019) předložená KHS je nedostatečná. Podklad pro 3D modely stávajícího zaměření a nově navrženého tělesa v měřítku 1 : 1000; podklad není jednoznačně identifikován, není zřejmý tvůrce, ani kdo jej verifikoval. Hluková studie předpokládá, že ke snížení hluku dojde vlivem těchto faktorů:

Navržení kolejového svršku a spodku (uvažováno ve výpočtu), avšak z technické zprávy (D.2.1.1. dokumentace) plyne, že ve druhé traťové koleji je již nyní instalován obdobný systém kolejového lože, jaký je uvažován. Nelze tak prokazovat snížení hluku v plné míře.

Obnova vozového parku ČD. Dle odvolatele není zřejmé, zda jde o České dráhy, a. s., nebo ČD Cargo, a. s. V ČR je registrováno více než 120 dopravců, kterým musí být umožněn přístup na železnici, splňují-li zákonné podmínky. Právní předpisy nezakazují používání kovových špalíků nebo určitých typů podvozků. Hluková studie neuvažuje zvýšení hluku způsobené akcelerací hnacích vozidel při snaze využít max. traťovou rychlost ve směru na Ústí nad Labem. V opačném směru není posouzen vliv brzdění z rychlosti 140 km . h⁻¹ na rychlost 80 km . h⁻¹ definované od km 438,000 po stanici Kralupy nad Vltavou. Hluková studie konstatuje výrazné nebezpečí významného nárůstu vibrací kvůli rychlejším průjezdům rychlíků, navrhuje proto aplikaci antivibračních rohoží; navrhuje se však jen kvůli objektům č. p. 261 a 53. Souhlasné závazné stanovisko KHS pouze „opisuje“ podklady z hlukové studie včetně nedostatků uvedených výše. KHS tak „přepisuje“ argumentaci, kterou se snaží pozitivně „vylepšit“ (např. lepší a tišší podvozky, které v hlukové studii nebyly vůbec uvedeny). Odvolatelka namítá, že zpracovatel hlukové studie je pracovníkem zástupce Správy železnic; není nezávislý na projektantské organizaci, která má zřejmý zájem na kladném výsledku hlukové studie. Tím spíše je třeba trvat na nezaujatém posouzení ze strany KHS. Krajský úřad jen odkázal na závěry KHS.

IV. Navýšení nivelety v km 440,190 (most):

Souhrnná technická zpráva na str. 36 uvádí „Niveleta koleje na mostě je upravena na výšku 177,446 z důvodu minimální požadované tloušťky štěrkového lože pod pražcem.“ K tomu přísluší výkresy podélných profilů a příčného řezu D211_003b, D211_003d a D211_004. V dokumentaci se nelze dopátrat přesného údaje o zvednutí temena kolejnice oproti původnímu stavu. V technické zprávě je uvedena hodnota 177,416 (v km 440,190), v řezu D211_004 (v km 440,225) nově u 1. i 2. koleje 177,344, původně u 1. koleje 176,51 a 2. koleje 176,50. Tj. rozdíl je 0,844 m. Hodnota není nikým analyzována a nejsou řešeny dopady navýšení. Je nestandardní, že úprava nivelety se řešila teprve v roce 2019, což je výraznou změnou oproti EIA z roku 2017, kde nebyl tento parametr k dispozici. V dokumentaci změn (12/2019) je pro km 438,000 až 440,505 stroze uvedeno: „úprava nivelety GPK v oblasti Tunelu“. Úprava geometrické polohy koleje se textově věnuje pouze oblasti tunelů, ač se vztahuje na celý úsek.

Dokumentace odkazuje na zohlednění výšky v hlukové studii, ve skutečnosti však hluková studie neobsahuje zmínku, pouze odkazuje na 3D model. Současně namítala, že KÚ OŽPZ ve stanovisku k vlivu na soustavu NATURA 2000 vycházel z hodnocení stavby jako převážně podzemní, čímž nepostihl celou stavbu. Krajský úřad se s uvedeným vypořádal jen zdánlivě (str. 95), když konstatoval, že z podélných řezů lze vyčíst původní i novou niveletu, což je pro územní řízení dostatečné. Tím však nevypořádal nedostatečné zdůvodnění nově navržené nivelety.

Na základě uvedeného odvolatelka navrhla změnu napadeného rozhodnutí tak, že se žádost zamítá, alternativně jeho zrušení a vrácení věci k novému projednání krajskému úřadu.

Další průběh řízení:

Krajský úřad písemností č. j. 123546/2021/KUSK ze dne 06.10.2021 vyzval účastníky řízení o podaných odvoláních a vyzval je, aby k nim vyjádřili ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení této písemnosti.

Správa železnic se po předchozí žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření (podání č. 102 spisu) a jejím prodloužení usnesením č. j. 130510/2021/KUSK ze dne 19.10.2021 **k odvoláním**

vyjádřila podáním učiněným dne 29.10.2021. Odvolání dle jejího názoru neobsahují nové argumenty a krajský úřad se se všemi námitkami vypořádal.

1) K **nesouladu záměru s ÚP Nelahozeves** uvedla, že posouzení je závazné podle § 96b stavebního zákona a odvolací správní orgán tedy bude postupovat podle § 149 odst. 7 správního řádu. Námitku týkající se výšky PHS vypořádal krajský úřad na str. 91 napadeného rozhodnutí. Navrženy jsou PHS nepřesahující výšku 1,2 m. Pokud se PHS nachází na jiné stavbě, např. na opěrné zdi, nelze na tuto část uplatnit požadavek ÚP Nelahozeves, pokud se vztahuje pouze k PHS. Navíc má za to, že parametr výšky opěrné zdi není podrobností náležející územnímu plánu, který tyto prvky nemůže obsahovat (§ 43 odst. 3 stavebního zákona). Navržený záměr neodporuje regulaci včetně detailu výšky PHS. Pojem veřejně prospěšné stavby je dán § 2 odst. 1 písm. m) stavebního zákona, jsou jí i související zařízení.

2) Námitkou **nesouladu se záměrem, který byl posouzen v EIA**, se dle žadatelčina názoru zabýval krajský úřad na str. 92 až 94 a 113 napadeného rozhodnutí. V řízení se MŽP při součinnosti vyjádřilo a nesoulad dokumentace EIA a dokumentace neshledalo. Vypořádání je dostatečné, jde jen o opakování.

3) Ke hluku a vibracím se krajský úřad vyjádřil na str. 93, 94 a 113 napadeného rozhodnutí. V průběhu řízení se vyjádřila KHS, problematiku tedy posoudil odborný správní orgán. Námitka byla dostatečně vypořádána. Přezkum závazného stanoviska KHS probíhá podle § 149 odst. 7 správního řádu.

4) K námitce **nezdůvodnění a chybějících údajů k navýšení nivelety v km 440,190** (most) odkazuje na str. 95 napadeného rozhodnutí. Z dokumentace lze vyčíst původní i navrženou niveletu včetně rozdílů výšek. Údaje jsou dostatečné pro územní rozhodnutí, detaily budou v projektové dokumentaci pro vydání stavebního povolení.

5) Otázkou potřeby povolení **výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny** se zabýval krajský úřad na str. 69 až 71 a 74 napadeného rozhodnutí. Orgán ochrany přírody a krajiny vydal souhlasné závazné stanovisko, pokud by vyžadoval biologické hodnocení a vydání výjimky, nemohl by se záměrem souhlasit. Přezkum závazného stanoviska bude řešen podle § 149 odst. 7 správního řádu.

6) Krajský úřad se potřebou závazného stanoviska se **zásahem do významného krajinného prvku** zabýval na str. 74 napadeného rozhodnutí; s vypořádáním souhlasí.

7) Žadatelka stran **přírodovědného průzkumu** souhlasí s vypořádáním na str. 68 a násl. napadeného rozhodnutí.

8) Žadatelka stran **kácení a vlivu na zeleň** souhlasí s vypořádáním na str. 68 a násl. napadeného rozhodnutí a odkazuje na postup podle § 149 odst. 7 správního řádu.

9) Žadatelka stran posouzení **vlivu na krajinný ráz** souhlasí s vypořádáním na str. 68 a násl. napadeného rozhodnutí a odkazuje na postup podle § 149 odst. 7 správního řádu.

10) Žadatelka stran **nedostatků dokumentace k vlivům na přírodu a krajinu** souhlasí s vypořádáním na str. 68 a násl. napadeného rozhodnutí a odkazuje na postup podle § 149 odst. 7 správního řádu.

11) Žadatelka u ochrany **ovzduší** souhlasí s krajským úřadem (str. 68 a násl. napadeného rozhodnutí).

12) Žadatelka souhlasí s vypořádáním námitek k vlivu na soustavu **NATURA 2000** (str. 71 a násl. napadeného rozhodnutí), součinností se vyjádřil též KÚ OŽPZ, který vliv vyloučil.

13) Ke vlivu na **břehové porosty** se krajský úřad vyjádřil na str. 72 a 73 napadeného rozhodnutí, kde jasně odkázal na dispoziční zásadu.

14) Ovlivnění **sběrného místa pro ptáky ze záchranné stanice Aves** krajský úřad řešil na str. 73 napadeného rozhodnutí. Žadatelka s vypořádáním souhlasí; přesun bude řešit v dalších stupních přípravy.

15) Žadatelka souhlasí s vypořádáním námitek k **proslunění budovy** (Jiří Hájek a Olga Hájková, pozn. ministerstva) na str. 52 napadeného rozhodnutí. Proslunění stávajících staveb je nutné vnímat ve vztahu ke vzdálenosti, tak ve vztahu posouzení celé „*bytové jednotky*“ (požadavek proslunění se vztahuje k ní, ne k obytné místnosti).

16) S námitkami nedoložení **souhlasů se stavebním záměrem** se krajský úřad zabýval na str. 52 napadeného rozhodnutí. Tyto souhlasy se nedokládají (§ 184a odst. 3 stavebního zákona).

17) S námitkou **omezení vjezdu na pozemky** (Jiří Hájek a Olga Hájková, pozn. ministerstva) se krajský úřad zabýval na str. 52 napadeného rozhodnutí. Realizace stavby není předmětem územního řízení, ale stavebního řízení, kde lze tuto námitku uplatnit.

18) S námitkou **ohrožení studny** (Jiří Hájek a Olga Hájková, pozn. ministerstva) se krajský úřad zabýval na str. 52 napadeného rozhodnutí. Opěrná a PHS nejsou zdrojem znečištění, který by měl negativně působit na zdroj vody.

19) Krajský úřad se námitkami **omezení k přístupu spisu** zabýval na str. 42 a 43 napadeného rozhodnutí. Stavební úřad umožnil nahlédnout do spisu všem účastníkům řízení, jak vyžaduje právní předpis.

20) K **nedůvodnosti posunu kolejí a rozsahu záborů** (Ing. Dagmar Kejmarová a Petr Kejmar) se krajský úřad vyjádřil např. na str. 110 napadeného rozhodnutí. Žadatelka s vypořádáním souhlasí. Stavební úřady nemohou zasahovat do obsahu žádosti.

21) **Zásahem do práv k nemovitostem** (Ing. Dagmar Kejmarová a Petr Kejmar) se krajský úřad zabýval na str. 112 napadeného rozhodnutí. Žadatelka s vypořádáním souhlasí. Odstranění staveb bude řešeno v samostatném řízení o odstranění stavby.

22) K namítanému rozporu záměru se závazným stanoviskem městského úřadu ze dne 16.11.2020 (**výška PHS 1,2 m nad rostlým terénem**) žadatelka uvedla, že některé z PHS jsou situovány na opěrných zdech, avšak požadavek na maximální výšku splňují.

23) K požadavku na **přezkum všech závazných stanovisek** (požadavek spolku Děti Země na „generální“ přezkum, pozn. ministerstva) žadatelka odkázala na § 149 odst. 7 správního řádu. Konstatovala, že krajský úřad se součinností obrátil na dotčené orgány, které se vyjádřily.

24) K námitce nezákonnosti rozhodnutí obecního úřadu o povolení kácení dřevin žadatelka odkázala na vydané závazné stanovisko obecního úřadu, jehož podmínky krajský úřad zapracoval do výrokové části územního rozhodnutí. Závazné stanovisko splňuje požadavky ustanovení § 149 správního řádu a je vydáno v souladu s právními předpisy.

25) Územní rozhodnutí vychází z platných vyjádření, stanovisek a závazných stanovisek. Pokud by krajský úřad seznal, že jsou třeba **aktualizovaná vyjádření správců nebo vlastníků VDTI**, vyzval by žadatelku k doplnění žádosti, což se nestalo.

Ministerstvo vzhledem k obsahu podaných odvolání požádalo 1) ministryni životního prostředí, 2) Ministerstvo zdravotnictví (dále jen „**MZd**“), 3) KÚ OŽPZ, a 4) krajský úřad (oddělení územního plánování) podle § 149 odst. 7 správního řádu o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek

- závazné stanovisko EIA č. j. 2844/500/16, 64160/ENV/16 ze dne 01.09.2017
- verifikační závazné stanovisko č. j. MZP/2020/500/1447 ze dne 01.12.2020
- KHS č. j. KHSSC 67627/2019 ze dne 22.01.2020
- městského úřadu č. j. MUKV 34005/2020 OŽP ze dne 22.06.2020 (kácení dřevin a náhradní výsadba)
- městského úřadu č. j. MUKV 67309/2020 OŽP ze dne 16.11.2020 (krajinný ráz)
- městského úřadu č. j. MUKV 25205/2020 OŽP ze dne 24.06.2020 (ovlivnění vodních poměrů)
- městského úřadu č. j. MUKV 99154/2019 OŽP ze dne 28.01.2020 (PUPFL a vzdálenost 50 m od okraje lesa) obsažené v „*souhrnném vyjádření odboru životního prostředí*“
- obecního úřadu č. j. OU Nelahozevce/ 5/ 2020 ze dne 08.06.2020 (kácení dřevin)
- městského úřadu č. j. MUKV 21845/2020 VYST ze dne 25.05.2020 (územní plánování)

V případě posledních dvou jmenovaných závazných stanovisek ministerstvo s touto žádostí spojilo i vlastní argumentaci, neboť je považovalo přinejmenším za nedostatečně odůvodněná.

Spolu s žádostmi o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek městského úřadu a obecního úřadu ministerstvo spojilo ještě podnět k prohlášení nicotnosti, alternativně podnět k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí obecního úřadu (bez č. j.) ze dne 08.06.2020 (kácení dřevin, obsahově prakticky totožné se závazným stanoviskem obecního úřadu, jmenovaným výše jako předposlední ze závazných stanovisek).

Dále ministerstvo požádalo o součinnost (v závorce stručně doptávaná otázka):

- Krajské ředitelství Policie Středočeského kraje, územní odbor Mělník, dopravní inspektorát (bezpečnost provozu na silnici III/10149),

- Obvodní báňský úřad pro území Hlavního města Prahy a kraje Středočeského, (dále jen „**obvodní báňský úřad**“) (pro územní řízení není oprávněn vydávat závazné stanovisko; zda mu Český báňský úřad, jemuž krajský úřad nesprávně doručil, předal oznámení o zahájení řízení a napadené rozhodnutí)
- KÚ OŽPZ (ochrana ovzduší)

a vyzvalo podle § 2 odst. 7 liniového zákona odbor dopravy krajského úřadu k vydání závazného stanoviska z hlediska řešení silnic II. a III. třídy.

Ministerstvo ke svým žádostem nebo podnětům obdrželo tato závazná stanoviska:

- krajského úřadu **č. j. 005480/2022/KUSK ze dne 24.01.2022** (potvrzení závazného stanoviska městského úřadu jako orgánu územního plánování s doplněním jedné podmínky),
- MŽP **č. j. MZP/2022/430/43 ze dne 01.07.2022** (potvrzení závazného stanoviska EIA a verifikačního závazného stanoviska)
- KÚ OŽPZ **č. j. 159671/2021/KUSK ze dne 25.01.2022** (potvrzení závazných stanovisek městského úřadu – ovlivnění vodních poměrů; PUPFL a vzdálenost 50 m od okraje lesa),
- KÚ OŽPZ **spis. zn. SZ_010623/2022/KUSK/1 ze dne 20.01.2022** (změna závazného stanoviska městského úřadu, doplnění podmínky – krajinný ráz),
- MZd, odboru ochrany veřejného zdraví, **č. j. MZDR 45993/2021-4/OVZ ze dne 05.04.2022** (změna závazného stanoviska KHS na nesouhlasné),
- Ministerstva pro místní rozvoj (dále jen „**MMR**“) **č. j. MMR-41354/2022-81 ze dne 03.08.2022** (formálně označené jako „rozhodnutí“, materiálně závazné stanovisko“; změna závazného stanoviska krajského úřadu jako orgánu územního plánování na nesouhlasné)

tato rozhodnutí KÚ OŽPZ v přezkumném řízení:

- **spis. zn. SZ_010623/2022/KUSK/2 ze dne 20.01.2022** (zrušení závazného stanoviska městského úřadu - kácení a náhradní výsadba),
- **spis. zn. SZ_010623/2022/KUSK/3 ze dne 20.01.2022** (zrušení závazného stanoviska obecního úřadu - kácení),

a tato vyjádření (nezávazné podklady pro vydání rozhodnutí):

- obvodního báňského úřadu **zn. SBS 01226/2022/OBÚ-02/1 ze dne 03.02.2022**
- odboru dopravy krajského úřadu **č. j. 006790/2022/KUSK-DOP/HOL ze dne 03.02.2022**
- Krajského ředitelství policie Středočeského kraje **č. j. KRPS-57-9//ČJ-2022-010606 ze dne 25.02.2022**

Ministerstvo písemností č. j. MD-38126/2021-930/17 ze dne 02.02.2022 uvědomilo žadatelku, obecní a městský úřad o zrušení závazných stanovisek ke kácení, resp. náhradní výsadbě. Takto ministerstvo nepostupovalo kvůli § 36 odst. 3 správního řádu, nýbrž na základě apelu rozšířeného senátu NSS vyjádřeného v odst. [49] rozsudku **č. j. 2 As 8/2018-76 ze dne 15.12.2020**, jakým způsobem řešit zrušení závazného stanoviska v přezkumném řízení (neformálním dotazem na KÚ OŽPZ totiž ministerstvo zjistilo, že KÚ OŽPZ rozhodnutí nedoručoval orgánům ochrany přírody).

Ministerstvo písemností č. j. MD-38126/2021-930/26 ze dne 10.08.2022 vyrozumělo účastníky řízení o možnosti seznámit se s těmito novými podklady pro vydání rozhodnutí ve lhůtě do 12 dnů ode dne doručení tohoto vyrozumění a o možnosti nahlížet do spisu (jelikož změnové závazné stanovisko MMR bylo posledním podkladem, bylo pochopitelně nadbytečné postupovat ve smyslu zmíněného rozsudku NSS č. j. 2 As 8/2018-76 ze dne 15.12.2020, proto bezprostřední postup dle § 36 odst. 3 správního řádu, navíc nešlo o zrušující, ale změnové závazné stanovisko vzešlé z přezkumného řízení).

Žadatelka podáním učiněným dne 17.08.2022 požádala o prodloužení lhůty k vyjádření do 06.09.2022, což ministerstvo vzalo na vědomí pod č. j. MD-38126/2021-930/28 ze dne 19.08.2022 s upozorněním na nemožnost uvádět nové skutečnosti, které mohly být uplatněny za podmínek § 86 odst. 3 ve spojení s § 82 odst. 4 správního řádu.

K podkladům pro vydání rozhodnutí se lhůtě vyjádřili:

Ing. Dagmar Kejmarová a Petr Kejmar, Marina Vltava, s. r. o., Jiří Hájek a Olga Hájková, žadatelka, spolek Dvořákova stezka a spolek Děti Země. Vyjádření nebude ministerstvo pro úspornost shrnovat (ti, kdo je podali, jejich obsah znají a ke vzájemného seznámení se s nimi už

podle správního řádu nedochází), ale vypořádá se s ním průběžně v rámci jednotlivých okruhů odvolacích námitek.

Včasnost a přípustnost odvolání:

Ministerstvo nejprve posoudilo, zda odvolání byla podána k tomu oprávněnými osobami a v zákonné lhůtě dle § 83 odst. 1 správního řádu, a zjistilo, že napadené rozhodnutí bylo oznámeno

- doručením veřejnou vyhláškou dne 04.09.2021 (vyvěšena na úřední desce krajského úřadu dne 20.08.2021) **1) Jiřímu Hájkovi a Olze Hájkové; 2) Marina Vltava, s. r. o., 3) spolku Dvořákova stezka; 4) Ing. Dagmar Kejmarové a Petru Kejmarovi; 5) spolku Děti Země; 6) spolku Na Skalách; 7) Kláře Stádník a Petru Stádníkovi; 8) JUDr. Markétě Vajnerové**, kteří jsou účastníky řízení;
- doručením prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky **9) obci Nelahozeves**, která je účastníkem řízení, dne 23.08.2021, ovšem vzhledem k existenci zastoupení bylo obci Nelahozeves řádně doručeno (§ 34 odst. 2 správního řádu) až doručením do datové schránky jejího zástupce dne 16.09.2021;

přičemž odvolatelé ve výše uvedeném pořadí podali odvolání ve dnech: 1) 06.09.2021 (doplnění 17.09.2021), 2) 06.09.2021 (doplnění 16.09.2021), 3) 09.09.2021, 4) 15.09.2021, 5) 17.09.2021 (doplnění až 05.10.2021, avšak ve lhůtě podle výzvy krajského úřadu ze dne 22.09.2021, jejímž posledním dnem bylo pondělí 04.10.2021, kdy odvolání bylo odesláno), 6) 20.09.2021, 7) 21.09.2021 (k poštovní přepravě však podali dne 20.09.2021), 8) 17.09.2021, 9) 01.10.2021, tj. všichni v odvolacích lhůtách, jejichž posledním dnem v případě odvolatelů 1) až 8) bylo pondělí 20.09.2021 a v případě odvolatele 9) 01.10.2021.

Spolky Dvořákova stezka, Na Skalách i Děti Země splňují podmínku pro účast jako dotčená veřejnost podle § 3 písm. i) bodu 2. zákona EIA.

Odvolání všech odvolatelů jsou tedy **přípustná a včasná**.

Odvolací přezkum:

Podle § 89 odst. 2 věty první a druhé správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Ministerstvo z hlediska jemu svěřených pravomocí přezkoumalo odvoláními napadené rozhodnutí a rozhodlo, jak uvedlo ve výrokové části tohoto rozhodnutí, s ohledem na následující skutkové a právně relevantní okolnosti:

Ministerstvo v odvolacím řízení **vycházelo také z oznámení záměru** pro zjišťovací řízení (**kód záměru OV1187**), které je veřejně dostupné z informačního systému EIA (https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_OV1187?lang=cs) a jež se považuje za dokumentaci záměru. Záměr podléhal zjišťovacímu řízení, jehož závěrem bylo, že bude posuzován podle zákona EIA; oznámení však nebylo nutné dopracovávat. Použil-li v tomto řízení kdokoliv pojem oznámení či oznámení záměru, **ministerstvo tím tudíž rozumí dokumentaci EIA** (vizte též zkratky zavedené výše v tomto rozhodnutí).

Ministerstvo považuje nejprve za potřebné **vysvětlit, proč podrobně vypořádalo všechny odvolací námítky**, byť ve výsledku bylo možné „pohodlně“ zůstat u závěru o zamítnutí kvůli nesouhlasným změnovým závazným stanoviskům (§ 51 odst. 3, 149 odst. 6 správního řádu).

Ministerstvo obdrželo spis se stanoviskem krajského úřadu dne 08.12.2021. První žádost podle § 149 odst. 7 správního řádu obdržel první z nadřízených správních orgánů dotčeným orgánům dne 21.12.2021. Změnové závazné stanovisko MZd ministerstvo obdrželo dne **07.04.2022**. Vzhledem k evidentní vhodnosti s ohledem na povahu záměru by také bylo iracionální nevyčkat na výsledek u MMR, který ministerstvo obdrželo dne 09.08.2022.

V odvolacím řízení šlo o posouzení celé řady různých odvolacích námitek, z nichž **u většiny šlo o námítky, které přísluší plně vypořádat stavebním úřadům. Nebylo však možné alibisticky vyčkávat, zda v některém ze separátních přezkumů podle § 149 odst. 7 správního řádu dojde či nedojde na změnu závazného stanoviska do podoby, že znemožňuje žádosti vyhovět**. Z drtivé většiny bylo rozhodnutí již sepsáno dlouho přede dnem 07.04.2022, konkrétně během února. Odvolací rozhodnutí v těchto věcech nelze než vyhotovovat průběžně a případný nesouhlas vzešlý z paralelně probíhajících přezkumů podle § 149 odst. 7 správního řádu dle názoru ministerstva **nemá znamenat, že se celý existující koncept**

(převážně sepsaného) rozhodnutí seškrta a s odkazem na § 149 odst. 6 správního řádu se celý proces smrští do jedné otázky. Ostatně ustanovení § 149 odst. 6 správního řádu je zjevně psané primárně pro účely prvoinstančního řízení, kdy stavební úřad má zpravidla k dispozici **najednou podkladová závazná stanoviska**. Je-li některé z nich negativní, opravdu nedává smysl zabývat se všemi kritérii § 90 stavebního zákona. V odvolacím řízení je však situace odlišná, jak je zřejmé z výše uvedeného, protože potvrzující nebo změnová závazná stanoviska vzešlá z přezkumu podle § 149 odst. 7 správního řádu nejsou dodávána najednou.

Jiný než ministerstvem zvolený postup by nebyl ničím jiným než projevem odtržení od reality. Dá se očekávat, že Správa železnic bude nadále usilovat o změnu v území (byť stěží 100% shodnou – název záměru pochopitelně nerozhoduje – k tomu blíže dále v tomto rozhodnutí u nesouhlasných závazných stanovisek). Představovalo by ignoraci vůči všem účastníkům řízení nastolit stav, že budou znát jen to, co bylo postačující podmínkou nevyhovění žádosti. Takový postup by ministerstvo pokládalo za nekonstruktivní a hodnotitelný podobně, jak uvedla disentující menšina ústavních soudců v odlišném stanovisku k usnesení spis. zn. Pl. ÚS 32/21 ze dne 24.05.2022, tj. jako co nejjednodušší konstatování, kudy cesta nevede.

Ministerstvo je přesvědčeno, že jeho postup odpovídá smyslu liniového zákona, ačkoliv o úplném vypořádání všech námitek hovoří „jen“ u žalobních bodů soudem (§ 2 odst. 4). Je-li pravděpodobné podání nové žádosti, k urychlení projednávání (v širším slova smyslu) nepochybně přispěje, pokud pro účely nového řízení bude u námitek pokud možno jasno o jejich (ne)důvodnosti. U nového řízení podle § 101 písm. b) správního řádu jsou ve smyslu § 102 odst. 6 správního řádu využitelné podklady pro vydání rozhodnutí z původního řízení, které skončilo pravomocným zamítnutím žádosti, závazný je právní názor odvolacího správního orgánu, pokud by se nestal vlivem změny právního stavu nebo skutkových okolností bezpředmětným.

Zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit k novému projednání krajskému úřadu postrádalo smysl. **Změnová závazná stanoviska nadřízených správních orgánů dotčeným orgánům nejsou jako prvoinstanční závazná stanoviska opětovně napadnutelná odvoláním a přezkoumatelná podle § 149 odst. 7 správního řádu.** Odvolání takto nelze „řetězit“. Správě železnic tedy nemůže vzniknout újma v důsledku nemožnosti se odvolat. Rozhodnutím ministerstva jí ani není ukládána povinnost, jelikož zamítnutí žádosti nelze velmi široce chápat jako jakousi „povinnost strpět neschválení záměru“ [srov. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu] – nepřiznání oprávnění není uložením povinnosti.

Stručně shrnuto, MZd a MMR s konečnou platností posoudily záměr se závěrem, že není přípustný. Jejich závazné závěry jsou konečné.

Stávající záměr neobstál ve smyslu § 92 odst. 2 stavebního zákona. Z hlediska hospodárnosti a zatěžování účastníků řízení není možné dávat za hranou dispoziční zásady rozsáhlou příležitost měnit záměr do podoby, že by žadatelka potenciálně již mohla v územním řízení uspět. Slo by už o žádost o umístění podstatně jiné stavby. Změna žádosti sice obecně přípustná je i jinak než zúžením (§ 45 odst. 4 správního řádu), ale v případě zjevně nutné změny žádosti tak, že se žádá o něco výrazně jiného, není změna přípustitelná ve smyslu § 41 odst. 8 věty první správního řádu. Ostatně sama žadatelka tam, kde účastníci řízení ještě v prvním stupni navrhovali úpravu dokumentace, argumentovala dispoziční zásadou. Té se pochopitelně nelze dovolávat jen tehdy, když se to žadatelům hodí, neboť platí obecně. I proto není jiné východisko než žádost zamítnout z odvolacího řízení. Postup podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu by vedl jen ke zjevně neproduktivnímu a zbytečnému prodloužení řízení a další zátěži účastníků řízení i správních orgánů, aniž by se mohlo na výsledku řízení cokoliv změnit, poněvadž závazným právním názorem ministerstva by bylo, ať krajský úřad žádost zamítne, přičemž jak bylo vysvětleno, nesouhlasná závazná stanoviska by nebylo možné napadnout spolu s odvoláním.

Vše výše uvedené je také důvodem, proč nepřicházel v úvahu postup § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, který směřuje na řešení např. situací, kdy prvoinstanční rozhodnutí má být pro nezákonnost odklizen, avšak není důvod rozhodnout ve věci samé jinak, anebo nemělo-li být vůbec vydáno, tj. nebyla splněna podmínka řízení, které se musí zastavit.

NSS vydal inspirativní rozsudek č. j. **6 As 286/2018-34 ze dne 10.12.2018** (uveřejněný pod č. 3837/2019 Sb. NSS) s touto právní větou (zvýrazněno ministerstvem):

„Zrušení rozhodnutí a vrácení věci odvolacím orgánem zpět (...) je až krajní možností, jak řešit vady rozhodnutí prvního stupně zjištěné v odvolacím řízení. Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit (...) je odvolací orgán povinen tak v zájmu hospodárnosti řízení učinit (§ 6

odst. 2 správního řádu). **Za tímto účelem je oprávněn provést v odvolacím řízení potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady, musí s nimi ovšem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k nim vyjádřit. Stejně tak je odvolací orgán oprávněn zaujmout jiný právní názor a posoudit zjištěný skutkový stav po právní stránce odlišně než správní orgán prvního stupně. I zde ovšem musí účastníky řízení na možný odlišný právní náhled na věc předem upozornit a dát jim možnost se k němu vyjádřit, pokud by pro ně nové právní posouzení mohlo být s ohledem na dosavadní průběh řízení překvapivé.**

Jak plyne z tohoto rozsudku, tak z jím zrušeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích **č. j. 51 A 27/2017-45 ze dne 12.07.2018**, NSS takto rozhodl v poměrech, kdy odvolací správní orgán rozhodl zcela opačně než prvoinstanční správní orgán (na pozemku se nenachází veřejně přístupná účelová komunikace oproti deklarování, že se na něm tato komunikace nachází). Jelikož uvedený rozsudek NSS patří mezi sbírková rozhodnutí a je správními soudy poměrně často citován, ministerstvo nevidí důvod, proč by nebylo možné rozhodnout opačně než rozhodl krajský úřad, když dle svého názoru dodrželo kritéria zamezující překvapivosti rozhodnutí v odvolacím řízení.

Starší judikatura reprezentovaná např. rozsudkem NSS č. j. 2 As 8/2006-130 ze dne 26.10.2006 (č. 1494/2008 Sb. NSS) tedy není uplatnitelná; význam nemůže mít také proto, že hodnotila v poměrech starého správního řádu [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu nadto je koncipován mírně odlišně a zmiňuje i změnu odůvodnění] změnu výroku i odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, to vše výrokem rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Nic takového ministerstvo tímto rozhodnutím nečiní. Za zmínku jistě stojí, že vývoj pojetí apelačního principu až k tzv. striktnímu apelačnímu principu je dovršen, byť prozatím „pouze“ v platném, ale neúčinném § 225 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., který pro vyhrazené stavby nabude účinnosti za několik měsíců.

Tímto vysvětlením ministerstvo pokládá za vypořádané i názory těch účastníků řízení, kteří se vyjádřili k podkladům pro vydání rozhodnutí a z vydání nesouhlasných závazných stanovisek vyvozovali důsledky pro další postup v řízení.

Přezkum výlučně z úřední povinnosti:

Otázkami týkajícími se zákonnosti územního řízení nebo správnosti napadeného rozhodnutí, vyžaduje-li to veřejný zájem, se ministerstvo zabývalo z úřední povinnosti.

Do této části patří i přezkoumání, zda krajský úřad respektoval závazná stanoviska a jejich podmínky, které probíhá z úřední povinnosti, neboť jde o otázku zákonnosti [§ 90 odst. 1 písm. c), § 92 odst. 1 stavebního zákona a § 9 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb.]. Pokud jde ovšem o předmět odvolací námítky, je otázka respektování závazného stanoviska řešena až ve vypořádání odvolacích námitek.

Náležitosti (koncepce) výrokové části:

Ministerstvo na jedné straně **oceňuje snahu krajského úřadu o rozlišení stavby hlavní a staveb souvisejících** – zjevně kvůli § 1 odst. 2 písm. b) liniového zákona, podle něhož je stavbou dopravní infrastruktury i stavba související. Na druhou stranu nepokládá za šťastné konkrétní provedení, byť samo o sobě není (při omezení se na gramatický výklad) nezákonné, protože náležitosti uvedené v § 9 odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 (a vyšších odstavcích) nevyžadují výslovně určité dělení stavebních objektů a provozních souborů (k racionalitě takového řešení níže).

Velmi nepřehledné je nejprve rozdělení na hlavní stavbu a stavby související (obojí bez označení stavebních objektů a provozních souborů) a následné opětovné uvedení téhož, ale už v rámci popisu druhu a účelu stavby. V rámci tohoto popisu krajský úřad opět provedl dělení na hlavní stavbu a související stavby, tentokrát i s označením stavebních objektů. Krajský úřad však popis pojal tak, že doslova „skáče“ mezi stavebními objekty, jak jsou řazeny dle dokumentace, které **už v názvu (nikoliv v popisu druhu a účelu) v některých případech ještě mírně přejmenovává**, tudíž je jejich srovnání proti dokumentaci velmi nepřívětivé. Mnohé stavební objekty a provozní soubory neuvádí. Z racionálního pohledu nelze pro tento přístup najít opodstatnění. Dokumentace obsahuje přehledné členění na **technologickou část a stavební část dle požadavků části A.2** přílohy č. 3 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**vyhláška o dokumentaci staveb**“). Je otázkou, od čeho je tedy dokumentace s předepsaným řazením a členěním podle vyhlášky o dokumentaci staveb. Smyslem je přeci zjednodušit orientaci všem, primárně stavebním úřadům, aby standardů

neexistovalo tolik, co autorizovaných osob, ale jeden dle vyhlášky o dokumentaci staveb. S podobným popisem záměru ve výrokové části rozhodnutí o umístění stavby se ministerstvo v rámci agendy podle § 2e liniového zákona snad nesetkalo.

Jelikož krajský úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí tento postup nevysvětlil, ministerstvo s ohledem na možné, ale nevyřčené důvody tohoto postupu vysvětlí, proč tento přístup neshledává jako opodstatněný.

Ústavní soudce JUDr. David Uhlíř (s nadsázkou) uvedl: „Právo není jaderná fyzika, použití zdravého rozumu může vést ke správnému závěru.“ (UHLÍŘ, David. Předsevzetí soudce na dobu určitou. Soudce. Praha: Wolters Kluwer, 2020, č. 9, s. 2. ISSN 1211-5347). (Jeho další poučka: „Odůvodnění delší než čtyři stránky stejně obvykle nikdo pořádně nečte.“ se, doufejme, u napadeného rozhodnutí neuplatnila a u tohoto rozhodnutí ministerstva také neuplatní.)

Má-li tedy vyhláška č. 503/2006 Sb. v § 9 na mysli popis stavby, **zřejmě rozumně předpokládá popis stavby tak, jak ji musel povinně popsat (členit) i projektant podle vyhlášky o dokumentaci staveb.** Obě vyhlášky provádějí stavební zákon. Logicky na sebe mají spíše navazovat a doplňovat se, než stát izolovaně vedle sebe. **Jestliže je projektant povinen pro řazení použít nějaké členění a objektovou skladbu racionálně dle předepsaného nástinu strukturovat, není rozumný důvod, aby stavební úřady toto členění nevyužily,** když je zavedeno zjevně za účelem zachování nějaké standardní úrovně komfortu jak pro ně, tak pro účastníky řízení (proto např. příloha č. 1 vyhlášky o dokumentaci staveb pro typově méně rozsáhlé a jednodušší obecné stavby takové členění nepřepokládá).

Jiné členění než takové, jaké předkládá dokumentace, není dle názoru ministerstva odůvodnitelné ani případným názorem (který je jistě relevantní k diskusi, ale krajský úřad jím neargumentoval), že ne každý stavební objekt nebo provozní soubor vyžaduje umístění podle § 79 odst. 2 stavebního zákona. Tento přístup totiž postrádá smysl u větší části (nejen) železničních staveb, vyžadují-li posouzení vlivů podle zákona EIA (srov. § 79 odst. 3 stavebního zákona), což je i případ projednávané stavby. U popisu součástí záměru dopravní infrastruktury sestávajícího z množství stavebních objektů a provozních souborů však ani obecně (tj. bez ohledu na potřebu EIA) není smyslem koncipovat výrokovou část podle jediného kritéria: zda stavební objekt nebo provozní soubor ne/vyžaduje samostatně ani územní rozhodnutí ani územní souhlas. I kdyby tato situace nastala u některých stavebních objektů nebo provozních souborů, není důvod je „vyřadit“ z výrokové části rozhodnutí o umístění stavby, protože **jeho funkcí je i komplexně popsat záměr.** Vynecháváním např. provozních souborů (i kdyby nevyžadovaly umístění) by rozhodnutí o umístění stavby působila dojmem, že se umísťuje řádně nezabezpečená trať, což je v konečném důsledku výrazně negativější jev, než uvést zdánlivě nadbytečně všechny stavební objekty a provozní soubory.

Vyhláška o dokumentaci staveb beztak **nepředpokládá** členění stavby s ohledem na to, zda stavební objekty a provozní soubory vyžadují umístění. **Těžko dospět k závěru, že smyslem podzákoné právní úpravy je projektanty „nutit“ do uvedení všech stavebních objektů a provozních souborů, aby první, co bude stavební úřad zkoumat po podání žádosti, bylo, v jakém rozsahu územní řízení zastaví z důvodu, že část záměru nevyžaduje umístění a je v dokumentaci pro vydání rozhodnutí o umístění stavby zbytečně, popř. aby stavební úřad tuto část záměru vůbec neuváděl** v rozhodnutí o umístění stavby.

Rovněž podle § 4 odst. 1 věty druhé stavebního zákona, který náleží do části upravující obecně výkon veřejné správy, platí, že pokud je spolu se stavbou hlavní **předmětem žádosti** nebo ohlášení **soubor staveb**, stavební úřad všechny stavby projedná **v režimu stavby hlavní.** Ani optikou tohoto ustanovení **není účelné a racionální „dělit záměr“ na část vyžadující a nevyžadující umístění,** byť by to v případech nevyžadování EIA fakticky znamenalo přísnější režim projednání pro ty části, které jsou ve zcela volném režimu.

Smysl dává v drtivé většině případů uvést ve výrokové části územního rozhodnutí **členění a označení, jak jej předvídá část A.2 přílohy č. 3 vyhlášky o dokumentaci staveb, u něhož se uvede popis podle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., v rozsahu, v jakém si to konkrétní stavební objekt nebo provozní soubor ze své podstaty vyžaduje.**

Ministerstvo jen z tohoto důvodu nehodlá rušit jinak bezvadná rozhodnutí a věc vracet k novému projednání, ale (i z hlediska metodického vedení) avizuje, že v těchto případech nebude takto koncipovaná rozhodnutí akceptovat k plnému potvrzení beze změny (§ 90 odst. 5 správního řádu), pokud konkrétní okolnosti nebudou výjimečně vyžadovat odlišný postup. V nynějším případě se stala tato otázka nadbytečnou v důsledku nesouhlasných závazných stanovisek.

S náležitostí výrokové části napadeného rozhodnutí úzce souvisí další okruhy vad, které vypovídají o nerespektování závazných stanovisek (převážně neuvádění podmínek). V této souvislosti shledává ministerstvo jako docela přiléhavý názor spolku Děti Země „*vzhledem k tomu, že KÚ StK žádné uložené podmínky napadeného rozhodnutí nečísluje, což je kuriózní (...)*“. Žádný právní předpis neukládá číslovat podmínky atp., proto necht' je následující chápáno „jen“ jako apel. Je sice předepsaným minimem uvést podmínky ze závazné části závazných stanovisek [§ 9 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb.], při množství dotčených orgánů a závazných stanovisek je však **nanejvýš vhodné** pro orientaci všech dotčených subjektů označit dotčený orgán **včetně č. j. jeho závazného stanoviska** a pokud možno podmínky racionálně strukturovat. Přehlednost a jednoznačnost je také prevencí možných nedorozumění u kontroly podmínek (srov. § 4 odst. 6 stavebního zákona).

Podmínky ke kácení a náhradní výsadbě:

Podle § 9 odst. 5 věty první vyhlášky č. 503/2006 Sb. má územní rozhodnutí obsahovat též povolení kácení dřevin.

Podle § 8 odst. 6 věty třetí zákona o ochraně přírody a krajiny **vydává stavební úřad povolení kácení dřevin, včetně uložení přiměřené náhradní výsadby**, je-li v závazném stanovisku orgánu ochrany přírody stanovena, **a je součástí výrokové části rozhodnutí v územním řízení**.

Krajský úřad na str. 8 napadeného rozhodnutí, kde uvedl podmínky závazných stanovisek městského úřadu, **vůbec nepovolil kácení**, pouze uložil kácet v období vegetačního klidu a uložil náhradní výsadbu. Nepřevzal tak v podstatě celý bod I. závazné části závazného stanoviska městského úřadu č. j. MUKV 34005/2020 OŽP ze dne 22.06.2020.

Vzhledem ke zrušení obou závazných stanovisek na úseku kácení dřevin a náhradní výsadby a nesouhlasným závazným stanoviskům pozbylo smyslu tuto otázku dále rozvádět.

Podmínka I. 7) závazného stanoviska EIA (hydrologický průzkum):

MŽP v této podmínce stanovilo: Součástí dokumentace pro stavební povolení bude na základě upřesněného technického řešení a výsledků hydrogeologického a hydrologického průzkumu projekt odvodnění pro získání uceleného přehledu o velikosti průtoků vodotečí, které budou sloužit pro odvádění průsakových vod; **již v rámci dokumentace pro územní řízení zahájit hydrologický průzkum, a to zejména celoplošný monitoring průtoků a jakosti vody ve vodotečích, výsledky budou předloženy k vyjádření příslušnému správci povodí.**

Krajský úřad v územním rozhodnutí (str. 11) tuto podmínku převzal, což je na první pohled v rozporu s jejím zněním. **V územním rozhodnutí, kterým se končí územní řízení, nesmyslně nelze stanovit, že žadatelka v územním řízení zahájí hydrologický průzkum.** Žadatelka jej v požadované fázi buď zahájila, nebo nezahájila.

Podmínka I. 7) závazného stanoviska EIA plně odpovídá návrhu závazného stanoviska RNDr. Tomáše Bajera, CSc., který navrhl podmínku tohoto znění [str. 43 posudku, 06/2017, zde jde o podmínku I. 6)]: „(..); *již v rámci dokumentace pro územní řízení zahájit hydrologický průzkum, a to zejména celoplošný monitoring průtoků a jakosti vody ve vodotečích, výsledky budou předloženy k vyjádření příslušnému správci povodí.*“

Jelikož MŽP podmínku převzalo, ke zjištění jejího smyslu lze jistě vyjít k názoru zpracovatele posudku vyjádřeného na str. 20 posudku k vlivům na povrchové a podzemní vody: „*Ve vztahu k odvádění dešťových vod je posudkem stanovena podmínka, aby pro získání uceleného přehledu o velikosti průtoků vodních toků, které budou sloužit pro návrh odvádění průsakových vod, byl již v rámci dokumentace pro územní řízení zahájen hydrologický průzkum, a to zejména celoplošný monitoring průtoků a jakosti vody ve vodotečích, do kterých je předpokládáno toto odvádění průsakových vod.*“

Nejen formulace, ale i úmysl zpracovatele posudku, jenž MŽP nemodifikovalo, jednoznačně nesměruje k uložení v územním rozhodnutí, ale směřuje do zkoumání této problematiky už pro účely územního řízení před vydáním územního rozhodnutí.

Ministerstvo se proto zabývalo otázkou, zda Správa železnic doložila, že zahájila hydrologický průzkum pro účely zpracování dokumentace.

V části **B.1 písm. d)** má dokumentace obsahovat informace o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů. Projektant zde uvedl: „*K datu vydání této zprávy byla zahájena, ale zatím nebyla dokončena činnost inženýringu.*“

Požadavky vyplývající ze stanovisek a jednání vzešlých z pokračující činnosti inženýringu budou v případě potřeby zpracovány do dokumentace a doklady o nich vloženy do části E.“

Tuto informaci hodnotí ministerstvo negativně a klade si otázku, zda je myšlena vážně. Je pochopitelné, že činnosti u rozsáhlých dokumentací probíhají jak postupně, tak paralelně (koncept, připomínkování, koncept čistopisu, čistopis atd. za průběžného, ne vždy předvídatelného, zpracovávání připomínek z nejrůznějších oblastí jako veřejné zájmy, limity využití území apod.). Potud ministerstvo nemá za žádoucí přísnost održenou od reality přípravy složitých liniových dopravních staveb.

Závazné stanovisko EIA je však **ze dne 01.09.2017** (!), tudíž je tristní, aby souhrnná technická zpráva dokumentace zpracovaná v **12/2019 a aktualizovaná v 06/2020** uváděla tuto bezobsažnou „informaci“. Ve vztahu k závaznému stanovisku EIA rozhodně nejde o případ „*pokračující činnosti inženýringu*“, ale **naopak jde o nejdéle známé požadavky dotčeného orgánu**.

Ministerstvu tedy nezbylo než bez jasného odkazu předvídaného v B.1 písm. d) dokumentace dohledávat, zda tato podmínka byla splněna, když tak neučinil ani krajský úřad a stanovil nesmyslnou podmínku.

Výčet provedených průzkumů má být obsažen v části B.1 písm. f) dokumentace, podle které byly provedeny tyto průzkumy: geotechnický, hydrogeologický (jako součást geotechnického), korozní a stavebně technický.

Hydrogeologický průzkum, v rámci něhož by se snad dalo očekávat i hydrologické posouzení (ministerstvo opakuje, že projektant neuvedl, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek, proto použitá formulace „*by se snad dalo očekávat*“), však měl za účel **stanovit výšky hladin podzemních vod na jednotlivých stanovištích a mineralizaci podzemních vod ve vztahu k betonovým základovým konstrukcím**. Účel byl tedy jiný, než vyžaduje závazné stanovisko EIA (celoplošný monitoring průtoků a jakosti vody ve vodotečích).

Část E.2.10 dokumentace [Ochrana vod, vyhodnocení stavby z hlediska Směrnice o vodách (2000/60/ES, článek 4 odst. 7), Ing. Radmila Šmeráková, ČKAIT 0011375] se problematikou sice zabývá, ale pouze zčásti. Nejde zjevně o celoplošný monitoring průtoků a jakosti vody ve vodotečích, ale účelem je posoudit možný vliv stavby na stav vodních útvarů povrchových a podzemních vod (ani se netvrdí, že by se zpracováním této části dokumentace plnila podmínka závazného stanoviska EIA), a to s výslovným odkazem na čl. 4 odst. 7 směrnice, který upravuje, za jakých podmínek členská státy neporuší směrnici.

Ministerstvo proto nemohlo dospět k jinému závěru, než že **podmínka 1. 7) v části za středníkem závazného stanoviska EIA nebyla splněna**. Jelikož jde o odstranitelný nedostatek žádosti, bylo by možné jej napravit nebýt nesouhlasných závazných stanovisek.

Souhlas s odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu a plán rekultivace:

Souhlas s odnětím zemědělské půdy ze ZPF a schválení plánu rekultivace řeší závazné stanovisko KÚ OŽPZ č. j. 048234/2020/KUSK ze dne 22.04.2020 (trvalé odnětí 0,2897 ha, dočasné odnětí nad jeden rok 1,2477 ha a schválení plánu rekultivace pozemků v k. ú. Lobeč a Nelahozeves). Krajský úřad z neznámých důvodů z tohoto závazného stanoviska převzal a mírně přeformuloval podmínky č. 3 a 5 (z šesti podmínek) a nepřevzal nic z hlediska schválení plánu rekultivace pozemků.

S tímto postupem ministerstvo nesouhlasí. Nemá smysl podrobně citovat z předpisů, proto jen stručně. **Pro výrokovou část územního rozhodnutí je závazný obsah závazného stanoviska (jeho závazná část)**, které nezřídka slouží pro stanovení podmínek pro využití a ochranu území nebo pro realizaci stavby (§ 149 odst. 1 a 2 správního řádu, **§ 92 odst. 1 stavebního zákona**), neboť závazné stanovisko samo o sobě nezakládá povinnosti.

Dle názoru ministerstva tedy právní úprava **nevyžaduje striktně**, aby se podmínky přebíraly **absolutně doslovně**. Není vadou určitá stylistická úprava znění podmínek (pro lepší začlenění do textu územního rozhodnutí, rozepsání zkratky, kterou dotčený orgán používá samo sebou apod.) **při zachování jejich věcné a odborné podstaty**. Vadou nemusí nutně být ani vypuštění zjevně triviální podmínky – v tomto případě např. podmínky č. 1 závazného stanoviska, jejíž podstatou je konstatování, že součástí ZPF zůstanou ty stavby ani zařízeními staveniště nedotčené pozemky v k. ú. Lobeč a Nelahozeves, na které se nevztahuje souhlas (jde o logický důsledek souhlasu s odnětím, který obsahuje taxativní výčet odnímané plochy ze ZPF a i bez této

podmínky není pochyb, co zůstalo součástí ZPF). Nicméně **k těmto změnám je nanejvýš žádoucí přistupovat restriktivně a nečinít nic, co by mohlo po věcné a odborné stránce závazné stanovisko modifikovat.**

Vadou je však bez dalšího nepřevzetí podmínek, resp. obsahu závazného stanoviska, které nejsou zjevně triviální jako příklad výše, nebo se zjevně vztahují k využití a ochraně území, což je drtivá většina závazného stanoviska (zejména povinnost skryvky kulturních vrstev půdy, výjimka z povinnosti provést skryvku, odvody, schválení rekultivace).

Podle § 10 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění účinném ke dni vydání závazného stanoviska i ve znění pozdějších předpisů, je souhlas k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu **vydaný podle § 9 odst. 8** pro záměr vyžadující povolení podle zvláštních právních předpisů **závaznou součástí rozhodnutí**, která budou ve věci vydána podle zvláštních předpisů.

V souhlasu podle § 9 odst. 8 tohoto zákona se mj. právě **vymezují pozemky**, kterých se souhlas týká, **podmínky nezbytné k zajištění ochrany ZPF, schvaluje plán rekultivace, vymezí, zda a v jaké výši budou předepsány odvody.**

Krajský úřad tedy měl učinit souhlas součástí výrokové části napadeného rozhodnutí, na což ostatně i KÚ OŽPZ upozornil v poučení závazného stanoviska. Bez tohoto neobsahovalo napadené rozhodnutí závazné vymezení rozsahu odnětí ze ZPF nebo povinnost a způsob rekultivace.

Grafické přílohy územního rozhodnutí:

Krajský úřad v podmínce č. 1 stanovil, že stavba bude umístěna v souladu s grafickou přílohou rozhodnutí, která obsahuje situační výkres C.4.

Grafickou přílohou územních rozhodnutí, která se ověřuje, tvoří celková situace v měřítku katastrální mapy, popřípadě další vybraná část dokumentace.

Ve smyslu § 9 odst. 8 vyhlášky č. 503/2006 Sb. je přílohou rozhodnutí o umístění stavby katastrální situační výkres podle přílohy č. 3 k vyhlášce o dokumentaci staveb. **U liniových staveb delších než 1 000 m a staveb zvláště rozsáhlých se přikládá situační výkres širších vztahů podle přílohy č. 3 k vyhlášce o dokumentaci staveb.**

Výkresy části C.4 dokumentace zahrnují speciální situační výkresy a pohledy na PHS a portály tunelů (vizualizace). Ve speciálních situačních výkresech nejsou zakresleny stavební objekty, krajský úřad tedy **zjevně zamýšlel odkázat na katastrální situační výkresy C.2** v měřítku 1 : 1000 (Ing. Tomáš Zítka, ČKAIT 0701444). Situační výkres širších vztahů krajský úřad učinil korektně přílohou územního rozhodnutí, která se ověřuje.

Přezkum, zda krajský úřad důvodně (ne)vybral další část dokumentace, již nespadá pod přezkum zákonnosti. Není striktně předepsáno, co má být vybranou částí dokumentace, naopak se dává prostor pro uvážení stavebním úřadům. Jelikož však tato otázka úzce souvisí s již uvedeným, ministerstvo vysvětlí, proč se zabývalo i tímto z hlediska správnosti. Přezkum správnosti je možný, vyžaduje-li to veřejný zájem. Ten ministerstvo **shledává v tom, že u liniové stavby, která sestává ze stavebních objektů „neviditelných“ ve výkresech, které náleží mezi povinně ověřované přílohy, je ve veřejném zájmu především na řádném využití a ochraně území, aby tyto z hlediska veřejných zájmů významné (ochrana veřejného zdraví, památková péče, územní plánování) stavební objekty byly konkrétně provázány s územním rozhodnutím prostřednictvím výběru částí dokumentace k ověření.** Z tohoto hlediska je podivuhodné, jak krajský úřad mohl neučinit přílohou napadeného rozhodnutí kupříkladu detaily řešení tunelů a svážné štoly apod. části dokumentace především ze stavební části dokumentace objektů (ale i technologické části, např. nový stožár BTS je zařazen do PS 10-02-81). U liniové stavby čistě podzemní (energetické) bez stavebních objektů a technologie nad povrchem by ještě mohlo postačit zákonné minimum kladené na grafickou přílohu územního rozhodnutí, ale u záměru dráhy celostátní sestávajícího z množství stavebních objektů je takový přístup podivný. Zákonné minimum kladené na grafické přílohy neslouží k ulehčení práce u rozsáhlejších a složitějších staveb, ale k vyjádření toho, že všechny stavby mají stejný povinný základ. Vzhledem k nesouhlasným závazným stanoviskům se však náprava stala irelevantní.

Informace krajského úřadu podle § 9b odst. 1 písm. b) zákona EIA:

Podle tohoto ustanovení se zveřejňuje informace o **předmětu a povaze rozhodnutí**, které má být v navazujícím řízení vydáno. Smyslem tohoto informování není sdělit, zda kladné

rozhodnutí o žádosti má povahu konstitutivní nebo deklaratorní, jak učinil krajský úřad. Taková informace je totiž s nulovou informační hodnotou, vezme-li se v úvahu, že informace se zveřejňuje v navazujících řízeních, jimiž jsou řízení podle § 3 písm. g) zákona EIA, v nichž se na první pohled nevydávají deklaratorní rozhodnutí (a pokud někdy ano, šlo by o tak zřetelnou menšinu případů, že by téměř vždy šlo jen o mechanické uvádění informace, že rozhodnutí je konstitutivní povahy). Jelikož se běžně vychází z předpokladu racionálního zákonodárce, nelze dospět k závěru, že se má informovat takto. Pak by zákonodárce patrně rovnou mohl normovat, že informace o předmětu a povaze rozhodnutí se neuvádí, je-li rozhodnutí v navazujícím řízení konstitutivní povahy. Má se **stručně a srozumitelně popsat povaha** konkrétního rozhodnutí, tj. jaké konkrétně se zakládají práva a povinnosti u daného záměru. Inspirativní pro takový popis může být všeobecné srozumitelné shrnutí netechnického charakteru, které se uvádí v oznámeních/dokumentacích záměrů podle zákona EIA.

U žádného z podatelů námitek však nelze ze spisu dovodit, že by jim tato obecná informace znemožnila uplatnit konkrétní námítky. Všichni byli očividně dobře zorientováni o povaze řízení, o čemž svědčí jejich v zásadě věcná argumentace, která ostatně vedla k vydání nesouhlasných závazných stanovisek.

Vypořádání odvolacích námitek:

Vzhledem k obsahu všech odvolání ministerstvo usoudilo, že přehlednějším bude v ústředních odvolacích námítkách, kterou jdou napříč odvoláními, provést vypořádání z hlediska namítaných témat (okruhů problematiky), nikoliv postupně dle odvolatelů. Při tomto postupu bude **uvedeno zaměření námítky a odvolatel s označením pasáže odvolání**.

Ministerstvo předeseílá, aby to nemuselo opakovat u jednotlivých námitek, že často souhlasí s argumentací odvolatelů o chybějícím nebo nedostatečném vypořádání námitek krajským úřadem. **Měřítkem zákonnosti a správnosti rozhodnutí není automaticky jejich rozsah dle počtu stran, ale úplnost (a přesvědčivost) úvah a způsobu vypořádání se s návrhy a námítkami účastníků řízení.** Nelze si nepovšimnout, že napadené rozhodnutí je sice značně rozsáhlé, ale z podstatné části **rozsáhlosti nedosahuje tím, že by účastníkům řízení úplným a přesvědčivým způsobem krajský úřad vysvětlil své úvahy**, v čem jsou námítky liché nebo irelevantní. Rozsáhlosti v nemalém rozsahu dosahuje nezkráceným přepisem podání a přednesů účastníků řízení nebo vyjádření dotčených orgánů poskytnutých na základě součinnosti. Námítky a skutečnosti hodnocení z úřední povinnosti řešil mnohdy úsporně a izolovaně bez souvislostí. Jakmile námítka poukázala na problematické aspekty záměru rekonstrukce tunelů, krajský úřad se jí často doslova až vyhýbal

- buď vyvoláním jakéhosi dojmu, že se otázka týká odbornosti, kterou přísluší řešit dotčeným orgánům, jejichž vyjádřeními vzešlymi ze žádostí o součinnost krajský úřad systematicky vypořádává námítky účastníků i v tom rozsahu, kde existuje pravomoc stavebních úřadů (srov. níže např. u hluku) nebo k ní mohl a měl uvést vlastní argumentaci na základě skutečností plynoucích z podkladů pro vydání rozhodnutí,
- anebo enormní stručností s (přínejmenším zčásti) mimoběžnou nebo spíše formální úvahou, kvůli které se nelze dívat, že u mnohých odvolatelů se prakticky stejné námítky objevují v odvoláních.

Ačkoliv tento úvod k vypořádání odvolacích námitek zní od ministerstva dosti kriticky, k jinému závěru opravdu nešlo dospět – *sine ira et studio*.

Z napadeného rozhodnutí také vyplývá (nevyslovený) názor, že krajský úřad byl převážně oprávněn přebírat podmínky ze závazných stanovisek a vlastníků VDTI (neplatí to však absolutně, kromě podmínky vzešlé z námítky Marina Vltava, s. r. o., jsou však všechny podmínky tohoto typu). Tento přístup úzce souvisí s výtkou dle předešlého odstavce, poněvadž takto krajský úřad v zásadě celkově přistoupil k vypořádání námitek.

Stavební úřady **nejsou při stanovení podmínek územních rozhodnutí omezeny jen na přebírání podmínek** stanovených především v závazných stanoviscích dotčenými orgány [§ 9 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb.], nýbrž na základě zejména obsahu dokumentace jsou oprávněny po výsledku volného hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí (§ 50 odst. 4 správního řádu) stanovit i jiné podmínky. Náležitosti rozhodnutí o umístění stavby a pravomoc stavebních úřadů **nejsou vyčerpány požadavky § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb.** Toto ustanovení v odstavci 1 **zřetelně stanoví, co rozhodnutí o umístění stavby kromě obecných náležitostí rozhodnutí a náležitostí stanovených v § 92 stavebního zákona obsahuje**, resp. odstavec 2 stanoví, co v odůvodněných případech **dále** (nad rámec odstavce 1) **obsahuje**.

Z § 92 odst. 1 stavebního zákona vyplývá, že stavební úřady nejsou omezeny jen na obsah závazných stanovisek, ale mohou a mají vyjít např. z doporučení a jiných závěrů obsažených v dokumentaci. Blíže to ministerstvo nicméně nebude rozebírat s ohledem na nesouhlasná závazná stanoviska.

Závazné stanovisko EIA (spolek Děti Země – bod 7., Jiří Hájek a Olga Hájková – bod III. 3., VII., Marina Vltava, s. r. o. - III. 6., spolek Dvořákova stezka – bod III. 1., 2., 3., VIII.):

Jedním aspektem je namítaná nezákonnost a věcná nesprávnost, druhým aspektem dodržení (uložení) podmínek krajským úřadem.

1.

Tuto rovinu nepřísluší řešit ministerstvu. Ministryně životního prostředí v odvolacím přezkumu v rozsahu napadení závazného stanoviska EIA a verifikačního závazného stanoviska dospěla k těmto závěrům (shrnutě, jelikož všichni účastníci řízení byli podle § 36 odst. 3 správního řádu seznámeni, tudíž nemá smysl vše opakovat):

- Podle přílohy č. 4 zákona EIA není povinností zpracovat hodnocení vlivu záměru na faunu a flóru ve formě posouzení podle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny. Součástí dokumentace EIA byl v daném případě obecný zoologický a botanický průzkum, který nemá přesné náležitosti. Konkrétní ochranné podmínky pro zvláště chráněné živočichy jsou stanoveny v samostatném řízení podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, které je nezávislé na EIA.
- Oznámení záměru mohlo být považováno za dokumentaci (plyne z § 6 odst. 2 zákona EIA).
- Závazné stanovisko EIA se zabývalo záměrem jako celkem, nejen portály tunelu a galerií (tyto prvky uvedlo jako hlavní zásah do krajinného rázu). Hodnocení na krajinný ráz nemá zákonem EIA předepsané náležitosti, postup podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je nezávislý.
- U změny nivelety se odkazuje na verifikační závazné stanovisko, opravdu nejde o změnu ve smyslu § 9a odst. 6 zákona EIA. Niveleta trati z pohledu EIA významně neovlivní jednotlivé složky životního prostředí.
- Nezveřejnění verifikačního závazného stanoviska není v rozporu s § 16 odst. 1 zákona EIA, který tento podklad neukládá zveřejnit.
- Závazné stanovisko EIA se dostatečně zabývalo ochranou vodních zdrojů (úměrně této fázi přípravy).
- Z hlediska hluku a výšky PHS obsahuje závazné stanovisko EIA podmínky č. 1 a 15 (aktualizace hlukové studie podle konkrétních parametrů a měření ve zkušebním provozu). Řešení problematiky hluku orgány ochrany veřejného zdraví (KHS) je nezávislé na EIA.
- Požadavek spolku Děti Země na doplnění podmínek do závazného stanoviska EIA je nedůvodný, podmínky byly stanoveny dle zákona EIA, doplňování nelze nijak odůvodnit na základě proběhlého EIA.
- Podmínky č. 1 až 4 závazného stanoviska EIA jsou dle názoru ministryně životního prostředí splněné, uvedení do územního rozhodnutí není nutné.
- Ke zvýšení traťové rychlosti – orgán EIA nemůže zasahovat do podoby záměru, posuzuje ho, jak byl předložen. Hodnocení EIA vztahované na reálnou rychlost vlaků 120 km . h⁻¹ se vztahuje výhradně k tomuto údaji. Jelikož je u podobných záměrů pravděpodobné, že dojde ke změnám, obsahuje závazné stanovisko EIA podmínky č. 1 a 15.
- K námitkám na sociální aspekty záměru a posouzení variant je odkázáno na vyjádření MŽP do řízení v prvním stupni (č. j. MZP/2021/500/806 ze dne 25.06.2021).

Vzhledem k těmto závěrům je vypořádáno též vyjádření žadatelky k odvoláním (bod 7), která nepokládala přírodovědný průzkum za vadný. Spolek Děti Země ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí (bod 7.) výsledek přezkumu shrnul a výslovně ponechal bez komentáře.

2.

Tuto rovinu přísluší řešit ministerstvu. Podle § 149 odst. 7 správního řádu se nadřízené správní orgány dotčených orgánů nezabývají tím, jak stavební úřady naložily se závaznými stanovisky a neřeší, zda územní rozhodnutí obsahuje podmínky ze závazných stanovisek (tudíž v tomto nemůže být stavební úřad vázán názory z odůvodnění dotčených orgánů, protože jim to nepřísluší).

Ministerstvo obecně souhlasí s názorem, že podmínky je nutné převzít, ovšem tento názor **neplatí absolutně bez ohledu na znění podmínky**. V územním řízení stavební úřad mj.

posuzuje, zda je záměr v souladu se závaznými stanovisky dotčených orgánů [§ 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona]. Ne vždy soulad spočívá v přebírání podmínky (k tomu blíže na str. 37), ale jde o ověření jejího splnění. Stavební úřad kromě převzetí podmínky 1/ může stylisticky upravit text anebo 2/ ověřit splnění podmínky, jejíž převzetí je z povahy podmínky vyloučeno.

Z první kategorie lze kupříkladu uvést, že pokud např. orgán ochrany ZPF stanoví, že deponovanou ornici je třeba chránit proti zcizení, pak jistě je přípustné nahradit slovo zcizení za odcizení. Jde o změny zřejmých nesprávností, na které není důvod se z procesní ekonomie doptávat a řešit je formalizovaně.

Do druhé kategorie například patří případ, kdy např. orgán EIA v závazném stanovisku stanoví, že trasa liniové energetické infrastruktury bude pro územní řízení precizována, aby byl minimalizován kontakt se zastavěným územím obcí, s aktivní zónou záplavového území apod. Dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby podmínky tohoto typu buď splňuje, nebo nesplňuje. Převzetí takových podmínek není možné z povahy věci, aniž by docházelo k porušení § 50 odst. 4 a § 149 správního řádu. Uložení těchto podmínek by ani nedávalo smysl, neboť by rozhodnutí o umístění stavby, jímž se územní řízení končí, např. ukládalo precizovat pro účely územního řízení trasu.

Předmětem námítky je **nesouhlas s nepřevzetím podmínek č. 1 až 4 závazného stanoviska EIA** (níže jde o citaci podmínek bez použití zkratk zavedených ministerstvem v tomto rozhodnutí). Z krátkého vyjádření spolku Děti Země k podkladům pro vydání rozhodnutí (bod 7.) vyplývá setrvání na námítce s v zásadě shodnou argumentací jako v odvolání.

Podmínka č. 1:

Součástí dokumentace pro územní řízení bude aktualizovaná akustická studie zpracovaná na konkrétní technické parametry řešeného záměru podle platné legislativy v době zpracování DÚR; aktualizovaná akustická studie bude zahrnovat:

- upřesnění rozsahu protihlukových opatření z hlediska délky a výšky těchto opatření:

Stěna	Chráněný výpočtový bod	Délka PHS (m)	Výška PHS (m)	Povrchová úprava	Strana (ve směru staničení)	Staničení (km)
1	K6	86	2,0	ABS (kategorie A3)	P	439,354 – 439,439
2	N3, N1	527	2,0 -2,5 [*])	ABS	P	439,799 – 440,306
3	N2, N5	243	2,0 -2,5 [*])	ABS	L	440,073 – 440,306

*) PHS o výšce 2,5 m jsou navrženy pouze v prostoru oddálení stěn od koleje v prostoru nových nástupišť

- při technickém návrhu protihlukových clon (PHC, pozn. ministerstva) budou respektovány Technické podmínky Ministerstva dopravy ve vztahu k ochraně ptáků (ve volné krajině navrhovat PHC zásadně z neprůhledných materiálů).

Vzhledem k formulaci této podmínky nedává smysl ji ukládat ve výrokové části územního rozhodnutí, jak se domáhá spolek Děti Země; podmínka je kladena na dokumentaci, ne na další přípravu záměru po územním řízení. Dokumentace jí buď vyhovuje, anebo ne.

Část dokumentace D.2.1.10 Protihlukové objekty (Ing. Jan Nový, ČKAIT 0202232) odpovídá **hlukové studii (E.2.11, Ing. Petr Čichovský)**, tj. byla nepochybně splněna část první části podmínky před středníkem požadující aktualizaci hlukové studie na konkrétní technické parametry řešeného záměru.

V souvislosti se změnovým nesouhlasným závazným stanoviskem MZd nicméně vyvstala otázka, zda je část této podmínky („podle platné legislativy v době zpracování dokumentace“) splněná, když podle změnového nesouhlasného závazného stanoviska MZd **byla hluková studie výslovně příčinou nesouhlasu z hlediska zákona o ochraně veřejného zdraví** (str. 4 a 7 změnového závazného stanoviska), který patří do „*platné legislativy v době zpracování DÚR*“. Podle zákona EIA se posuzují vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, tudíž na tomto základě **a** vzhledem ke znění části podmínky č. 1 před středníkem ministerstvo uzavírá, že důsledkem změnového závazného stanoviska MZd **není splněna** tato část podmínky č. 1, dokud bude trvat nesouhlas na úseku ochrany veřejného zdraví.

Druhá část podmínky za středníkem, který plní funkci oddělení samostatnější části složitějšího souvětí, je striktní v tom, že aktualizovaná hluková studie „*bude zahrnovat*“.

Hluková studie se zabývá protihlukovým opatřením u výpočtového bodu **K6** (z EIA, v hlukové studii **10**). Jelikož žádné nenavrhl, mohl by se tento postup jevit jako rozporný s podmínkou, nicméně podle zjištění zpracovatelů hlukové studie jde o ruinu, resp. pobožený objekt č. p. 261 (parc. č. st. 55/2 v k. ú. Lobeč). Pozemek je ve vlastnictví odvolatelů Petra Kejmara a Ing. Dagmar Kejmarové, kteří své námitky k tomuto ani nesměřovali a toto zjištění nezpochybnili, ačkoliv námitky jinak uplatnili. Ministerstvo za těchto okolností pokládá za logické, že u takového objektu nejsou protihluková opatření navržena, tj. ani upřesněna.

Hluková studie se zabývá protihlukovými opatřeními u výpočtových bodů: **N1** (z EIA, v hlukové studii **16**) je navržena PHS SO 10-27-04, **N2** (z EIA, v hlukové studii **17**) je navržena PHS SO 10-27-05. Zbýlé výpočtové body **N5** a **N3** nebyly zahrnuty v hlukové studii.

Výpočtový bod **N3** se nachází u pozemku parc. č. st. 644 v k. Nelahozeves ve vlastnictví Marina Vltava, s. r. o. Otázka zohlednění závazných stanovisek je otázkou zákonnosti, navíc se tohoto objektu týká námitka Marina Vltava, s. r. o. (bod III. 4. odvolání). Hluková studie se měla zabývat upřesněním rozsahu protihlukových opatření z hlediska délky a výšky opatření u výpočtového bodu N3, tudíž **jde o nedodržení části podmínky č. 1** závazného stanoviska EIA. Ministerstvo netvrdí, že protihluková opatření zde jsou nepostradatelná, jen shledává nedodržení podmínky, jelikož na str. 18 hlukové studie ani v části D.2.1.10 dokumentace není žádné bližší vysvětlení, proč není zahrnut tento výpočtový bod a proč se u něj „zpřesňuje“ rozsah PHS SO 10-27-04 tak, že se významně zkracuje (D.2.1.10-002b, SO 10-27-04 a SO 10-27-05, situace km 439,900–440,400, Ing. Jan Nový) a tohoto objektu se už vůbec netýká, aniž by existovaly okolnosti jako u výpočtového bodu K6 (10). Plně se uplatní závěr ze str. 37 tohoto rozhodnutí, že z dokumentace mají být zřejmé údaje o splnění požadavků dotčených orgánů. Žadatelka stran splnění této části podmínky č. 1 žádné relevantní vysvětlení nenabídla. Při tomto znění podmínky a odvolací námitce Marina Vltava, s. r. o., o nezabývání se předmětným objektem stran hluku nelze zaujmout jiný závěr.

U výpočtového bodu **N5** (před zámkem) je z dokumentace alespoň implicitně zřejmé, že zde jde o zpřesnění PHS SO 10-27-05 formou zkrácení oproti původnímu předpokladu (výkres uvedený v předchozím odstavci × pro EIA předpokládaný rozsah v hlukové studii, která byla součástí dokumentace EIA, Ing. Kateřina Hladká, Ph.D., 08/2016) motivované památkovými zájmy. U **N3** však podobné vysvětlení ministerstvo prostě nenachází. Samostatně by šlo o odstranitelný nedostatek žádosti, ovšem vzhledem k primárnímu problému celého záměru z hlediska působnosti MZd, se stala tato skutečnost bezvýznamnou, když záměr jako takový má problém s limity.

Nicméně ministerstvo pro úplnost dodává, že krajským úřadem opatřené vyjádření KHS (str. 40 napadeného rozhodnutí), která vysvětlila, proč nebylo třeba zahrnout do hlukové studie i objekt na pozemku parc. č. st. 644 (N3), představuje od krajského úřadu projev nepochopení odlišnosti těchto dvou rovin posouzení (tento závěr KHS potvrdilo i MZd k bodu 4. námitky Marina Vltava, s. r. o.). Závěr, co je anebo není přípustně zahrnuto podle orgánů ochrany veřejného zdraví ve hlukové studii, nemůže eliminovat podmínku č. 1 závazného stanoviska EIA. Možné vysvětlení se nepodává ani z vyjádření pod č. 69 spisu, kde projektant argumentoval k námitkám Marina Vltava, s. r. o., a obce Nelahozeves ustanovením § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví. Toto ustanovení nedoznalo od hlukové studie z 08/2016 přes EIA po územní řízení žádných podstatných změn (novelizace zákonem č. 205/2020 Sb. byla jen „kosmetická“ změna a ještě něčeho jiného, pro věc nepodstatného), tudíž opět není ani tímto rozumně odůvodnitelné, proč hluková studie pro EIA zahrnovala výpočtový bod N3 a aktualizovaná hluková studie nikoliv, ačkoliv to plyne ze závazného stanoviska EIA, nikoliv z požadavků orgánů ochrany veřejného zdraví.

Dodal-li zástupce Správy železnic v tomtéž vyjádření (vyjádření je pojato jako komentář námitky od a/ příslušného projektanta a b/ zástupce Správy železnic – investora; pozn. ministerstva) k projektantovu názoru (zvýrazněno ministerstvem): **„možnost rozšíření protihlukových opatření i na oblast u areálu Mariny může být prověřena v navazujícím stupni dokumentace“**, pak fakticky jen potvrdil, co ministerstvo uvádí zde a na jiném místě tohoto rozhodnutí (k hluku celkově, str. 50 a násl.). V podstatě tímto připouští situaci, kdy závazné stanovisko EIA říká, ať se aktualizovaná akustická studie **pro územní řízení (!)** zabývá rozsahem opatření u výpočtového bodu N3 a Správa železnic ještě k námitce Marina Vltava, s. r. o., **již se právě výpočtový bod N3 týká výslovně připustí, že prověření možnosti rozšíření protihlukových opatření je možné, ale odsunutě do stavebního řízení**. Ve stavebním řízení však nelze řešit „územní otázky“ a povolovat neumístěné stavby; navíc podmínka závazného stanoviska EIA směřuje do územního řízení.

Taková „odsouvací taktika“ (k ní blíže opět na str. 50 a násl. z hlediska kvality prostředí řešené právě v územním řízení) je **nepřijatelná a vyloučená** kvůli znění diskutované podmínky. Ta jasně říká, že toto bude v aktualizované hlukové studii **v dokumentaci pro územní řízení**. Podle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona posuzuje stavební úřad záměr z hlediska souladu se závaznými stanovisky (k tomu též str. 37 nebo 64 tohoto rozhodnutí). Účelem postupu podle § 9a odst. 6 zákona EIA je zjistit, zda (ne)došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, nikoliv ověřit soulad záměru ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona.

Co se týče požadavku podmínky na upřesnění dle diskutované podmínky, k upřesnění došlo u výšky PHS. Jednoznačnou příčinou by požadavek ÚP Nelahozeves na max. výšku PHS, který nebyl v době vydání závazného stanoviska EIA znám. Nejde tedy o to, že by se žadatelka upřesněním výšky nezabývala, ale že se jí zabývala s výsledkem snížení PHS kvůli omezení jiným veřejným zájmem. Hluková studie obsahuje varianty i s vyššími PHS odpovídajícími předpokládané výšce dle této podmínky (zformulované před schválením ÚP Nelahozeves). **Část podmínky vztahující se k obsahu hlukové studie, je splněna.** Otázka, zda žadatelka mohla z více variant návrhu protihlukových opatření vybrat variantu č. 3 (kvůli ÚP Nelahozeves), se týká podmínek pro vydání verifikačního závazného stanoviska dle § 9a odst. 6 zákona EIA, které obstálo v přezkumu ministryní životního prostředí.

Protihlukové clony nebyly navrženy vzhledem ke zvolené variantě č. 3 dle hlukové studie, která jejich efekt hodnotila (varianta č. 1). Část podmínky je koncipována tak, že „*při technickém návrhu protihlukových clon (...)*“ se učiní opatření k ochraně ptáků. Jelikož se protihlukové clony nenavrhují, předpoklad není splněn a podmínka je v části k ochraně ptáků bezpředmětná.

Podmínka č. 2:

V rámci dokumentace pro územní řízení navrhnout zařízení stavenišť takovým způsobem, aby byly vyloučeny negativní vlivy stavby na prvky ÚSES a přírodní památku Hostibejk; v rámci křížení nadregionálního biokoridoru Údolí Vltavy – K10 budou respektovány podmínky formulované v Zásadách územního rozvoje Středočeského kraje z hlediska dopravní infrastruktury v plochách a koridorech pro biocentra a biokoridory.

Přírodní památka Hostibejk není přímo zasažena, žadatelka navrhla zařízení stavenišť ZS1 mimo ni. Zbývá stavenišť ZS2 a ZS3 (i tzv. „alternativní“, byť bylo umístěno jako plnohodnotné dočasné staveniště) se prvků ÚSES nedotýkají.

Lokální biokoridor LBK Hostibejk - Zámecký park Nelahozeves vymezený ÚP Kralupy a ÚP Nelahozeves je křížen podzemní svážnou štolou, která vyústuje na staveniště ZS2. Ministerstvo uvádělo v podnětu krajskému úřadu (oddělení územního plánování), že podle ÚP Kralupy „*výstavba podzemní svážné štoly nesmí ohrozit přírodní hodnoty plochy*“. Krajský úřad žádnou podmínku nestanovil a Ministerstvo pro místní rozvoj se vůči tomu nevymezilo. Jelikož jde však o lokální biokoridor vymezený v ploše přírodní a ÚP Kralupy stanoví jako podmíněně přípustné využití: „*výstavba podzemního železničního tunelu s nezbytnými bočními výstupy a podzemní svážné štoly v rámci stavby „Rekonstrukce nelahozeveských tunelů“ s podmínkou: „výstavba tunelu a štoly nesmí ohrozit přírodní hodnoty plochy“*“ ministerstvo ještě uvádí následující. Jelikož změna č. 3 ÚP Kralupy odůvodňuje zúžení biokoridoru kvůli severnímu portálu tunelu tak, že funkčnost zůstane zachována (str. 24 odůvodnění této změny), tím spíše nemůže mít svážná štola v podzemní části vliv. Z tohoto pohledu nepřišel ani žádný náznak od orgánů ochrany přírody a krajiny, že by zde takový vliv mohl být, tudíž se ministerstvo ve smyslu judikátu specifikovaného na str. 83 tohoto rozhodnutí dále na orgány ochrany přírody neobracelo.

V souladu s obecnými východisky k podmínkám závazných stanovisek proto musí ministerstvo uzavřít, že nedává smysl, aby územní rozhodnutí obsahovalo podmínku, že v dokumentaci (na základě které je územní rozhodnutí vydáno) musí Správa železnic navrhnout zařízení stavenišť požadovaným způsobem. Staveniště tak buď je, nebo není v územním řízení navrženo. Splněnou podmínku není důvod ukládat ke splnění. **Část podmínky před středníkem není důvod uvádět ve výrokové části územního rozhodnutí.**

Druhá část podmínky se týká křížení nadregionálního biokoridoru Údolí Vltavy – K10. V této otázce se ministerstvo zčásti vzhledem ke znění námítky, zčásti z vlastní iniciativy (otázka přesahuje do souladu s ÚP Kralupy) obrátilo na krajský úřad jako nadřízený správní orgán městského úřadu jako orgánu územního plánování.

Ministerstvo argumentovalo následovně (shrnuto):

- ZÚR SK obsahují na úrovni obecnosti tohoto nástroje územního plánování autonomně použitelné podmínky vztahující se na projednávaný záměr; to potvrzuje i podmínka I. 2) závazného stanoviska EIA: „V rámci dokumentace pro územní řízení navrhnout zařízení staveníšť takovým způsobem, aby byly vyloučeny negativní vlivy stavby na prvky ÚSES a přírodní památku Hostibejk; v rámci křížení nadregionálního biokoridoru Údolí Vltavy – K10 budou respektovány podmínky formulované v Zásadách územního rozvoje Středočeského kraje z hlediska dopravní infrastruktury v plochách a koridorech pro biocentra a biokoridory.“
- **Změna č. 3 ÚP Kralupy upřesnila tento nadregionální biokoridor tak, že jej zmenšila** o plochu 1460 m² kvůli vymezení zastavitelných ploch pro umístění záměru.
- Ministerstvo bez patřičně odůvodněného závazného stanoviska orgánu územního plánování v zásadě ani neví, jak naložit s touto podmínkou – závazné stanovisko se nevypořádává s otázkou, zda záměr do zpřesněného nadregionálního biokoridoru zasahuje, neboli zda je navržen plně v zastavitelné ploše vymezené ÚP Kralupy a regulace ze ZÚR SK se tedy pro tuto část nepoužije.

Krajský úřad jako nadřízený orgánu územního plánování k těmto argumentům ministerstva potvrdil, že záměr je navržen v zastavitelných plochách vymezených pro záměr, o nichž ministerstvo hovořilo jako o plochách zmenšujících nadregionální biokoridor. V tomto rozsahu mu MMR ve změnovém závazném stanovisku nevytklo vady v posouzení z hlediska ZÚR SK.

Ministerstvo nezpochybňuje, že závazné stanovisko EIA požaduje respektovat ZÚR SK, ovšem **MŽP vycházelo ze stavu poplatného době provedení EIA, kdy neexistoval ÚP Kralupy ve znění změny č. 3, která upřesnila nadregionální biokoridor tak, že záměr rekonstrukce tunelů s ním již není v kolizi – nekříží jej.** Nehraje roli, že se tak nestalo korekcí návrhu trasy, ale zmenšením plochy nadregionálního biokoridoru. Krajský úřad nemohl uložit v napadeném rozhodnutí podmínku vztahující se na křížení nadregionálního biokoridoru, když jej na základě právního stavu v územním řízení, který se změnil oproti EIA, již nekříží. **U druhé části podmínky za středníkem tudíž také nejde o nedůvodné nezahrnutí požadavku závazného stanoviska EIA do výrokové části napadeného rozhodnutí.**

Podmínky č. 3 a 4:

Součástí dokumentace pro územní řízení bude dendrologický průzkum s cílem vymežit ohrožené a zachovávané prvky soliterních, liniových, pásových či skupinových prvků mimolesních porostů dřevin s tím, že bude navržen systém ochrany zachovávaných prvků dřevin v kontaktu se stavbou; součástí dendrologického průzkumu bude:

- celková evidence všech stromů a keřů určených ke kácení (druh, množství, obvody kmenů ve výšce 130 cm nad zemí) a evidence prvků dřevin zachovávaných;
- určení konkrétních pozemků pro adekvátní náhradní výsadbu;
- návrh opatření na minimalizaci zásahů do vzrostlé zeleně (umístění zařízení staveníšť, příjezdové cesty, opatření během stavby).

Součástí dokumentace pro územní řízení bude projekt vegetačních úprav vycházející z dokumentace EIA a to včetně stanovení ploch pro náhradní výsadbu, který bude preferovat použití původních a stanovištně vhodných dřevin odpovídajících danému prostředí, bude obsahovat návrh protierozních opatření, jakož i plán následné péče o vysázené dřeviny.

Součástí dokumentace je dokumentace objektu SO 10-83-01 Kácení a náhradní výsadba a dendrologický průzkum (E.2.5., Ing. Jitka Tobolová, ČKAIT 0009345).

Závazné stanovisko EIA požaduje, aby šlo o „projekt vegetačních úprav vycházející z dokumentace EIA a to včetně stanovení ploch pro náhradní výsadbu“. Dokumentace **SO 10-83-01** je koncipována tak, že se omezuje v zásadě na požadavky orgánů ochrany přírody (obecního a městského úřadu). Dá se říci, že tím „vychází“ z dokumentace EIA, neboť ta příliš konkrétního k vegetačním úpravám a náhradní výsadbě neobsahuje – např. na str. 163 hovoří o předpokladu kácení 1033 ks stromů a 11 110 m² keřů s tím, že případné náhradní výsadby se budou řešit v rámci povolení kácení; na str. 133 se konstatuje, že pro náhradní výsadbu jsou vhodné např. plochy využitě v průběhu stavby jako zařízení staveníšť.

Dokumentace objektu SO 10-83-01 tedy formálně splnila podmínku č. 4. To ovšem neznamená, že v kontextu zrušení závazných stanovisek obecního a městského úřadu o souhlasu s kácením a (ne)uložením náhradní výsadby (blíže str. 56 a násl.) lze tuto podmínku považovat za

splněnou po celé trvání územního řízení, když KÚ OŽPZ ve zrušujících rozhodnutích výslovně uložil obecnímu i městskému úřadu zabývat se uložením náhradní výsadby (u městského úřadu zmínil prověření možnosti uložit alespoň části náhradní výsadby na pozemcích dotčených realizací záměru; u obecního úřadu pak jasně vyjádřil, že dle jeho názoru „je při takto rozsáhlém kácení dřevin zcela zřejmý, a tak je uložení náhradní výsadby na místě“).

Ministerstvo rovněž odkáže na svůj názor, který vyjádřilo v písemnosti č. j. MD-38126/2021-930/10 ze dne 23.12.2021, jíž předložilo mj. závazná stanoviska obecního a městského úřadu k potvrzení nebo změně KÚ OŽPZ a která zároveň byla podnětem proti závaznému stanovisku obecního úřadu: Závazné stanovisko EIA „(...) navíc **víceméně se samozřejmostí předpokládá náhradní výsadbu v podmínkách č. 3 a 4 (...)**“.

Podmínka č. 4 závazného stanoviska EIA tedy sice byla splněna v době podání žádosti, ovšem během územního řízení nastala taková změna okolností, že **na základě právního názoru KÚ OŽPZ ve zrušujících rozhodnutích nemůže dokumentace objektu SO 10-83-01 obstát** a má i vliv na návrh protierozních opatření dle téže podmínky. Zrušující rozhodnutí KÚ OŽPZ mají za následek otevření procesu vydávání závazných stanovisek. Protože však tato otázka závisí na podobě záměru, který v současné podobě neobstál hned z hlediska dvou jiných veřejných zájmů, podstatné pro toto územní řízení není dokončit tyto procesy, nýbrž v závislosti na případné nové (upravené) podobě záměru vyřešit rozsah kácení a náhradní výsadby znovu. Jde o otázku spojenou s jasným případem potřeby změny podoby záměru, k čemuž nelze v souladu s dispoziční zásadou žadatelku zavazovat (resp. krajský úřad, aby ji k tomu vyzval), tudíž i proto by nedával smysl postup podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

Dendrologický průzkum obsahuje evidenci stromů a keřů určených ke kácení. Jelikož jsou vyznačeny dřeviny i mimo zábor stavby, které by ohrožovaly bezpečnost drážního provozu, má ministerstvo za splněnou (a *contr.* evidenci navržených ke kácení) podmínku evidence prvků dřevin zachovávaných. Dendrologický průzkum v náhradní výsadbě odkazuje (str. 4) na dokumentaci SO 10-83-01, tudíž pro tuto část dendrologického průzkumu nutně platí důsledek zrušujících rozhodnutí KÚ OŽPZ, tj. že neobsahuje určení konkrétních pozemků pro adekvátní náhradní výsadbu. Pro dostatečnost návrhu opatření na minimalizaci zásahů do vzrostlé zeleně platí ze stejného důvodu totéž (dendrologický průzkum je totiž primárně určen orgánům ochrany přírody a krajiny pro účely vydání závazného stanoviska ke kácení).

Závěrem ministerstvo doplňuje, že pro žadatelku může jít na první pohled o důsledek nespravedlivý, protože ke změně došlo v průběhu řízení. Řízení v prvním a druhém stupni nicméně tvoří jeden celek a podstatný je stav v odvolacím řízení. Z určité dřívější fáze řízení nelze dovozovat právní jistotu; tu může založit až právní moc. Dle názoru ministerstva nadto **žadatelka mohla po obdržení souhlasného závazného stanoviska obecního úřadu již v roce 2020 vcelku legitimně očekávat, že pokud závazné stanovisko EIA víceméně se samozřejmostí předpokládá náhradní výsadbu a obecní úřad vyhotovil takové závazné stanovisko, jaké vyhotovil, že je reálné jeho odklizení, čímž se záměru logicky zkomplikuje i splnění podmínek závazného stanoviska EIA, které mají vztah ke kácení a k (adekvátní) náhradní výsadbě.** Tuto komplikaci si žadatelka mohla ušetřit již ve fázi před podáním žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby řešením nevyhovujícího závazného stanoviska obecního úřadu, jehož nekvalitu musela rozpoznat (např. příslušné části dokumentace vztahující k životnímu prostředí zpracovalo středisko životního prostředí žadatelčina zástupce s množstvím odborníků). Ministerstvo se opravdu nedomnívá, že je závazné stanovisko EIA míněno tak, že náhradní výsadba je jakási teoretická eventualita, aby žadatelka pojala dokumentaci objektu SO 10-83-01 minimalisticky a mohla na tomto základě legitimně očekávat hladký průběh schvalování kácení dřevin při téměř neexistující náhradní výsadbě. Tím spíše, když ÚP Nelahozeves, který je jako opatření obecné povahy určené i naprostým laikům, jasně hovoří o stromořadí v lokalitě Dvořákovy stezky.

Změny záměru oproti EIA, verifikační závazné stanovisko (Jiří Hájek a Olga Hájková – bod III. 3., VII.; obec Nelahozeves – bod II.; spolek Dvořáková stezka – body III. 10., IX.; Ing. Dagmar Kejmarová a Petr Kejmar – bod II. 6., spolek Děti Země – bod 7.):

Shrnutí vypořádání odvolacích námitek směřujících proti obsahu verifikačního stanoviska je obsaženo pro ucelenost už na str. 40 (vypořádání námitek nadepsané *Závazné stanovisko EIA*).

Zkoumání totožnosti záměrů, lépe řečeno nepřípustné odlišnosti záměrů ve smyslu § 9a odst. 6 zákona EIA, však není po odborné ani právní stránce v kompetenci ministerstva, neboť výstupem je závazné stanovisko (MŽP) a výstupem odvolacího přezkumu je opět závazné

stanovisko (ministryně životního prostředí). Z § 50 odst. 4 a § 149 správního řádu a § 4 odst. 2 písm. a) stavebního zákona jasně vyplývá, že ministerstvo nemůže na základě vlastní úvahy založené na volném hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí dovozovat, zda měla být (mohla být) řešena jinak tato otázka ve smyslu § 9a odst. 6 zákona EIA. Ministerstvo je vázáno posouzením MŽP, že o tyto změny nejde.

Co se týče určité vazby na hluk, resp. na posouzení orgány ochrany veřejného zdraví, ministerstvo odkazuje výše na příslušné pasáže tohoto rozhodnutí.

Vyjádření Správy železnic k odvoláním (bod 2.) má ministerstvo tímto za vypořádané.

Rozpor s ÚP Nelahozeves (Jiří Hájek a Olga Hájková – bod IV., Marina Vltava, s. r. o. – bod III. 2., spolek Dvořákova stezka – body III. 11., VI.; Ing. Dagmar Kejmarová a Petr Kejmar – bod II. 7., obec Nelahozeves – bod I.):

Ministerstvo s odvolateli víceméně souhlasilo v tom, že městský úřad jako orgán územního plánování nedostatečně odůvodnil své závazné stanovisko. Spolu s předkladem závazného stanoviska městského úřadu k potvrzení nebo změně krajskému úřadu (oddělení územního plánování) proto spojilo vlastní argumentaci (zčásti se překrývající s účastníky řízení, zejména spolku Dvořákova stezka – podmínky v ploše N03 Dvořákova stezka na stromořadí a výšku PHS); oproti odvolatelům ministerstvo připojilo i dílčí výhrady či dotazy k posouzení souladu záměru s ÚP Kralupy a ZÚR SK. Ministerstvo zde nebude opakovat celou svou argumentaci, pouze stručně uvede východisko, s jakým se na krajský úřad obrátilo: „*Na záměr se dle názoru ministerstva vztahuje více podmínek stanovených územně plánovací dokumentací, jež OÚP (městský úřad, pozn. ministerstva) vůbec nezmiňuje, natož aby posoudil jejich splnění, popř. stanovil podmínky, za kterých je záměr přípustný, pokud přípustný je.*“

Krajský úřad (oddělení územního plánování) závazným stanoviskem **č. j. 005480/2022/KUSK ze dne 24.01.2022 potvrdil** závazné stanovisko městského úřadu, že **záměr je přípustný** a (jako částečné vyhovění podnětu ministerstva) **doplnil podmínku**, že požaduje dodržení závazného stanoviska Obvodního báňského úřadu pro území hlavního města Prahy a kraje Středočeského (dále jen „**obvodní báňský úřad**“) tak, aby prokazatelně došlo k provedení báňského posudku v předmětném poddolovaném území – plocha K22 vymezená ÚP Kralupy. Shrnutí vypořádání:

- Podmínka k „*ploše*“ (jde o lokalitu, což má v ÚP Nelahozeves poněkud odlišný význam; pozn. ministerstva) N03 Dvořákova stezka, že PHS „*bude realizována v minimálních možných rozměrech, max. výška 1,2 m nad temenem kolejnice*“ je stanovena nad podrobnost ÚP Nelahozeves, který není vydán s prvky regulačního plánu. Pro rozpor s § 43 odst. 3 stavebního zákona se tato podmínka při rozhodování v území nepoužije.
- Plocha DI04 pro rozšíření přístaviště není plochou s rozdílným způsobem využití [§ 3 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., dále též „**plocha s RZV**“]. ÚP Nelahozeves tímto informativně vymezuje území určené pro případný rozvoj přístaviště; nestanoví hlavní, přípustné či podmíněně přípustné využití, ani další podmínky prostorového využití. Plocha DI04 je tvořena přibližně z poloviny plochami s RZV – smíšené obytné (O), vodní (T). Přeložka Dvořákovy stezky je umístěna v ploše O. ÚP Nelahozeves pro celé správní území připouští mj. nezbytnou dopravní a technickou infrastrukturu. Přeložka Dvořákovy stezky je tedy v ploše O přípustná – jde o nezbytnou dopravní infrastrukturu, což logicky vychází ze základní nezbytnosti záměru jako celku (celostátní význam, optimalizace, modernizace a zefektivnění využití drážní cesty). Přeložka Dvořákovy stezky je nezbytnou úpravou stávajících poměrů v území; napomůže realizaci záměru jako celku. Záměr neovlivní možné využití území pro účel sledovaný pro plochu DI04. Krajský úřad upozornil, že tato plocha není rozvojovou plochou s RZV, ÚP Nelahozeves pouze vymezuje určité území, rozvoj však nespecifikuje jako u plochy s RZV. Výklad odvolatelky Marina Vltava, s. r. o., odkazující na ÚP Nelahozeves co do pojmu „*část plochy*“ a jeho aplikaci, pokládá krajský úřad za značně problematický. Tvzení ÚP Nelahozeves pokládá za vnitřně rozporné a nepoužitelné pro rozhodování. Není možné podmínky „*částí ploch*“ nadřazovat nebo naopak upozadovat vůči jiným plochám s RZV. ÚP Nelahozeves jasně připouští pro celé správní území nezbytnou dopravní a technickou infrastrukturu.
- Dle ÚP Nelahozeves patří mj. koridor pro rekonstrukci dráhy (D70) a úprava a prodloužení Dvořákovy stezky v šířce 3 m (D100). D100 na rozdíl od D70 není vedena jako koridor, ale je vyznačena jako linie přibližně vedoucí v tělese stávající místní komunikace (ulice Dvořákova stezka). Konstatování o úpravě stezky a prodloužení je neurčitým pojmem, který

nestanoví pevné podmínky pro rozhodování v území. Není vymezena plocha pro její umístění, konstatuje se pouze veřejná prospěšnost místní komunikace. Označení naučné stezky žlutou přerušovanou čarou je pro posouzení bezpředmětné; konstatuje se jen existence naučné stezky, nejde o limit v území.

Krajský úřad pokládá na základě § 5 odst. 1 zákona o dráhách přeložku, ale i další změny v území v rámci záměru za stavby, které doplňují dráhu, bez ohledu, zda jsou v jejím obvodu či nikoliv, tj. veřejně prospěšné. Přeložka je dle dokumentace nezbytnou součástí záměru, díky níž je možné záměr realizovat optimálně a vhodně. Přeložka jako stavba vhodně doplňuje dráhu a je veřejně prospěšná i mimo stávající trasu.

- ÚP Nelahozeves „*nestanovuje nepřekročitelnou podmínku, která by jasně a exaktně uspořádávala území a výslovně podmiňovala vhodnost provedení změn v území na základě dodržení podmínky zachování předmětného stromořadí*“. Kategorie „uspořádání přírodních prvků“ pouze popisuje stav území (přírodní podmínky), nestanoví podmínky využití území. Textová část odůvodnění ÚP Nelahozeves uvádí: „*Podmínky stromořadí podél břehu Vltavy je stanovena k udržení a rozvoji charakteru a krajinného rázu lokality.*“ ÚP Nelahozeves jasně nestanoví podmínky k ochraně území, např. „*ve formě plošné ochrany území či stanovení podmínek jeho rozvoje*“.
- Koridor D70 je vymezen totožně jako plocha s RZV dopravní (D). Přípustné využití je pro stavby a zařízení dráhy. Pro výklad tohoto pojmu § 5 odst. 1 zákona o dráhách. Záměr zahrnuje i další stavby, které dráhu doplňují. Všechny části záměru (i mimo D70, tj. plochu D) jsou stavbou dráhy a veřejně prospěšnou stavbou.
- K souladu se ZÚR SK krajský úřad potvrdil, že záměr je navržen v plochách vymezených ÚP Kralupy, v ploše dopravní infrastruktura (OD), v K22 pro staveniště ZS2 a vyústění svážné štoly. Další „*stanovování podmínek doporučených ministerstvem*“ je z pohledu posouzení záměru bezpředmětné, záměr nezasahuje do prvků ÚSES vymezených ZÚR SK, které byly zpřesněny v ÚP Kralupy.
- Z hlediska hluku uvedl, že „*ÚP Nelahozeves respektuje dopravní ochranná pásma a hluková hygienická pásma*“. Záměrem nevznikají nové zásadní vlivy, které by ovlivnily již existující hluková pásma. „*Záměrem naopak dochází ke zlepšení daného stavu v území tím, že jsou realizovány protihlukové objekty a také další individuální protihluková zařízení. Výše zmíněné vychází ze zpracované hlukové studie, která předpokládá nadlimitní expozici hlukem.*“.
- V ploše přírodní pobytové (PB) je navrženo staveniště ZS3 (parc. č. 7/22), které je však alternativním řešením staveniště na západní straně tělesa dráhy. Uvedená plocha PB je parkově blízké prostranství s volným pohybem – současně jde o plochu N08 (správně lokalita N08, což má dle ÚP Nelahozeves jiný význam než plocha; pozn. ministerstva). Alternativní dočasné staveniště nenaruší volný pohyb v rámci celého prostranství. Pro celé správní území je přípustná nezbytná dopravní infrastruktura a vedlejší stavby a činnosti doplňující stavbu hlavní. Dočasná stavba staveniště doplňuje stavbu hlavní, lze ji zde umístit. Logickou součástí staveniště je také oplocení.
- Napadené rozhodnutí ukládá dodržet závazná stanoviska, včetně obvodního báňského úřadu. Litera podmínky využití plochy K22 bude naplněna. Vlastní posouzení vlivu stavby na poddolované území krajskému úřadu nepřísluší. Je třeba doplnit podmínku k nutnosti dodržet závazné stanovisko obvodního báňského úřadu, aby prokazatelně došlo k provedení báňského posudku v poddolovaném území.

Ministerstvo pro místní rozvoj „rozhodnutím“ – závazným stanoviskem č. j. MMR-41354/2022-81 ze dne 03.08.2022 vydaným na základě posouzení nezávazného podnětu ministerstva (zejména směřoval dle názoru ministerstva do části velmi přetvářející či bagatelizující závazné podmínky pro stromořadí podél Vltavy v lokalitě N03 Dvořákova stezka a pro oplocení v ploše s RZV PB v lokalitě N08 Lososnice) závazné stanovisko krajského úřadu jako orgánu územního plánování shledalo nezákonným a záměr posoudilo jako nepřipustný. Shrnutí závěrů Ministerstva pro místní rozvoj:

- Podmínka ukládající dodržení závazného stanoviska obvodního báňského úřadu směřující k provedení báňského posudku v poddolovaném území – ploše K22 vymezené ÚP Kralupy je procesního charakteru, tudíž jako nekontrolovatelná a nesměřující do oblasti veřejných zájmů, které hájí orgán územního plánování, je v rozporu s metodickým pokynem k § 96b stavebního zákona („*Závazná stanoviska orgánů územního plánování – Metodický pokyn 3. vydání*“) a nezákonná.

- Krajský úřad jen zmínil Politiku územního rozvoje ČR a ZÚR SK, ale souladem s nimi se nezabýval. U ZÚR SK se omezil okrajově jen na reakci na argumentaci ministerstva, kterou připojilo k odvoláním odvolatelů.
- Krajský úřad se zabýval pouze jednotlivými odvoláními a rezignoval na celkové posouzení souladu záměru s územními plány. Nevypořádal se ani se schválenou Územní studií krajiny ORP Kralupy nad Vltavou, přestože slouží jako neopomenutelný podklad pro rozhodování v území.
- PHS SO 10-27-04 a SO 10-27-05 v úsecích od km 440,207 do 440,296, resp. km 440,212 do 440,407 jsou navrženy ve výšce 1,75 nad temenem kolejnice. V lokalitách N03 Dvořákova stezka a N08 Lososnice je přitom regulace na výšku 1,2 m nad temenem kolejnice. Dle § 43 odst. 3 stavebního zákona a přílohy c. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb. mohou podmínky prostorového uspořádání stanovit výškovou hladinu zástavby a ÚP Nelahozeves tak také určil např. u nadzemních podlaží (3 NP). U PHS jako tzv. specifického technického prvku je třeba parametry stanovit regulačním plánem, územním plánem s prvky regulačního plánu anebo územním rozhodnutím. Neexistuje však zákonné zmocnění, aby se regulace obsažená v účinném územním plánu, který již nelze přezkoumat, nepoužila. Krajský úřad tedy nesprávně vyhodnotil, že se výška PHS nepoužije jako podmínka pro rozhodování v území.
- V lokalitě N03 Dvořákova stezka je pro uspořádání přírodních prvků určeno: břeh Vltavy – stromořadí. Dle odůvodnění textové části ÚP Nelahozeves jde o podmínku pro udržení charakteru lokality, taková podmínka znamená, že při umisťování prvků je nutné vytvářet stromořadí v blízkosti cest. Podmínka stromořadí je stanovena k udržení a rozvoji charakteru a krajinného rázu lokality. Podmínka nevykazuje přílišnou podrobnost náležející regulačnímu plánu nebo územnímu rozhodnutí a nestanoví, že by stávající stromořadí nesmělo být vykáceno a nahrazeno novým. Z dokumentace není zřejmé množství stromů pro vykácení a případnému nahrazení, resp. zda je tato podmínka dodržena. Zdá se, že dokumentace se zachováním nebo nahrazením stromořadí nezabýval. Záměr je v tomto ohledu v rozporu s ÚP Nelahozeves.
- Podmínka respektovat hluková hygienická pásma sice je stanovena, ale ÚP Nelahozeves neposkytuje a ani nemůže poskytovat žádný nástroj k posouzení jejího splnění, neboť orgány územního plánování nejsou odborně způsobilé komplexně hodnotit tuto problematiku. Nelze k tomuto ani stanovit podmínku, neboť nelze dostat požadavku § 4 odst. 6 stavebního zákona. Nelze ani stanovit, že záměr je přípustný např. při vydání souhlasného závazného stanoviska KHS.
- V ploše s RZV přírodní pobytové (PB) v lokalitě N08 Lososnice je navrženo ocelové oplocení staveniště ZS3 výšky 2 m. V této ploše je nepřípustným využitím oplocení. Nelze je umístit ani dočasně. Záměr je v tomto rozsahu v rozporu s ÚP Nelahozeves.

Žadatelka ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení vyslovila názor o vadách závazného stanoviska MMR (zčásti skutková zjištění, právní pochybení, porušení zásady přiměřenosti a použití nejšetrnější z více možných prostředků k zjištění cíle, částečná nepřezkoumatelnost).

Ministerstvo souhlasí s žadatelkou, že je povinností správního orgánu, který vede řízení, zabývat se úplností a srozumitelností závazných stanovisek a při shledání nedostatků se na dotčený orgán obrátit. Jak ministerstvo v tomto rozhodnutí už vysvětlilo, kritériem však není přání účastníka řízení nebo jeho subjektivní představa o vadách postupu dotčeného orgánu, ale objektivně problematický správní akt dotčeného orgánu. Proto také ministerstvo např. samo rozporovalo závazné stanovisko městského úřadu jako orgánu územního plánování a krajského úřadu jako jemu nadřízeného, anebo závazné stanovisko obecního úřadu ve věci kácení dřevin. Většinu závazných stanovisek nikoliv, protože takové objektivní problémy prostě neshledalo. **U závazného stanoviska MMR však k potřebě takového postupu neshledalo důvody**, jak vyloží dále.

Závazné stanovisko MMR je přehledné, vyjadřuje se k uceleně a srozumitelně k podstatným otázkám souladu záměru s ÚP Nelahozeves. Dá se říci, že jde naopak o jeden z kvalitních podkladů obsažených ve spise, resp. z těch, které se obvykle vyskytují v dokladových částech dokumentací nebo projektových dokumentací.

Tvrzení o nepřesných skutkových zjištěních je irelevantní. Za prvé, MMR popsalo záměr stručně, což je ale poplatné účelu úvodní popisné části závazného stanoviska. Jde-li o nesprávné skutkové zjištění o navrženém povrchu Dvořákovy stezky, ministerstvo uvádí, že vyšlo-li MMR z asfaltového povrchu a dle závazného stanoviska městského úřadu č. j. MUKV 99154/2019 OŽP

ze dne 28.01.2020 půjde o propustný povrch zpevněný, přehlíží žadatelka, že skutkové zjištění o povrchu stezky nebylo vůbec rozhodné pro závěr o nepřipustnosti záměru. MMR mělo k dispozici dokumentaci poskytnutou krajským úřadem (jako nadřízeným orgánu územního plánování) a účelem nebylo posoudit záměr v celé šíři kritérií § 90 odst. 1 stavebního zákona (tudíž MMR zjevně nemuselo číst např. všechny listiny z dokladové části). Navíc o povrchu nehovoří závazné stanovisko, ale „vyjádření“ podle vodního zákona.

K porušení zásad přiměřenosti a dalších zásad, které dle žadatelčina názoru měly vyústit nikoliv v závěr o nepřipustnosti záměru, ale v uložení podmínek, za nichž je přípustný, ministerstvo uvádí následující. Závazné stanovisko MMR dle názoru ministerstva nevykazuje znaky zneužití správního uvážení ani není neproporcionální. Závěry, na kterých stojí závěr o nepřipustnosti záměru, na správním uvážení nestojí – jsou výsledkem prostého čtení těch částí ÚP Nelahozeves, které správní uvážení nepředpokládají. Porovnání výšky PHS, podmínky na zachování stromořadí na břehu Vltavy a nepřipustnosti oplocení v lokalitě N08 Lososnice, nepředstavují správní úvahu. Tak by tomu bylo např. tehdy, kdyby ÚP Nelahozeves stanovil, že „se může zohlednit“, může se určitým způsobem konat apod., kde by se prostě připouštělo správní uvážení (popř. i v kombinaci s výkladem neurčitěho právního pojmu).

Co se týče názoru na přednostní ukládání podmínek, aby řešení bylo proporcionálnější, ministerstvo nejprve upřesňuje, že v rozsudku NSS č. j. 2 As 37/2015-46 ze dne 24.07.2015 se žadatelkou citovaný názor nenachází. Nachází se v rozsudku NSS č. j. 4 As 17/2016-44 ze dne 31.05.2016 (odst. [30]), v němž NSS na prvně uvedený rozsudek odkazuje k účelu zkušebního provozu. Samotný rozsudek čtvrtého senátu sice skutečně obsahuje citovaný text, ovšem NSS hodnotil, jakým způsobem je možné řešit situaci, jestliže se ve zkušebním provozu vyskytnou při užívání stavby negativní dopady, které mohou být v rozporu s projektovou dokumentací a hlukovými limity. O takový případ nyní přeci nejde. Dokumentace (pro územní řízení) odporuje územně plánovací dokumentaci a správní orgán (MMR) nemá, jak podmínkami „ošetřit“, aby se záměr vyhnul závěru o nepřipustnosti. Srovnání s uvedeným rozsudkem je mimoběžné.

Dle žadatelky by u výšky PHS mohlo jít o podmínku max. výšky PHS na 1,2 m. Taková podmínka by však dle názoru ministerstva nic neřešila. Záměr je navržen, tzn. i ve výkresech vymezen (naprojektován) nějakým způsobem. Nejde tedy o podmínky, ale o to, že výsledek projektové činnosti ve výstavbě má vypadat jinak (tj. příslušné části dokumentace). Navíc záměr neobstál z hlediska ochrany veřejného zdraví, tudíž případná podmínka mající za následek další snížení částí některých PHS by ještě prohloubila tento jiný nedostatek, což s proporcionalitou má těžko něco společného.

Ministerstvo se na MMR neobracelo ani kvůli žadatelčině výtce, že regulace, která nepatří do ÚP Nelahozeves, nemá být aplikována. Ministerstvo žadatelku ujišťuje, že by vstoupilo s dotčenými orgány „do konfrontace“, kdyby šlo o územní plán přijatý před nabytím účinnosti zákona č. 350/2012 Sb., neboť by byl přímý zákonný podklad pro nepoužití určitých částí ÚP Nelahozeves (čl. II bod 4. zákona č. 350/2012 Sb.). ÚP Nelahozeves je však nový z roku 2019 a platí pro něj, stejně jako u správních rozhodnutí, presumpce správnosti, dokud na základě příslušného opravného prostředku nedojde k jeho zrušení (nebo jeho části). MMR jasně vysvětlilo, že přezkumné řízení ÚP Nelahozeves jako opatření obecné povahy není přípustné, a jelikož MMR není správním soudem příslušným k přezkumu opatření obecné povahy, nemá význam se MMR krátce po vydání jeho závazného stanoviska doptávat, zda tento závěr skutečně platí.

U stromořadí žadatelka navrhla možnou proporcionální podmínku, že stromořadí podél Vltavy by muselo být zachováno a např. stanoveny, že v dalším stupni (projektové dokumentaci) bude patrné množství stromů vykácených v lokalitě N03 a případně nahrazeno. Tento návrh pokládá ministerstvo za zvláštní. V tomto rozhodnutí ministerstvo několikrát vysvětlilo, že některé podmínky záměry buď splňují, nebo nesplňují. Pokud má narovnaní trati – což je fakt, který žadatelka vyjádřením k podkladům nijak nemění, protože se nemění záměr, jak o něj žádala – za důsledek zásah Dvořákovy stezky, kde se nachází stromořadí, ministerstvu není zřejmé, jak by taková alternativní podmínka dokázala zabezpečit zachování stromořadí, tj. soulad s ÚP Nelahozeves. Záměr by byl umístěn, ale žadatelka by současně byla vázána (§ 73 odst. 2 správního řádu) zachovat stromořadí. To je bohužel vnitřně rozporná podmínka typu: „se záměrem se souhlasí, když bude vypadat jinak“ (podobnou logikou by např. provozovateli přenosové soustavy bylo možné ukládat „proporciální“ podmínky, že se záměr umísťuje, když nahradí několik stožárů typu Dunaj typem Portál; jde prostě o modifikaci záměru, který by bylo třeba „přeprojektovat“). Zrovna v onom místě Dvořákovy stezky cca v km 439,6 až km 439,9, kde ÚP Nelahozeves uplatňuje tuto regulaci (primárně pozemky parc. č. 52/1 a 58/1 v k. ú. Nelahozeves)

jsou navrženy velké trvalé zábory, spolu s dočasnými zábory v podstatě až k Vltavě, neboť zde je markantní rozdíl mezi stávajícím vedením trati a novým trasováním. Žadatelka ve vyjádření kromě návrhu uvedené obecné podmínky nijak nevysvětlila, jak by taková alternativní podmínka mohla zajistit reálně její dodržení, že by najednou v místě nových kolejí a přeložené Dvořákovy stezky podstatná část kácení nebyla třeba a stromořadí zůstalo zachováno, popř. by ho šlo nahradit tak, aby splňovalo definici stromořadí. Žadatelka se domáhá nesplnitelné podmínky, ministerstvo nemělo důvod se obracet na MMR.

Jako až nepochopitelnou hodnotí ministerstvo žadatelčinu argumentaci, že MMR nepřezkoumatelně stanovilo oplocení ZS3 jako nepřipustné. MMR přitom jen vyšlo z jasného ustanovení – v lokalitě N08 Lososnice je nepřipustné využití: oplocení. Pokud o tomto mělo MMR podrobněji pojednávat, aby se naplnila žadatelčina subjektivní představa o přezkoumatelnosti, pak ministerstvo tento postoj nesdílí a vysvětlení po MMR skutečně požadovat nebude. K tvrzení, že v lokalitě se nachází oplocení vybudované obcí Nelahozeves, je třeba uvést, že případná tzv. černá stavba nebo porušení pravidel v jednom případě není relevantním argumentem pro rezignaci na aplikaci regulace. ÚP Nelahozeves nabyl účinnosti dne 28.03.2019 a z žadatelčiny argumentace se také nijak nepodává, zda obec Nelahozeves vybudovala oplocení po tomto datu. Závěrečnou argumentací žadatelka pomíjí, že staveniště sice musí být oploceno (§ 24e odst. 1 *in fine* vyhlášky č. 501/2006 Sb.), to mu však nedává privilegium jakéhosi generálního pardonu stran požadavků dodržet jiná pravidla.

S ohledem na uvedené je vypořádáno i žadatelčino vyjádření k odvoláním (bod 1.). Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí od spolku Dvořákova stezka (bod I.), Jiřího Hájka a Olgy Hájkové (bod I.) a Marina Vltava, s. r. o., (bod I.) jen popisují důsledek nesouhlasu, k tomu netřeba nic dodávat.

Hluk a vibrace (Jiří Hájek a Olga Hájková – body III. 1., 2. a 4., VI.; Marina Vltava, s. r. o. – body III. 4., 5. a 7.; Ing. Dagmar Kejmarová a Petr Kejmar – bod II. 4., spolek Děti Země – bod 6., obec Nelahozeves – bod III.):

Klíčové pro vypořádání námitek je nesouhlasné závazné stanovisko MZd, které znamená, že podstata námitek **je důvodná** a záměr rekonstrukce tunelů neobstál z hlediska ochrany veřejného zdraví.

S nesouhlasným závazným stanoviskem měli všichni možnost se seznámit, proto je ministerstvo jen bodově rekapituluje:

- Hluková studie (Ing. Petr Čichovský, SUDOP PRAHA, a. s., 12/2019) uvádí pro výhledový stav predikci navýšení hlučnosti v denní i noční době. S korekcí na starou hlukovou zátěž lze uvažovat jen na začátku řešeného úseku, kde nedochází ke změně směrového vedení (výpočtové body č. 1–6), v ostatních úsecích platí základní hygienické limity. Vypočtené hodnoty ve většině výpočtových bodů překračují hygienické limity hluku.
- Smyslem akustické studie je odhad důsledků realizace projektové stavby v území, příp., návrh protihlukových opatření vedoucích obecně ke zlepšení hlukové situace, přednostně s cílem, aby nedošlo po realizaci záměru k překročení hygienických limitů. S ohledem na závěry hlukové studie se s dokumentací nesouhlasí.
- Objekt parc. č. st. 39/3 v k. ú. Nelahozeves (stavba č. p. 16) jako objekt občanské vybavenosti nepoživá ochrany před hlukem v komunálním prostředí. Pozemek parc. č. 296/28 v k. ú. Nelahozeves jako ostatní plocha (ostatní komunikace) je z definičního vymezení chráněného venkovního prostoru vyloučen, byť je užíván k rekreaci, sportu, léčení nebo výuce. Přesto s objektem č. p. 16 hluková studie počítala včetně protihlukových opatření.
- Pro hlukovou studii nelze považovat za reprezentativní zhodnocování minimálních nebo maximálních stavů; principem predikce i měření hluku je zhodnocení standardních podmínek provozu.
- Z hlediska vibrací lze vyjít z nejbližšího objektu č. p. 53, kde byly naměřeny podlimitní hodnoty; tento objekt je nejbližší trati, tj. vibrace včetně antivibračních opatření lze teoreticky vztáhnout na celý 200m úsek ve smyslu zhodnocení stávající situace.
- K PHS: pro naplnění ÚP Nelahozeves vyhovuje jen varianta č. 3 dle hlukové studie, „*kteřou však z hlediska ochrany před hlukem v komunálním prostředí nelze považovat za vyhovující*“.
- Co se týče obměny vozového parku, výbava litinovými brzdovými špalíky se předpokládá do roku 2027 (nařízení Komise 2019/774). Předmětná trať je nařízením kategorizována jako „*tíšší trať*“, počínaje 08.12.2024 na tyto tratě lze vyjet pouze nákladními vozy s tichými

brzdami (kompozitní brzdový špalík nebo kotoučová brzda). K predikci brzdění je nutné odkázat na výše uvedené úvahy k hodnocení standardních podmínek provozu, kam intenzivní brzdění nespadá. U predikce vibrací pak není známá žádná validní metoda, jak predikovat vývoj vibrací na základě modelu.

- Vlastní šetření KHS není relevantní, jde o návrhové řízení a KHS posuzuje předloženou dokumentaci a hlukovou studii, příp. související dokumenty.
- Stavba č. p. 27 je stavbou občanského vybavení, zkolaudována jako stravovací provozovna, byt a ubytovací jednotka, provozní budova úložiště lodí je dle katastru nemovitostí vedena jako zastavěná plocha a nádvoří – jiná stavba (úložiště lodí, sklad a tři ubytovací jednotky). Stavba ubytovacího nebo stravovacího zařízení nemá definován chráněný venkovní prostor stavby. Případná protihluková ochrana bytové jednotky může spočívat jen ve smyslu IPO. Proto stavba č. p. 27 ani stavba na pozemku parc. č. st. 644 nebyly zahrnuty do hlukové studie. Pozemky parc. č. 51/1 a 51/5 v k. ú. Nelahozeves, oba ostatní plocha, ale jde o zastavěné pozemky (zpevněné plochy, hřiště, altán), nepožívají ochrany před hlukem dle § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví (metodický pokyn hlavního hygienika č. j. OVZ-32.1.6-25.1.06/4562 ze dne 22.03.2006).
- Částečné ztotožnění se s požadavkem spolku Děti Země na ochranu zdraví před hlukem, tj. je doporučeno KHS stanovit podmínku v souladu s § 12 odst. 9 ve spojení s částí B přílohou č. 3 nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Stanovení podmínky reálného měření na místě po realizaci stavby není ve stupni dokumentace pro územní řízení účelné. Precizací v dalších stupních je stanovitelná např. ve zkušebním provozu.

Záměr tedy z hlediska ochrany veřejného zdraví neobstál z důvodu zhoršení hygienických limitů pro hluk v denní i noční době navzdory množství navržených protihlukových opatření včetně IPO. Navíc za předpokladu výšky PHS, které jsou zčásti v rozporu s ÚP Nelahozeves, tj. při souladu a nižší výšce by evidentně byla situace ještě více zhoršena.

Žadatelka ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí označila závazné stanovisko MZd za nezákonné, jelikož nejsou jasné, jednoznačné a srozumitelné důvody, proč změnilo závazné stanovisko KHS. Nemůže být dostatečným podkladem pro vydání rozhodnutí ministerstva. Předkládá sadu judikátů s názory, co musí závazná stanoviska splňovat.

Ministerstvo nepovažuje závazné stanovisko MZd za nezpůsobilé být podkladem pro vydání rozhodnutí. Ministerstvo naopak vcelku lehce zjistilo, že důvodem/příčinou nesouhlasu bylo nadlimitní zatížení hlukem navzdory protihlukovým opatřením (str. 3, 4 a 7 závazného stanoviska). Nesouhlas je tu proto, že hluková studie (12/2019, č. 18-039.203; v dokumentaci E.2.11) výhledově konstatovala překročení hlukových limitů v denní i noční době ve většině výpočtových bodů ve variantě 3 (16 objektů). MZd konstatovalo, že smyslem akustické studie je odhadnout důsledky projektované stavby, případně navrhnout protihluková opatření vedoucí obecně ke zlepšení hlukové situace, aby po realizaci nedošlo k překročení hlukových limitů. Jinak řečeno MZd říká, že smyslem řešení protihlukových opatření v územním řízení není konstatovat, že tu zůstává 16 objektů nadlimitně zatížených i přes snahu o protihluková opatření „*k dořešení*“ (jde o slova hlukové studie) a problém se přesouvá neurčitě do dalších stupňů přípravy záměru (s tím, že se IPO případně zpřesní ve zkušebním provozu – srov. technická zpráva k SO-63-01, D.2.2.3). Na tom ministerstvo nespárňuje nic nesrozumitelného.

Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí od Jiřího Hájka a Olgy Hájkové (bod III.), Marina Vltava, s. r. o., (bod II.), Ing. Dagmar Kejmarové a Petra Kejmara (bod II.) a spolku Děti Země (bod 6.) jsou k postupu MZd popisná, proto je má ministerstvo tímto za vypořádané.

Neméně podstatnou otázkou představuje otázka **odlišná od dodržení hygienických limitů, resp. od posouzení zájmů na ochraně veřejného zdraví** – požadavek vyhlášky č. 501/2006 Sb., podle jejíhož **§ 20 odst. 1** je v souladu s cíli a úkoly územního plánování a s ohledem na souvislosti a charakter území obecným požadavkem takové vymezení pozemků, stanovování podmínek jejich využívání a **umístování staveb na nich, které nezhoršuje kvalitu prostředí** a hodnotu území.

Z podkladů pro vydání rozhodnutí vyplývá, že hlukové limity budou překročeny, a MZd nesouhlasí s dokumentací. Přestože krajský úřad nemohl předvídat změnu závazného stanoviska KHS na nesouhlasné, **už v poměrech okolností známých v prvním stupni krajský úřad nepřípustně redukoval otázku na jakousi rozpravu mezi účastníky řízení a KHS**, v níž krajský úřad vystupuje jako jakýsi „prostředník“, který je nadán pouze pravomocí sepsat výsledné rozhodnutí bez pravomoci provádět jakékoliv posouzení. Tak tomu ale není.

Kvalitu prostředí, kterou mohou samozřejmě ovlivnit i imise, **neposuzují orgány ochrany veřejného zdraví, nýbrž stavební úřady**. Na totéž správně odkázalo MZd (str. 5).

Tento fakt vyplývá nejen ze samotné vyhlášky č. 501/2006 Sb., ale také z judikatury (z mnohých vizte např. rozsudky NSS č. j. **9 As 68/2016-34** ze dne 14.07.2016 – odst. [28] nebo č. j. 4 As 240/2020 - 17 ze dne 11.09.2020 – odst. [24] a [25]), podle které vyhovění různým limitům dle veřejnoprávních předpisů **automaticky neznamená vyčerpání posouzení otázky imisí, tj. že by vyhovění limitům automaticky byly splněny obecné požadavky na výstavbu** [§ 2 odst. 2 písm. e) stavebního zákona], ale i z **§ 90 odst. 1 písm. a) a c) stavebního zákona**, které **zřetelně rozlišují** posouzení záměru z hledisek závazného stanoviska a požadavků prováděcích právních předpisů a tohoto zákona]. Stavební zákon od počátku své účinnosti rovněž ukládá stavebním úřadům **činit si úsudek o námitkách občanskoprávní povahy** (§ 89 odst. 6 věta druhá stavebního zákona), nikoliv pouze odkazovat na závazná stanoviska.

Úlohou stavebního úřadu není obstarat závazná stanoviska, odkazovat na ně, příp. při námitkách zajistit součinnost s dotčeným orgánem (§ 8 odst. 2 správního řádu) a jinak zajišťovat jen průběh řízení z procesního hlediska a vyhotovit rozhodnutí. Splnění limitů je podmínkou nutnou, nikoliv postačující pro schválení záměru.

Nerespektování takto ustálené judikatury, která hovoří naprosto jasně a kterou krajský úřad nemůže než znát, by představovalo jen chatrný pokus vyvolat dojem, že vyhláška č. 501/2006 Sb. upravuje duplicitně přesně totéž, co řeší právní předpisy upravující jednotlivé veřejné zájmy; jinak řečeno, že ze souhlasných závazných stanovisek dotčených orgánů automaticky vyplývá dodržení požadavků této vyhlášky (toto navíc záměr ani nespĺňuje, když po změně MZd disponuje nesouhlasem s dokumentací z hlediska ochrany veřejného zdraví). Rovněž si nelze nepovšimnout, že vztah veřejnoprávního limitu a obecného požadavku na využívání území je takový, že jeho splnění neznamená automaticky splnění obecného požadavku na využívání území. Při nesplnění a zhoršení situace, což je případ záměru rekonstrukce tunelů, taková automatická implikace už vůbec není na místě.

Názor o odlišnosti veřejnoprávních limitů od obecných požadavků na využívání území stvrzuje i Ústavní soud, který v odst. 57 nálezu spis. zn. **PI. US 4/18 ze dne 18.12.2018** (návrh na zrušení mj. ustanovení upravujících tzv. starou hlukovou zátěž), který byl vyhlášen ve Sbírce zákonů pod č. **30/2019 Sb.** a uveřejněn ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu (**N 201/91 SbNU 535**), uvedl, aniž by se jednalo o názor vyslovený tzv. *obiter dictum*, nad rámec odůvodnění (zvýrazněno ministerstvem): „*V neposlední řadě Ústavní soud připomíná, že český právní řád obsahuje několik prostředků právní ochrany, které umožňují bránit se hluku i mimo rámec hlukových limitů. Ve veřejnoprávní rovině se jedná zejména o institut tzv. pohody bydlení (alternativně také kvalita prostředí, srov. vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů).*“

Je přiléhavá argumentace odvolatelky Ing. Dagmar Kejmarové, v níž odkázala na rozsudek NSS č. j. **6 As 38/2008-123 ze dne 04.03.2009** (dle nějž nekončí povinnost stavebních úřadů zajištěním kladného závazného stanoviska krajské hygienické stanice). **Ústavní soud navíc tento rozsudek NSS přímo citoval v odst. 57.** Skutečnost, že se vztahoval ke starému stavebnímu zákonu, na jeho relevanci nic nemění, neboť stavební zákon ani vyhláška č. 501/2006 Sb. nepřinesla v tomto žádné výrazně odchylné změny. Kromě toho NSS na něj bez potíží dále odkazuje i v poměrech stavebního zákona (např. rozsudek č. j. **6 As 175/2019-49 ze dne 13.04.2021**, odst. [29], kde zároveň vykládá pojem „kvalita prostředí“).

Krajský úřad se otázce souladu záměru s požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb. „věnoval“ v nepřijatelně úsporném odstavci na str. 17 napadeného rozhodnutí **apodiktickým tvrzením**, že „*navržené technické řešení nezhorsí kvalitu prostředí ani hodnotu území*“. Jde o text **převzatý kompletně a nekriticky od Správy železnic (její podání pod č. 15 spisu, dokument označený „Soulad s vybranými vyhláškami“)**. Přebírání argumentace od účastníků řízení obecně není nepřijatelné. Za podmínky, že se jedná o argumentaci vyčerpávající anebo kvalitní, ke které není co dodávat, což za daných okolností rozhodně není výše uvedená věta. Je zarážející, že toto odůvodnění u významné otázky je rozsahem stejně krátké jako např. vypořádání jednoho z nejtriviálnějších obecných požadavků na využívání území, a to aplikace § 24e odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., že stavby zařízení staveniště jsou řešeny jako dočasné.

Rozhojněním tohoto tvrzení rozhodně není ani závěrečná, zřejmě ze vzorového dokumentu pocházející, fráze „(...) *přezkoumal předloženou žádost a zjistil, že jejím uskutečněním nejsou*

ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy“ (str. 124 napadeného rozhodnutí).

Od těchto bezobsažných vypořádání se ministerstvu nezbyvá než distancovat, neboť za popsanych okolností nejde o plnohodnotné vypořádání se s jedním z podstatných obecných požadavků na využívání území. Ačkoliv krajský úřad i Správa železnic jsou profesionály na poli stavebního práva, ministerstvo zjevně musí připomenout, že **posouzení záměru z hlediska požadavků na využívání území se podle § 90 odst. 1 písm. a) stavebního zákona provádí z úřední povinnosti**, aniž by bylo třeba uplatnění námítky účastníkem řízení. Vypořádání krajským úřadem přitom neobstojí, ani kdyby šlo o otázku řešenou „jen“ z úřední povinnosti. Nemá šanci obstát, když stran této otázky ještě mnozí účastníci řízení uplatnili rozsáhlé námítky. U námitek platí, že účastník řízení není povinen až extrémně návodně uvádět např.: „z hlediska § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. namítám (...) a z hlediska zákona o ochraně veřejného zdraví namítám (...)“ apod. Podání se posuzuje podle skutečného obsahu. Pokud účastník řízení napadá komplexně otázku imisí, což se v tomto případě bez jakýchkoliv pochybností stalo, krajský úřad **nemohl takové námítky „převést“ na námítky směřující jen proti obsahu závazného stanoviska KHS**, tj. do posouzení záměru podle § 90 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, mechanicky odkazovat na závazné stanovisko anebo na navazující vyjádření KHS (k žádosti o součinnost) a z hlediska vyhlášky č. 501/2006 Sb. uvést jedinou větu s nulovou informační hodnotou [srov. např. vypořádání na str. 51 dole: „*Stavební úřad k tomu doplňuje, že příslušným orgánem k řešení problematiky hluku je Krajská hygienická stanice Středočeského kraje (...)*“].

I kdyby však platilo, že je zapotřebí extrémní návod od účastníka řízení, pak ministerstvo poznamenává, např. odvolatelka Ing. Dagmar Kejmarová přesto poskytla krajskému úřadu i tento komfort, že **rozdělila tyto dvě roviny** a výslovně se domáhala posouzení od krajského úřadu **jinak než odkazem na podklady od KHS** (str. 14 a 15 odvolání). Krajský úřad přesto ani u takto naprosto konkrétní námítky nijak nereagoval.

Uvedený postup krajského úřadu skutečně není naplněním úlohy stavebních úřadů, na čemž nic nemění skutečnost, že MZd změnilo podmíněně souhlasné závazné stanovisko KHS na nesouhlasné, což krajský úřad nemohl předvídat.

Podle **čl. 89 odst. 2 Ústavy** je založena **pro všechny orgány i osoby vázanost** výše citovaným nálezem Ústavního soudu spis. zn. **PI. ÚS 4/18** ze dne 18.12.2018, tj. že **posouzení dle vyhlášky č. 501/2006 Sb. je na veřejnoprávních limitech relativně nezávislý prostředek ochrany před imisemi** [k závaznosti nálezů včetně jejich nosných důvodů vizte např. nálezy spis. zn. **IV. ÚS 301/05** ze dne 13.11.2007 (N 190/47 SbNU 465), spis. zn. **PI. ÚS 22/16** ze dne 27.06.2017, bod 24. či **I. ÚS 3068/16** ze dne 15.08.2017].

Pochybil tedy nejen krajský úřad, ale i Správa železnic, která **celou žádost evidentně koncipuje stylem nezohledňujícím existenci § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., resp. ji vykládá natolik restriktivně tak, že se, soudě podle jejího přístupu (jejích projektantů), posouzení požadavků tohoto ustanovení údajně vyčerpává posouzením veřejnoprávních hygienických limitů** [což Správa železnic stvrdila vyjádřením k odvoláním, srov. bod 3: „(...) *problematika byla posouzena odborným správním orgánem (...)*“, „*námítka byla dostatečně vypořádána*“ nebo vyjádření k námítkám obce Nelahozeves, č. 69 spisu: „*PHS jsou navrženy k ochraně objektů, jež stanoví zákon č. 258/2000 Sb. (...)*“ či „(...) *nebyly v areálu Marina Vltava s. r. o. na základě katastru nemovitostí identifikovány chráněné venkovní prostory stavby ani chráněné venkovní prostory, proto nebyla pro tuto lokalitu navržena (...)*“]. Tím se fakticky dává najevo, že se jedná o jakýsi duplicitní právní předpis kopírující posouzení podle zákona o ochraně veřejného zdraví, popř. dokonce podřadný právní předpis s požadavky „druhého sledu“ a dráha celostátní má být z hlediska tohoto požadavku na využívání území exkluzivní, ačkoliv podle liniového zákona ani jiného právního předpisu tomu tak není. Liniový zákon přitom zná typově přesně stejný případ, kdy přiznal exkluzivitu přenosové soustavě o napěťové hladině 400 kV a vyšší, a jako předpis vyšší právní síly se přímo vymezil vůči jednomu z obecných požadavků na využívání území, který by jinak bylo třeba splnit – srov. § 2b odst. 2 liniového zákona × § 24 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. U dráhy celostátní se speciálně nic podobného vůči vyhlášce č. 501/2006 Sb. nestanoví.

Popsaný rozdíl mezi těmito rovinami zmiňuje také **Dopravní politika ČR pro období 2021 – 2027 s výhledem do roku 2050** (schválená usnesením vlády ČR č. 259 ze dne 08.03.2021), která na str. 45 komentuje citovaný nález takto: „*Ústavní soud připomněl, že český právní řád obsahuje několik prostředků ochrany, které umožňují se bránit před hlukem i mimo rámeček hlukových limitů.*“, u čehož Dopravní politika ČR zmiňuje potřebu zákona o hluku jako komplexního

právního předpisu. Tento základní koncepční a strategický dokument řešící na mnoha místech železniční dopravu musí Správa železnic jistě znát, byť jí usnesení vlády přímo žádné povinnosti neukládá.

Jestliže záměr dospěje do stavebního řízení, nemůže v něm jakýkoliv účastník řízení uspět s námitkami týkajícími se umístění stavby, resp. územních souvislostí záměru. Řečeno jednoduše, ne(vy)řešením této otázky a jejím odsunutím do stavebního řízení se účastník řízení automaticky ocitne v „procesní pastí“, neboť tímto přístupem krajského úřadu by v územním řízení ochrana před hlukem z hlediska kvality prostředí ještě neměla být celostně řešena a ve stavebním řízení už nemá být řešena. Územní řízení není předkolem v procesu přípravy a realizace staveb. Z hlediska vyhlášky č. 501/2006 Sb. je plnohodnotnou fází přípravy staveb.

Ministerstvo u této své úvahy nepřehlédlo úvahy krajského úřadu na str. 42 napadeného rozhodnutí vycházející z vyjádření KHS, že bez souhlasu vlastníků dotčených objektů s IPO nevydá kladné závazné stanovisko k projektové dokumentaci. Takové ujištění bylo dobré, ale **právně závazné jsou podmínky ve výrokové části územního rozhodnutí**, kde krajský úřad převzal tuto podmínku KHS (protože jinou nestanovila): „*k žádosti o vydání závazného stanoviska ke stavebnímu řízení bude doložena hluková studie řešící hluk ze stavební činnosti a konkrétní návrhy individuálních protihlukových opatření*“. Závazně krajský úřad stanovil podmínku poněkud jiného znění, která nemá žádný přesah do posouzení podle vyhlášky č. 501/2006 Sb., a po změně MZd pozbyla celá diskuze o podmínkách KHS smyslu a je irelevantní i navazující vyjádření KHS, kterým své závazné stanovisko „hájila“ a navazovala na něj.

Aby nedošlo k dezinterpretaci předchozích dvou odstavců, ministerstvo pouze konstatuje, že krajským úřadem neřešený požadavek § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., by se automaticky nenapravil ani podmínkami vzešlými z uplatnění pravomoci orgánů ochrany veřejného zdraví, i kdyby souhlasily.

Nejen z § 1 a § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ale i z charakteru územního řízení, které stojí na počátku projednávání staveb podle stavebního zákona, vyplývá určitá preventivní funkce směřující k „odfiltrování“ očekávatelných negativních vlivů staveb – a to i prostřednictvím neschválení záměru. Tato funkce územního řízení zde není jen pro účastníky řízení odlišné od žadatelů o vydání územních rozhodnutí, ale i pro žadatele, aby podobně jako Správa železnic v žalobě projednané Krajským soudem v Praze č. j. 46 A 118/2015-72 ze dne 26.09.2017 nemuselo docházet na jejich stesky, že stavba je umístěná a povolena, ale stát je přesto postihuje v sankčních řízeních. Již jen čistě podpůrně k preventivní povaze územních řízení ministerstvo ještě poznamenává, protože stavební úřady si činí úsudek i pro námitkách občanskoprávní povahy, platí tento závěr i pro řízení před civilními soudy. Smyslem je opět „filtrace“ kvalitním úsudkem ve smyslu § 89 odst. 6 části věty druhé před středníkem stavebního zákona, aby se následně po civilní linii běžně nezakazovalo provádění stavby (vzhledem k naprosto úzké vazbě, která nemůže být náhodná, uvedeného ustanovení na § 1004 občanského zákoníku zjevně neplatí absolutně zásada nezávislosti práva veřejného na soukromém v tom smyslu, že imise stavební úřady vůbec nezajímají).

V principu je relevantní vyjádření projektanta k námitkám (č. 69 spisu): „*V případě, že po realizaci stavby nebudou u některých nadlimitně zasažených objektů navržených pro individuální protihluková opatření tato opatření provedena z důvodu nesouhlasu vlastníka, je možné dle § 31 odst. 1 zák. č. 258/2000 Sb., vydat časově omezené povolení, které dává prostor pro další řešení nadlimitní hlukové zátěže.*“ **Relevantní je však opět jen z hlediska zákona o ochraně veřejného zdraví.** Rozhodně neplatí, že se lze **posouzení kvality prostředí podle vyhlášky č. 501/2006 Sb.** spokojit s názorem, že existuje institut časově omezeného povolení podle § 31 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví. Jde spíše o další příklad úzkého pojetí Správy železnic zaměřeného na názor, že se **celá** problematika vyčerpává zákonem o ochraně veřejného zdraví.

Ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. stanoví obecné požadavky na využívání území při vymezení ploch a pozemků, při stanovování podmínek jejich využití a **umístování staveb** na nich a **rozhodování o změně stavby** a o změně vlivu stavby na využití území.

Nemožnost její aplikace konkrétně vyplývá z § 1 odst. 2, který zní: Ustanovení částí třetí a čtvrté této vyhlášky (§ 20 a násl., pozn. ministerstva) **se použije** při vymezení pozemků a **umístování staveb** na nich; při rozhodování o nástavbách, stavebních úpravách, změně vlivu stavby na využití území, při vymezení pozemků veřejných prostranství a u zastavěných stavebních pozemků stavbami, které jsou kulturními památkami nebo jsou v památkových

rezervacích nebo památkových zónách, se podle vyhlášky postupuje, pokud to závažné územně technické nebo stavebně technické důvody nevyklučují.

V územním řízení se má tedy prokázat soulad záměru mj. s § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Je tak obtížně pochopitelné, že krajskému úřadu mohl skutečně připadat jako řádný postup „vyřešit“ celou tuto problematiku větou „*navržené technické řešení nezhorší kvalitu prostředí ani hodnotu území*“.

Ministerstvo samozřejmě vidí a chápe, že na území obce Nelahozeves jsou územní podmínky omezující. Jenže to není důvodem pro neaplikovatelnost § 20 a násl. vyhlášky č. 501/2006 Sb. ani pro takový její výklad, že se tato vyhláška fakticky nemá použít (srov. též úvahy výše o neexkluzivitě).

Nepostupovat podle ní je možné jen u zastavěných stavebních pozemků stavbami, které jsou kulturními památkami nebo jsou v památkových rezervacích nebo památkových zónách. Část celostátní dráhy, která je předmětem řízení, však není v památkové rezervaci ani památkové zóně, nýbrž pouze v ochranném pásmu zámku Nelahozeves. Navíc stávající dráhu nelze vůbec považovat za zastavěný stavební pozemek. Vyhláška č. 501/2006 Sb. neobsahuje definici tohoto pojmu, proto je třeba vyjít ze stavebního zákona, který tato vyhláška provádí a který jej v § 2 odst. 1 písm. c) definuje jako pozemek evidovaný v katastru nemovitostí jako stavební parcela a další pozemkové parcely zpravidla pod společným oplocením, tvořící souvislý celek s obytnými a hospodářskými budovami. Dráha na první pohled této definici nevyhovuje; nadto stavební parcelou je pozemek evidovaný v druhu pozemku zastavěná plocha a nádvoří – § 2 písm. c) zákona č. 256/2013 Sb., což dráha není.

Nepostupovat podle této vyhlášky by dále **bylo možné při rozhodování o stavební úpravě**, která je změnou dokončené stavby, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby [§ 2 odst. 5 písm. c) část věty před středníkem stavebního zákona]. **Navržený záměr však nespočívá v zachování vnějšího půdorysného i výškového ohraničení stavby** (navržené změny dráhy tyto podmínky očividně nesplňují – esovitou trať se navrhuje narovnat pro zvýšení traťové rychlosti). Že nejde o stavební úpravu, je dostatečně zřejmé i z toho, že se vede územní řízení – stavební úpravy se neumisťují (srov. § 79 odst. 5 stavebního zákona).

Ne náhodou také nelze z ustanovení § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. povolit výjimku (srov. § 26 vyhlášky č. 501/2006 Sb.). Tato vyhláška se co do § 20 odst. 1 buď aplikuje, nebo ne, jsou-li splněny uvedené podmínky pro její nepoužití.

Ministerstvo výše uvedeným neříká, že zhoršení jakéhokoliv parametru utvářejícího kvalitu prostředí vede automaticky k nenaplnění diskutovaného požadavku na využívání území. **Záměry obecně mohou některý faktor kvality prostředí i zhoršit, ale jiné zase zlepšit natolik, že v souhrnu se kvalita prostředí nezhorší.** Nejde tedy o nějakou enormní přísnost vůči Správě železnic, ale o skutečnost, že jak ona, tak krajský úřad nepřipustně nezohledňovaly daný požadavek.

Správa železnic jako profesionál v oblasti železničních staveb **musela a musí být srozuměna** s tím, že **buď** navrhne stávající stabilizovanou trať **stavebně upravit bez potřeby územního rozhodování** a s tím spojeného nepoužití vyhlášky č. 501/2006 Sb., **nebo** navrhne **zásadnější změny vyžadující územní rozhodování** a použití vyhlášky č. 501/2006 Sb. Jelikož zvolila druhou možnost, nemůže k poměrně rozsáhlému zhoršení hlukové situace, které není přípustné už z hlediska veřejného zdraví, **uvést z hlediska obecného požadavku na využívání území nicneříkající větu „navržené technické řešení nezhorší kvalitu prostředí ani hodnotu území“**, ale **snést komplexnější a přesvědčivější argumenty.** Jelikož Správa železnic nenavrhl záměr rekonstrukce tunelů tak, aby obstál z hlediska ochrany veřejného zdraví, konsekventně při zhoršení hlukové situace nemohla uspět ani z hlediska naplnění požadavků vyhlášky č. 501/2006 Sb. stran kvality prostředí.

S hlukem, resp. IPO úzce souvisí též vymezené území dotčeného vlivy stavby, které se musí v rozhodnutích o umístění stavby povinně vymezit. Krajský úřad jej vymezil na str. 7 napadeného rozhodnutí. Mezi uvedenými několika málo pozemky není žádný pozemek se stavbou dotčenou IPO. Ve výčtu osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno (str. 21 napadeného rozhodnutí), jsou jen některé ze staveb dotčených IPO.

Mezi vlivy umísťované stavby dráhy zjevně patří i hluk drážních vozidel. Dle názoru ministerstva **je neudržitelné koncipovat část výrokové části o území dotčeném vlivy stavby**

tak, že do něj nepatří stavby dotčené IPO, když jejich popis je následující (D.2.2.3, technická zpráva, Ing. Tomáš Zítka): „(...) *návrh individuálních protihlukových opatření na vytipovaných objektech z důvodu snížení hluku z provozu železniční tratě, a to v místech, kde se na základě výsledků hlukové studie předpokládá nedostatečná účinnost navržených protihlukových stěn (PHS).*“ Tyto objekty jsou dále ještě žadatelkou členěny na objekty, u kterých by použití kolejnicových absorbérů (SO 10-10-01) vedlo ke splnění hlukového limitu (modré podbarvení v tabulce přílohy A uvedené části dokumentace), a u kterých hlukový limit není splněn.

Obdobně žadatelka korektně v katastrálních situačních výkresech v souladu s částí C.2 písm. c) přílohy č. 3 vyhlášky o dokumentaci staveb vyznačila „*objekty s IPO*“, což (slovy této vyhlášky) nemůže znamenat nic jiného, než „*vyznačení vlivů na okolí*“.

Dle názoru krajského úřadu přes všechno uvedené **nepatří** do území dotčeného **vlivy stavby** pozemky objektů dotčených IPO a část z nich (parc. č. st.: 32/1, 37, 39/1, 39/3, 45, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122) dle výčtu krajského úřadu na str. 21 ani nejsou sousedními s možností přímého dotčení ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Do území dotčeného vlivy stavby však náleží i **všechny pozemky (stavby) dotčené IPO bez ohledu na situování v ochranném pásmu dráhy nebo mimo něj.**

Kácení a náhradní výsadba (Jiří Hájek a Olga Hájková – body III. 7., V.; Marina Vltava, s. r. o. – bod III. 8., spolek Dvořákova stezka – body III. 4., IV., VII.; spolek Děti Země – bod 2. a 10., spolek Na Skalách):

Ministerstvo se v rozsahu napadení **závazného stanoviska obecního úřadu**, resp. **rozhodnutí obecního úřadu** ve věci kácení dřevin ztotožnilo s odvolateli (rozhodnutí obecního úřadu rozporoval jen spolek Děti Země) a připojilo k předložení KÚ OŽPZ k potvrzení nebo změně závazných stanovisek i vlastní argumentací, proč tyto správní akty obecního úřadu nemohou obstát. **Závazné stanovisko městského úřadu** ministerstvo nepovažovalo za zjevně vadné, tudíž v tomto rozsahu jej pouze předložilo KÚ OŽPZ.

1. Závazná stanoviska

Před vlastním odůvodněním ministerstvo musí krajskému úřadu vytknout, že **k odvolacímu přezkumu závazného stanoviska obecního úřadu pravděpodobně ani nemuselo dojít.** Správní orgán samozřejmě nemá při sebemenší pochybnosti o závazném stanovisku podávat podněty z opatrnosti proti všem závazným stanoviskům – např. jen proto, že by si tak přál účastník řízení. Nicméně u závazného stanoviska obecního úřadu nemůže ministerstvo uvěřit, že by krajský úřad neviděl jeho nezpůsobilost být náležitým (závazným) podkladem pro vydání rozhodnutí, zvláště s přihlédnutím k vyjádření obecního úřadu ze dne 27.04.2021 (č. 71 spisu) k žádosti o součinnost, v němž bez rozpaků uvedl, že „*je srozuměn s případnou změnou (a uložením náhradní výsadby) nebo zrušením předmětného závazného stanoviska*“ (sic!). Takové „dovysvětlení“ pokládá ministerstvo za absurdní a jen svědčí o tom, že sám obecní úřad si byl vědom velmi pravděpodobně existujících nedostatků, které následně skutečně shledal KÚ OŽPZ a zrušil jeho závazné stanovisko.

Podávání podnětů **v takových případech** není nežádoucí. Srov. kupříkladu odst. [34] rozsudku NSS č. j. 4 As 17/2016-44 ze dne 31.05.2016 (zvýrazněno ministerstvem): „(...) *je povinností správního orgánu dbát na zákonnost a řádné odůvodnění svých rozhodnutí i v případech, kdy jsou vydána na podkladě závazných stanovisek dotčených orgánů. Tomu odpovídá povinnost správních orgánů dát podnět k přezkumu závazného stanoviska podle § 149 odst. 5 správního řádu, jestliže shledají jejich nezákonnost. Správní orgán, který vede řízení je přitom povinen se zabývat úplností určitostí a srozumitelností závazného stanoviska, jakož i tím, zda se správní orgán příslušný k vydání závazného stanoviska nedopustil zjevného skutkového nebo právního pochybení (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27.02.2014, č. j. 30 A 57/2012-84).*“

Smyslem není vyvolávat jakési „nepřátelství“ mezi správními orgány (správní orgány včetně ministerstva musejí unést kritiku, je-li racionální, podložená a věcná), ale dospět k takové podobě rozhodnutí, které v sobě subsumuje způsobilé podkladové správní akty, aby obstálo jako zákonné a správné. Stavební úřad, který vede řízení, není jen obyčejným pasivním příjemcem závazných podkladů pro vydání rozhodnutí, který má mechanicky přebírat cokoliv jen s prostým odkazem na závaznost.

KÚ OŽPZ u obou závazných stanovisek neprovedl odvolací přezkum, ale zrušil je v přezkumném řízení. Důvodem zrušení bylo (zestručněno, zvýrazněno ministerstvem): Je chybou,

pokud orgán ochrany přírody **souběh s jiným ochranným režimem** dle zákona o ochraně přírody a krajiny **neřeší**; zvláště v případě, kdy je zřejmé, že kácením dojde k dotčení jiných zájmů vázaných na dřeviny. Ani případné vydání souhlasného závazného stanoviska ke kácení dřevin při absenci řešení dalších zákonem chráněných zájmů a ponechání dalšího postupu na stavebním úřadu, není pro další postup ve věci řešením, protože stejně nelze kácení provést, s ohledem na zřejmou kolizi s dalšími chráněnými zájmy. Závazné stanovisko lze vydat až po získání všech relevantních podkladů, které pak budou orgánem ochrany přírody náležitě zohledněny. Z dostupných podkladů (dokumentace EIA) je u plánovaného kácení **zřejmé dotčení základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů a kde lze tedy předpokládat nutnost udělení výjimky dle § 56** zákona o ochraně přírody a krajiny. Dalšími skutečnostmi, které je nutné vzít u tak rozsáhlého kácení v úvahu, je možnost poškození nebo ničení hnízd a vajec nebo odstranění hnízd druhů ptáků, které volně žijí na území členských států EU, anebo významného vyrušování těchto ptáků (**§ 5a a 5b téhož zákona**); KÚ OŽPZ dále poukázal na **§ 67 odst. 1** zákona o ochraně přírody a krajiny. **Nedostatečné bylo funkční vyhodnocení významu dřevin** (má být zřejmé ověření kolize realizace záměru s další existencí dřevin). Odůvodnění **musí vytvořit odpovídající oporu pro rozhodnutí stavebního úřadu. Náhradní výsadba by měla být uložena v rozsahu kompenzující ekologickou újmu**, kde je ke stanovení rozsahu náhradní výsadby (počtu, velikosti jedinců, taxonu a délky povýsadbové péče) vhodné použít postup podle **aktuální metodiky Agentury ochrany přírody a krajiny ČR** Oceňování dřevin rostoucích mimo les (dostupná z: www.ocenovanidrevin.nature.cz). Orgán ochrany přírody by také měl **znovu prověřit možnost uložení alespoň části náhradní výsadby na pozemcích dotčených realizací záměru**.

Uvedené fakticky vede k nepotřebnosti se zvláště vypořádávat s obecným vyjádřením Správy železnic k odvoláním (bod 24), podle jejíhož názoru závazné stanovisko obecního úřadu splňuje požadavky § 149 správního řádu a je vydáno v souladu s právními předpisy.

Územní rozhodnutí pozbylo podkladu, který je nutný pro jeho vydání.

Není sice vyloučeno opatření zcela nového závazného stanoviska v odvolacím řízení. Výzva k odstranění nedostatků žádosti je možná na základě § 93 odst. 1 správního řádu a takový postup připouští i judikatura (např. rozsudky NSS č. j. **1 As 208/2018 ze dne 24.10.2019** nebo č. j. **10 As 211/2017-47 ze dne 18.04.2018**), ale ministerstvo vzhledem k dalšímu vývoji (dvě nesouhlasná závazná stanoviska) neshledalo důvod pro tento postup.

KÚ OŽPZ v rozhodnutích o zrušení obou závazných stanovisek vyjádřil jasný právní názor, který je pro obecní a městský úřad závazný, že kácení a náhradní výsadba má být řešena v souvislosti s dotčením jiných zájmů vázaných na dřeviny; výslovně přitom zmínil, že předpokládá nutnost požádat o výjimku podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Právě nedoložení rozhodnutí o povolení těchto výjimek je dalším samostatným důvodem, proč napadené rozhodnutí neobstálo, k němuž ministerstvo nezávisle na postupu KÚ OŽPZ dospělo v tomto rozhodnutí (str. 58 a násl.).

Vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí od spolku Dvořákova stezka (bod III.), Jiřího Hájka a Olgy Hájkové (bod IV.), Marina Vltava, s. r. o., (bod III.) a spolku Děti Země (bod 2.) jsou k postupu KÚ OŽPZ jen popisná či shrnující, proto je má ministerstvo tímto za vypořádané. Totéž platí o Správě železnic u vyjádření k odvoláním (bod 8), která toliko odkázala na postup dle § 149 odst. 7 správního řádu.

2. Rozhodnutí

Ministerstvo souhlasilo se spolkem Děti Země a předložilo KÚ OŽPZ jeho argumentaci k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí obecního úřadu i vlastní argumentaci, proč toto rozhodnutí nemůže obstát a proč jde dokonce o rozhodnutí nicotné.

Požadavek na odklizení rozhodnutí obecního úřadu může sice působit jako nadbytečný, ovšem krajský úřad nezahrnul podmínky souhlasného závazného stanoviska obecního úřadu do podmínek územního rozhodnutí. Patrně tak učinil právě kvůli samostatné závaznosti rozhodnutí obecního úřadu (téměř stejného znění jako závazného stanoviska) – podle § 9 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb., se do rozhodnutí o umístění stavby přebírají podmínky uvedené v závazné části závazného stanoviska dotčeného orgánu. Jelikož posléze ministerstvo obdrželo nesouhlasná závazná stanoviska, navzdory e-mailové informaci od KÚ OŽPZ, že mu obecní úřad k srpnu stále nezaslal spis, ministerstvo na vyřešení této „linie“ nevyčkávalo, neboť na výsledku odvolacího řízení nemohlo nic změnit ponechání, zrušení nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o povolení kácení dřevin. Spolek Děti Země tedy ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí

(bod 10.) správně uvedl, že ve spise výsledek není. Nad rámec výše shrnutého se proto k tomuto vyjádření ministerstvo už jen pozastaví nad postupem obecního úřadu, jak může jako správní orgán vykonávající přenesenou působnost na úseku ochrany přírody nepředložit nadřízenému KÚ OŽPZ spis.

Výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů (Děti Země – bod 1., spolek Dvořákova stezka – body III. 1., 2., 3., 5. a VIII.):

Námítky jsou **důvodné**.

Ministerstvo nemohlo dospět k jinému závěru v situaci, kdy **veškeré průzkumy, které nechala zpracovat Správa železnic, upozorňují na potřebu postupu podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny**. Žadatelka o povolení výjimky nepožádala a bez povolené výjimky (výjimek) podala žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby rekonstrukce tunelů.

Správa železnic je profesionálem v oblasti železničních staveb. Jako profesionálové, za kterého jedná další profesionál (SUDOP PRAHA, a. s.) tedy ani tyto informace doložené jimi samými do EIA, vzešlé z EIA a vyhotovené po EIA nestačily pro závěr o nutnosti postupu podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Nelze akceptovat ani u „běžného“ stavebníka, natož u Správy železnic, že **by snad neměl znát a neměl respektovat vlastní předložené podklady** pro vydání rozhodnutí.

Krajským úřadem opatřené vyjádření KÚ OŽPZ pro řízení v prvním stupni potřebu povolení výjimky nevyvrací. Nejde vůbec o to, že by si odvolatelé nebo ministerstvo neodborně domýšleli, že existuje potřeba výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. **Tvrzení a podklady o existenci zvláště chráněných druhů živočichů i o škodlivosti zásahu předložila sama žadatelka v dokumentaci EIA i v dokumentaci (část E.2.4.)** – k tomu podrobněji níže. Nepotřebnost výjimky nevyplývá ani z navazující argumentaci krajského úřadu, že KÚ OŽPZ vydal závazné stanovisko z hlediska zájmů hájených zákonem o ochraně přírody a krajiny. Tato argumentace totiž nedopadá na zvláště chráněné druhy zjištěné před zahájením územního řízení, které identifikovala Správa železnic v obou citovaných dokumentacích, ale mohla dopadat jen na zvláště chráněné druhy neznámé před zahájením územního řízení, jak zřetelně vyplývá z § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny. Souhlasné závazné stanovisko KÚ OŽPZ tedy nijak nenahrazuje chybějící rozhodnutí o povolení výjimky.

Tuto argumentaci krajského úřadu vyvrátil také přímo sám KÚ OŽPZ, který v rozhodnutí spis. zn. SZ_010623/2022/KUSK/2 ze dne 20.01.2022 (zrušení závazného stanoviska městského úřadu ke kácení a náhradní výsadbě) uvedl: „**Krajský úřad má za to, že z dostupných podkladů („Oznámení záměru dle zákona č. 100/2001 Sb.“) je u plánovaného kácení zřejmé dotčení základních ochranných podmínek zvláště chráněných druhů živočichů a kde lze tedy předpokládat nutnost udělení výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., na což ostatně poukazují i odvolatelé.**“ (zvýrazněno ministerstvem).

Krajský úřad odkazem na vyjádření KÚ OŽPZ a argumentací o souhlasném závazném stanovisku KÚ OŽPZ nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v územním řízení najevo (§ 50 odst. 4 správního řádu) bez ohledu na to, že mu nemohlo být známo zrušující rozhodnutí KÚ OŽPZ. Nutnost povolit výjimku byla evidentní i bez toho.

Podle § 9b odst. 5 zákona EIA měl krajský úřad při svém rozhodování, pokud jde o podklady pro rozhodnutí, vycházet mj. z dokumentace EIA. V ní je (po nijak namáhavém hledání) dohledatelné:

- Ve výčtu navazujících rozhodnutí podle § 9a odst. 3 a správních orgánů, které budou tato rozhodnutí vydávat je mj. uvedeno: „**Výjimky z podmínek ochrany některých zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin dle zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění. (B.I.9.)**.“
- navrhovaná základní opatření administrativní: **Bude požádán Krajský úřad Středočeského kraje o udělení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.** V rozhodnutí stanoví podmínky pro snížení negativních dopadů na živočichy (str. 138);
- „**Srozumitelné zhodnocení**“ ze str. 22 a 23 zoologického průzkumu (08/2016, příloha č. 4, Petr Janda - Biologické projekty, IČ 67834795) s názvem Průzkum výskytu živočichů pro záměr „Nelahozeves – Kralupy, tunely“ (biologická studie mapující výskyt živočichů se zaměřením na výskyt zvláště chráněných živočichů):
  - V oblasti bylo zjištěno 7 druhů zvláště chráněných druhů živočichů. Žádný z těchto druhů není stavbou přímo ohrožen na existenci, nicméně může dojít k ohrožení hnízdišť slavíka obecného, popř. omezení nebo ohrožení některých druhů hmyzu

anebo lesních druhů ptáků a savců nad tunely. Většiny ostatních druhů se negativní vlivy stavby dotýkají okrajově (areálu výskytu) či nevýrazně (vlivy na jedince, populace či biotop).

- **Krajský úřad Středočeského kraje, povede správní řízení o udělení výjimky podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.**
- **Zpracovatel** považuje vliv stavby na faunu za únosný a **doporučuje** souhlasné stanovisko orgánů ochrany přírody a krajiny a **udělení výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny** se zapracovanými podmínkami této kapitoly a podmínkami uvedenými ve výjimce.

Stav území se z hlediska výskytu zvláště chráněných druhů samozřejmě může měnit dynamičtěji než jiné limity využití území, proto nelze mechanicky vycházet jen z dokumentace EIA, zvláště při větším odstupu od územního řízení jako je tomu nyní. To by ovšem muselo být Správou železnic nějak odůvodněno, resp. z nějakého podkladu pro vydání rozhodnutí vyplynout, že došlo ke změně okolností ve výskytu zvláště chráněných druhů a charakteru zásahu (pozbytí škodlivosti). Právními předpisy **předpokládanou příležitostí, jak vysvětlit případnou změnu okolností, je jistě část dokumentace k popisu vlivů stavby na životní prostředí (část B.6, dle přílohy č. 3 k vyhlášce o dokumentaci staveb).**

Správa železnic v části B.6 dokumentace odkázala na jinou část dokumentace – E.2 Dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí. V této části se nachází Přírodovědný průzkum (E.2.4, Ing. Jitka Tobolová, ČKAIT 0009345) shrnující zoologický průzkum provedený Ing. Vojtěchem Kosem (05/2019) a botanický průzkum provedený Ing. Tomášem Adamem. **Tuto dokumentaci předložila Správa železnic do územního řízení jako aktuální** (část B. Souhrnná technická zpráva byla ještě dotčena revizí č. 1 z 06/2020, tj. část B.6 odkazující na E.2.4 nelze zásadně mít za obsoletní pro územní řízení).

Zpracovatel přírodovědného průzkumu na str. 24 mj. uvedl (zvýraznění v citacích je provedeno jím): „(...) je účelné žádat o výjimku ze zákazů ve smyslu § 56 zákona č. 114/1992 Sb. pro **všechny ZCHD živočichů v rámci inženýrské činnosti aktuálního stupně dokumentace.**“ Všemi zvláště chráněnými druhy rozumí ohroženého čmeláka (*Bombus spp.*) a silně ohrožené ještěrku obecnou (*Lacerta agilis*) a slepýše křehkého (*Anguis fragilis*). Na téže straně je **stručně popsána i spatřovaná podstata negativního zásahu.**

V závazném stanovisku EIA je pak odůvodněno stanovení podmínky č. 12 směřující do fáze realizace záměru, že „byla stanovena z důvodu zjištění aktuálního stavu bioty pro formulování žádosti o výjimky dle zákona č. 114/1992 Sb. (...). Vyplyvá z návrhu zpracovatele posudku a směřuje k aktualizaci botanického a zoologického průzkumu před zahájením stavby.“ Tato podmínka je nevztahuje na územní řízení, ale na „jarní období roku uvažované výstavby“ a prováděcí dokumentaci stavby. V tomto tedy k pochybení nedošlo. MŽP ovšem pokračovalo na str. 11 tímto (zvýrazněno ministerstvem): „Vzhledem k časovému odstupu mezi provedeným biologickým průzkumem a předpokládaným zahájením stavby je posudkem doporučeno biologický průzkum aktualizovat v roce zahájení stavby, výsledky předložit příslušnému orgánu ochrany přírody a **na základě výsledků průzkumu aktualizovat příslušné výjimky ze zásahu do biotopu ohrožených druhů.**“

Protože v dokumentaci EIA žadatelka jako oznamovatel záměru sama **uvedla, že záměr vyžaduje výjimku** podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, ministerstvu i v tomto kontextu přijde jako logické, že MŽP v odůvodnění závazného stanoviska EIA předpokládá existenci výjimky, když hovoří o „aktualizaci výjimky ze zásahu do biotopu ohrožených druhů“ na základě aktualizace botanického a zoologického průzkumu „v jarním období roku uvažované výstavby“.

Charakter stavby (zásahu) se také v principu nezměnil. Z dokumentace změna neplyne a také MŽP se ve verifikačním závazném stanovisku spíše zabývalo tím, zda se nezměnil obecně k „horšímu“, což se přesunulo i do odvolacího řízení rozsáhlými námitkami proti verifikačnímu závaznému stanovisku, jimiž se odvolatelé domáhali, že došlo k podstatné změně ve smyslu § 9a odst. 6 zákona EIA.

Za těchto okolností skutečně není možné odmítnout důvodnou argumentaci odvolatelů. Správa železnic doložila podklady, ze kterých plyne, že rozhodnutí o povolení výjimky sama shledala jako nutné doložit a přesto tak neučinila. **Správa železnic nemůže být překvapena požadavkem na doložení rozhodnutí o povolení výjimky pro účely územního řízení podle § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.**

Žadatelčino vyjádření k odvolání (bod 5) je v principu stejné jako vypořádání krajského úřadu. Obdobně i vyjádření projektanta a investora souhlasícího s vyjádřením projektanta (podání na č. 69 spisu s vyjádřeními k námitkám účastníků řízení): „*Vnímáme to tak, že výjimky dle paragrafu 56 nejsou třeba, když KÚSK ŽP nemá k danému záměru připomínky a hodnotil záměr i z hlediska zvláště chráněných druhů živočichů (...)*“. Jestliže Správa železnic ignoruje vlastní závěry a tvrzení z dokumentace EIA a z dokumentace, není nad rámec již uvedeného co dodávat. Lze se spíše pozastavit nad tím, že spolek Dvořákova stezka hned v úvodu námítky přesným označením a výslovně odkázal na shodné podklady jako ministerstvo (zejména přírodovědný průzkum v části E.2.4 dokumentace se závěrem o nutnosti povolit výjimku) a Správa železnic tento zcela konkrétní a věcný odkaz na její vlastní dokumentaci přehlídí, jako kdyby tento argument neexistoval. Takový přístup je jistě právem každého, kdo je oprávněn se vyjádřit v řízení nebo k odvolání, nicméně při této procesní taktice se posléze nemůže podivovat, že takové vyjádření nepřispěje k úspěchu.

V této otázce nemohla ani nastat fikce nepodmíněnosti závazným stanoviskem podle § 2 odst. 7 liniového zákona (k zvláště chráněným druhům neznámým před zahájením územního řízení). Krajský úřad podle tohoto ustanovení vyzval některé dotčené orgány včetně KÚ OŽPZ (č. 4 spisu, č. j. 145242/2020/KUSK ze dne 13.10.2020) k vydání závazného stanoviska, KÚ OŽPZ se však výzva týkala jen **z hlediska ochrany ovzduší, ložisek nerostných surovin a prevence závažných havárií**. Výzva dotčeným orgánům podle § 2 odst. 7 liniového zákona musí být určitá. Nemůže být chápána jako institut k opatření nějakého nespécifikovaného závazného stanoviska, které ten který dotčený orgán může teoreticky obecně vydat, jinak nastává fikce nepodmíněnosti nedotčení veřejného zájmu. Jeho povinností není si okruh potenciálních závazných stanovisek, které se od něj žádají, domýšlet, a to na základě strohé slovního popisu záměru ze strany stavebního úřadu, který jej vyzval podle § 2 odst. 7 liniového zákona.

Jelikož doložení rozhodnutí ve věci výjimky podle § 56 odst. 6 zákona o ochraně přírody a krajiny u zvláště chráněných druhů živočichů, které byly známe před zahájením územního řízení, by sice bylo odstranitelným nedostatkem žádosti, avšak z jiných důvodů záměr neobstál, pozbylo další řešení této otázky v územním řízení významu.

Důvodná je i námitka, že § 5 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny řeší jinou situaci. Tento fakt je zřejmý na první pohled, neboť § 5 řeší obecnou ochranu rostlin a živočichů a § 56 představuje zvláštní postup (u zvláště chráněných druhů), které nelze vzájemně zaměňovat.

Z námitek spolku Děti Země však není relevantní názor, že řízení o povolení výjimky lze vést i z moci úřední. Tento názor platil (alespoň dle NSS) za právního stavu před novelizací zákona o ochraně přírody a krajiny provedenou zákonem č. 123/2017 Sb., ke kterému se vztahovala ministerstvu známá judikatura – např. rozsudek č. j. **2 As 49/2013-109** ze dne 18.12.2015, dle něhož: „*Nejvyšší správní soud má naopak za to, že závěru, že nezbytnou podmínkou k zahájení řízení o výjimce je existence návrhu ze strany žadatele, neodpovídá již samotná díkce naposledy uvedeného ustanovení; zákonodárcem zvolené obecné vyjádření, že „výjimky ze zákazů (...) povoluje orgán ochrany přírody“, značí, že řízení o výjimce by bez potíží mohlo být zahájeno i z vlastní iniciativy správního orgánu.*“ Platné a účinné znění § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny již uvádí „*povoluje na žádost toho, kdo zamýšlí uskutečnit škodlivý zásah, orgán ochrany přírody*“.

K jiným zvláště chráněným druhům živočichů, které nebyly nalezeny, ale nálezová databáze je uvádí, má ministerstvo za to, že se vzhledem k závěru o nutnosti požádat o povolení výjimky stala předčasnou. Jde o vyjasnění předmětu řízení o povolení výjimky. Ministerstvo by nemohlo ukládat, ve věci jakých zvláště chráněných druhů se má žádat o povolení výjimky. Ministerstvo pouze citovalo průzkumy, které jsou součástí dokumentace EIA a dokumentace, aniž by šlo o odborný závěr ministerstva.

Jelikož spolek Děti Země ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí setrval na své námítce (bod 1.), není důvod nad rámec výše uvedeného nic uvádět.

Žádost o přezkum všech zbývajících závazných stanovisek, přezkum splnění podmínek dotčených orgánů (spolek Děti Země – bod. 8.):

Odvolatel se domáhá „generálního“ přezkumu závazných stanovisek, u nichž žádné požadavky uloženy nebyly (protože byly souhlasné bez podmínek). Požaduje po „*příslušných nadřízených správních orgánech dle ust. § 149 správního řádu*“ po formální i věcné stránce „*pečlivý přezkum jejich obsahu a jejich vydání*“, např. zda mají formální náležitosti, zda obsahují potřebné podklady pro jejich vydání.

Tomuto požadavku ministerstvo nevyhovělo. Odvolací přezkum podle § 149 správního řádu se aktivuje tehdy, pokud odvolání směřuje **proti obsahu** závazného stanoviska. Tuto právní otázku řešil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. **9 As 163/2019-74** ze dne 25.02.2021. V této věci byl navíc spolek Děti Země osobou zúčastněnou na řízení. NSS v poměrech projednávané věci, kdy *stěžovatel v odvolání k závazným stanoviskům uvedl jedinou větu: „Jestliže by však výše uvedené námítky nestačily ke zrušení napadeného stavebního povolení, pak odvolatel žádá nadřízený správní orgán o přezkum všech závazných stanovisek, které byly podkladem rozhodování.“* uvedl, že pak *„neobsahovalo jedinou námítku nezákonnosti či věcné nesprávnosti závazného stanoviska, dokonce v něm není uvedeno, že by se stěžovatel domníval, že některé závazné stanovisko takovou vadou trpí. Jediné, co uvedl, byla zcela obecná (a navíc podmíněná) žádost o jejich přezkum.“*

V odst. [61] NSS uvedl (zvýrazněno ministerstvem): *„(...) v této souvislosti také koriguje dílčí závěr (či spíše zmínku) krajského soudu, že námítky směřovaly **do obsahu** podkladových aktů. Takové námítky se totiž **vyznačují tím, že k jejich posouzení je třeba odborných znalostí**. Stěžovatel přitom nenapadá důvody, které dotčené orgány vedly k vydání souhlasných stanovisek, ale vznáší **námítky formálního typu, k jejichž posouzení by byl – v případě uplatnění v odvolacím řízení – způsobilý sám žalovaný**. V soudním řízení – pokud by byly přípustně uplatněny – by si o nich mohl učinit úsudek sám soud, aniž by potřeboval vyjádření osoby disponující odbornými znalostmi; ostatně ani stěžovatel evidentně nepovažoval za potřebné své žalobní argumenty dokládat odborným vyjádřením či znaleckým posudkem (k charakteristice námítek směřujících do obsahu závazného stanoviska viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2020, č. j. **1 Azs 446/2019 - 30**).“* V citaci odkazovaný rozsudek v odst. [29] pak rozebírá institut závazného stanoviska v poměrech tamní projednávané věci, podstatný je následující závěr: *„Ostatně Nejvyšší správní soud připomíná, že dokonce i neprovedení přezkumu závazného stanoviska podle § 149 odst. 5 správního řádu tam, kde by to bylo s ohledem na zpochybnění jeho odborného obsahu na místě, nemusí zakládat nezákonnost správního rozhodnutí a automaticky důvod pro jeho zrušení soudem. Je totiž třeba vždy přihlédnout k okolnostem jednotlivého případu, k charakteru nevypořádaných námítek a k intenzitě porušení, tedy k tomu, jak velký zásah byl nevypořádáním takových námítek způsoben (rozsudek č. j. 9 As 140/2019-22, bod 29).“*

Podstatou požadavku spolku Děti Země je formální přezkum zbývajícím závazný stanovisek (existence výroku, odůvodnění a poučení). Tento „přezkum“ není důvod iniciovat před nadřízenými správními orgány dotčených orgánů, jejichž závazná stanoviska nikdo nenapadl co do obsahu. Ministerstvo je kompetentní zhodnotit, zda závazné stanovisko má základní náležitosti, které jsou prakticky shodné s rozhodnutím; požadavky kladené na náležitosti pro oba typy správních aktů stanoví správní řád (§ 149 odst. 2, § 68 odst. 1).

Spolek Děti Země na jedné straně požaduje přezkum „*pečlivý*“, na druhé straně neuvádí žádnou konkrétní věcně odůvodněnou námítku proti obsahu závazných stanovisek, které požaduje „*pečlivě*“ přezkoumat. „Věcný“ přezkum nezakládá fakt, že jej takto formálně odvolatel označil, ale fakt, zda opravdu směřuje proti obsahu závazného stanoviska a po věcné stránce mu něco konkrétního vytýká. Ověření, zda jsou uvedeny úvahy, není nic věcného, ale týká se náležitostí, tj. opět formální stránky závazného stanoviska (§ 149 odst. 2 věta třetí správního řádu). Ověření existence odborné studie je naprosto povšechná výtka. Není zřejmé, jaká studie by měla nebo neměla být podkladem pro posouzení toho kterého dotčeného orgánu apod., aby mohlo jít skutečně o věcný přezkum závazných stanovisek.

Ministerstvo připouští, že u verifikačního závazného stanoviska byla úroveň obecnosti jeho napadení spolkem Děti Země podobná jako u požadavku „generálního“ přezkumu, a ministerstvo přesto požádalo ministryni životního prostředí o potvrzení nebo změnu verifikačního závazného stanoviska i na základě odvolání spolku Děti Země. Zde však nebyla situace shodná, protože verifikační závazné stanovisko napadlo více odvolatelů a spolek Děti Země oproti obecným požadavkům na „generální“ přezkum vytýkal konkrétní procesní vadu, nezveřejnění verifikačního závazného stanoviska na internetu podle § 16 odst. 1 zákona EIA.

K požadavku, aby nadřízené správní orgány kromě ministerstva provedly vlastní šetření, zda krajský úřad skutečně uložil všechny požadavky a některé neopomenul, ministerstvu nezbyvá než uvést, že kontrola respektování závazných stanovisek je předmětem odvolacího přezkumu přímo odvolacím správním orgánem, neboť jde o náležitosti územního rozhodnutí [§ 9 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb.]. Nadřízené správní orgány dotčených orgánů nebo přímo dotčené orgány pochopitelně mohou upozornit na nezákonnost rozhodnutí, které bylo jejich závazným stanoviskem podmíněno.

S ohledem na výše uvedené ministerstvo nepokládá za relevantní ani vyjádření spolku Děti Země k podkladům pro vydání rozhodnutí (bod 8.), jímž na tomto požadavku setrval.

Dotčení významného krajinného prvku, řeka Vltava (spolek Děti Země – bod 9.):

Námítka **není důvodná**. Dle názoru spolku Děti Země chybí závazné stanovisko k zásahu do významného krajinného prvku (§ 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny). Pokud nechybí, požaduje jeho změnu doplněním podmínek.

K této otázce se vyjádřil KÚ OŽPZ v odůvodnění rozhodnutí spis. zn. SZ_010623/2022/KUSK/2 ze dne 20.01.2022 (kácení a náhradní výsadba ve správním obvodu městského úřadu) následovně (shrnutí, zvýraznění a oprava zřejmé nesprávnosti z řeky Labe na Vltavu provedena ministerstvem):

Požadavek na případné vydání souhlasného závazného stanoviska k zásahu do významného krajinného prvku řeky Vltavy není na místě. Údolní niva je rovinné údolní dno aktivované při povodňovém stavu vodního toku; tvoří ji štěrkovité, písčité, hlinité nebo jílovité naplaveniny. Smyslem udělení souhlasu je omezit takové dopady, které mohou závažně poškodit či zničit významný krajinný prvek. S ohledem na marginální zasažení tohoto velice rozlehlého významného krajinného prvku, do kterého stavba zasahuje pouze v některých částech, je evidentní, že **ve vztahu k tomuto institutu** není nutný zásah orgánů ochrany přírody. Pokud nejsou dány relevantní skutkové okolnosti pro vydání takového stanoviska, **není vůbec dána věcná příslušnost** orgánu ochrany přírody k jeho vydání.

Ministerstvo nemá důvod tento závěr zpochybňovat. KÚ OŽPZ vysvětlil aspekty aktivace tohoto institutu. Vyjádření Správy železnic k odvoláním (bod 6) postrádá za těchto okolností smysl vypořádávat. K názoru spolku Děti Země z vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí (bod 9.) tedy nemá co dodat; spolek Děti Země neuvedl žádnou konkurující argumentaci, jen znovu konstatoval, že toto závazné stanovisko má být vydáno.

Zásah do okraje lesa (spolek Děti Země – bod 3.):

Spolek Děti Země požadoval doplnění podmínek (aby okraj lesa do 50 m nesloužil k ukládání materiálu, k pojezdům/parkování a nedošlo k poškození lesních porostů). KÚ OŽPZ neshledal důvody pro změnu závazného stanoviska doplněním podmínek. Z § 14 odst. 2 lesního zákona vyplývá, že orgán státní správy lesů může svůj souhlas vázat na splnění podmínek. Požadované doplnění je splněno již nyní na základě uděleného souhlasu závazným stanoviskem; z lesního zákona vyplývají omezení v rámci obecného užívání lesa (§ 13 odst. 3 a § 20 odst. 1 lesního zákona). Spolek Děti Země ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí (bod 3.) výsledek tohoto přezkumu shrnul a výslovně ponechal bez komentáře.

Krajinný ráz (Jiří Hájek a Olga Hájková – bod III. 12., spolek Děti Země – bod 4., spolek Dvořákova stezka – body III. 6. a 12., V.; spolek Na Skalách):

Námítky mají dvě roviny, první je požadavek na odvolací přezkum závazného stanoviska – souhlasu se zásahem do krajinného rázu, druhý namítaný rozpor s tímto závazným stanoviskem.

První rovina odvolacího přezkumu byla v kompetenci KÚ OŽPZ (§ 149 odst. 7 správního řádu). KÚ OŽPZ změnil závazné stanovisko městského úřadu tak, že souhlas se zásahem do krajinného rázu se uděluje za těchto podmínek (doplnil též odůvodnění):

- a) Maximální výška PHS bude 1,2 m nad rostlým terénem (tuto podmínku stanovil již městský úřad, pozn. ministerstva).
- b) V dokumentaci pro stavební povolení v rámci specifikace barevného a hmotového provedení staveb budou voleny nerušící barvy, nejlépe odstíny šedé. Tyto prvky budou dále doplněny výsadbami původních druhů popínavých rostlin či dřevin ke zmírnění negativních vlivů stavby na krajinný ráz.

Změnu odůvodnil takto (přiměřeně zkráceno se zachováním maxima citací):

K požadavku na vypracování nového hodnocení krajinného rázu uvedl, že není povinností nechat zpracovat další odborné posouzení vlivu stavby na krajinný ráz. Na podporu svého tvrzení si mohl i odvolatel nechat zpracovat odborné posouzení, kterým by se musel správní orgán následně zabývat. Prováděcí předpis předvídaný v § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny neexistuje, metodické pomůcky k hodnocení vlivů na krajinný ráz nejsou závazné, rozhodující je tedy naplnění požadavků vyplývajících ze zákona. Správní orgán se musí zabývat skutkovými aspekty krajinného rázu (co tvoří přírodní, kulturní a historickou charakteristiku místa, jaké jsou zde významné krajinné prvky, chráněná území, případně kulturní dominanty, a jaké konkrétní aspekty

staveb jsou určující pro zachování harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině). Požadavek na omezení výšky PHS je relevantní; zajištění pohledové kvality kulturní památky zámek Nelahozeves je nedílnou součástí hodnocení krajinného rázu. Požadavek na „*provedení kácení dřevin jen v nejnútnejším rozsahu*“ je nekonkrétní a je nutné jej v této podobě odmítnout (navíc obě závazná stanoviska týkající se kácení byla KÚ OŽPZ zrušena, pozn. ministerstva). KÚ OŽPZ se ztotožnil s návrhem na zmírnění zásahu do krajinného rázu výsadbou popínavých rostlin či dřevin k PHS, byť by se s ohledem na konkrétní poměry v území mohlo jednat v některých místech i o výsadbu standardních dřevin tak, aby byl alespoň částečně narušen kompaktní zjev PHS (netýká se míst, kde je to z logiky věci omezeno nevyhovujícími podmínkami např. mostní objekty).

Proti zájmu na zachování současného stavu krajinného rázu nestojí jen zrychlení železniční dopravy v daném úseku (historie trati sahá do 19. století s následnými úpravami). Účelem je vyřešit nevyhovující stav úseku (i zvýšení spolehlivosti a bezpečnosti železničního provozu, vyhovění stávajícím požadavkům právních předpisů).

Z hlediska krajinářského hodnocení je lokalita součástí oblasti krajinného rázu Slánsko na pomezí s oblastí krajinného rázu Nymbursko (Vorel, I. a kol.: Vyhodnocení krajinného rázu Středočeského kraje, 2009). Území představuje členitou pahorkatinu s rozsáhlými plošinami a širokými údolími toků s významným a intenzivním agrárním využitím území. Prostorovou strukturu dotváří zejména zelené koridory vodotečí s vegetačním doprovodem. Jedná se o starou historickou kulturní krajinu s přítomností cenné architektury. V místě stavby lze krajinu hodnotit jako kulturní, přeměněnou s průměrnou krajinářskou hodnotou. Obecně je třeba dbát na minimalizaci zásahů a zachování významu znaků krajinného rázu, které jsou zásadní nebo spoluurčující pro ráz krajiny a které jsou v rámci regionu jedinečné nebo význačné, tj.:

- ochranu vegetačních prvků liniové zeleně podél vodních toků a vodních ploch,
- respektování dochované a typické urbanistické struktury,
- zachování dimenze, měřítka a hmot tradiční architektury u nové výstavby situované v cenných lokalitách se soustředěnými hodnotami krajinného rázu,
- zachování historických siluet sídel.

Z přírodních charakteristik území reprezentovaných institutem obecné či zvláštní ochrany přírody a krajiny, které krajinu utvářejí, je v prvé řadě nutné zmínit tok Vltavy včetně doprovodné zeleně (prvek ÚSES, nadregionální biokoridor Údolí Vltavy – K10). Dále se v blízkosti nachází přírodní památka Hostibejk; z kulturních a historických dominant krajiny zejména zámek Nelahozeves. Jedná se o kulturní krajinu s významnou zástavbou, harmonické měřítko je doplněno liniovými vegetačními prvky doprovodné zeleně.

Studie vlivu záměru na krajinný ráz (12/2019, Ing. Blanka Novotná) hodnotila ovlivnění krajinného rázu jako zjevné, nikoliv však neakceptovatelné; navrhla opatření ke zmírnění dopadů stavby na krajinný ráz, která vedou zejména k výběru vhodného barevného provedení objektů a doplnění zelení. Se závěry studie souhlasí i KÚ OŽPZ.

Dojde k dotčení zejména zámku Nelahozeves, v tomto směru je klíčový orgán státní památkové péče, kde dochází k překryvu požadavků na zajištění pohledové kvality na kulturní památku zámek Nelahozeves. Zde také došlo k formulaci podmínky omezující výšku PHS.

Zásah v podobě rozsáhlého odstranění zeleně včetně zásahu do doprovodné aleje Dvořákovy stezky v délce cca 0,5 km, odtěžení části Lobečské skály, změna drážního tělesa, opěrné zdi a PHS, mohou být sice lokálně významné, nicméně se nejedná z pohledu krajinného rázu o zásah natolik zásadní. Při povolování kácení dřevin a uložení náhradní výsadby bude rozsah kácení a možnost doplnění zeleně uložení náhradní výsadby znovu přezkoumán. Dalším důležitým faktem je, že se jedná o urbanizovanou krajinu, nedochází k zásahu do zcela nedotčené krajiny. Účel stavby je projevem vývoje společnosti a jejích požadavků na bezpečnost a spolehlivost železniční dopravy (veřejný zájem). Žádná krajina nemůže být udržována v původním stavu (přírodním, kulturním či historickém); tím by se zastavil veškerý pokrok. Smyslem udělení souhlasu se zásahem do krajinného rázu je zabránit takovému přetvoření krajiny, které bude většinou na dlouhou dobu nevratné. Nová výstavba může krajinný ráz zhodnotit, tak znehodnotit v míře, která v porovnání s jinými důležitými zájmy je únosná a povaze věci odpovídající. Je však třeba se v každém případě vyvarovat extrémních postojů a řešení a snažit se o vyvážení a harmonizaci konkurujících si zájmů.

Zákonodárce umožňuje částečné narušení veřejného zájmu jinými zájmy, je však nutné posuzovat konkrétní případy odděleně v závislosti na závažnosti zásahu do něj. Jde tedy o to, aby

z posuzovaného veřejný zájem zůstal zachován a zároveň byl umožněn udržitelný rozvoj lidské společnosti. Navrhovaná stavba nesmí krajinný ráz ovlivnit excesivně; zásah do krajinného rázu nemá být příliš významný a nezasahovat zásadně do krajiny, která je harmonická a hodnotná svým typickým rázem a dalšími hodnotnými částmi krajiny. Toto kritérium bylo dle názoru KÚ OŽPZ splněno.

Ministerstvo k tomuto odůvodnění KÚ OŽPZ stěží může mít nějaké výhrady, které by bylo jako stavební úřad oprávněno vznášet. Nejde o vnitřně rozporné nebo jinak zjevně vadné odůvodnění, ale právě naopak o odůvodnění odborné a ucelené.

Po provedení první roviny přezkumu se tudíž mohlo ministerstvo zabývat **druhou rovinou** přezkumu (jak správně poznamenal i KÚ OŽPZ v odůvodnění změnového závazného stanoviska, posoudit soulad záměru se závazným stanoviskem je úkolem stavebních úřadů).

Ministerstvo považuje za nezbytné nejprve vysvětlit, proč se jedná o závazné stanovisko, které krajský úřad byl oprávněn (a povinen) opatřit během řízení podle § 2 odst. 7 liniového zákona. Ministerstvo totiž nepominulo, že městský úřad poskytl „*souhrnné vyjádření odboru životního prostředí*“ č. j. **MUKV 99154/2019 OŽP ze dne 28.01.2020** k žádosti podané dne **23.12.2019** „*o souhrnné stanovisko pro potřeby společného územního rozhodnutí na stavbu*“ k dokumentaci. Ministerstvo nebude vysvětlovat, jak v uvozovkách citované termíny odpovídají zákonným institutům (např. koordinované závazné stanovisko), ale zaměří se výhradně na skutečnost, že městský úřad z hlediska zákona o ochraně přírody a krajiny řešil výhradně kácení dřevin (bod 3) a závěrem celé této písemnosti uvedl: „*Ostatní úseky státní správy v působnosti odboru ŽP (...) nejsou dotčeny.*“

Fikci souhlasného závazného stanoviska bez podmínek však zavedl až zákon č. 403/2020 Sb. (bod 5. čl. XXIV). Tento zákon neupravil ve vztahu k postupu k vydání závazných stanovisek žádná přechodná ustanovení (srov. čl. XXV). Zákon č. 403/2020 Sb. situaci neřeší ani z hlediska novely správního řádu, která navíc ani fikci nezavádí (čl. XXI).

Závazným stanoviskům se věnuje zákon č. 47/2020 Sb., byť ustanovení o závazných stanoviscích nenovalizoval (podrobnosti k historii tisku 525, 8. volební období, veřejně dostupný z: <https://www.psp.cz/sqw/historie.sqw?o=8&t=525>). Tento zákon obsahuje přechodné ustanovení (čl. IV, bod 1.), které stanoví:

Postupy správních orgánů podle části třetí hlavy III dílů 4 a 5 a části čtvrté hlavy I zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a postupy správních orgánů podle zvláštního právního předpisu vedoucího k vydání závazného stanoviska nebo jiného podkladu podmiňujícího vydání rozhodnutí nebo jiného opatření podle části třetí hlavy III dílů 4 a 5 (územní rozhodování, pozn. ministerstva) a části čtvrté hlavy I zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, které nebyly pravomocně skončeny před 1. červencem 2023, se dokončí podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Jak žádost adresovaná městskému úřadu, tak „*souhrnné vyjádření*“ spadají do období před účinností, ale i platností zákona č. 47/2020 Sb. (č. 22/2020 Sb. vydána dne 26.02.2020). Postup městského úřadu byl započat i ukončen ještě před platností zákona č. 47/2020 Sb., tj. nemůže panovat žádná pochybnost. Úplně původní konstatování městského úřadu, že z hlediska krajinného rázu nic neuplatňuje, nemohlo tedy vést k žádnému druhu fikce, jak ji zná stavební zákon po novelizaci zákonem č. 403/2020 Sb.

Krajský úřad proto správně identifikoval, že závazné stanovisko podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny chybí, protože vyzval městský úřad podle § 2 odst. 7 liniového zákona k jeho vydání. Jelikož jej vydal v zákonné lhůtě, musel k němu přihlídnout.

Regulace výšky PHS z hlediska krajinného rázu sice velmi souvisí s regulací výšky PHS dle ÚP Nelahozeves, nejde však o ochranu stejného veřejného zájmu. Dodržení územně plánovací dokumentace a ochrana krajinného rázu představují často prolínající se, ale stále odlišné veřejné zájmy (srov. např. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny a § 43 odst. 5 stavebního zákona). Požadavek ÚP Nelahozeves se vztahuje k několika lokalitám, kdežto požadavek z hlediska krajinného rázu je širší. Nemá tedy **pro účely vypořádání této námítky** vliv, že MMR shledalo záměr jako nepřijatelný z hlediska ÚP Nelahozeves.

ÚP Nelahozeves váže (ve smyslu shora popsaného názoru nepřijatelně) výšku PHS na **temeno kolejnice** a požadavky stanovuje zřetelně kvůli požadavkům na ochranu okolí zámku Nelahozeves **v památkovém ochranném pásmu** této nemovité kulturní památky. Městský úřad,

resp. KÚ OŽPZ, u něhož posouzení otázky zásahu do krajinného rázu skončilo, oproti tomu stanovil podmínku regulace výšky vzhledem **k rostlému terénu**.

Spor mezi Správou železnic a odvolateli panuje o to, zda navržený záměr splňuje požadavek výšky PHS nad rostlým terénem 1,2 m.

Správa železnic se uvedením údaje ke splnění tohoto požadavku nevěnovala a věnovat nemohla – z povahy postupu podle § 2 odst. 7 liniového zákona nemůže dokumentace v části B.1 písm. d) obsahovat informace o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů. Doplnovat dokumentaci po vydání závazného stanoviska tímto postupem by ministerstvo pokládalo za čistě formalistický požadavek. Proto ministerstvo vyšlo z žadatelčiných vyjádření k námitkám v řízení v prvním stupni (č. 69 spisu) a k odvoláním (č. 105 spisu) – vypořádání níže.

Ve vyjádření k odvoláním uvedla, že některé z PHS jsou situovány na opěrných zdech, avšak požadavek na maximální výšku splňují.

Účastníci řízení (zjednodušeně) namítají, že PHS je sama o sobě vyšší, nadto je navržena na opěrné zdi, tj. celková výška takové konstrukce i samotné PHS činí výrazně více než 1,2 m nad rostlým terénem.

Ministerstvo nemůže souhlasit s argumentací krajského úřadu, kterou odůvodňoval, proč je opěrná zeď, na které je umístěna PHS, stavbou dráhy a že bez opěrné zdi trať nemůže existovat.

Podle § 9 písm. d) vyhlášky č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah, ve znění pozdějších předpisů, jsou **součástí dráhy stavby a pevná zařízení nutná k ochraně proti nepříznivým vlivům dráhy, tj. zařízení proti hluku, bludným proudům, korozi, rušení telekomunikačních systémů, vlivu vysokého napětí a k omezení vlivu provozování dráhy a drážní dopravy na elektrizační soustavu.**

Ačkoliv opěrná zeď je součástí dráhy, **podstatou otázky souladu se závazným stanoviskem (potvrzeným KÚ OŽPZ včetně dané podmínky) není, zda a co je součástí dráhy, zda PHS může nebo nemůže existovat bez opěrné zdi, ale že PHS má být max. výšky 1,2 m nad rostlým terénem.** Nikdo nezpochybnuje, že opěrná zeď a PHS na ní je či není nutná, ale že nevyhovuje **dané** podmínce.

Pro územní řízení v prvním i ve druhém stupni platí, že námitku, o které nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení, stavební úřad **posoudí na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem,** pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti (§ 89 odst. 6 věta první stavebního zákona).

Definici rostlého terénu neobsahují právní předpisy, tj. ani vyhlášky upravující obecné požadavky na výstavbu. Závazné stanovisko městského úřadu ani závazné stanovisko KÚ OŽPZ také neobsahují tuto definici. A protože ministerstvu není známa ani technická norma, která by obsahovala definici, vyšlo z obecného chápání tohoto pojmu jako **původního, uměle neupraveného povrchu terénu.** Rostlým terénem není navržená opěrná zeď jako součást dráhy, což na hranici mezi implicitním a explicitním vyjádřením, dovodil krajský úřad.

Jako bezvýznamnou hodnocení ministerstvo poznámku krajského úřadu (který v podstatě převzal vyjádření projektanta na č. 69 spisu), že PHS je navržena v urbanizovaném prostředí, kde je rostlý terén identifikovatelný nejbliže v pásmu podle trati. Měl-li krajský úřad na myslí urbanizovaným prostředím zastavěné území, pak je tomu skutečně tak; zastavěné území vede u Vltavy a sahá až po areál Marina Vltava, v okolí zámku Nelahozeves je jeho hranice vedena podél stávajícího drážního pozemku, kde kopíruje lokální biokoridor LBC 267 a pokračuje západně (dále je popis už irelevantní). Zastavěné (urbanizované) prostředí obecně často opravdu nemusí vykazovat charakteristiky krajinného rázu, tudíž není třeba souhlasu podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Krajský úřad správně toto závazné stanovisko vyžadoval podle § 2 odst. 7 liniového zákona. Nevyplývá z něj, že by v zastavěném území neexistoval krajinný ráz. Nevyplývá to ani ze změnového závazného stanoviska KÚ OŽPZ spis. zn. SZ_010623/2020/KUSK/1 ze dne 20.01.2022, který ostatně na str. 4 a 7 v odůvodnění pracoval s tím, že požadavek kladený na výšku PHS souvisí se zachováním pohledové kvality kulturní památky zámku Nelahozeves, který označil za kulturní a historickou dominantu krajiny. Ministerstvu jako v této oblasti neodbornému správnímu orgánu proto nepřipadá nijak nelogické, že zde dle orgánů ochrany přírody a krajiny existuje krajinný ráz.

Z žádného podkladu pro vydání rozhodnutí ani nevyplývá, že by šlo o situaci předvídanou v § 12 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny, podle kterého se krajinný ráz neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody. Ministerstvo ani z odůvodnění ÚP Nelahozeves nezjistilo, že by obsahoval s orgánem ochrany přírody a krajiny dohodnuté podmínky ochrany krajinného rázu (srov. str. 139 a násl., z nichž nevyplývá ani uplatnění stanoviska, natož přímo dohody). Kdyby tato situace nastala, orgány ochrany přírody a krajiny by nevydaly závazné stanovisko, ale nepochybně sdělily, že se nevyžaduje souhlas.

PHS jsou navrženy vyšší než 1,2 m nad rostlým terénem, tj. jsou navrženy v rozporu se závazným stanoviskem městského úřadu a KÚ OŽPZ.

Ve výkresu D.2.1.4-005_001 k SO 10-23-04 (příčný řez v km 440,150, 1 : 50) je vyznačen stávající terén, nad nějž je zcela zjevně navržena PHS SO 10-27-04 převyšující jej o více než 1,2 m – sama je výšky 1,2 m nad temenem kolejnice (v nové vyšší niveletě), stavební výška je však 2,0 m, která navíc není vztažena ke stávajícímu (rostlému) terénu, ale navrhovanému stavu v nové niveletě (D.2.1.10-003, Ing. Jan Nový, ČKAIT 0202232, vzorový příčný řez PR05 v km 440,150, 1 : 100).

Výška PHS přesahující o více než 1,2 m rostlý terén obdobně dále vyplývá zejména z těchto částí dokumentace: D.2.1.10-003, Ing. Jan Nový, ČKAIT 0202232, vzorové příčné řezy PR02, PR03, PR04 v km 439,900, 440,025, 440,105, 1 : 100).

Ve vyjádření projektanta k námitkám uplatněným v prvním stupni se uvádí:

„Protihlukové stěny navržené v rámci tohoto záměru budou umístěné v urbanizovaném prostředí, kde je rostlý terén identifikovatelný nejbližší v pásmu skalního svahu podél trati. Ve stopě, kde jsou navrženy protihlukové stěny, jsou umístěné stavební objekty dopravní infrastruktury, které úroveň terénu definují. Proto je limitní výška PHS navržena 1,2 m nad horní hranou objektu, na který bude umístěna. Standardně se výška PHS vztahuje k úrovni temene kolejnice. Považujeme podmínku za splněnou.“

„V případě doslovného výkladu podmínky, by se jako úroveň rostlého terénu v místě stavby počítala výška skalního masivu podél trati, která o desítky metrů převyšuje horní hranou navržených protihlukových stěn. Projektant měl však vůli splnit podmínku fakticky, nikoliv jen formálně, proto omezil výšku PHS na 1,2 m, v souladu se zněním podmínky.“

Touto argumentací dle názoru ministerstva projektant, resp. žadatelka nedokládá splnění podmínky. Závazné stanovisko k ochraně krajinného rázu **nehovoří** v závazné části **o výšce vztažené k horní hraně objektu, na který bude umístěna** (tj. nové opěrné zdi zajišťující rozšířený násyp kvůli posunutí trati blíže k Vltavě). Uvedené vyjádření přetváří znění podmínky; jinak si nelze vyložit tvrzení (zvýrazněno ministerstvem) *„Ve stopě, kde jsou navrženy protihlukové stěny, jsou umístěné stavební objekty dopravní infrastruktury, které úroveň terénu definují. Proto je limitní výška PHS navržena 1,2 m nad horní hranou objektu, na který bude umístěna.“* Závazné stanovisko v souvislosti s rostlým terénem nepředpokládá definovat rostlý terén podle umístěvaného stavebního objektu, na který se umísťuje další (PHS). Pojem rostlý terén nelze zjevně používat tak, že má být reprezentován výškovou úrovní umístěvaných objektů.

Zmínku o možnosti vázat při doslovném výkladu výšku PHS na výšku skalního masivu pokládá ministerstvo za bezpředmětnou. Ze závazného stanoviska neplyne, že by rostlý terén měl být definován skalním masivem, protože orgány ochrany přírody a krajiny jasně a srozumitelně (zejména KÚ OŽPZ) identifikovaly hájené hodnoty tak, že takový výklad podmínky by byl absurdní (PHS by mohla být klidně v úrovni cca 200 m n. m. a nezakrývat jen zámek, ale významnou část obce). Ve zbytku považuje ministerstvo tvrzení o vůli splnit podmínku za nepřesvědčivé. Podmínku totiž uplatnil městský úřad závazným stanoviskem **ze dne 16.11.2020** opatřeným během územního řízení. Žádná část dokumentace týkající se protihlukových objektů nebyla upravena (revidována) ve vazbě na toto závazné stanovisko a zůstala ve znění z 12/2019 (některé části s dílčí revizí k 06/2020). Vyjádření takto působí, jako kdyby šlo o závazné stanovisko, jehož podmínky se následně zapracovávaly do dokumentace. Ve skutečnosti výše uvedeným vyjádřením žadatelka (projektant) jen odůvodňuje *ex post*, proč podle podmínky nebude upravovat dokumentaci.

Na základě žadatelčina vyjádření k odvoláním ministerstvo v zásadě nemělo k dispozici relevantní protiargumentaci, se kterou se bylo třeba se dále vypořádat. Uvedla toliko, že některé z PHS jsou situovány na opěrných zdech, avšak požadavek na maximální výšku splňují (bod 22).

Odvolatelé přitom nebyli nijak nekonkrétní (vizte např. str. 18 a 19 odvolání Jiřího Hájka a Olgy Hájkové s naprosto konkrétními odkazy na části dokumentace a s konkrétními úvahami), tudíž nemůže nikomu uniknout, z čeho konkrétně odvolatelé odvozují skutečnosti uvedené ve svých námitkách. Přes všechno uvedené žadatelka zůstala pouze u obecného tvrzení o dodržení požadavku.

Ministerstvo nesouhlasí s odvolacími námitkami v tom, že by výška PHS měla být vztažena k rostlému (stávajícímu) terénu v místě PHS. Stávající trať na náspu se navrhuje posunout blíže k řece. To znamená, že v místě navržené PHS se násyp nenachází, což by vždy vedlo k závěru, že trať nelze téměř nijak posunout (upravit geometrickou polohu koleje), neboť vedle traťové koleje č. 2 stávající terén rychle klesá a PHS nemůže být libovolně blízko ose koleje – i malý posun koleje by vedl k nutnosti situovat ji „do svahu“, což je nesmysl. Dle názoru ministerstva je nutné podmínku vykládat tak, že se srovnává výška v koruně stěny a nejvyšší kóta stávajícího terénu v místě stávajících traťových kolejí (tj. průsečík svislice určené osou PHS a vodorovné přímky definované rostlým terénem v nejvyšším místě stávajícího terénu v místě traťových kolejí č. 1 nebo 2). I při tomto výpočtu však PHS nedodrží podmínku závazného stanoviska.

Vzhledem k uvedenému se ministerstvo muselo zabývat důsledky:

Existovaly požadavky na záměr plynoucí ze závazných stanovisek městského úřadu jako ochrany přírody a krajiny č. j. MUKV 67309/2020 OŽP ze dne 16.11.2020 a jako orgánu územního plánování č. j. MUKV 21845/2020 VYST ze dne 25.05.2020, které ukládaly žadatelce protichůdné požadavky anebo vzájemně vedly ke zcela absurdním důsledkům.

Podle § 4 odst. 8 stavebního zákona stavební úřady projednávají protichůdná závazná stanoviska dotčených orgánů. Dojde-li k rozporu mezi příslušnými orgány podle tohoto zákona a dotčenými orgány, jakož i mezi dotčenými orgány navzájem, postupuje se podle správního řádu (§ 136 odst. 6).

Existoval tedy rozpor mezi krajským úřadem jako stavebním úřadem a mezi výše uvedenými dotčenými orgány navzájem. Nastala situace, kdy krajský úřad jako stavební úřad musel vycházet z toho, že žadatelka musí splnit požadavek výšky PHS 1,2 m nad temenem kolejnice (z hlediska ÚP Nelahozeves) a zároveň splněním tohoto požadavku **automaticky porušovala požadavek výšky PHS 1,2 m nad rostlým terénem** (z hlediska ochrany krajinného rázu). Naopak, pro dodržení výšky nad rostlým terénem, by **musela PHS buď nenavrhnout, nebo je navrhnout v nesmyslné poloze či výšce**. Tím by se ještě zhoršily vlivy záměru po hlukové stránce. Takový přístup by byl absurdní; situaci tak nelze vyhodnotit jinak než jako rozpor, bez jehož vyřešení nemohl krajský úřad rozhodnout. Krajský úřad neměl a nemohl posoudit záměr podle požadavků vedoucích k popsáním nesmyslným důsledkům, ale podle výsledku řešení rozporu ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) *in fine* stavebního zákona a § 9 odst. 2 písm. a) *in fine* vyhlášky č. 503/2006 Sb.

Tento závěr ministerstva se však stává „pouze“ konstatováním, jelikož vydaná nesouhlasná závazná stanoviska dostala řízení do fáze, v níž nelze (nemá smysl) rozpor řešit.

Ministerstvo tak v zásadě souhlasí s vyjádřeními spolku Dvořákova stezka k podkladům pro vydání rozhodnutí (bod II.) a spolku Děti Země (bod 4.), avšak až na důsledek – že tu existoval a existuje rozpor mezi správními orgány, bez jehož vyřešení nelze žádost jen tak zamítnout pro nesoulad s podmíněným souhlasem se zásahem do krajinného rázu. Vyjádření žadatelky k odvoláním (bod 9) odkazovalo na přezkum KÚ OŽPZ, který proběhl, jinak je bez argumentace.

Zásah do vodních poměrů (spolek Děti Země – bod 5.):

Námitka **není důvodná**. Spolek Děti Země požadoval doplnění podmínky (projektová dokumentace nebude počítat se skladováním látek ohrožujících vodní poměry).

KÚ OŽPZ konstatoval, že odůvodnění napadeného závazného stanoviska je sice stručné, ale je patrné posouzení záměru, dotčené pozemky a že pokud budou dodrženy stanovené podmínky, je z hlediska ovlivnění vodních poměrů možné záměr povolit. Spolkem Děti Země navržená podmínka je zčásti zahrnuta v podmínce č. 5 (Zařízení staveniště bude umístěno mimo aktivní zónu záplavového území. V záplavovém území řeky Vltavy nebude deponován žádný materiál, včetně závadných látek.), čímž je zajištěno nezhoršení odtokových poměrů při výstavbě a případné splavení deponovaných látek do vodního toku. U kvalitativního ovlivnění povrchových a podzemních vod vyplývá povinnost přímo z § 39 odst. 1 vodního zákona; není třeba duplicitně ukládat podmínky ještě v souhlasu vodoprávního úřadu.

Spolek Děti Země ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí (bod 5.) výsledek tohoto přezkumu shrnul a výslovně ponechal bez komentáře.

Platnost stanovisek vlastníků/správce VDTI (spolek Děti Země – bod 11.):

Platnost stanovisek vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury (dále jen „VDTI“) k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem [v tomto případě podle § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona] si ministerstvo dovoluje označit jako jakýsi „evergreen“ řízení podle stavebního zákona. Běžně jde o sladění různého konce platnosti všemožných stanovisek a jakékoliv pozbytí platnosti stanoviska se obvykle řeší výzvou směřovanou žadatelům (stavebníkům). Dle názoru ministerstva je tomu tak mnohdy nesprávně, přičemž ministerstvu není znám žádný judikát, který by o této otázce **komplexně** pojednával; jen se obecněji připouští, že stanovisko má být platné ke dni vydání rozhodnutí.

Není pochyb, že **stanovisko připojené k žádosti musí být platné ke dni zahájení územního řízení**. Jinak nelze vykládat § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, protože propadlé, neaktuální stanovisko jistě není stanoviskem v tomto smyslu.

Během řízení však běžně uplyne platnost stanoviska či stanovisek (nezřídka omezeného platnosti i jen na 6, 9 či 12 měsíců) bez ohledu na to, zda příčinou je postup žadatelů. Na jedné straně nelze bagatelizovat význam stanovisek. Přeci jen slouží k ochraně dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, tj. k ochraně infrastruktury, která je prakticky vždy provozována ve veřejném zájmu. Na straně druhé je však vlastník VDTI účastníkem řízení, protože jeho vlastnické právo nepochybně může být dotčeno (těžko by nemohlo být dotčeno vlastnické právo k infrastruktuře, pokud do jejího ochranného pásma – existujícího primárně k zajištění jejího bezpečného a spolehlivého provozu – lze zasáhnout jen za určitých podmínek). Pak je ale vlastník VDTI účastníkem řízení, který nemá žádná zákonem předvídaná privilegia, vztahuje se na něj standardně koncentrace řízení. Jestliže nereaguje na procesní úkony stavebního úřadu, zejména na lhůtu k uplatnění námitek, pak nemůže než platit, že odchýlně od stanoviska nemá k záměru nic dalšího co dodat. Nemůže očekávat, že dostane prostor své stanovisko aktualizovat „donekonečna“, klidně i těsně před vydáním rozhodnutí, a to ještě za podmínky, že se na něj snad aktivně obrátí stavební úřad nebo žadatelé (stavebníci). Kdyby tomu tak mělo být a měl mít toto privilegium v řízení, pak by byl spíše „kvazi-dotčeným orgánem“ a stavební zákon by tuto situaci takto řešil. Koncentrace řízení se ostatně vztahuje i na navazující závazná stanoviska dotčených orgánů, které je také nemohou uplatnit dle libosti, ale za podmínek § 4 odst. 4 stavebního zákona. Vlastníci/správce VDTI by tedy byli jedinými subjekty, které by mohly své požadavky vznášet nepřetržitě. Navíc by tento přístup vedl k tomu, že by se žádost během řízení stávala z úplně neúplnou (klidně i vícekrát) i po zkoncentrování řízení, což je dle názoru ministerstva iracionální výklad, který by vedl k neopodstatněnému zatěžování jak žadatelů, tak stavebních úřadů.

Tento názor ministerstva není zcela novátorským, ale rozvedením úvah zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů, který se v usnesení č. j. **Konf 54/2017-11 ze dne 25.09.2018** zabýval charakterem požadavku vlastníka veřejné technické infrastruktury na napojení na kanalizaci (tj. tím spíše týkající se dotčení ochranného pásma kanalizace) v řízení o dodatečném povolení stavby (v němž se však uplatnila ustanovení o stavebním řízení principiálně shodná s ustanoveními o územním řízení, pokud jde o úpravu stanovisek vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury). Zvláštní senát posoudil nesouhlas vlastníka kanalizace (odst. [14] usnesení) takto: *„(...) jde věcně o námitku, uplatněnou účastníkem řízení dle § 114 odst. 1 věty první stavebního zákona. Bylo proto na ní, aby v souladu s § 114 odst. 1 věty třetí stavebního zákona tento nesouhlas odůvodnila z hlediska podmínek, které zákon o vodovodech a kanalizacích stanoví (technické a kapacitní možnosti). Pokud své negativní stanovisko žalovaná neodůvodnila v souladu se zákonem, je na stavebním úřadu, aby žalovanou vedl k upřesnění těchto výhrad a podle výsledku tohoto postupu následně o této námitce rozhodl. (...).“*

Ministerstvo se v této souvislosti domnívá, že zákonodárcovým úmyslem bylo přinejmenším posílit význam odůvodnění rozhodnutí zvláštního senátu, aby nosné úvahy zvláštního senátu byly obecně respektovány. Podle § 5 odst. 5 citovaného zákona je totiž **pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu závazné** pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž tento spor vznikl, jakož i pro všechny orgány moci výkonné, orgány územního samosprávného celku, jakož i fyzické nebo právnické osoby nebo jiné orgány, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, a soudy. Procesní předpisy upravující rozhodování soudů **obvykle výslovně normují závaznost toliko výroků rozhodnutí**

(srov. § 54 odst. 6 soudního řádu správního, § 159a odst. 1 až 3 občanského soudního řádu, § 27 zákona o zvláštních řízeních soudních).

Pokud tedy **po zkoncentrování řízení** do vydání rozhodnutí uplyne platnost stanoviska, **nemá to vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, pokud je založeno na stanovisku platném ke dni zkoncentrování řízení. Jde o dotčení právní sféry vlastníka či správce příslušné VDTI, kterému je rozhodnutí oznámeno a který má právo jej napadnout odvoláním.** Ministerstvo tak má za to, že vlastník/správce VDTI sice podává stanovisko, ale **pro případné odchytky si má sám sledovat v řízení, jehož je účastníkem.** Nelze očekávat, že doplnění budou aktivně ze strany stavebních úřadů a žadatelů neustále „donekonečna“ požadována. Neobstojí případný argument, že zpravidla půjde o ochranu veřejného zájmu. Nejinak je tomu u navazujících závazných stanovisek, na které se také vztahuje zásada koncentrace řízení.

Ministerstvo nevidí důvod, aby spolek Děti Země se zaměřením na ochranu životního prostředí nebo veřejného zdraví [§ 3 písm. i) bod 2. zákona EIA] suploval námitkami stran platnosti všech stanovisek vlastníků/správce VDTI úlohu vlastníků/správce VDTI, kteří neučinili žádný úkon směřující k případné aktualizaci nebo negaci předchozích stanovisek.

V principu nepřilíší odlišný názor (vztažený k pozbytí platnosti v odvolacím řízení a založený na tom, že jde o vadu, ale která nemá vliv na rozhodnutí), zaujal v poměrech rozhodování podle liniového zákona **Krajský soud v Ostravě** v rozsudku č. j. **38 A 6/2020-230 ze dne 20.10.2020** (odst. 54.), kterým rozhodl v řízení, jehož účastníkem (žalobcem) byl právě spolek Děti Země.

Pro úplnost ministerstvo poznamenává, byť je jakousi zvyklostí stavebních úřadů přebírat kompletně celé stanovisko, že navíc zdaleka ne každý požadavek vlastníka/správce VDTI je svým charakterem stanoviskem ve smyslu § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Tento charakter nemají např. všemožné požadavky na uzavírání smluv, na přizvání ke kolaudaci atd. Stanovisko má ze zákona směřovat výhradně **k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem**, nikoliv k tomu, jak si vlastník/správce VDTI představuje smluvně a finančně řešit cizí záměr apod. **Požadavky tohoto typu tedy nemá vůbec smysl hodnotit z hlediska omezení platnosti**, a to ani tehdy, když je stavební úřady do výrokové části rozhodnutí (zjevně nadbytečně) zahrnou.

Ve smyslu citovaného rozsudku by tedy ministerstvo mohlo spolku Děti Země sdělit, že uplatňuje nepřijatelnou námitku (Krajský soud v Ostravě ve jmenovaném rozsudku neshledal, že by se vznesená námitka mohla týkat ochrany životního prostředí), ale neučinilo tak ze dvou důvodů.

Prvním důvodem je skutečnost, že upozornit na zákonný požadavek kladený na žádost nemůže být nepřijatelné.

Druhý důvod představuje skutečnost, že z citovaného rozsudku přímo neplyne, o jaká stanoviska šlo. Některá se mohou zjevně dotýkat předmětu zaměření dotčené veřejnosti, tj. mohou mít význam i pro tzv. ekologické spolky. Jistě je rozdíl mezi podmínkami ochrany optického kabelu v zajišťujícího v obci internet, který se nachází v zemi v zastavěném území v přírodně a krajinářsky irelevantní lokalitě, a např. podmínkami ochrany dálkovodu etylbenzen (SYNTHOS Kralupy, a. s.) nebo dálkovodu C4 frakce (UNIPETROL RPA, s. r. o.), jehož nepřijatelné dotčení by životní prostředí mohlo ovlivnit.

V dokladové části dokumentace jsou obsažena stanoviska:

- **KSÚS** ze dne 10.03.2020 (časově neomezené)
- **ČD - Telematika, a. s.**, ze dne 21.01.2020 (omezené do 20.01.2022)
- **ČEPRO, a. s.**, ze dne 06.01.2020 (omezené do 06.01.2021)
- **CETIN, a. s.**, ze dne 08.04.2020 (časově neomezené)
- **ČEZ Distribuce, a. s.**, ze dne 03.02.2020 (omezené do 03.02.2021)
- **GridServices, s. r. o.**, (nyní GasNet Služby, s. r. o.) ze dnů 12.06.2020 a 01.07.2020 (omezená do 12.06.2022 a 01.07.2022)
- **KnVnet services, s. r. o.**, ze dne 07.04.2020 (časově neomezené)
- **MERO ČR, a. s.**, ze dne 06.01.2020 (omezené do 06.01.2022)
- **Středočeské vodárny, a. s.**, ze dne 24.02.2020 (omezené do 24.02.2021)
- **SYNTHOS Kralupy, a. s.**, ze dne 14.02.2020 (neomezené)
- **Technické služby města Kralupy nad Vltavou** ze dne 20.05.2020 (neomezené)
- **T-Mobile Czech Republic, a. s.**, ze dne 07.01.2020 (omezené do 07.01.2021)
- **UNIPETROL RPA, s. r. o.**, ze dne 20.05.2020 (omezené do 20.05.2022)

- UPC Česká republika, s. r. o., (nově Vodafone Czech Republic, a. s.) ze dne 14.01.2020 (omezené do 14.01.2021)
- Vodafone Czech Republic, a. s., ze dne 07.01.2020 (07.01.2021)

Stanoviska označená vytučením byla platná do zkoncentrování řízení, které nastalo na základě oznámení o zahájení řízení č. j. 171386/2020/KUSK ze dne 09.12.2020.

U zbylých stanovisek byli vlastníci/správci VDTI jako účastníci řízení vyrozuměni o zahájení řízení a poučeni o uplatňování námitek. Jelikož kromě MERO ČR, a. s., žádný z uvedených vlastníků/správce VDTI nic neuplatnil, nelze spekulovat, že by snad původní požadavky přestaly být aktuálními nebo se staly bezpředmětnými. Pokud jde o zmíněnou MERO ČR, a. s., její nové stanovisko ze dne 16.12.2020 (platné dva roky) také dost dobře vystihuje praxi „aktualizace“ stanovisek. MERO ČR, a. s., oproti stanovisku ze dne 06.01.2020 ponechalo stejné podmínky (včetně telefonního čísla na koordinátora p. Nováka), jediná změna spočívala místo odkazu na UPC Česká republika na nástupnický Vodafone Czech Republic, a. s.

U ČD – Telematika, a. s., ministerstvo navíc pokládá za absurdní, aby se dále vůbec řešila platnost, když se vyjádření týká dálkových kabelů Správy železnic a souhlas byl podmíněn všeobecnými podmínkami pro činnosti na kabelech v majetku Správy železnic. Ministerstvo skutečně odmítá formalisticky řešit platnost stanovisek vlastníků/správce VDTI, **jde-li o infrastrukturu samotných žadatelů**. Stanovisko je v takovém případě fakticky jejich „interní“ záležitost (srov. přiměřeně pro ilustraci nesmyslnosti takového výkladu rozsudek NSS č. j. 6 As 126/2020-47 ze dne 11.05.2022, bod [43] a násl.)

Vzhledem k uvedenému postrádá smysl samostatně vypořádávat vyjádření Správy železnic k odvoláním (bod 25), která pouze stručně konstatovala, že po ní krajský úřad nové podklady nevyžadoval. Spolek Děti Země ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí (bod 11.) na námitce setrval, avšak se stejnou argumentací jako v odvolání, tudíž není co dodávat.

Souhlas s umístěním stavebního záměru dle § 184a stavebního zákona, posun kolejí a vyvolané úpravy zejména místní komunikace Dvořákova stezka, důvodnost záborů (Jiří Hájek a Olga Hájková – bod III. 6., Marina Vltava, s. r. o. – bod III. 1 a 3., Ing. Dagmar Kejmarová a Petr Kejmar – bod II.1.):

Podle **§ 184a odst. 3** stavebního zákona se souhlas nedokládá [podle § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona; pozn. ministerstva], je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření **stanoven účel vyvlastnění zákonem**.

Není možné plně souhlasit s názorem krajského úřadu (str. 16 a 40) a Správy železnic (vyjádření pod č. 69 spisu, obdobně vyjádření k odvoláním – bod 16), že veřejná prospěšnost plyne z **§ 1 odst. 2 písm. b)** liniového zákona, kde se zmiňují stavby související. Toto ustanovení **pouze říká, co se rozumí dopravní infrastrukturou pro účely liniového zákona, a že jí jsou i stavby související** (třebas samy jsou technickou infrastrukturou). Jinak řečeno, zajišťuje, aby stavby související s celostátní dráhou podléhaly rovněž režimu liniového zákona, nikoliv aby se projednávaly v běžném režimu (což by urychlení nepřineslo). O jakémsi „automatickém přenosu“ veřejné prospěšnosti hlavní stavby celostátní dráhy na stavby související se tímto nic neříká. Nejde o zákonné ustanovení, které stanoví účel vyvlastnění.

Argumentace odvolatelů je tedy **důvodná potud, pokud se jedná o odůvodnění, proč krajský úřad nevyžadoval souhlas. Jinak nikoliv**.

Pozemní komunikace může být sama veřejně prospěšná podle § 17 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, podle něhož jsou dálnice, silnice a místní komunikace I. třídy, jejich součásti, příslušenství a stavby související veřejně prospěšné. Za související stavbu se pro tyto účely považuje i stezka pro cyklisty a stezka pro chodce a cyklisty souběžná se silnicí nebo místní komunikací I. třídy.

Dvořákova stezka výše uvedenou pozemní komunikací není (podle místa je jen veřejně přístupná účelová nebo místní komunikace III. třídy). Není ani významné zodpovězení otázky, co vše se rozumí stavbu dráhy a součástí dráhy (§ 5 odst. 1 zákona o dráhách a § 9 vyhlášky č. 177/1995 Sb.). Významné je, že v ÚP Nelahozeves je vymezena veřejně prospěšná stavba „D100 úprava a prodloužení „Dvořákovy stezky“ v šířce 3 m“ (čl. II/2.1.1.1.1 textové části; výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací). Z grafického vymezení je zřejmé, že D100 **není veřejně prospěšná jen v úseku ulice Dvořákova stezka**, ale jde v území řešeném ÚP Nelahozeves o **celou** turistickou stezku (červená značka) z Kralup nad Vltavou pokračující dále na sever. Odůvodnění ÚP Nelahozeves na str. 113 k D100 uvádí: „*Veřejná prospěšnost vyplývá*

s potřeby zajištění rozvoje páteřní pěší trasy v území s vazbou na směry Kralupy n. V. a Sazená, včetně napojení na pěší cestní síť v krajině.“

ÚP Nelahozeves tedy předpokládá a vymezuje jako veřejně prospěšnou i **úpravu Dvořákovy stezky** (včetně její části, kterou je ulice Dvořáková stezka) v šířce 3 m. **Přeložka je jedním z typických příkladů úpravy pozemní komunikace.** Přeložka Dvořákovy stezky je navržena v šířce 3 m (D.2.1.8, technické zprávy k SO 10-30-02 a SO 10-30-05, obě str. 3, Ing. Pavel Paška, ČKAIT 0013887).

Způsob znázornění veřejně prospěšné stavby D100 ve výkrese veřejně prospěšných staveb, opatření a asanačních linií nelze chápat jako požadavek na úpravy bez změny směrového vedení pozemní komunikace. Při měřítku výkresu 1 : 5000 a požadavku na šířku 3 m je naprosto jasné, že ÚP Nelahozeves **graficky nepostihuje takový detail** a byla by nesmyslná snaha o porovnávání soutiskem a) stávající trasy Dvořákovy stezky, b) navržené přeložky a c) linie ve výkrese. Jelikož podstata úpravy není omezena v textové části ÚP Nelahozeves (např. na plné zachování stávajícího směrového a výškového vedení), stavební objekty **SO 10-30-02 Přeložka Dvořákovy stezky km 439,602–439,827** (týká se Marina Vltava, s. r. o.) a **SO 10-30-05 Přeložka Dvořákovy stezky km 440,050–440,252** (týká se Jiřího Hájka a Olgy Hájkové) **jsou veřejně prospěšnými stavbami**, pro jejichž umístění se k žádosti **nevyžaduje souhlas podle § 184a odst. 3** stavebního zákona.

Navíc, je-li dle tabulky ploch s RZV stanoveno v celém správním území jako přípustná (bez dalšího) nezbytná dopravní infrastruktura, obecně nelze vylučovat takto vyvolané stavební objekty jako nepřípustné, jestliže posun vyvolaný veřejně prospěšnou hlavní stavbou nezbytný je (ministerstvo připomíná, že otázkou rozhodnou v územním řízení je, zda lze teoreticky vyvlastnit, nikoliv posuzování podmínek přípustnosti vyvlastnění). To samozřejmě nic nemění na závěru, že v jiném úseku lokality N03 Dvořáková stezka záměr nevyhovuje z jiného důvodu ÚP Nelahozeves.

Ministerstvo si je vědomo, že se tímto zčásti odchýlilo od části **odůvodnění** závazného stanoviska krajského úřadu (oddělení územního plánování), který argumentoval tak, že pozemní komunikace doplňuje dráhu ve smyslu § 5 odst. 1 zákona o dráhách. Jeho posouzení jednak neobstálo u MMR, jednak posouzení podle § 96b stavebního zákona, ačkoliv může pochopitelně existovat určité překrytí, nemůže sloužit jako závazné posouzení náležitostí žádosti – v tomto případě dle § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Podle § 96b odst. 3 stavebního zákona jsou předmětem posouzení tato hlediska: politika územního rozvoje, územně plánovací dokumentace, uplatňování cílů a úkolů územního plánování. Pro vypořádání se s námitkou směřující k náležitostem žádosti bylo ministerstvo oprávněno provést vlastní posouzení.

Výše uvedeným je převážně vypořádána i odvolací argumentace Marina Vltava, s. r. o., a Ing. Dagmar Kejmarové.

Jiří Hájek a Olga Hájková ještě namítli, že se krajský úřad nevyjádřil k nepřiměřenosti a neodůvodněnosti trvalých záborů. Bez ohledu na (ne)vypořádání krajským úřadem tato námitka **nemůže být důvodná** už ze své povahy. Přiměřenost trvalých záborů směřuje do zkoumání otázky nezbytnosti, která je předmětem vyvlastňovacího řízení [§ 4 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů]. V územním řízení se zkoumá „pouze“ obecná otázka, zda lze pozemek nebo stavbu teoreticky vyvlastnit (srov. např. rozsudky č. j. **10 As 294/2016-29 ze dne 02.03.2017**, č. j. **6 As 231/2016-40 ze dne 22.03.2017** nebo č. j. **2 As 21/2016-83 ze dne 26.07.2016**). Účelem je posouzení veřejné prospěšnosti stavby, nikoliv posuzování přiměřenosti rozsahu trvalých záborů. S případnou excesivností a otázkou (ne)zbytnosti záborů se musí potýkat Správa železnic v případném vyvlastňovacím řízení, pokud příprava rekonstrukce tunelů dospěje do takové fáze.

K argumentaci Ing. Dagmar Kejmarové (a Petra Kejmara) a Marina Vltava, s. r. o., která směřovala velmi do otázky odůvodnění nezbytnosti posunu kolejí a zbytečnosti záměru, ministerstvo nad rámec uvedeného uvádí, že územní řízení není úplně platformou pro podrobné odůvodňování každého aspektu projektování, proč stavba nebyla navržena jinak. Příloha č. 3 vyhlášky o dokumentaci staveb předpokládá určité popisy dopravní koncepce jen v části B.2.1 Základní charakteristika stavby a jejího užívání u písm. d), což dokumentace, má-li jít o **základní** charakteristiku, splňuje (str. 13 a násl. souhrnné technické zprávy). Jinak vyhláška o dokumentaci staveb se zdůvodňováním volby řešení počítá jen úzce u navrhovaných objektů technologické části (D.1 bod 1.), nikoliv stavební části, kde se zdůvodňují jen úpravy a využití stávajících konstrukcí (D.2 bod 1.). Vyžadují-li stavební úřady, musí mít také tomu odpovídající důvod pro

zastavení řízení nebo zamítnutí žádosti. Pro podrobné neodůvodnění potřeby záměru, které nenaplní subjektivní nároky účastníků řízení, dle názoru ministerstva nelze řízení zastavit ani žádost zamítnout.

Celá polemika působí víceméně jako argumentace ve vyvlastňovacím řízení při poměrování, zda převažuje konkrétní veřejný zájem nad zachováním práv vyvlastňovaného, a argumentace k hodnotě domu [srov. možnost zvýšení náhrady soudem vzhledem k významu historického a pro podnikání dle § 28 odst. 3 písm. c) a d) zákona o vyvlastnění]. V územním řízení se ale může hodnotit teoretická možnost vyvlastnění. Ačkoliv ministerstvo zaujalo úvodem východisko, že vypořádá všechny námitky, pokud záměr neobstál mj. z hlediska cílů a úkolů územního plánování a nelze vyvlastnit, jakékoliv další vypořádávání by u této námítky bylo skutečně v akademické rovině.

Vzhledem k obecným konstatováním Správy železnic ve vyjádření k odvoláním (body 20 a 21) ministerstvo nemá nad rámec uvedeného již co dodávat.

Odstřely, ražba tunelu a svážné štoly, sesuv, staveniště dočasné ražené štoly (JUDr. Markéta Vajnerová, Klára Stádník a Petr Stádník - body II., III.):

Ministerstvo v první řadě uvádí, že popis poruchových zón kvůli tzv. kralupskému zlomu v blízkosti jejich nemovitostí není domněnka odvolatelů. Tento stav se podává z podkladů pro vydání rozhodnutí, např.: „*V blízkosti zájmového území se nachází kralupský zlom se severojižním průběhem dislokující karbonské horniny, podél něhož došlo k poklesu křídové tabule o cca 20 m. V souvislosti se zlomem se v horninách vyskytují drobné vertikální poruchové zóny. Díky intenzivnější erozní činnosti pak mohou být rozšířeny a tím mohou narušovat kompaktnost souvrství a jeho stabilitu. Významnější erozní rýha se nachází v severním předpolí tunelů a také pravděpodobně mezi prostředním a severním tunelem, kde je erodovaný svah zajištěn opěrnou zdí.*“ (str. 62 dokumentace EIA; obdobně str. 15 závěrečné zprávy geotechnického a stavebně technického průzkumu – 4G consite, s. r. o., odpovědný řešitel RNDr. Jiří Tomášek, ČKAIT 0007274, 09/2018).

Vzhledem ke vzdálenosti nemovitých věcí odvolatelů a jejich situování nad stávající tratí a výše popsaného je zřejmé, že jejich vlastnické právo může být územním rozhodnutím přímo dotčeno (o tom nepochyboval ani krajský úřad). **Jinou otázkou je, zda krajský úřad správně kompletně odkázal na stavební řízení**, „*ve kterém bude třeba zkoumat i otázku realizace záměru a tedy i případná související opatření*“ a spokojil se s žadatelčím vyjádřením, že v projektové dokumentaci budou vytipovány objekty, u kterých bude před zahájením stavby provedena pasportizace.

Odvolatelé toto vypořádání rozporují tak, že není možné ve stavebním řízení povolovat neumístěné stavby (např. opěrná zeď, nebyla-li by umístěna). Opatření proti sesuvu půdy by měla být řešena v územním rozhodnutí.

Ministerstvo shledává odvolací námítky **zčásti za opodstatněné** v tom rozsahu, že krajský úřad měl podmínkami územního rozhodnutí, pokud by byly splněny podmínky pro jeho vydání, učinit závaznými některá doporučení plynoucí z dokumentace (podrobnosti níže). Samozřejmě vzhledem k nepřipustnosti záměru je další vypořádání odvolacích námitek činěno jen z důvodů, které ministerstvo vyložilo výše.

V podstatě plně platí obecný popis ministerstva ke způsobu vypořádání námitek krajským úřadem (str. 39 tohoto rozhodnutí). Krajský úřad dosti redukoval namítanou materii, když vypořádání námitek koncipoval jako vypořádání „*k námítce týkající se stavu lokality „Na Skalách”*“. Jenže námítky odvolatelů **nesměřovaly jen ke stavu lokality, ten popsali, aby vyložili, proč se zcela konkrétně domáhají zabezpečení svahu a skály** na pozemku parc. č. 56/1 v k. ú. Lobeč, jenž je ve vlastnictví Správy železnic, proti sesuvu v úseku vymezeném pozemky parc. č. 82/94, 82/93 a 82/92 vše v k. ú. Lobeč.

Rovněž návrh na provedení důkazu znaleckým posudkem není „*námítka týkající se stavu lokality*“. Případný závěr, že návrh není relevantní, se má objevit v odůvodnění (§ 68 odst. 3 správního řádu), ne v „*redukci*“ podstaty námítky, jak učinil krajský úřad.

Je pravdou, jak tvrdí odvolatelé, že projektová dokumentace pro vydání stavebního povolení musí být v souladu s územním rozhodnutím [§ 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona], neboli nelze ve stavebním řízení zcela nově řešit stavební objekt, který vyžaduje umístění. Ministerstvo proto shledává z hlediska odvolacích námitek jako podstatné zodpovědět, zda ob stojí

velmi stručný odkaz krajského úřadu na stavební řízení a řešení navržené v projektové dokumentaci pro vydání stavebního povolení.

Krajský úřad vyšel primárně ze skutečností uvedených obvodním báňským úřadem (odkaz na projektovou dokumentaci) a z vyjádření Správy železnic (vytipování objektů k pasportizaci).

Podklady od obvodního báňského úřadu, závazné stanovisko zn. SBS 46574/2019/OBÚ-02/1 ze dne 14.01.2020 a vyjádření zn. SBS 11623/2021/OBÚ-02/1 ze dne 09.04.2021 (č. 70 spisu), ministerstvo pro stručnost jen shrne. Obvodní báňský úřad formuloval požadavky zejména na základě § 16a a § 28 odst. 2 a 3 z vyhlášky č. 55/1996 Sb., o požadavcích k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při činnosti prováděné hornickým způsobem v podzemí, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**vyhláška k zákonu o hornické činnosti**“ – zpracování projektu báňským projektantem, posouzení projektové dokumentace odborným znalcem, riziková analýza faktorů, geomonitoring, způsob pasportizace objektů v okolí stavby atd.).

Ministerstvo nemá důvod a ani kompetenci cokoliv z obvodním báňským uvedeného odborně zpochybňovat. Krajský úřad si ovšem zjednodušil posouzení. Pokud obvodní báňský své požadavky, podmínky a upozornění směřoval do projektové dokumentace (stavebního řízení) **nevyplývá z toho, že územně není co řešit, ale učinil tak, protože je kompetentní řešit a zabývat se ražením štol a tunelů** [činnost prováděná hornickým způsobem dle § 3 písm. i) zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů] **právě jen z hlediska povolování.**

Ministerstvo toliko rozvede svůj „neodborný“ závěr, že závazné stanovisko obvodního báňského úřadu zn. SBS 46574/2019/OBÚ-02/1 ze dne 14.01.2020 **ve skutečnosti ani není závazným stanoviskem předkládaným do územního řízení.** Proto tím spíše musí platit, co je uvedeno v předešlém odstavci. Ministerstvo písemností č. j. MD-38126/2021-930/13 ze dne 07.01.2022, kterou adresovalo obvodnímu báňskému úřadu, vyslovilo názor, že **§ 20 odst. 1 zákona o hornické činnosti nezakládá pravomoc vydávat závazná stanoviska pro územní řízení** [obvodní báňské úřady jsou **dotčeným orgánem v řízeních o povolení staveb**, jejichž součástí je činnost podle § 3 písm. i) téhož zákona]. Obvodní báňský úřad toto potvrdil ve vyjádření k žádosti o součinnost (srov.: „*Cit. souhlasné závazné stanovisko bylo OBÚ vydáno pro účely stavebního řízení v předmětné věci.*“). Jelikož by se z vyjádření obvodního báňského úřadu mohlo podávat, že dokumentace byla vadná (vizte: „*s ohledem na skutečnost, že projekt stavby neobsahoval tyto náležitosti, OBÚ stanovil požadavky k doplnění projektové dokumentace shora uvedené stavby v souladu s požadavky vyhl. č. 55/1996 Sb. pro navazující stavební řízení*“), ministerstvo pokládá pro korektnost vůči projektantům Správy železnic za vhodné zdůraznit, že dokumentace pro územní řízení, jež není projektovou dokumentací, nemůže být nedostatečná, nesplňuje-li požadavky kladené až na projektovou dokumentaci (k podrobnostem o náležitostech níže).

Předešlým odstavce je současně vypořádáno vyjádření spolku Děti Země k podkladům pro vydání rozhodnutí (část bodu 8.).

Vyhláška k zákonu o hornické činnosti zcela jasně směřuje do povolování staveb, které vyžadují ražbu štol a tunelů. To vyplývá již z obvodním báňským úřadem hojně odkazovaného **§ 16a** této vyhlášky, konkrétně z odstavce 1, podle kterého vedení podzemního díla dovoleno **jen podle projektu, který zpracoval báňský projektant²⁴⁾**, kde poznámka pod čarou 24) odkazuje na § 5b odst. 1 zákona o hornické činnosti. Podle něj může **projektovat** mj. díla v podzemí vzniklá při činnostech podle § 3 písm. i) **pouze osoba s osvědčením** odborné způsobilosti **báňského projektanta**. Podle odstavce 2 věty první a druhé téhož ustanovení odpovídá báňský projektant za správnost, celistvost a úplnost jím zpracované **projektové dokumentace** (dále jen „**projekt**“) a za **proveditelnost, technickou úroveň a bezpečnost děl a staveb uvedených v odstavci 1**, pokud byly provedeny podle jím zpracovaného projektu. Báňský projektant je povinen **zpracovat projekt v závislosti na báňsko-technických a geologických podmínkách** vyplývajících z podkladů předložených zadavatelem tak, aby projekt umožnil bezpečné provedení a užívání uvedených děl a staveb v souladu s jejich účelem.

Doložení projektu zpracovaného báňským projektantem předepisuje vyhláška č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb, ve znění vyhlášky č. 251/2018 Sb., (dále jen „**vyhláška o projektové dokumentaci dopravních staveb**“) pro stavební povolení (příloha č. 3, bod 7. dokladové části) a pro provádění stavby (příloha č. 4, bod 2. dokladové části).

Vyhláška o dokumentaci staveb v příloze č. 3 **neukládá doložení projektu zpracovaného báňským projektantem**. Předepisuje však v části D.2 dokumentace pro každý objekt zpracovat:

1. Technická zpráva - koncepce řešení, popis současného stavu, navrhované řešení, zdůvodnění úprav a využití stávajících konstrukcí, návrh koncepce technického řešení jednotlivých objektů, s údaji o hlavních technických parametrech,

2. Výkresová dokumentace - zakreslení současného a navrhovaného stavu, popřípadě mezistavů a jejich řádného a přehledného grafického rozlišení, podle potřeby a charakteru objektu. Výkresy je nezbytné zpracovat do podrobností, které určí umístění stavby v území a zajistí stanovení potřebného trvalého a dočasného záboru pozemků a staveb nebo jejich částí, popřípadě jiného dotčení pozemků a staveb nebo jejich částí.

U inženýrských objektů, tj. i tunelů, se dle jejich charakteru dokládají zejména situace a příčné řezy, případně podélné řezy.

Pokud tedy krajský úřad výslovně neuvedl nic k návrhu odvolatelů na znalecké zkoumání v územním řízení, pak odkaz krajského úřadu na podmínky obvodního báňského úřadu v zásadě znamená implicitní vypořádání námitek, tudíž nepochybil. Znalecké zkoumání nedává pro územní řízení smysl, **když projekt báňského projektanta se zpracovává pro účely povolení stavby a projektovou dokumentaci posuzuje před zahájením prací odborný znalec** (§ 28 odst. 2 vyhlášky k zákonu o hornické činnosti, § 5c odst. 1 tohoto zákona). Až součástí projektu je riziková analýza faktorů ovlivňujících bezpečnost provádění díla a objektů v dosahu možného ovlivnění na základě celkového vyhodnocení výsledků geologického a inženýrskogeologického průzkumu, požadavky na náplň a rozsah geomonitoringu, stanovení zóny ovlivnění s ohledem na vyvolané deformace nadloží, výpočet, který modeluje chování horninového masivu při ražbě v daném kvazihomogenním celku s navrženým způsobem zajištění stability výrubu (§ 16a odst. 3 až 5 vyhlášky k zákonu o hornické činnosti).

Relevantní části dokumentace jsou opatřeny otiskem razítka **Ing. Tomáše Zítka, ČKAIT 0701444**, autorizovaného inženýra pro obor geotechnika (IG00). Rozsah autorizace pro tento obor: zakládání staveb, podzemní stavby, zemní a horninové konstrukce ve složitých případech a stavby pro ukládání odpadů (<https://www.ckait.cz/rozsah-oboru-a-specializaci>). Ing. Tomáš Zítka je dále veden státní báňskou správou **jako odborný znalec** podle § 5c zákona o hornictví – kterých je v celé ČR pouhých 16 fyzických osob a 9 právnických osob (<http://www.cbusts.cz/cs/evidence/reg-ic>; cit. 17.01.2022, kdy internetová stránka obsahovala údaj „Naposledy změněno čtvrtek, 13 leden 2022 11:27“) – **a jako báňský projektant s osvědčením v plném rozsahu**, tj. i pro práce podle § 3 písm. i) zákona o hornictví. Tento rozsah odbornosti je uveden např. na str. 27 technické zprávy SO 10-25-08 (geotechnický monitoring). Ministerstvo při existenci pro územní řízení předpokládaných průzkumů (k tomu podrobněji dále) nemá důvod pochybovat o tom, že by dokumentace (poplatně tomuto stupni přípravy) vycházela z neodborného návrhu opatření proti negativním účinkům ražby tunelů a svážné štoly, nebo je neodborně hodnotila.

Vzhledem k náležitostem části D.2 dokumentace shrnutým výše, která předpokládá popis tunelů, a k připojení rozsáhlých zpráv z geotechnického, stavebnětechnického a inženýrskogeologického průzkumu v dokladové části dokumentace však ministerstvo zastává názor, že **krajský úřad měl věnovat více prostoru vypořádání námitek k zabezpečení svahu**.

Vždyť z obvodním báňským úřadem uvedeného **§ 16a** vyhlášky k zákonu o hornické činnosti, konkrétně **odstavce 2 věty první** vyplývá, že podkladem pro zpracování projektu **geologický a inženýrskogeologický průzkum**, který musí být **zpracován a vyhodnocen podle zvláštních předpisů²⁵⁾** před zahájením prací na projektu. Poznámka pod čarou 25) odkazuje na vyhlášku **č. 369/2004 Sb.**, o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek, ve znění vyhlášky č. 18/2009 Sb., podle jejíhož § 3 odst. 4 se **inženýrskogeologický průzkum** člení na

a) etapu **orientačního** inženýrskogeologického průzkumu, která zahrnuje soubor prací potřebných ke zjištění **základních charakteristik** inženýrskogeologických poměrů území a k posouzení možnosti a vhodnosti území k výstavbě nebo k jinému využití. Dále zahrnuje práce pro zjištění rizikových geomechanických jevů a procesů. **U sesuvných území a řícení skal se v této etapě zkoumají příčiny vzniku geomechanických jevů a procesů a posuzuje se potřeba jejich stabilizace, popřípadě sanace**. Práce jsou prováděny **v podrobnostech potřebných pro zpracování územně technických**

- podkladů** podle zvláštních právních předpisů [obsoletní odkaz na zákon č. 50/1976 Sb., § 3 odst. 2 písm. d), nyní zřejmě územně analytické podklady; pozn. ministerstva] nebo ke stanovení území se zvláštními podmínkami geologické stavby,
- b) etapu **podrobného** inženýrskogeologického průzkumu, která zahrnuje soubor prací **k objasnění inženýrskogeologických poměrů místa navrženého pro provádění stavby**, zkoumaného horninového prostředí (masivu), jiné činnosti podle zvláštních právních předpisů a **stanovení inženýrskogeologických podmínek jejího provádění**. Práce jsou v této etapě prováděny **v kvalitě a podrobnostech potřebných pro územní rozhodování nebo povolení staveb** a činností podle zvláštních právních předpisů.

Proto také žadatelka připojila v dokladové části dokumentace výsledky průzkumů.

Funkcí zpráv o průzkumech není být připojeny k dokumentaci, aby byla rozsáhlejší, ale aby se s nimi krajský úřad seznámil a i na základě nich vypořádal námitku, ať už nevyhověním, nebo stanovením podmínky podle § 92 odst. 1 stavebního zákona (vizte pojednání o podmínkách na str. 39 tohoto rozhodnutí). Tímto ministerstvo neříká, že stavební úřady mají rozumět geologii, inženýrské geologii, geotechnice aj. oborům a domýšlet si laické podmínky, ale že zprávy o výsledcích průzkumů nacházející se v dokladové části dokumentace, **obsahují nějaké závěry nebo doporučení** (nebo na základě nich jsou takové **závěry a doporučení zformulovány projektantem**), jsou podkladem pro vydání rozhodnutí, který se hodnotí podle § 50 odst. 4 správního řádu.

Jelikož pro účely dokumentace objektů (Ing. Tomáš Zítka, D.2.1.7, technické zprávy)

- SO 10-25-01 galerie nového 1-k tunelu v km 438,749–438,771,
- SO 10-25-02 nový 1-k tunel v km 438,771–439,221

a dokumentace objektu (Ing. Tomáš Zítka, D.2.1.4, technická zpráva)

- SO 10-24-01 zajištění skalního odřezu před vjezdovým portálem v km 438,712–438,760,

kteří se týkají lokality, v níž mají odvolatelé své nemovité věci, projektant převzal závěry geotechnického průzkumu z části J.1, příp. J.2 dokumentace (str. 5 technických zpráv) a zformuloval „**požadavky na další stupeň**“ (str. 10 u SO 10-25-01 a 02, str. 7–8 u SO 10-24-01), je nabíledni takové podmínky **stanovit podle § 92 odst. 1 stavebního zákona jako podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro projektovou přípravu stavby**. Stručně jde o: prohlídka skalní stěny odborným geologem, doplňkové vrty, sondy, laboratorní analýza hornin, u odstřelu vyjádření/posudek speciality na trhací práce). Tyto požadavky přitom Správa železnic přehledně shrnula hned v průvodní zprávě dokumentace jako jeden z podbodů části A.2.4. **Není-li takové doporučení nebo požadavek uložen jako podmínka, ale ani není taková část dokumentace ověřena ve smyslu § 92 odst. 4 stavebního zákona, pak je obtížně vymahatelná**, ačkoliv z podkladů pro vydání rozhodnutí plyne její opodstatněnost.

Z dokumentace objektů (D.2.1.7, SO 10-25-08 geotechnický monitoring) se také podává, že v lokalitě zajištění skalního odřezu (SO 10-24-01) „pod nemovitostmi“ odvolatelů u galerie nového tunelu (SO 10-25-01) jsou navrženy trigonometrické body (3×3) a provádění inklinometrických měření (3 inklinometry). Tento návrh také nevyovídá o nedostatečnosti dokumentace.

Vzhledem k odvolacím námitkám, ale i proto, že je nepochybně přítomen veřejný zájem (z připojených průzkumů vyplývá, že geologické poměry nejsou v dané lokalitě zdaleka ideální) ministerstvo **přezkumem přesahujícím i do správnosti** napadeného rozhodnutí (zákonosti se však týká také – § 2 odst. 4 a § 50 odst. 3 správního řádu) musí dále vytknout krajskému úřadu, že (kdyby byl důvod pro umístění stavby) **nevyužil podle § 92 odst. 1 části věty první za prvním středníkem stavebního zákona možnosti uložit zpracování dokumentace pro provádění stavby** podle přílohy č. 4 vyhlášky o projektové dokumentaci dopravních staveb, neboť posouzení veřejných zájmů při provádění stavby za těchto okolností zjevně vyžaduje uložení této povinnosti. Ze stejného důvodu platí, že krajský úřad nesprávně neřešil podmínky ve smyslu předchozího odstavce u všech stavebních objektů části dokumentace (D.2.1.7, železniční tunely), tj. pro všechny stavební objekty řady SO 10-25-xx a SO 10-28-01.

Určitým **pochybením krajského úřadu také zůstává, že nevážil** ministerstvem výše zmíněné a nikoliv nepodstatné části dokumentace (dokumentaci objektů) **vybrat ve smyslu § 92 odst. 4 stavebního zákona jako přílohu napadeného rozhodnutí** (opět přesahuje též do přezkumu správnosti) – opět za předpokladu, že by záměr byl umístitelný. **Nelze se automaticky bez zohlednění konkrétních skutečností obsažených v dokumentaci omezit na zákonné minimum stran příloh**, které se žadatelce ověří po případné právní moci územního rozhodnutí

(§ 92 odst. 4 stavebního zákona, § 9 odst. 8 vyhlášky č. 503/2006 Sb.). V územním rozhodnutí **musí být napsáno**, aby bylo jasné řešení otázky, která byla předmětem rozhodování, **jaké přílohy jsou jeho součástí** (srov. znovu § 9 odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb.). Možná rozsáhlost je důsledkem rozsáhlosti záměru, ne důvodem tak nečinit.

Jinak ministerstvo **nemá námitku za opodstatněnou**, konkrétně v tom rozsahu, jímž se odvolatelé domáhají dalšího opatření k zabezpečení svahu při ražbě tunelu jinak, než předpokládá dokumentace. Jak ministerstvo vyložilo výše, **podrobnosti se skutečně mají řešit v projektové dokumentaci**. Předložená dokumentace v části D.2 k dokumentaci objektů (D.2.1.7, Ing. Tomáš Zítka, ČKAIT 0701444) splňuje požadavky vyhlášky o dokumentaci staveb. Zejména je z dokumentace objektů zřejmá koncepce řešení, navrhované řešení, hlavní parametry, ve výkresech (půdorysy, řezy) jsou podrobně znázorněny podstatné skutečnosti, mezistavy; je zřejmé schéma postupu výstavby. Vše v podrobných měřítkách tak, že určují umístění stavby a stanovení trvalého záboru. Zabezpečením se zabývá.

Samozřejmě nelze 100% zaručit, že na základě podrobnějšího průzkumu (vizte např. zmíněný § 16a odst. 2 vyhlášky k zákonu o hornické činnosti) nevystane za účelem zabezpečení potřeba jiných stavebních objektů vyžadujících umístění. Vzhledem k porovnání výše shrnutých požadavků vyhlášky o dokumentaci staveb, vyhlášky o projektové dokumentaci dopravních staveb, § 16a vyhlášky k zákonu o hornické činnosti a úloze báňského projektanta a odborného znalce však **není účelem rozhodování v územním řízení precizace veškerých v úvahu připadajících opatření**.

Bezpečnost dopravy na silnici III/10149, § 24e odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. (JUDr. Markéta Vajnerová, Klára Stádník a Petr Stádník – bod IV.):

Ministerstvo souhlasí s názorem odvolatelů o nepřípadnosti způsobu vypořádání jejich námítky krajským úřadem, který uvedl: „*K námitce týkající se silnice III/10149 je především třeba uvést, že se nejedná o námitku, kterou by účastník mohl v řízení uplatnit, resp. neuvádí žádné skutečnosti, které by dovozovaly dotčení jeho vlastnického práva. Námitka pak cílí do problematiky realizace stavby a jak již výše bylo uvedeno, touto otázkou se bude zabývat stavební úřad ve stavebním řízení.*“

Podle § 89 odst. 4 stavebního zákona mohli odvolatelé uplatnit takto věcně zaměřenou námitku, neboť mohli uplatňovat námítky **proti projednávanému záměru** v rozsahu, jakým **může být jejich právo přímo dotčeno**.

Obsahem vlastnického práva je mj. oprávnění věc užívat v právními předpisy dovolených mezích. Jelikož jde o nemovité věci – stavby pro bydlení a příjezd po silnici III/10149 je vzhledem k místním poměrům jediný (což je notorieta), může být přímo dotčeno vlastnické právo odvolatelů k jejich nemovitým věcem tím, že silnice bude využívána pro přístup k dočasnému staveništi ZS2 a současným působením nepřímých imisí spjatých s dočasnou stavbou (ty představují omezení vlastnického práva), tudíž v souhrnu konkrétních okolností neobstojí argumentace krajského úřadu. Jde o námitku občanskoprávní povahy ve smyslu § 89 odst. 6 věty druhé stavebního zákona.

Odkaz krajského úřadu na stavební řízení je sice zčásti správný, protože podrobnosti se skutečně řeší ve stavebním řízení, ovšem součástí projednávaného záměru jsou i dočasná zařízení stavenišť, část dokumentace B.8 Zásady organizace výstavby podle vyhlášky o dokumentaci staveb předpokládá alespoň obecné řešení této otázky už v územním řízení a § 24e vyhlášky č. 501/2006 Sb. upravující požadavky na stavenišť je zařazen do hlavy II rubrikované „*požadavky na umístování staveb*“.

Odvolatelé se stran otázky bezpečnosti provozu na silnici III/10149 domáhali přezkumu „*stanoviska*“ dotčeného orgánu jemu nadřízeným správním orgánem. Tj. **uceleně a konkrétně napadli otázku** provozu na konkrétní pozemní komunikaci. Dostali tak požadavku konkrétnosti a materiálně šlo o námitku směřující do konkrétní odborné otázky.

Ministerstvo se tedy obrátilo s požadavkem na poskytnutí součinnosti na Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, které vydalo jako dotčený orgán podle § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon o pozemních komunikacích**“) stanovisko č. j. **KRPS-719-5/ČJ-2020-010606 ze dne 31.01.2020**. Jde o stanovisko, které není závazným stanoviskem (§ 44 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích), proto nepřipadá v úvahu jeho přezkum nadřízeným správním orgánem jako je tomu u závazných stanovisek.

Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, považuje za vhodný návrh dopravně inženýrského opatření jednosměrný provoz, řízení provozu světelným signalizačním zařízením apod.; pak lze umožnit vjezd nákladním automobilům na tuto komunikaci, na kterou je jim jinak zakázán. Neshledalo důvod k revizi původního stanoviska.

Dále se ministerstvo obrátilo na odbor dopravy krajského úřadu s názorem, že v řízení nebylo (by mohlo chybět) jeho závazné stanovisko z hlediska řešení silnic III. třídy [§ 40 odst. 3 písm. f) zákona o pozemních komunikacích], neboť se nenachází v dokladové části dokumentace a ani krajský úřad výzvu č. j. 145242/2020/KUSK ze dne 13.10.2020 podle § 2 odst. 7 liniového zákona neshledoval na odbor dopravy krajského úřadu. Takto ministerstvo postupovalo, jelikož městský úřad v nepříliš odlišné situaci vydal závazné stanovisko z hlediska řešení místních a účelových komunikací a Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, p. o., (dále jen „**Krajská správa a údržba silnic**“) vydala „**vyjádření**“, v němž uplatnila podmínky formulačně nasvědčující tomu, že se záměrem „řeší“ mj. silnice III. třídy. Odbor dopravy krajského úřadu ministerstvu nicméně sdělil, že závazné stanovisko nevydá, neboť v územním řízení nejde o výstavbu mj. silnic III. třídy, což pokládá za „řešení“ silnic III. třídy.

„**Vyjádření**“ Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje zn. **2009/20/KSUS/MHT/SUL ze dne 10.03.2020** je zčásti stanoviskem podle § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, neboť předmětem činnosti Krajské správy a údržby silnic dle obchodního rejstříku je mj. „**výstavba, správa, oprava, údržba a majetková správa silnic a jejich součástí a příslušenství ve vlastnictví Středočeského kraje**“. Vyjádření se vztahuje primárně právě na napojení staveniště ZS2 na silnici III/10149 (parc. č. 403/1 v k. ú. Lobeč). Přezkum stanoviska vlastníka (správce) VDTI je vyloučen; jde o (odborný) podklad připojovaný k žádosti. Z vyjádření plyne, že Krajská správa a údržba silnic požadovala, aby sjezd splnil potřebné požadavky a parametry. Dále požadovala nepoškozovat a neznečišťovat silnici a neohrožit bezpečnost a plynulost provozu s tím, že žadatelka případné poškození oznámí a odstraní na své náklady.

Ministerstvo pokládá závěry Krajské správy a údržby silnic a Krajského ředitelství policie Středočeského kraje za plně postačující pro fázi územního řízení. Úkolem územního řízení není podrobné řešení organizace výstavby ve všech souvislostech, proto výše uvedené podklady řeší napojení staveniště a potřebný „standard“ staveništní dopravy i z hlediska bezpečnosti provozu. Zároveň je jasné, že když ÚP Kralupy vymezuje plochu změn v krajině K22 právě „**pro zařízení staveniště a vyústění svážné stoly při realizaci stavby „Rekonstrukce nelahozevských tunelů**“, **činí tak při vědomí existence této jediné možné přístupové pozemní komunikace**. Principiálně tedy nemůže být vyloučeno její využití, jinak by absurdně ÚP Kralupy vymezoval plochu, jejíž vymezené využití je *a priori* neuskutečnitelné.

Okrajově se tématu týkalo i „**vyjádření**“ Městského úřadu Kralupy nad Vltavou, odboru dopravy, č. j. **MUKV 1973/2020 OD ze dne 06.01.2020**, který jako příslušný silniční správní úřad mj. ve věcech silnic III. třídy a speciální stavební úřad ve věcech silnic poskytl 11bodové vyjádření. Toto vyjádření ministerstvo neshledalo jako relevantní pro vypořádání námitek, jelikož jej vydal s odkazem na zčásti neúplnou citaci § 40 odst. 4 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, které konkrétní pravomoc v této otázce nezakládá – na rozdíl od výše uvedených subjektů.

Podle § 24e odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se staveniště musí zařídit, uspořádat a vybavit příslušnými trasami pro dopravu materiálu tak, aby se stavba mohla řádně a bezpečně provádět. Nesmí docházet k ohrožování a obtěžování okolí, zejména hlukem a prachem, nad limitní hodnoty stanovené jinými právními předpisy, k ohrožování bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, ke znečišťování pozemních komunikací, ovzduší a vod, k omezování přístupu k přilehlým stavbám nebo pozemkům, k sítím technického vybavení a požárním zařízením. Staveniště musí být oploceno.

Skutečnost, že ministerstvo výše vysvětlilo, že se vlivy umístěvaného dočasného staveniště řeší i v územním řízení, však **neznamená, že se řeší stejně jako u trvalých staveb**. Je rozdíl mezi imisemi z dočasných staveb a trvalých staveb. Ne náhodou výše citované ustanovení stanoví (speciálně k požadavku nezhorsit kvalitu prostředí, která se výlučně na limity neváže), že nesmí docházet k obtěžování zejména hlukem a prachem nad limitní hodnoty stanovené jinými právními předpisy. Je tomu tak proto, že na rozdíl od trvalých staveb jde o dočasné vlivy. Kdyby i staveniště musela být hodnocena z hlediska kvality prostředí, některé stavby by nebylo možné umístit a vybudovat. U dočasného staveniště proto neplatí, že jsou stavební úřady povinné zabývat se záměrem i jiným hlediskem než dodržením hlukových limitů.

Území dotčené vlivy stavby (JUDr. Markéta Vainerová, Klára Stádník a Petr Stádník - bod V.):

Úvodem ministerstvo konstatuje, že odvolatelé nepochybně **nejsou** podle § 89 odst. 4 stavebního zákona věcně **legitimováni** namítat, že jako část území dotčeného vlivy stavby (ne)jsou určité pozemky **kdekoliv v rámci stavby**. Logicky tedy nemohou napadat napadené rozhodnutí věcně širěji zaměřenými odvolacími námitkami. Na druhou stranu je vymezení území dotčeného vlivy stavby nezbytnou náležitostí územního rozhodnutí podle § 9 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 503/2006 Sb., tj. otázkou, kterou je třeba se v určitém „minimálním“ rozsahu otázky zákonnosti věnovat v přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť tímto se mají stavební úřady zabývat z úřední povinnosti pokaždé. I bez této „námitky“ (resp. upozornění odvolatelů) ministerstvo shledalo, že území dotčené vlivy stavby (str. 7 napadeného rozhodnutí) krajský úřad nevymezil na základě jasných a srozumitelných kritérií.

Krajský úřad velmi nepřesně uvedl, že toto území určuje ochranným pásmem, které zasahuje na vyjmenovaných několik pozemků. Bez jakékoliv kontextu by se nabízelo uvažovat ochranné pásmo dráhy. Při zohlednění katastrálních situačních výkresů ministerstvo zjistilo, že o ochranné pásmo dráhy jde u některých z uvedených pozemků **jen tehdy, pokud na pozemek nezasahovalo dosavadní ochranné pásmo dráhy, ale nově bude** (vzhledem k narovnání trati ochranné pásmo mění, u nového tunelu se směrem k Lešanům zvětšuje více – zde jde o novostavbu, tj. největší rozdíl oproti stávajícímu ochrannému pásmu dráhy). Jde o pozemky parc. č. 102/3 a 96/7 v k. ú. Lobeč. U pozemků parc. č. 88/26, 82/92, 88/8 a 88/7 jde však o „vliv“ dočasného záboru pozemků kvůli dočasné vodovodní přípojce (SO 10-51-05) pro staveniště ZS2. Pozemek parc. č. 534/4 v k. ú. Lobeč pak krajský úřad (pokud měl jako parametr ten, který ministerstvo dovozuje výše) nezamýšlel uvést, protože ten je přímo dotčen umístěním propustku v ev. km 438,662, což vyplývá z výčtu pozemků dotčených umístěním stavby na str. 2 nahoře napadeného rozhodnutí, jakož i z technické zprávy dokumentace tohoto stavebního objektu (SO 10-21-01.2, D.2.1.4, Ing. Radek Šlachta, ČKAIT 1003829).

Ministerstvo v souvislosti s ochranným pásmem dále **nesouhlasí s krajským úřadem vymezeným územím dotčeným vlivy stavby** (tím i s vymezením účastníků řízení odvozených od věcných práv k sousedním pozemkům náležejícím do území dotčeného vlivy stavby). Obecně platí, že možnost přímého dotčení vyjadřuje pozemky s potenciálem dotčení, kdežto území dotčené vlivy stavby zahrnuje pozemky s jistým dotčením. V nynějším řízení jsou však i objekty dotčené IPO v obci Nelahozeves za ochranným pásmem (vizte pasáž o vypořádání námitek stran hluku – IPO na str. 55).

Krajský úřad na str. 20 a 21 napadeného rozhodnutí v zásadě s nijakým odůvodněním uvedl výčet sousedních pozemků. Tento výčet zčásti odpovídá názoru žadatelky, který byla povinna vyjádřit [§ 45 odst. 1 věta druhá správního řádu, příloha č. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., část B bod 4. – vyjádřeno v části E.5.2-1 dokumentace, revize 06/2020, Ing. Petr Okruhlica] – spojení „zčásti odpovídá“ není myšleno negativně, protože krajský úřad doplnil mnohé pozemky, které Správa železnic neuvedla, některé ovšem naopak nepřevzal.

Jelikož krajský úřad žádný názor nevyjádřil, ministerstvo nemá co přezkoumat. Sousedními pozemky (stavbami) ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a současně územím dotčeným vlivy stavby musejí být ty, které se nacházejí v ochranném pásmu (jakémkoliv, nejen dráhy, ačkoliv o její ochranné pásmo jde primárně).

Není možné nevzít za účastníky řízení ty osoby, které mají vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemkům (stavbám na nich), **kteří sice už jsou zasaženi jakýmkoliv ochranným pásmem (primárně samotné dráhy) a územní rozhodnutí povede k většímu rozsahu tohoto zasažení** – k rozšíření ochranného pásma. Ochranné pásmo je přímý důsledek územního rozhodnutí a působí omezení vlastnického práva (u dráhy § 9 zákona o dráhách), což bezpochyby představuje možnost přímého dotčení věcných práv k takovým pozemkům.

Další pozemky v ochranných pásmech stavebních objektů (primárně opět dráhy) do území dotčeného vlivy stavby **patří také, byť se ve vztahu k nim nemusí ochranné pásmo měnit** (náležely do něj celé a nadále budou). Ministerstvo u této úvahy vážilo případný protiargument, že pozemek, který se celý nachází v ochranném pásmu dráhy a nadále se v něm má celý nacházet, nemůže být sousedním ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, protože se pro něj nic nemění. Tento výklad působí na první pohled logicky, ovšem ministerstvo na něj nepřistoupilo z následujících důvodů.

Kompletní nové řešení dráhy v předmětném úseku, které vyžaduje umístění v územním řízení (tj. nejde o stavební úpravy nebo udržovací práce) a nejde ani o přístavbu nebo nástavbu,

vylučuje, aby šlo o změnu dokončené stavby ve smyslu § 2 odst. 5 stavebního zákona. Žadatelkou užitý pojem „rekonstrukce“ nemá žádný význam z toho hlediska, že by snad nešlo o novou stavbu (což stvrzuje i žadatelka, která žádá o umístění stavby). Zákon o dráhách ani liniový zákon v tomto žádnou zvláštní úpravu neobsahující – např. definici rekonstrukce či modernizace jako jakéhosi „mezistupně“, které už nejsou změnou dokončené stavby dráhy, ale ještě nejsou „plnohodnotnou“ novostavbou dráhy.

K. ú. Lobeč: Geometrická poloha koleje se sice mění jen málo, nicméně přesto je předmětem záměru stavby nový železniční spodek a svršek, navíc s paralelní novou přístupovou požární komunikací (SO 10-30-03), kterou ministerstvo hodnotí jako stavbu zabezpečující dráhu (§ 5 odst. 1 zákona o dráhách), neboť slouží společně s požární nádrží u tunelových portálů k zajištění požární bezpečnosti tunelů, které jsou stavbami železničního spodku [§ 1 odst. 1 písm. c vyhlášky č. 177/1995 Sb.]. Těžko tedy za těchto okolností dospět k závěru, vzhledem k § 4 odst. 1 zákona o dráhách, že u pozemků, které byly a budou v ochranném pásmu, je *a priori* vyloučena i jen možnost přímého dotčení ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o dráhách a že by šlo o území nedotčené vlivy stavby. Skutečnost, že se u těchto pozemků objektivně zjevně snižuje rozsah relevantních námitek, nemůže vést k odepření postavení účastníka řízení. Účastenství a důvodnost námitek jsou dvě odlišné skutečnosti.

K. ú. Nelahozeves: Je evidentní, vzhledem k podstatným rozdílům „staré“ a nově navržené dráhy, že sousedními pozemky mají být všechny v ochranném pásmu dráhy.

Ministerstvo u této otázky nenachází racionální důvody pro kazuistické zdůvodňování v podstatě u každého pozemku, který se nachází nyní a dále bude nacházet v ochranném pásmu, zda má nebo nemá být pozemkem ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Od toho je neurčitý právní pojem „*může být přímo dotčeno*“, který umožňuje činit úvahy více stylem *en bloc*, než kazuistické úvahy jednotlivě pro několik set pozemků. Ministerstvo tedy nevytýká krajskému úřadu, že měl být neúměrně konkrétní, ale že nevyvinul žádnou snahu.

U některých pozemků vymezených krajským úřadem ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona by sice bylo možné se potenciálně zabývat, že jimi ani nemusejí být (především takové, které jsou sice přímo mezujícími k pozemkům dotčeným umístěním stavby, ale tento pozemek je tak rozsáhlý – např. 403/1 v k. ú. Lobeč, že místo jejich společné hranice, díky které je měl krajský úřad za sousední, protože jsou přímo mezující, je poměrně dost anebo velice vzdálené od části pozemku), ovšem toho se námitka odvolatelů vůbec netýkala a redukovat účastníky řízení, které krajský úřad již vymezil jako účastníky řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, by již bylo za hranicí mezi přezkumem.

Odvolateli zmíněný pozemek parc. č. 132/10 v k. ú. Nelahozeves je dotčen náhradní výsadbou. Lépe řečeno byl dotčen, neboť závazné stanovisko městského úřadu ve věci kácení a náhradní výsadby zrušil KÚ OŽPZ. Ministerstvo nevidí důvod, proč by pozemky dotčené náhradní výsadbou neměly být zahrnuty do území dotčeného vlivy stavby (vyvolává-li stavba kácení, ekologická újma se kompenzuje náhradní výsadbou na jiném pozemku).

Přímo k odvolacím námitkám lze shora uvedené úvahy aplikovat tak, že pozemky parc. č. st. 1089 a st. 1110 v k. ú. Lobeč zahrnuje do území dotčeného vlivy stavby. Jde však o změnu víceméně nevýznamnou, jelikož u pozemku parc. č. st. 1089 se rozsah ochranného pásma mírně zmenšuje, druhý jím dotčen nebyl a nemá být. Podstatné pro všechny odvolatele je dle názoru ministerstva hlavně skutečnost, že díky jiným pozemkům zapsaným na stejných listech vlastnictví byli účastníky řízení a došlo k vypořádání jejich námitek.

Právě z tohoto hlediska je vymezení území dotčeného vlivy stavby poněkud složitější. Vlivy stavby jsou odlišné od vlivů výstavby (odstřely, ražba). Riziková analýza faktorů ovlivňujících bezpečnost provádění díla a objektů v dosahu možného ovlivnění na základě celkového vyhodnocení výsledků geologického a inženýrskogeologického průzkumu je přitom jednak předepsána jako součást dalšího stupně dokumentace a nelze ji nyní vyžadovat jako součást dokumentace (srov. § 16a odst. 3 vyhlášky k zákonu o hornické činnosti), jednak je výslovně určena pro provádění díla (podobný rozdíl je mezi hlukem ze stavby – projíždějících vlaků a z výstavby – stavebních strojů, recyklačních linek atp., ale i třeba ražby). Ministerstvo se domnívá, že v pasáži k odstřelům, sesuvům atd. zohlednilo vše podstatné z hlediska stěžejní námitky k opatřením proti sesuvům atd., což se dá vztáhnout na celou lokalitu i pro vzdálenější objekty k bydlení.

Nedůvodnost posunu kolejí, zásah do práv k nemovitostem a popis demolice (Ing. Dagmar Kejmarová a Petr Kejmar - body II. 1., II. 2, II. 3; Marina Vltava, s. r. o. – bod III.1):

Nad rámec části již vypořádané námítky vztahující se k posunu kolejí a nedůvodnosti záborů, ministerstvo k relativně samostatnému zbytku uvádí následující.

Opět je třeba zdůraznit, jako v popisné části tohoto rozhodnutí, že Petr Kejmar nemá věcné právo k domu č. p. 16, který je součástí pozemku parc. č. st. 39/3, ale pouze k přilehlému pozemku parc. č. 296/28, oba v k. ú. Nelahozeves. Ačkoliv ministerstvo chápe, že pro zjednodušení jde o společné odvolání a odvolatelé věcná práva specifikovali, není Petr Kejmar legitimován k námitkám vztáženým k domu (srov. § 89 odst. 4 stavebního zákona), tudíž ani k odvolacím námitkám v tomto rozsahu.

Východiskem pro vypořádání jsou následující ustanovení zákona o dráhách:

- § 20 odst. 2: Vlastník dráhy celostátní a dráhy regionální je dále povinen pečovat o rozvoj a modernizaci dráhy v rozsahu nezbytném pro zajištění dopravních potřeb státu a dopravní obslužnosti území kraje.
- § 23 odst. 1 písm. h): Provozovatel dráhy celostátní je povinen provádět výstavbu, modernizaci, údržbu a opravu jím provozované dráhy v souladu s technickými podmínkami a požadavky na tuto dráhu a technickými podmínkami její provozuschopnosti a jejího styku s jinými dráhami.

Skutečnost, že se připravuje, v současnosti již intenzivněji rozvoj vysokorychlostních tratí, resp. tzv. rychlých spojení včetně RS4 (Praha–Dražďany) nemůže znamenat zastavení výstavby, modernizací atd. stávajících konvenčních částí celostátní dráhy. Z citovaného § 20 odst. 2 zákona o dráhách vyplývá povinnost i vůči dopravní obslužnosti kraje. Rychlá spojení, resp. vysokorychlostní tratě nemají obsluhovat města na kratší vzdálenosti (to by popřelo jejich smysl). Mnohá krajská města logicky nemusejí být rychlými spojeními obsluhována vůbec, popř. jen ta (nej)významnější, kde dává smysl napojení na konvenční železniční síť. Správa železnic nemůže tedy jen udržovat konvenční části celostátní dráhy tak, že bude usilovat o umístění a/nebo povolení „nepodstatných“ nebo „málo podstatných“ úprav zaměřených jen na prodloužení životnosti trati apod. Plánované, avšak nyní stále nejisté, částečné odvedení dálkové dopravy rychlými spojeními v nějakém relativně rozumném střednědobém horizontu dle názoru ministerstva nepovede automaticky ke zbytečnosti stavby rekonstrukce tunelů (byť zjevně bude muset být navržena v jiné podobě, když disponuje dvěma nesouhlasnými závaznými stanovisky). **Kromě toho s úpravami trati obecně, na úrovni poplatné tomuto nástroji územního plánování, počítají ÚP Kralupy i ÚP Nelahozeves.** Tento fakt neznámá **deklaraci, že stávající stavby jsou důležité.** Územní plánování je plánování rozvojové (srov. např. § 18 odst. 1 a 2, § 43 odst. 1 stavebního zákona). Pokud byla územně plánovací dokumentace schválena v určité podobě, je zřejmé, že **za účelem rozvoje** rámcově došlo k vyhodnocení požadavků na udržitelný rozvoj území, který sestává z pilířů sociálního, ekonomického a environmentálního. Tento výsledek nelze jen tak popřít závěrem, že kvůli plánu rychlých spojení (vysokorychlostních tratí) pozbývají smysl projekty mající za účel zlepšení provozu na stávajících konvenčních tratích, tudíž jde o zbytečný záměr.

Rychlé spojení RS4 je navíc Politikou územního rozvoje, ve znění aktualizací č. 1 až 5, (veřejně dostupná např. z: <https://www.mmr.cz/cs/ministerstvo/stavebni-pravo/koncepce-a-strategie/politika-uzemniho-rozvoje-ceske-republiky>) vymezeno jako koridor ŽD1 s těmito důvody: „**Propojení sítě vysokorychlostní železniční dopravy v ČR na Německo, spojení Prahy a měst Ústeckého kraje u koridoru. Úsek Praha–Lovosice/Litoměřice jako součást TEN-T.**“ s úkolem pro územní plánování **vymezit koridor** (plochu pro umístění vedení dopravní infrastruktury).

RS4 úsek Praha–Kralupy nad Vltavou–Most je politikou územního rozvoje vymezen jako ŽD2 s těmito důvody: „**Prověřit vymezení koridoru vysokorychlostní železniční dopravy. Propojení Prahy s Lounskem a Mosteckem, zkrácení cestovních dob v Podkrušnohoří.**“ s úkolem po územní plánování **vymezit územní rezervu, případně koridor** (účelem územní rezervy není ve smyslu § 23b stavebního zákona umístit stavbu, ale jen prověřovat potřebu využití území a plošné nároky).

Z politiky územního rozvoje tedy **v souladu s výše uvedeným vyplývá, že účelem rychlých spojení je spojit ČR, Ústecký kraj a SRN.** I druhý úsek RS4 předpokládající prověřovat spojení s Lounskem a Mosteckem zřetelně vypovídá o tom, že realizace RS4 neznámá rezignovat na rozvoj konvenční železniční sítě.

Dle názoru ministerstva nelze argumentovat malým zkrácením jízdních dob na projednávaném úseku. Při rozvoji železniční dopravní sítě nelze posuzovat přínosy izolovaně náhledem na jeden záměr. Kdyby se tento názor měl prosadit, pak by bylo fakticky povinností Správy železnic podávat žádosti jen k rozsáhlejším nebo velmi rozsáhlým úsekům celostátní dráhy, kde se i takto izolovaně ukáže větší zlepšení. Žádné takové omezení přitom z právního řádu neplyne. Podobně jako v integrálním počtu se projeví jako silný nástroj v celkovém výsledku teprve sečtení velkého množství malých příspěvků, byť jednotlivě zdánlivě nevýznamných. Nejde také jen o mechanické porovnávání jízdních dob, ale o více aspektů – zvýšení bezpečnosti a plynulosti dopravy atd. I u pozemních komunikací se podobně provádějí tzv. homogenizace tahů, které samy o sobě „nic převratného“ nepřinášejí, když jde o odstranění dílčích dopravních závad (drobné směrové či výškové vedení trasy – napřímení, rozšíření o zpevněnou krajnici apod.).

Projektant problematiku projektování železniční stavby srozumitelně vysvětlil ve vyjádření pod č. 69 spisu. Vyjádření Správy železnic k odvoláním (bod 20.) nic nového nepřineslo.

K demolici u č. p. 16: K úpravě komunikace v km 440,050–440,252 (SO 10-30-05) se vyjadřuje technická zpráva k tomuto stavebnímu objektu (D.2.1.8, Ing. Pavel Paška, ČKAIT 0013887) takto (zvýrazněno ministerstvem): *„Jedná se o úpravu komunikací v návaznosti na úpravu železničního mostu v km 440,190 a přilehlých nástupišť. (...) Součástí objektu je i úprava komunikace podél nově navrhovaných PHS u tratí, kde dochází ke změně směrového vedení. **Vlivem přeložení komunikace dojde k demolici části přilehlého objektu. (...) je dále navrženo (...) a podélná parkovací stání pro zachování stávajících poměrů podél „Dvořákovy stezky“.** Vlivem stavby bude nutná i úprava stávajících oplocení a přeložka hlavního uzávěru plynu u přilehlé nemovitosti.“* „Navržená **podélná parkovací stání (2x) mají šířku 2,0 m a délku 5,75 m.**“ Z výkresu situace (D.2.1.8-2., Ing. Pavel Paška, 1 : 500) vyplývá, že právě toto parkovací stání je oním „zubem“, o němž odvolatelé hovoří. Nevyvolává však sám o sobě demolici (SO 10-65-01), tu by vyvolala už přeložka Dvořákovy stezky.

Popis demolice, která se však stala bezpředmětnou, ministerstvo neshledává pro účely územního řízení nedostatečným, neboť příloha č. 3 vyhlášky o dokumentaci staveb dle názoru ministerstva nepředepisuje zcela podrobný popis vyvolaných demolic. Ve výkresech části C dokumentace je zřejmý požadovaný zábor i navržený stavební objekt, zda je jinde v dokumentaci uveden mírně odlišný údaj o půdorysu nebo rozměrech obecně, nemá již takovou relevanci, neboť nic nemění na podstatě věci – jde o zásah do stavebně oddělitelné („zbouratelné“) části objektu. Smysluplnost zbylé větší části objektu pro další podnikání atd. je otázkou, jež by byla jako obrana významná jen pro vyvlastňovací řízení (rozšíření vyvlastnění).

Ve spojení s vypořádáním námitek k ÚP Nelahozeves pokládá tímto ministerstvo za vypořádání úplné i z hlediska vyjádření Ing. Dagmar Kejmarové a Petra Kejmara k podkladům pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení (body III. a IV.).

Zastínění a odříznutí od okolí (Ing. Dagmar Kejmarová a Petr Kejmar - bod II. 5.):

Odříznutí od okolí bylo namítáno jako pocitové či pohledové, nikoliv faktické tak, že by byl znemožněn přístup a výkon vlastnického práva k pozemkům. Takový vliv umístění záměru ministerstvo nespátňuje jako excesivní vzhledem k obecným požadavkům na kvalitu prostředí. Tu neutváří jeden jediný faktor významný pro jeden objekt. Posun by rozhodně nevedl k vlivům jako výšková stavba apod. Kdyby záměr obstál, ministerstvo by nevidělo ani jako vadný takový úsudek k zastínění, že taková imise by s ohledem na navržený stavební objekt, odstupové vzdálenosti a charakter objektu jako občanské vybavenosti, spadala do kategorie přijatelných; o fatální zastínění, které by založilo nepřiměřenost, se nejedná.

Nedostatky dokumentace ohledně vlivů na přírodu a krajinu (spolek Dvořákova stezka – III. 7.):

Vzhledem k závěrům KÚ OŽPZ, ministerstva a Ministerstva pro místní rozvoj, zejména s důrazem na neřešení zvláště chráněných druhů, nevysvětlení rozsahu kácení stromořadí (a jeho případné náhrady) pokládá ministerstvo tuto námítku za vypořádanou, neboť dokumentace byla skutečně zčásti nedostatečná nebo zčásti vnitřně nejednotná. Vyjádření Správy železnic k odvoláním (bod 10) jako pouhé konstatování je bez potřeby reakce.

Ovzduší (spolek Dvořákova stezka – III. 8.):

Ministerstvo se v otázce ochrany ovzduší obrátilo s žádostí o součinnost na KÚ OŽPZ, poněvadž KÚ OŽPZ označil své konstatování z hlediska mj. zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, (konkrétní ustanovení nevedl, rozhodné znění také ne, nicméně vzhledem

k neměnnému § 11 odst. 2 o pravomoci krajských úřadů dále jen „**zákon o ochraně ovzduší**“), za „*vyjádření*“ (v písemnosti č. j. 166800/2019/KUSK ze dne 14.02.2020).

Odvolatelův nesouhlas s nekonkrétností požadavků KÚ OŽPZ tedy mohl být povahou odvoláním proti obsahu závazného stanoviska, nebo směřovat proti jinému nezávaznému podkladu pro vydání rozhodnutí. Závazné stanovisko nemohlo být teoreticky vyloučeno, když podle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší krajské úřady vydávají závazné stanovisko **k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu** k řízením podle jiného právního předpisu (např. stavebního zákona).

Rozptylové studie (E.2.12, Ing. Blanka Novotná) na str. 3 výslovně uvádí, že recyklační linka a její pohonná jednotka spadají pod stacionární zdroje, kódy 5.11. a 1.2. přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší; do stejné kategorie spadají i drážní stroje určené pro zřizování konstrukčních vrstev pražcového podloží. K zařazení zdrojů je dodatek: „*Vyjádření o zařazení těchto strojů poskytlo MŽP ČR odbor ochrany ovzduší.*“ Rozptylová studie rovněž odkázala na § 11 odst. 2 písm. b) a c) zákona o ochraně ovzduší, kdy ustanovení písm. b) upravuje závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle stavebního zákona.

Ministerstvo tyto skutečnosti sdělilo KÚ OŽPZ (kromě toho, že zpracovatelka k zařazení zdrojů odkázala na MŽP). Přestože je recyklace spjata s prováděním stavby (situace je odlišná od případu, kdy zdroj je součástí závodu, který se umísťuje), vzhledem k odvolacím námitkám a skutečnostem uvedeným v rozptylové studii, ministerstvo pokládalo za potřebné, aby KÚ OŽPZ vysvětlil povahu svého vyjádření.

KÚ OŽPZ v součinnosti (č. j. 012615/2022/KUSK ze dne 14.02.2022) uvedl (zkráceno), že zařízení k recyklaci stavebních odpadů a hmot jsou souhrnně označeny v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší pouze pod kódem 5.11; pod kód 1.2. nespádají. Drážní ani další stavební stroje (např. kolové, pásové) se nezařazují mezi vyjmenované stacionární zdroje znečišťování ovzduší. Jedná se o mobilní zdroje znečišťování ovzduší neuvedené v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší – závazná stanoviska se nevydávají.

K recyklačním linkám se vydává povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d), protože činnosti, při které dochází k prašnosti, provádějí na místě nikoli v pohybu. Závazná stanoviska k umístění a provedení stavby podle § 11 odst. 2 písm. b) a c) vydává orgán ochrany ovzduší pouze jako podklad k vydání následného rozhodnutí v rámci územního a stavebního řízení podle stavebního zákona. „*Skutečnost, zda mají být tato stanoviska vydána, nestanovuje orgán ochrany ovzduší, ale příslušný stavební úřad.*“; zároveň pouze k řádné žádosti podané žádosti provozovatelem.

Pokud by skutečně došlo k umístění recyklační linky v rámci této stavby, která již bude mít vydané povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší orgánem ochrany ovzduší pro činnost na celém území Středočeského kraje, tak bude tato recyklační linka provozována v souladu se zákonem o ochraně ovzduší.

KÚ OŽPZ doložil také e-mail ze dne 30.10.2020 adresovaný oprávněné úřední osobě krajského úřadu, že nebude vydávat na základě výzvy podle § 2 odst. 7 liniového zákona závazné stanovisko.

Ministerstvo proto uzavírá, že vyjádření KÚ OŽPZ č. j. 166800/2019/KUSK ze dne 14.02.2020 nebylo povahou závazným stanoviskem. Výše uvedené vysvětlení včetně e-mailu vypovídá o tom, že nepodmíněnost byla založena výslovně. Nebyl tedy důvod k postupu podle § 149 odst. 7 správního řádu. Uvedla-li zpracovatelka rozptylové studie zařazení pod kódy 5.11. a 1.2. přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší (s odkazem na názor MŽP) a KÚ OŽPZ ve výsledku dovodil, že pod kód 1.2. ani nespádají, na výše přijatých závěrech to nic nemění.

Spolkem Dvořákova stezka namítaná obecnost podmínek Programu zlepšování kvality ovzduší – zóna Střední Čechy CZ02 z května 2016 není překážkou. Jedná se o opatření obecné povahy (§ 9 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší, ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 172/2018 Sb.). Opatření obecné povahy má přímý účinek, jeho instrumenty netřeba duplicitně opakovat ve správním rozhodnutí. Navíc šlo o opatření BD3 Omezování prašnosti ze stavební činnosti, což je spjaté s prováděním stavby a na což stejně obsahově prakticky shodně cílí podmínka II. 10) závazného stanoviska EIA (pro fázi realizace).

Během územního řízení (dne 18.02.2021) schválená aktualizace vydaná sdělením MŽP sice měla vyvolat určitý zájem krajského úřadu, aby k vypořádání ještě něco dodal, ovšem

vzhledem k výše uvedenému a obsahu aktualizace nepřinesla nic nového (Program je veřejně dostupný z: <https://www.kr-stredocesky.cz/web/zivotni-prostredi/pzko>).

Nelze také přehlédnout, že spolek Dvořákova stezka spojoval námitku k ochraně ovzduší s kácením, v čemž mj. jemu vyhověl KÚ OŽPZ zrušením obou závazných stanovisek orgánů ochrany přírody o souhlasu s kácením dřevin s názorem k náhradní výsadbě včetně prověření možnosti uložit alespoň části náhradní výsadby na pozemcích dotčených realizací záměru (blíže str. 56 a násl.).

Žadatelčino vyjádření k odvoláním (bod 11) je obecné a nad rámec uvedeného nevyžaduje samostatné vypořádání.

Vliv na soustavu NATURA 2000 (spolek Dvořákova stezka – III. 9.):

Popis ve stanovisku KÚ OŽPZ ze dne 16.02.2016 skutečně není 100% přesný, z jeho textu však vyplývá, že záměr mu nebyl neznámý (srov: „Přílohou žádosti byla podrobná mapová příloha se znázorněním nové trasy tunelu a dalších stavebních objektů a také některých dotčených zařízení a objektů ochrany.“). Dle názoru ministerstva jde navíc o nevýznamnou nepřesnost, když podstatou bylo posoudit, zda záměr může mít významný vliv na nejbližší EVL Veltrusy (CZ0213083) ve vzdálenosti cca 1,6 km a na druhém břehu Vltavy, jejímž předmětem ochrany jsou brouci druhu roháč obecný a páchník hnědý vázaní na staré stromy v zámeckém parku zámku Veltrusy. KÚ OŽPZ pod č. j. 166800/2019/KUSK ze dne 14.02.2020 toto své stanovisko potvrdil jako platné; z popisu záměru v tomto potvrzení platnosti stanoviska vyplývá, že KÚ OŽPZ byl se záměrem obeznámen.

Je tak plně aplikovatelný závěr Krajského soudu v Brně vyjádřený v rozsudku **č. j. 30 A 15/2019-107 ze dne 18.02.2021** (č. 4194/2021 Sb. NSS), dle kterého je i u námitek proti závazným stanoviskům možné ve zcela jednoznačných případech „laické“ posouzení „*bez nutnosti zatěžovat státní správu komunikací s nadřízeným dotčeným orgánem*“ (šlo o posouzení, zda přeběh úzké asfaltové cesty může činit problém „*běžné zdravé srně průměrné kondice*“ nebo skotu). Pokud toto platí pro závazná stanoviska, tím spíše to musí platit i pro stanovisko. Ministerstvo bez doptávání se na KÚ OŽPZ samo neshledalo vzhledem k výše popsanému vztahu stavby k dané EVL nezpůsobilost tohoto stanoviska jako řádné přílohy žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby (příloha č. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., část A. VII.).

Vzhledem k uvedenému postrádá smysl vypořádat žadatelčino obecné vyjádření k odvoláním (bod 12).

Negativní dopady na břehové porosty (spolek Dvořákova stezka – III. 16.):

S břehovými porosty esenciálně souvisejí otázky kácení, která byla KÚ OŽPZ vyřešena tak, že se musí posoudit znovu, a územního plánování (stromořadí v lokalitě N03 dle ÚP Nelahozeves), kterou vyřešilo Ministerstvo pro místní rozvoj tak, že záměr není z více důvodů přípustný. Negativní vliv na břehové porosty, za hranou únosnosti z hlediska těchto veřejných zájmu tedy sám o sobě znamená nepotřebnost tuto námitku dále rozvádět.

Vyjádření Správy železnic k odvolání (bod č. 13) je založeno na souhlasu s názorem krajského úřadu, že úprava dokumentace tak, aby nedocházelo k narovnání trati tak, aby zde byl takový zásah do břehových porostů, by byla v rozporu s dispoziční zásadou. S tím ministerstvo souhlasí; proto také nemůže napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc k novému projednání se závazným právním názorem, že záměr je třeba upravit do odlišné podoby, aby potenciálně šlo úspěš z hlediska regulace v lokalitě N03 Dvořákova stezka.

Sběrné místo pro ptáky ze záchranné stanice Aves (spolek Dvořákova stezka – III. 17.):

Ochrana mj. přírody je veřejným zájmem; ochranou přírody se rozumí mj. dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy (§ 58 odst. 1, § 2 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny), tj. také v záchranných stanicích podle § 5 odst. 11 a násl. zákona o ochraně přírody a krajiny.

Kolize záchranné stanice (sběrného místa) se záměrem rekonstrukce tunelů je dle názoru ministerstva standardně řešitelná a dokumentace nemusí obsahovat řešení dopadů na záchrannou stanici. Tím ministerstvo nijak nezlehčuje smysl a význam záchranných stanic (pro sběrné místo také musí platit požadavky na zajištění požadované péče, resp. zajišťují či souvisí s provozem záchranné stanice; ostatně důvodová zpráva k zákonu č. 312/2008 Sb., sněmovní tisk č. 518, 5. volební období, uvádí: „**Právě v zájmu zajištění nezbytné úrovně péče i další manipulace s jedinci živočišných druhů je potřebné činnost stanic zpřesnit a dát jí právní rámec.**“

V územním řízení lze uplatňovat námitky z hlediska dotčení věcných práv, tj. nikoliv např. práva nájmu. Z hlediska dotčení věcných práv nikdo neuplatnil takovou námitku. Pokud se kolizí se záměrem zkomplikuje nebo dokonce znemožní provoz záchranné stanice (eliminací sběrného místa), jejíž provozovatel má pouze nájemní vztah, není řešení v územním řízení. Omezení nebo eliminace činnosti záchranné stanice dle názoru ministerstva nehrozí. Záchranné stanice lze provozovat pouze na základě rozhodnutí MŽP o povolení k provozování záchranné stanice, které jej může změnit mj. z vlastního podnětu nebo na návrh provozovatele záchranné stanice, jestliže se změnilo nebo zaniklo podmínky, za jakých bylo povolení vydáno; MŽP je oprávněno stanovit, je-li to nezbytné, způsob zabezpečení další péče o živočichy chované v záchranné stanici (jde o stručný výtah z § 5 odst. 12 a 13 zákona o ochraně přírody a krajiny). Dojde-li na pravomocné umístění stavby, zůstává dostatek času na řešení závazků (nájem, přesun atd.) i na změnu rozhodnutí o povolení k provozování záchranné stanice tak, aby péče o zraněné volně žijící živočichy zůstala kontinuálně zajištěna a zachována.

V principu tak lze souhlasit s vyjádřením Správy železnic k odvolání (bod 14), že konkrétní řešení přesunu náleží do další přípravy záměru. Ve vyjádření pod č. 69 spisu rovněž vyjádřila vstřícnost v řešení tohoto vyvolaného problému.

Omezení přístupu ke spisu (Jiří Hájek, Olga Hájková – bod III. 9, Marina Vltava, s. r. o. – bod III. 10.):

Ministerstvo uznává argumentaci krajského úřadu, že elektronická verze dokumentace není stavebním zákonem ani prováděcími právními předpisy vyžadována a nelze zaručit shodu tištěné dokumentace s elektronickou verzí. Správní orgán vyžaduje podklady od dotčené osoby (účastníka řízení) jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis (§ 6 odst. 2 věta třetí správního řádu). **Krajský úřad tedy přímo nepochybil**, byť vstřícnější postup je také možný.

Z úřední činnosti je ministerstvu známo (aniž by mělo povědomí o komplikacích, které by tato praxe přinášela), že Krajský úřad Královéhradeckého kraje zveřejňuje elektronické verze dokumentací (<https://www.kr-kralovehradecky.cz/scripts/detail.php?pgid=2041>). Ačkoliv nelze nadstandard poskytovat v praxi jedním z krajských úřadů automaticky přikazovat jako standard pro všechny krajské úřady, zjevně není principiální problém tento přístup realizovat, pokud projektant souhlasí a poskytne elektronickou verzi dokumentace.

Argument krajského úřadu o nemožnosti zaručit shodu tištěné a elektronické verze je sice v základu relevantní, ovšem přeci jen představa, že by žadatelčin zástupce předložil jinou nebo dokonce pozměněnou dokumentaci, by nemusela nutně činit potíže. Účastník řízení, který by se případně odvolával na elektronickou dokumentaci s jinými údaji (textem, výkresem atd.), by se svou námitkou neuspěl, neboť by ji krajský úřad vypořádal podle listinné verze dokumentace. K uvedení v omyl správního orgánu, jenž disponuje předepsanou listinnou verzí dokumentace, by tedy nemělo docházet.

Ministerstvo se dále domnívá, že poskytnutím jiné verze elektronické dokumentace by projektant porušil § 4 bod 2. písm. a) Profesionálního a etického řádu České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ve vazbě na povinnosti autorizovaných osob (§ 12 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb.). Takový postup projektantů nelze rozumně předpokládat.

Ze spisu je dále zřejmé, že alespoň **některé dotčené orgány měly k dispozici elektronickou verzi dokumentace** [vizte vyjádření obvodního báňského úřadu zn. SBS 01226/2022/OBÚ-02/1 ze dne 03.02.2022 do odvolacího řízení – „součástí této žádosti bylo CD s projektovou dokumentací stavby“ či závazné stanovisko městského úřadu č. j. MUKV 13305/2020 VYST ze dne 19.02.2020, str. 3: „obdržel (...) žádost o závazné stanovisko (...) včetně projektové dokumentace (část v papírové podobě a celá projektová dokumentace na CD nosiči)“].

Na základě uvedeného by dle názoru ministerstva proto mohlo být procesně efektivnější než vydávat několik usnesení o odepření elektronické verze dokumentace, doptat se Správy železnic (projektanta, resp. zástupce inženýringu), která již evidentně dříve poskytla elektronickou verzi dokumentace (přínejmenším některým) dotčeným orgánům, zda nadále nesouhlasí s uplatněním stejného postupu i vůči účastníkům řízení (vizte nesouhlas pod č. 51 spisu). Vzhledem k tomu, že toho času nebylo v účinnosti nynější ustanovení § 13 odst. 3 písm. b) zákona č. 360/1998 Sb., ve znění účinném od 01.01.2022 (elektronický podpis dokumentů souvisejících s výkonem činnosti autorizované osoby), dotčené orgány patrně také neobdržely elektronickou verzi se zárukou shody s listinnou verzí dokumentace – nejspíše ji ale nemohou vzhledem k povinnosti mlčenlivosti informačně zneužít pro budoucí výběrové řízení, jak údajně vzkázala žadatelka odvolatelce Marina Vltava, s. r. o.

V případě souhlasu by dle názoru ministerstva nehrozila jiná úskalí než výše uvedená. Změna tohoto přístupu však závisí na žadatelčině ochotě, kterou nelze zákonným způsobem nutit (elektronizace ve smyslu § 184c a násl. stavebního zákona není účinná právní úprava). Nemá proto ani význam hodnotit, zda odvolatelce Marina Vltava, s.r.o., skutečně k žádosti o elektronickou verzi dokumentace sdělila, že poskytnout ji nelze kvůli možnému zvyhodnění v budoucím výběrovém řízení na zhotovitele stavby.

Tento názor necht' je považován jako **apel na snahu o obecná konstruktivní řešení**, k němuž by ministerstvo nepřistoupilo, kdyby ze spisu nevyplývalo, že (alespoň některé) dotčené orgány obdržely elektronickou verzi dokumentace.

Ostatně by mohlo jít o krok ke smírnému odstranění rozporů nebo k závěru, že některé námitky účastníci řízení prostě vůbec neuplatní, neboť při lepším přístupu k dokumentaci zjistí, že ta řeší vše potřebné, než když v omezeném čase prostudují jen část a mylně se mohou domnívat, že otázka řešena není, byť může být v jiné části, kterou pro nedostatek času nemusí být prostor studovat.

V tomto případě však ministerstvo **neshledalo** porušení procesních práv účastníků řízení s dopadem, který by měl vliv (srov. § 89 odst. 2 věta třetí správního řádu). Krajský úřad zvolil 30denní lhůtu k uplatnění námitek, tj. logicky navázal na § 9c zákona EIA. Účastníci řízení, včetně odvolatelů namítajících omezení přístupu ke spisu, byli schopni uplatnit kvalifikované námitky.

Co se týče tvrzení o neumožnění nahlížení více osobám kvůli rozsáhlosti dokumentace, ministerstvo odkazuje na protokoly o nahlížení do spisu ze dnů 02.12.2020, 09.12.2020 a 18.12.2020, v nichž nejsou námitky proti obsahu protokolu, že by v něm krajský úřad podle § 18 odst. 2 správního řádu nevyličil pro průběh úkonu podstatné odepření nahlížet více osobám. **Broit proti tomu lze podle § 18 odst. 3 správního řádu, aby to bylo ve spise doložitelné, nikoliv až následně v odvolání po bezvýhradném souhlasu s obsahem protokolu.** V tomto kontextu jde o nepřipustnou novotu ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu, ke které se nepřihlíží. Ministerstvo tedy nepřezkoumávalo, zda by byl takový postup důvodný, popř. přiměřený vzhledem k rozsahu dokumentace s přihlédnutím k základním zásadám činnosti správních orgánů, resp. toho času vůbec možný kvůli protiepidemickým opatřením. Již jen pro úplnost ministerstvo poznamenává, že u aplikace § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu je žádoucí přemýšlet v souvislostech konkrétních okolností případu a základních zásad činnosti správních orgánů, tj. nevykládat jej formalisticky tak, že by snad do spisu bez ohledu na rozsáhlost spisu (včetně všech podkladů pro vydání rozhodnutí) mohla nahlížet **právě** jen jedna fyzická osoba; na druhou stranu je však třeba mít na paměti, že za spis odpovídá správní orgán a nemůže připustit chaotické nahlížení větším počtem osob, např. kvůli zvýšení pravděpodobnosti ztráty písemností.

Vyjádření Správy železnic k odvoláním (bod 19) jako obecné konstatování si nezasluhuje bližší vypořádání.

Proslunění rodinného domu (Jiří Hájek a Olga Hájková - bod III. 5.):

Ministerstvo považuje za dostatečný přístup Správy železnic, který zaujala ve vyjádření pod č. 69 spisu. Vyjádření je založeno na posouzení oslunění venkovního pozemku budovy č. p. 21, které by se mírně snížilo z 211 min na 200 min (dle ČSN 180 min). Vnitřní prostory rodinného domu by tak rovněž nemohly být významně dotčeny, aby úsudek o této námitce mohl vést k zamítnutí žádosti. K zamítnutí vedly jiné skutečnosti.

Omezení vjezdu na pozemky (Jiří Hájek a Olga Hájková - bod III. 10.):

Stavební objekt SO 10-30-05 je navržen podle ČSN 73 6110 (D.2.1.8, technická zpráva a výkresy, Ing. Pavel Paška). Tato ČSN je sice „jen“ doporučená (srov. přílohu č. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů), nicméně technické normy obecně představují výsledek určitého odborného a kvalifikovaného konsenzu k určité problematice. Správa železnic navrhla přeložku v šířce 3 m a 0,5m vodícím proužkem s odvodňovací funkcí, u domu odvolatelů podélné parkovací stání (2,0 m × 5,75 m). K vyjádření pod č. 69 spisu projektant doložil výkres s výsledkem prověření vlečných a obalových křivek pro osobní automobil s přívěsem. Třímetrovou šířku Dvořákovy stezky stanoví také ÚP Nelahozeves. Ke změně oproti současnému stavu dochází, na základě výše uvedeného však ministerstvo nenalezlo důvod, proč by bylo navržené řešení za nedostatečné. Námitka **není důvodná**.

Vyjádření Správy železnic k odvoláním (bod 17), která obecně souhlasila s krajským úřadem, nic nad rámec uvedeného nepřináší.

Ohrožení studny na pozemku parc. č. st. 37 v k. ú. Nelahozeves (Jiří Hájek a Olga Hájková - bod III. 11.):

Námítka je **důvodná**. Krajský úřad z pohledu ministerstva málo pochopitelně zaměřil svou pozornost na argumentaci, že opěrná zeď není zdrojem znečištění, což odvolatelé skutečně vůbec netvrdili. Srozumitelně argumentovali hloubením základů a přitížením opěrnou zdí. Krajský úřad alespoň v základu správně odkázal na stavební řízení. V celé úplnosti správně měl na základě vyjádření Správy železnic (resp. projektanta) pod č. 69 spisu dospět k závěru, že došlo k dohodě, tj. podle **§ 89 odst. 6 věty první stavebního zákona** neměl co vypořádávat, ale **stanovit podmínku v napadeném rozhodnutí** (k ukládání podmínek vizte str. 39 tohoto rozhodnutí). Vyjádřili-li odvolatelé racionálně obavu a projektant uvedl: „Vzhledem k mělkému založení opěrných zdí nebude studna jako zdroj vody ovlivněna. **Součástí navazujícího stupně projektových příprav (DSP) může být pasport studny, jež může následně sloužit jako podklad pro vyhodnocení míry jejího ovlivnění výstavbou.**“, tak se jedná o opatření, které jasně vypovídá o vůli smírně vyřešit námítku. Pouhé připuštění možnosti pasportu studny v jednom z podání by nebylo nijak závazné, proto by byla třeba podmínka, jestliže by záměr mohl být schválen. Koneckonců i v dílčí zprávě inženýrskogeologického průzkumu k opěrné zdi v km 440,130–440,175 (RNDr. Jiří Tomášek, 03/2019) se v části 6.2 uvádí: „*Hladina podzemní vody nebyla zastižena a je pravděpodobné, že zemní práce prováděné do hloubky 3 m pod povrch terénu nebudou s podzemní vodou v kontaktu.*“, což je v souladu s projektantovým východiskem, na němž je založen závěr o možnosti provést pasport studny.

V tomto kontextu je irelevantní vyjádření Správy železnic k odvoláním (bod 18), kterým se ztotožňuje s odůvodněním krajského úřadu. Tímto vyjádřením nemůže popřít svou předchozí vůli o možnosti vyhotovit pasport studny vyjádřenou před zkoncentrováním řízení. Koncentrace řízení platí pro všechny účastníky řízení, žadatelku nevyjímaje. Žadatelka by spíše mohla připustit, že se předtím ke stejné námítce vyjádřila jinak.

Navýšení nivelety v km 440,190 na mostě (obec Nelahozeves – bod IV.):

Primárně představovalo podstatu námítky, že jde o změnu ve smyslu § 9a odst. 6 zákona EIA, s čímž se ministryně životního prostředí v potvrzujícím závazném stanovisku neztotožnila. Na tomto závěru nepřipadá ministerstvu nic zvláštního, aby se na MŽP (ministryni životního prostředí) v této věci obracelo s požadavkem na upřesnění. V uvedeném ustanovení je demonstrativní výčet změn záměru: zvýšení jeho kapacity a rozsahu nebo ke změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Nic z toho dle neodborného názoru ministerstva nediskvalifikuje závěr potvrzujícího závazného stanoviska. Ministerstvo shodně s krajským úřadem i žadatelkou (bod 4 vyjádření k odvoláním) neshledává, že by dokumentace byla v popisu mostu jako inženýrského objektu nedostatečná co do náležitostí předepsaných v příloze č. 3 vyhlášky o dokumentaci staveb. Především jde o dokumentaci SO 10-02-02 železniční most v ev. km 440,190, což je na jeden stavební objekt vcelku objemná složka, u které ministerstvo skutečně nevidí nedostatek náležitostí kladený na dokumentaci v části D. Dopad změny nivelety zjevně nelze mít za významný nebo dokonce fatální i z jiných hledisek, když např. také z hlediska krajinného rázu KÚ OŽPZ postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu neshledal záměr nepřijatelným. Z hlediska ochrany veřejného zdraví je záměr jako takový nepřipustný, přičemž vliv zvýšení nivelety koleje evidentně nehrálo roli.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat (podat rozklad).

Ing. Martin Janeček

ředitel

Odbor liniových staveb a silničního správního úřadu

Toto **rozhodnutí** musí být **vyvěšeno po dobu 15 dnů na úředních deskách** Ministerstva dopravy, Městského úřadu Kralupy nad Vltavou a Obecního úřadu Nelahozeves a **též zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se rozhodnutí považuje za doručené, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost zveřejnit jej způsobem umožňujícím dálkový přístup.**

Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce Ministerstva dopravy, tj. právní účinky má doručení veřejnou vyhláškou na úřední desce Ministerstva dopravy.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Rozdělovník:

Jednotlivě prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky žadatelce a obcím, na jejichž území má být záměr uskutečněn:

1. SUDOP PRAHA, a. s., Olšanská 2643/1a, 130 80 Praha, **IDDS: nd9sqfy** (*zastupující žadatelku*)
2. město Kralupy nad Vltavou, Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou, **IDDS: 8zzbfvq**
3. obec Nelahozeves, Školní 3, 277 51 Nelahozeves, zastoupená KVB advokátní kancelář, s. r. o., Teplého 2786, 530 02 Pardubice, **IDDS: btdshye**

Veřejnou vyhláškou:

K vyvěšení na úředních deskách – se žádostí o **bezodkladné vyvěšení** na úřední desce včetně zveřejnění umožňujícím dálkový přístup, a to po dobu **nejméně 15 dnů a dále o vrácení této písemnosti ministerstvu s vyznačením data vyvěšení a sejmutí.**

4. Městský úřad Kralupy nad Vltavou, Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou, **IDDS: 8zzbfvq**
5. Obecní úřad Nelahozeves, Školní 3, 277 51 Nelahozeves, **IDDS: t42bcij**

Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona (duplicitně nejsou uvedeni ti, jimž se doručuje jednotlivě):

6. Středočeský kraj, Zborovská 81/11, 150 21 Praha
7. Povodí Vltavy, s. p., Holečkova 3178/8, 150 00 Praha
8. Ing. Petr Čejka, MBA, Kuzmínova 405/28, 278 01 Kralupy nad Vltavou
9. František Firoň, Havlíčkova 900/6, 278 01 Kralupy nad Vltavou
10. Marie Firoňová, Havlíčkova 900/6, 278 01 Kralupy nad Vltavou
11. Květuše Gobyová, Varšavská 2068, 272 01 Kladno
12. Václav Hacmac, sídl. Hůrka 1056, 278 01 Kralupy nad Vltavou
13. Květa Hacmacová, sídl. Hůrka 1056, 278 01 Kralupy nad Vltavou
14. Jana Endrychová, Uhy 123, 273 24 Uhy
15. Jana Hámová, Dvořákova 469/43, 278 01 Kralupy nad Vltavou
16. Marie Havlíčková, sídl. U Cukrovaru 1080, 278 01 Kralupy nad Vltavou
17. Zdeňka Svobodová, Masarykova 614, 278 01 Kralupy nad Vltavou
18. Luboš Hofman, Lobeč 1098, 278 01 Kralupy nad Vltavou
19. Ing. Dana Hráčová, sídl. U Cukrovaru 1064, 278 01 Kralupy nad Vltavou
20. Blahoslav Koláček, sídl. U Cukrovaru 1070, 278 01 Kralupy nad Vltavou
21. Marie Koláčková, sídl. U Cukrovaru 1070, 278 01 Kralupy nad Vltavou
22. Tomáš Ludický, Dvořákova stezka 18, 277 51 Nelahozeves
23. Zdeňka Pacourková, sídl. U Cukrovaru 1068, 278 01 Kralupy nad Vltavou
24. Ing. Pavel Plicka, Kabešova 943/4, 190 00 Praha
25. Petr Plicka, sídl. U Cukrovaru 1066, 278 01 Kralupy nad Vltavou

26. Vladimír Pospíchal, sídl. Hůrka 1062, 278 01 Kralupy nad Vltavou
27. Miroslav Pospíšil, Vrchlického 588, 278 01 Kralupy nad Vltavou
28. Jaromír Poštulka, Lobeč 1100, 278 01 Kralupy nad Vltavou
29. Josef Štibinger, sídl. V Zátíší 1012, 278 01 Kralupy nad Vltavou
30. Miloslava Zilvarová, sídl. V Zátíší 1012, 278 01 Kralupy nad Vltavou
31. Anna Márová, Přemyslova 1040, 278 01 Kralupy nad Vltavou
32. Ing. Lubomír Randák, Dvořákovo nám. 772/10, 278 01 Kralupy nad Vltavou
33. Ing. Martin Klepetko, Lobeč 1100, 278 01 Kralupy nad Vltavou
34. Vítězslav Fečo, sídl. U Cukrovaru 1075, 278 01 Kralupy nad Vltavou
35. Ing. František Hořák, Gagarinova 716, 278 01 Kralupy nad Vltavou
36. Ing. Jiří Peterka, B. Němcové 109, 691 63 Velké Němčice
37. Ing. Anna Koulová, Lobeč 1097, 278 01 Kralupy nad Vltavou
38. Ladislav Plicka, Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou
39. Anna Kochová, Lobeč 1095, 278 01 Kralupy nad Vltavou
40. Ing. Zuzana Kárníková, U Letního kina 722, 277 46 Veltrusy
41. Alena Blechová, sídl. U Cukrovaru 1070, 278 01 Kralupy nad Vltavou
42. Věra Hofmanová, Lobeč 1098, 278 01 Kralupy nad Vltavou
43. Jiří Blažek, Masarykova 627, 278 01 Kralupy nad Vltavou
44. Ondřej Todorov, Krakovská 742, 278 01 Kralupy nad Vltavou
45. Marie Hančarová, Lobeč 1095, 278 01 Kralupy nad Vltavou
46. Václav Sedláček, sídl. U Cukrovaru 1088, 278 01 Kralupy nad Vltavou
47. Veronika Sedláčková, sídl. U Cukrovaru 1088, 278 01 Kralupy nad Vltavou
48. Hana Kernerová, sídl. U Cukrovaru 1088, 278 01 Kralupy nad Vltavou
49. Ing. Josef Borek, sídl. U Cukrovaru 1077, 278 01 Kralupy nad Vltavou
50. Mgr. Jana Borková, sídl. U Cukrovaru 1077, 278 01 Kralupy nad Vltavou
51. Ing. Tomáš Mikšovský, nábřeží J. Rysa 979, 278 01 Kralupy nad Vltavou
52. Ing. Alena Mikšovská, sídl. U Cukrovaru 1082, 278 01 Kralupy nad Vltavou
53. Jaroslav Melounek, Lobeč 1096, 278 01 Kralupy nad Vltavou
54. Jitka Melounková, Lobeč 1096, 278 01 Kralupy nad Vltavou
55. Petr Němec, sídl. Hůrka 1060, 278 01 Kralupy nad Vltavou
56. Hana Němcová, sídl. Hůrka 1060, 278 01 Kralupy nad Vltavou
57. Mgr. Iveta Bendíková, sídl. U Cukrovaru 1071, 278 01 Kralupy nad Vltavou
58. ČETIN, a. s., Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha
59. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín
60. GasNet, s. r. o., Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem
61. MERO ČR, a. s., Veltruská 748, 278 01 Kralupy nad Vltavou
62. TAMERO INVEST, s. r. o., O. Wichterleho 810, 278 01 Kralupy nad Vltavou
63. Vodárny Kladno - Mělník, a. s., U vodojemu 3085, 272 01 Kladno
64. Na Skalách, s. r. o., Hybernská 1271/32, 110 00 Praha
65. Karel Krumpholtz, Kralupská 5, 277 45 Úžice
66. Jana Ludická, Skůry 35, 273 21 Hobšovice
67. Jiří Hájek, Dvořákova stezka 21, 277 51 Nelahozeves
68. Olga Hájková, Dvořákova stezka 21, 277 51 Nelahozeves
69. ČR – Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024, 130 00 Praha
70. Marina Vltava, s. r. o., Dvořákova stezka 27, 277 51 Nelahozeves
71. Jana Pokorná, Školní 79, 277 51 Nelahozeves
72. Římskokatolická farnost Kralupy nad Vltavou, Chmelova 212, 278 01 Kralupy nad Vltavou
73. Milan Bělík, Tyršova 318/3, 290 01 Poděbrady
74. Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, p. o., Zborovská 81/11, 150 00 Praha
75. Hana Buřičová, Přemyslova 368/30, 278 01 Kralupy nad Vltavou
76. Libor Měkota, Zahradní 335, 252 66 Libčice nad Vltavou
77. Margaret Brooks Lobkowicz, 280 Dedham Street, 02030 Dover, Massachusetts, Spojené státy americké
78. Michal Kasl, Mnichovická 715/12, 149 00 Praha
79. Klára Stádník, Nad Vodou 1228, 278 01 Kralupy nad Vltavou
80. Petr Stádník, Nad Vodou 1228, 278 01 Kralupy nad Vltavou
81. Kryštof Procházka, Božkova 1618/8, 160 00 Praha
82. Anna Procházková, Božkova 1618/8, 160 00 Praha
83. Miloš Jírový, Na Skalách 1221, 278 01 Kralupy nad Vltavou
84. Jitka Jírová, Na Skalách 1221, 278 01 Kralupy nad Vltavou

85. Ing. Jakub Huml, Na Skalách 1220, 278 01 Kralupy nad Vltavou
86. Ing. Adéla Humlová, Na Skalách 1220, 278 01 Kralupy nad Vltavou
87. Petr Fafejta, Na Skalách 1211, 278 01 Kralupy nad Vltavou
88. Marta Fafejťová, Na Skalách 1211, 278 01 Kralupy nad Vltavou
89. PharmDr. Kamil Kalousek, Na Skalách 1215, 278 01 Kralupy nad Vltavou
90. Miroslav Hartl, Na Skalách 1217, 278 01 Kralupy nad Vltavou
91. Jana Hartlová, Na Skalách 1217, 278 01 Kralupy nad Vltavou
92. Petr Novotný, Na Skalách 1210, 278 01 Kralupy nad Vltavou
93. Jana Novotná, Na Skalách 1210, 278 01 Kralupy nad Vltavou
94. Petr Honaus, Nad Vodou 1233, 278 01 Kralupy nad Vltavou
95. Vladimíra Honausová, Nad Vodou 1233, 278 01 Kralupy nad Vltavou
96. Tomáš Vajner, Nad Vodou 1232, 278 01 Kralupy nad Vltavou
97. JUDr. Markéta Vajnerová, Nad Vodou 1232, 278 01 Kralupy nad Vltavou
98. Ing. Pavlína Jurčíková, sídl. U Cukrovaru 1071, 278 01 Kralupy nad Vltavou
99. Ilona Blažková, Masarykova 627, 278 01 Kralupy nad Vltavou
100. Ing. Dagmar Rauchová, sídl. U Cukrovaru 1082, 278 01 Kralupy nad Vltavou
101. Ing. Dalibor Kárník, U Letního kina 722, 277 46 Veltrusy
102. Tomáš Koch, Lobeč 1095, 278 01 Kralupy nad Vltavou
103. Eva Klepetková, Lobeč 1100, 278 01 Kralupy nad Vltavou
104. Ing. Miroslav Hančar, Lobeč 1095, 278 01 Kralupy nad Vltavou
105. Jarmila Pokorná, Dvořákova stezka 56, 277 51 Nelahozeves
106. Ludmila Balázsová, Dvořákova stezka 25, 277 51 Nelahozeves
107. Juraj Balázs, Dvořákova stezka 25, 277 51 Nelahozeves
108. Štěpán Němec, Dvořákova stezka 53, 277 51 Nelahozeves
109. František Pokorný, Chabařovická 1333/1, 182 00 Praha
110. ČR - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha

Účastníci řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona identifikovaní označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem záměru:

111. v k. ú. **Kralupy nad Vltavou** parc. č.: 492/35, 574/3, 575/3
112. v k. ú. **Lobeč**
 parc. č. st.: 16, 26, 27, 28, 29/2, 41/1, 41/2, 49, 53/1, 53/4, 53/5, 53/8, 53/11, 53/13, 53/14, 55/2, 56, 92/1, 93, 94/1, 94/2, 100, 120, 135, 136, 177, 235/1, 372, 608, 617/4, 685, 738, 745, 746, 767, 768, 769, 777, 778, 779, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 889, 890, 891, 892, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 925, 926, 927, 1076, 1089, 1098, 1103, 1110, 1111, 1118
 parc. č.: 27, 35/4, 35/5, 35/9, 35/10, 36/2, 36/10, 36/16, 36/28, 36/29, 36/30, 36/43, 36/45, 36/46, 36/47, 53/7, 53/10, 53/15, 54/1, 54/2, 54/3, 56/2, 56/4, 56/6, 56/8, 56/9, 56/10, 56/11, 56/12, 56/13, 56/14, 56/15, 56/16, 56/17, 56/25, 56/26, 56/28, 56/29, 56/30, 61/8, 61/9, 61/10, 68/1, 72/2, 72/5, 72/6, 72/7, 72/8, 72/9, 72/10, 72/18, 72/19, 72/20, 72/21, 72/22, 72/23, 72/24, 72/26, 73/2, 78/6, 78/8, 82/11, 82/12, 82/14, 82/15, 82/16, 82/17, 82/18, 82/19, 82/20, 82/21, 82/22, 82/78, 82/79, 82/80, 82/81, 82/86, 82/87, 82/88, 82/89, 82/90, 82/91, 82/92, 82/93, 82/94, 82/95, 82/102, 82/103, 82/104, 82/105, 82/106, 82/107, 82/108, 82/109, 82/180, 82/181, 86/2, 86/3, 88/7, 88/8, 88/10, 88/11, 88/12, 88/13, 88/14, 88/25, 88/26, 88/27, 96/1, 96/2, 96/3, 96/4, 96/5, 96/6, 96/7, 97/7, 98, 99, 102/1, 102/3, 103/1, 109, 110/4, 132/29, 132/31, 132/32, 132/33, 132/34, 132/35, 132/37, 132/40, 132/41, 142/3, 146/3, 147/4, 148/2, 148/3, 148/4, 235/3, 301/1, 312/35, 312/45, 312/58, 401/1, 401/2, 401/3, 401/4, 401/5, 403/5, 403/10, 403/15, 403/16, 403/17, 403/19, 403/22, 403/23, 403/24, 403/25, 403/28, 412/1, 412/2, 412/3, 412/4, 412/5, 416/1, 416/2, 501, 531, 534/5, 534/6, 536, 541/1, 544, 546/1, 546/2, 546/4, 729/4, 729/5, 729/11, 730, 732, 733, 767, 771, 799, 810, 811
113. v k. ú. **Lobeček** parc. č.: 185/3
114. v k. ú. **Nelahozeves**

parc. č. st.: 15, 16/1, 16/2, 32/1, 32/2, 35, 37, 38/1, 38/2, 40, 41/1, 43, 44/1, 46, 48, 64/1, 72/1, 74, 84/1, 91, 104, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 226, 247, 310, 330, 331, 332, 333, 365, 433, 463, 558, 559, 644, 648, 715, 717, 751, 752

parc. č.: 4, 7/1, 7/2, 7/3, 7/4, 7/5, 7/7, 7/8, 7/10, 7/12, 7/13, 7/14, 7/15, 7/17, 7/19, 7/20, 7/25, 7/29, 7/32, 7/33, 7/35, 7/36, 8, 9, 10, 27/1, 27/3, 34, 38, 39, 43, 44, 45, 47/3, 49, 50/1, 53, 59/1, 59/2, 60/1, 60/2, 60/5, 60/6, 60/7, 60/8, 61, 66, 67/6, 67/7, 69, 70/1, 71, 73/94, 73/95, 73/96, 73/105, 73/106, 73/127, 73/131, 73/132, 152/2, 170/10, 170/17, 170/40, 170/41, 170/42, 175/13, 175/27, 175/118, 180/1, 180/3, 183/1, 183/2, 183/3, 184/2, 184/3, 184/4, 184/5, 187/2, 187/4, 187/9, 187/10, 187/11, 187/12, 187/14, 187/18, 187/21, 187/23, 187/27, 187/31, 187/32, 187/33, 187/34, 187/35, 187/36, 187/37, 187/38, 187/39, 187/40, 187/41, 187/42, 187/43, 187/44, 187/45, 187/46, 187/47, 187/48, 187/49, 187/51, 187/52, 187/53, 187/54, 187/103, 187/105, 187/106, 187/112, 187/113, 187/114, 197/2, 197/160, 197/161, 197/162, 197/163, 197/164, 197/165, 197/166, 197/167, 197/168, 197/169, 197/170, 197/171, 197/172, 197/173, 197/174, 197/175, 197/176, 197/233, 197/234, 197/238, 199/1, 284/74, 296/2, 296/3, 296/4, 296/5, 296/8, 296/9, 296/10, 296/18, 296/19, 296/21, 296/22, 311/1, 311/2, 312/1, 312/7, 314/1, 330/1, 330/2, 330/4, 330/8, 330/11, 331/3, 340, 341, 342, 393, 410, 412, 413, 463

Dotčená veřejnost podle § 3 písm. i) bod 2. zákona EIA:

- 115. Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 866/50a, 602 00 Brno, (pobočný spolek)
- 116. Dvořákova stezka, z. s., Dvořákova stezka 22, 277 51 Nelahozeves
- 117. Spolek Na Skalách Kralupy nad Vltavou, Na Skalách 1220, 278 01 Kralupy nad Vltavou

Jednotlivě prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky dotčeným orgánům a dalším správním orgánům:

- 118. Městský úřad Kralupy nad Vltavou, Palackého nám. 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou, **IDDS: 8zzbfvq**
  - odbor výstavby a územního plánování
  - odbor životního prostředí
  - odbor dopravy
- 119. Obecní úřad Nelahozeves, Školní 3, 277 51 Nelahozeves, **IDDS: t42bcicq**
- 120. Krajský úřad Středočeského kraje, Zborovská 81/11, 150 00 Praha, **IDDS: keebyyf**
  - odbor životního prostředí a zemědělství
  - odbor dopravy
  - odbor územního plánování a stavebního řádu
- 121. Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 1442/65, 100 00 Praha, **IDDS: 9gsaax4**
  - ministryně životního prostředí
  - odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence
- 122. Krajská hygienická stanice Středočeského kraje, územní pracoviště v Mělníku, Dittrichova 329/17, 120 00 Praha, **IDDS: hhcai8e**
- 123. Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha, **IDDS: pv8aaxd**
- 124. Hasičský záchranný sbor Středočeského kraje, Jana Palacha 1970, 272 01 Kladno, **IDDS: dz4aa73**
- 125. Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Mělník, dopravní inspektorát, Bezručova 2796, 276 01 Mělník, **IDDS: 2dtai5u**
- 126. Obvodní báňský úřad pro území Hlavního města Prahy a kraje Středočeského, Kozí 4, 110 01 Praha, **IDDS: ixaaduf**
- 127. Drážní úřad, sekce infrastruktury – územní odbor Praha, Wilsonova 300/8, 121 06 Praha, **IDDS: 5mjaatd**
- 128. Ministerstvo pro místní rozvoj, odbor územního plánování, Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha, **IDDS: 26iaava**

Dále obdrží (s přílohami):

129. Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, Zborovská 81/11, 150 00 Praha, **IDS: keebyf – elektronicky, následně fyzicky spis včetně dokumentace (pare č. 1) + doložka právní moci**